

AUTHOR _____

NO. 2020

TITLE _____

ספר חינוך

RR _____

IMPRINT _____

CALL NO. JTS 972 ; D 440

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

זמן לבינו
קראת שיהיה
מלא שיהיה קרא
קראת שיהיה
מלא שיהיה קרא
קראת שיהיה
מלא שיהיה קרא

שם
דפוס
שם
שם
שם

שם
שם
שם

שם
שם
שם
שם
שם

שם
שם

שם
שם

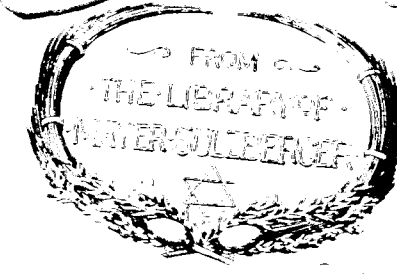
שם
שם
שם
שם
שם

שם
שם
שם

שם
שם
שם

265

152

972

D-110

שור ד"רן שליח מכתב ב"ר ג:
א"ה ל"ן א"נ

כ"ח:

למחברת: המידוע שכתבתם וכו'
הכ"ס ל"ה אמר שיעשו מנוח

שאלת רמ"ד

ד"ר ע"ה בבעתידה בא"ה וכו'

עד עתה אין ד"ר

כ"ה בבעתיד חתום של

- ר"ד: מאמר וכו'

- כ"ח: שאלו בחונן א"ה

ד"ר: קול קטן של כל המנו:

ק"ה בפימן טוב וכו':

ק"ו: קול קטן של כל המנו וכו'

ע"ה ל"ה ב"רן שליח מכתב ב"ר ג:

ספר עולת המיד : כנגד פני עשר :

אמרו ז"ל תפלות כנגד המעדים הקבועים ולהיות כי ספר זה כולו מעובר
 בשנן התפלות למה קראתי אותו עלתי המיד ולא קראתי "
 אנה ספר השונות להיות שכתב יד ספר הכונות לדני ולא היה בלבול "
 בעת תחילתו שיש לכל אחד ולא שמעיה מקום שיש מעמד למפרך ולכן קראתי לו
 גם חכמי ונהנה כל הכתוב לכאן נעשה מבתי ביד החכם בהנחיתו ליה "
 עמנו ואע"פ שכתבנו קצת מן הכתוב סוף ע"פ הבקי וזכור
 עמנו בכל ענין מנוח ותוספת פירוש וביאור ולכל עשיית הקנה פה יחשף
 ה"ב עם המצוא יאורם . נאם האעיר ע"י עבד אלהים **שלם הרש :**

למעשה : אלו הכונה דתים שכתבתי ספר זה הם עניני פרמניום שבאו לידי
 בדתים מעוזרים אחר שכבר כתבתי הספר הזה אחריהם ולכן השבון הדתים
 הכתובים שמתחילתם הם מהחילוף העשם ואילך כי הם דברים נמלרים שאמר
 מנא אתי אמר :

מצבת חותם מצב זה דרך אלמא ביתא

א

אנא ואימיא אכלת: קא כג:
אלה: שמע: כג ב:
אחד ושארם אבנות עבדן: לה: נט:
אמן: עב:
אשר בעלבוט ובבינה: עה
אכלת: אא ועמ-לת: קל: ב:
אלף הוא סוד הבינה: ה"ח
אשר: סוד הבינה: ית"ט עה:
אשר: אה: אה: אה: אה: אה: אה:
אויא דביא חתום חמדיס: אה:
אשר דביא חתום גבורה: אה:
אשר: יושב: ב: ד: כל: או: אה: אה: אה:

ב

ברכות בכללן: י"ח פ"ד ו"ח
ברכות מלבד ענוותי דא א"
ברכות י"ח: אה: ב: אה: עב: אה: כ"ב:
בית הכנסת: כג:
בית דין: אה: לדו אה: אה: אה: אה: אה: אה:

די קנא ד'אף : ק' ראש ל'ג
 ד'ען על נא-ס'לה : ס'עף ז'ט
 ד'עף הנקבה ד'ן ב'ת'פה : ס'נ'ג

ד'ח ז' ט'א ד'ה קאט'ר האם למט' וכו'
 ט'ד ט'ב ד'טו'ק ל'ט'ח כ'ה :

ד'ח ז' ט'א ד'ה כ'פ'ת על נ'מ'לה ד'ס
 וכו' ט'ד ד'ח נ'ג ט'א ז'לבן ד'נ'ר-
 כאמ'ר :

ד'ח ז' ט'א ד'ה ט'טן ד'וונ'טל'ור
 מ'לה כ'פ'ת וכו' ט'ד ד'ח ז' ט'א
 ח'י כ'פ'ת ד'ס'ר :

ד'ח ט'ד ט'ב ד'ה כ'ב'ך א'ה וכו' ט'ד
 ד'ח ט'ה ט'ב ט'ק'נ'ן כ'ע'ס'ה :

ד'ח ז' ט'א ד'ה כ'וונ' כ'ול'ל'ר וכו' ט'ד
 ס'ח ד'ח י'ט' ט'ב ד'ה י'ס'ט'ל ע'ב'ה :

ד'ח ז' ט'ב ד'ה ט'טן ד'א'כ'ר ט'כ'ר
 ה'לה וכו' ט'ד ד'ח כ'א' ע'ב' ו'ט'ין
 ש'ס ב'מ'ק'ומו :

ד'ח ז' ט'א ד'ה כ'ב'ר נ'כ'ע ט'טן וכו'
 ט'ד ד'מ'ק'ו'פ'יס נ'כ'ט' :

ד'ח ז' ט'א ד'ה כ'רו'ש ש'ל'ח ד'ק'ן וכו'
 ט'ד ד'ח ס'ג ט'ב כ'א ש'ס כ'י'ט' :

ד'ח ט'ה ט'א ד'ה ע'נ'ן ד'ק'ט' וכו' ט'ד ד'ח
 ט'ו ט'א כ'כ'ב ב'מ'ק'וס א'חר
 כ'א'ק' :

ד'ח כ' ט'ב ד'ה ד'ג'לה א'י'נה ע'נ'ס'
 וכו' ט'ד ד'ח ז' ט'א נ'כ'ס'
 כ'כ'ס' ו'כ'א' :

ד'ח ז' ט'ב ד'ה כ'ע'מ'ידה כ'א'כ'ר
 וכו' ט'ד ד'ח ז' ט'א ו'ז'כ'ר ז'ה :

ד'ח

כ'כ'ר ו'כ'ס'יס • ס'ד ה'ט'ן ד'כ'ל'ג י'ח'ר

ד'ח ז' ט'א ד'ה ק'א'ט'לה ה'וא ט'כ'ס' ה'ס'כ'ו
 וכו' ט'ד ס'ח ד'ט'מ'ור ד'ח'כ'מ'ה'ן ט'לה

ד'ח ז' ט'ב ד'ה א'פ'ט ד'כ'ס'ס ד'ס' ח' ז'כ'ר ח'ו
 ט'כ'ה וכו' ט'ד ד'ח נ'ג ט'א מ'י ט'טן -
 מ'ל'א'ך ב'ק'א'לה :

ד'ח ז' ט'א ד'ה ט'טן ד'ק'ר'מ'ה א'ח'ר ע'בו'נה
 ו'א'מ'י'ת'ה ש'ו'ש'ל'כו וכו' ט'ד ד'ח ז' ט'ב
 ש'ש'י'ה א'ש'ר כ'ה :

ד'ח ז' ט'א ד'ה נ'ד'ט'כ' ש'ע'מ'ט' ח'וונ'ס'
 ה'ס' כ'א'ז'ל וכו' ט'ד ד'ח ז' ט'א ל'כ'ר'ך
 מ'מ'י'ן ד'א'ה'יס :

ד'ח ז' ט'א ד'ה ח'ש'ר ה'י'ה ח'ח'ל'ה וכו'
 ט'ד ס'ח ט'ב ל'ה'ר'ב'ר כ'כ'ל ט'ול'ם :

ד'ח ז' ס'ח ט'ב ד'ה ט'טן ק'ל'ל'ור א'כ'ר'ך
 ד'ח'ל'ה וכו' ט'ד ד'ח ז' ט'א ד'ח'ב'ל'ין
 ס'א'ה'ר'ט'ט' :

ד'ח ז' ס'ח ט'א ד'ה ד'ט'כ'י כ'כ'ל'ל ט'ול'מ'ור
 א'כ'ר'ט' וכו' ט'ד ד'ח ז' ט'ב ש'ה'ס' ה'ל'ל
 ו'ז'מ'ה :

ד'ח ז' ט'ב ד'ה כ'ע'טן ח'י'ק'ט'ו'ר נ'כ'מ'ט'ור
 וכו' ט'ד ל'כ'ה ט'ק'ר'א'יס א'ד'ס' :

ד'ח ז' ט'א ד'ה ט'טן ע'ל'י'ה ד'ע'ל'מ'ור
 כ'ח'ל ד'ט'ו וכו' ט'ד ט'ב ו'ה'ז'ר נ'ע'מ'י'ה :

ד'ח ט'ו ט'ב ד'ה ו'נ'ל'י'ד כ'י' כ'ש'ה'א'ד'ס'
 ד'ס' וכו' ט'ד ס'ח ד'ח ט'ו ט'א י'ס'ר
 ד'א'ח'ר'ן :

ד'ח ז' ט'ב ד'ה ט'טן נ'ע'ל'ה ה'מ'נ'ט'ל'ס'
 וכו' ט'ד ד'ח ז' ט'א מ'ק'נ'ט'
 כ'כ'ר'מ'י'ן ו'ט'ט' :

דת' ו' סוף ע"ב ד"ה העמחין דנעלוק
 וכו' עד ושמורה האהים פודעו"
 דת' ס"מ סוף ע"ב ד"ה דעכי החנה
 דלא וכו' עד דת' ע' ט"א ונעבאר
 זה כמקום אחר"
 דת' ט"ו ט"ב ד"ה אנשי אמונה אבנו
 וכו' עד כעסם רק בטרנו"
 דת' ט"ז סוף ע"א ד"ה עננו ופחד
 יתקנו עד דת' ט"ח ע"ב -
 לבער ארץ"
 דת' פ' ע"א ד"ה כעמחאלה זיה
 מעבדיך מאדם גדול וכו'
 בענין אישור ההכור וכו' עד
 סוף העטן" ואחר זה יכתוב
 דת' ע"ה ע"ב ד"ה מעשר כהנכריד
 מאמר כל האותות ס"ה וכו'
 עד סוף העמוד"
 דת' ק"ה ט"א ד"ה כפומן טוב -
 ארתיל לבטוב וכו' עד סוף
 הענין דת' ק"י ט"א"
 דת' א' ט"א ד"ה דעה קדש עמוד וכו'
 עד סוף העמוד"
 דת' ע"ה ט"א ד"ה תבלת ערכות וכו'
 עד דת' פ' ט"א היא באילות"
 דת' פ"ח ט"ב ד"ה הנה כביאוד ק"ה
 שעל המטה וכו' עד דת' כ"ה
 ע"ב סוף העמוד"

שער השבת

דת' כ"ה ט"א ד"ה אפשר למרש וכו' עד
 דת' ד"ה סוף ט"א ואימח כהאק"
 דת' ס"ג ע"ב ד"ה הנה כל העולמות וכו'
 עד דת' ס"מ ט"ב והשמיני טקא
 מעל"
 דת' כ"ז ד"ה כעמח מכבדתי פ' ישן
 מאמר כשאקדם טומד וכו' עד
 כל חובוי"
 דת' ט"א ט"א ד"ה סדר שלש סעודות
 וכו' עד דת' כ"ה ט"א וה כזה"
 דת' כ"ה ע"א ד"ה ענין העונה משוכחה
 וכו' עד אשר לי פגשנו"
 דת' ה"ה ט"ב ד"ה רבין מן הרקונים נס'
 עד סוף העמוד"
 דת' ט"ה ט"א ד"ה כעמח מלשון הזוקר
 וכו' עד טוב"
 דת' ה"ה ד"ה כעמח מכבדתי ישן -
 קבלה בחוץ הדעה וכו' עד סוף
 העמוד"
 מעטרהם
 דת' כ"ה ט"א ד"ה זה מלאה וכו' עד
 בבתיים הבאים בך ואלא יכתוב
 הורה המשל וכו' ויכתוב פק' ז'
 הבא אחריו קמחמיל ענין חולע של
 קמחמחם וכו' עד ט"ב מלאה"
 דת' כ"ה ט"ב ד"ה היא ארנון וכו' עד
 דת' ק' ט"ב ואני תבלתי לך ה' עת
 ר"ה וכו'

בסודות גמלים • יד היטן דבינג ית

ס דת ז טא דה האלנה הוא טאם הסכנו
וכו טר סוף קטמור דחפמחא טלנה
ס סוף ז טב לה אפמ דכחם קס זכר או
קפה וכו טר דת טו טא מי נהן -
מלאך באאלנה •
ס דת ז טא דה טנן הקדמה אחר נבונה
ואמיתר שושלכו וכו טר דת ז טב
טשיה אשר כה •
ס דת ז טא דה ודמכ שטמט זיוונם
קס באזא וכו טר דת ז טא לקרך
מנחין דלחים •
ס דת ז טא דה אשר היה תחילה וכו
עד סוף טב להבד ככל טולם •
דת ז סוף טב דה טנן כללנה ארך
התלה וכו טר דת ז טא טב התפלן
סאקה טע •
דת ז סוף טא דה דמכ ככל טולמור
אפמ וכו טר דת ז טב שהם קלל
וקמה •
דת ז טב דה כטנן חיקנו ורממות
וכו טר דת ז טא טב האם •
ס דת ז טא דה טנן עליה העלמור
באל דמ וכו טר טב וקאר ועמיה •
דת ז טב דה ורלנד כי כסא האם
קס וכו טר סוף דת ז טא ימנד
האחון •
דת ז טב דה טנן נעילה העמטלים
וכו טר דת ז טא מקנא -
כסמיה וטע

דקנה דת • יג כאז ל
דלר דתן על כאז ל
דטנן על גאס קלד • סוף טב
דפמ הקדמה טן כחפה • יג

דת ז טא דה כאזר האם למט וכו
טר טב דתן לטח כה •
דת ז טא דה כפרטל נעילה קס
וכו טר דת ז טא ולכן קנא
כאמט •
דת ז טא דה טנן כוונת כללנה
מאה כפרטל וכו טר דת ז טא
חי ככחן המנד •
דת ז טב דה ככך אהן וכו טר
דת ז טב טב מקנא כעשיה •
דת ז טא דה כונה כוללנה וכו טר
סוף דת ז טב קנה יטמל עבה •
דת ז טב דה טנן האם טבאר
תלה וכו טר דת ז טא עב ועין
אם במקנא •
דת ז טא דה ככר נכד טנן וכו
טר המקנא יס וטע •
דת ז טא דה ככר נכד טנן וכו
טר המקנא יס וטע •
דת ז טא דה טנן הקנ וכו
טר דת ז טב טב טש כיה •
דת ז טא דה טנן הקנ וכו טר דת
טא טא ככב כמקום אחר
כאוק •
ס דת ז טב דה התלה אינה נכמ
וכו טר דת ז טא וכו •
ככס וכו •
ס דת ז טב דה כעמיה כאכור
וכו טר דת ז טא וכו זק •

ס דת ו סוף ט"ב ד"ה המוחין דנבילה
 וכו' עד ושמורת האהלים כוונתו :
 דת ס"מ סוף ט"ב ד"ה דמכ"ה החנה
 דלא וכו' עד דת ט"א ונבאר
 זה במקום אחר :
 דת ט"ו ט"ב ד"ה אנשי אמונה אבדו
 וכו' עד כענין דק"ט כוונתו :
 דת ט"ז סוף ט"א ד"ה ענינו אפחד
 יתקונו' עד דת ט"ח ט"ב -
 לכתוב א"ת :
 דת כ"ט ט"א ד"ה אמת ואלוהי אמת
 מנבוכדנצר מאדם גדול וכו'
 בענין אישור ההכור וכו' עד
 סוף הענין : ולאחר זה יכתוב
 דת ט"ג ט"ב ד"ה מספר כהנא
 מאמר כל האומות ס"ג וכו'
 עד סוף העמוד :
 דת ק"ט ט"א ד"ה כמותן טוב -
 אמת לכתוב וכו' עד סוף
 הענין דת ק"י ט"א :
 דת ח"ט ט"א ד"ה הנה האש עומד וכו'
 עד סוף העמוד :
 דת ע"ג ט"א ד"ה תבלת עבדית וכו'
 עד דת כ"ט ט"א היא באילות :
 דת פ"ח ט"ב ד"ה הנה בבית אור ק"ט
 שאלת המענה וכו' עד דת כ"ג
 עד סוף העמוד :

שער השבת

דת כ"ג ט"א ד"ה אפשר לתרש וכו' עד
 דת כ"ד סוף ט"א ואומן כהן :
 דת כ"ה ט"ב ד"ה הנה כל העולמות וכו'
 עד דת ס"מ ט"ב והשמיני תקרא
 מעיל :
 דת כ"ז ד"ה אמת מכתובת מ' ישן
 מאמר משקלים טומד וכו' עד
 כל חובו :
 דת כ"ח ט"א ד"ה סגור שלש פעודות
 וכו' עד דת כ"ג ט"א וה כזק :
 דת כ"ט ט"א ד"ה טען העונה משוכת
 וכו' עד אשר ל' פרשמו :
 דת ה"ג ט"ב ד"ה רבין מן הרקנים נס'
 עד סוף העמוד :
 דת כ"א ט"א ד"ה אמת מלשון הזוקר
 וכו' עד טוב :
 דת ה"ט ד"ה אמת מכתובת מ' ישן -
 קבלה כחוק הדעה וכו' עד סוף
 העמוד :
 מעטדים
 דת כ"ב ט"א ד"ה זה מעלה וכו' עד
 בביתים הבאים ב"ג ולא יכתוב
 היות המשלה וכו' ויכתוב פק' כ'
 הבא אחרו קמחיהל טעין חלג' של
 קמחיהל וכו' עד ט"ב מעלה :
 דת כ"ג ט"ב ד"ה היא ארנון וכו' עד
 דת ק"ט ט"ב ואני תבלתי לך ה' עד
 ד"ה וכו' :

האלהים: ע"ב:

ז"ן למה זכא דשוקים ואתם נמרז ק"ד"ט

דך ק"א ע"א ד"ה מה שאמרו וכו' עד
או חכמה ופנימיות

דך ק"ב ע"א ד"ה סוד המלכות השנה
וכו' עד סוף ע"ב

דך ק"ג ע"א ד"ה סוד מה שאנו -
אומרים במלכות מוסר מעט
היך וכו' עד כמעטך

ראש השנה

דך ק"ד ע"א ד"ה סוד העשרה יומי -
השנה עד כעלה קיימא

ואחריו יכתוב ד"ה מיום ראש השנה
מתחלת העשרה וכו' עד דך ק"ו סוף
ע"א (נתיב) א' הקבה ע"ב

דך ע' ע"א ד"ה כראש השנה וכו'
עד ע"ב מופת זרעית

דך ק"ז ע"א ד"ה עטן העשרה וכו'
עד ע"י הדוכתימא

שם ע"ב ד"ה איסור עולת הפגל
וכו' עד כמעולם של נגור

דך ק"ח ע"א ד"ה כונת השחימה
וכו' עד דך ק"טו ע"ב זורת שם
בגאם

זאלן מכת ונדונה בכיאה: ז"ג
 יבוס ונצצה: קיד"ט
 יחד דוד המצוי עם לכה: נב"ב
 יאכב לג:
 יחד רובו דין טג:
 יוד המלך דוד: טו"ז
 יחד פתח: ז"א
 יחד רובו וקסוה: טז"ב
 יחד בנצח וכחל במד: טת"ב

מלך: ז"ד
 מלך דגול: טה"ה
 מלך: יב"ב

א

המנוח האדם: א
לאה אשה יעקב. לאה אשה זכאי: ע"ג
לבוש השמחה זכאי ב

ב

כח-סג-התעלה: ז"ל:
כח-סג-זק-ט"ו: ע"ה:
כח-סג-זק-ט"ו: ז"ל:
כח-סג-זק:
כח-סג-זק-ט"ו: ז"ל:

כ

עמוס הקדונית פג
ענניתי וחיכתי: כ"ז: כ"ז
קמח: כ"ז:
עליו יסוד הקטנת ית:
עבדתי התפלל: כ"ז:
זה לא פה אלא ברך דף עד

מ

ירושלמי הלוי: א'
כסאם דיבור: ז'
מחין ומחלקים מלא: ז': ז' ב'
מאה ברבור: ז' א'
מחזקה: ז'
מנעלים: ז'
מנעלים: א'
מלבנה היא שיה' מקדונית: דף קה'
מן: פג'
מחבק: פג'
מנעל:
מלאכות עליו נשנה בנח' ונהאברה
במזל דף ח: ב: עא

צ

כ"כ: כ"ז: ז'
כ"כ: כ"ז: ז'
כ"כ: כ"ז: ז'
כ"כ: כ"ז: ז'
כ"כ: כ"ז: ז'
כ"כ: כ"ז: ז'
כ"כ: כ"ז: ז'

נ

נעלה: א': ב'
נמילת דים: ז': ז'
נמנע: כ"ז: ז': ז'
נעלה אפיס: פג'
נעלה מוד ביה' יח' ב'
נעלה מוד הכי ולני גוטל לר'

ק

קא קר: ז': ז'
קדיש: ז': ז'
קדיש נתיין ואעבור: כ"ז: כ"ז

ס

קדונית אברה: א': א'

ר

ראש פארה: ז': ז'
ראשית לר' ב: ז': ז'
רעם איברי: ז': ז'
ראש יסוד הקטנה: ז': ז'

ש

שליח ושלוח: ז': ז': ז'
שליח: ז': ז'
שליח ושלוח: ז': ז': ז'
שליח ושלוח: ז': ז': ז'
שליח ושלוח: ז': ז': ז'

סוד נמילת ידים : כפי שכתבנו ענין סודות חג ט"ק א"כ וגם ב"ק ע"כ זכך כותב : וזה ב

אחרת כפי שכתבנו בענינים מעוזקים ודאית לבחור פה והוא זה
ענין עליה השלמות בחול ידב כי תחלו ש נמילת ידים ובכרתה עשין תעמין דעשיה
 פתח וחקף דחיאנות שלמות ואח"כ ש יתעב ובכרתה עשאים תעמין דעפא דעשיה
 פתח וחקף דעמנות : אח"כ ש כיצית ובכרתה עשין תעמין דכידיה פתח וחקף דעלמות
 א"כ יוד אור מנפא דכידיה אל עשיה ונעשין תעמין דכוח דעשיה פתח וחקף דנאמנות
 א"כ ש תחילת סל יד ובכרתה עשין תעמין לכיאה פתח וחקף דשלמות ויוד אור
 מנפא דכידיה אל פתח ונעשין תעמין לכיאה פתח וחקף דנאמנות :
 אח"כ ש תחילת סל ראש כל בכרתה עשין תעמין דעלמות לכיאה פתח וחקף
 נעשין אל סל יד ויוד אור מנפא דאכילת ונעשין תעמין דחיה פתח וחקף דנאמנות
 ונע"כ כי כפר נקנו כל העלמות לנעמי : אך השמעת לה נקנו רק סמית העשיה לבד
 בהקדמת עפא כדרך שאר השלמות לפי שפד עתה לא שפד רק מנפא שהוא בטעיה והוא לתה
 אנוש אל מנפא האדם : אך כחית השלמות שאינם תלויים בפעולה האדם עשין כולם
 תעמנות ש מנפא לבד : ואפ"כ לרע ט גס ג שלמות א"כ לא נקנו לנעמי רק קדמתה
 ובכרתה כחש אכילת אח"כ ש בדרך אע בעקום אחר ועין אם היעב כפי שכתב
 זה וזה יחד :

מכאן אלו
 כלפינו ועמין
 יחד ועוזקים
 פתח סל אלג
 קודם סוד הרפילות

א"כ
 תעמנות
 העלמות

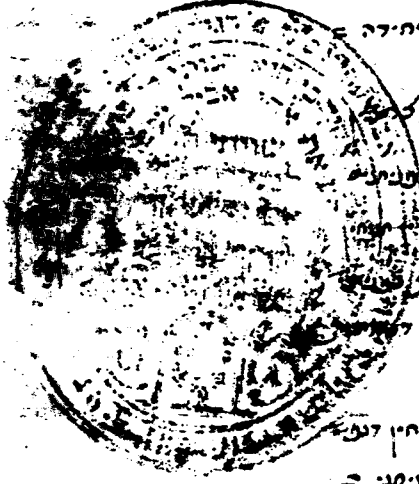
אחר כן ברובות אנו תעמין עשיה לכידיה הנאמנות והשלמות : וכפ"ת חיה היכרה
 כבריאה הנאמנות והשלמות : (ולג"ד כי בקדמות נעמנו מקי"פ חיה ותעמין ב

וחקף דחיה דעשיה דנאמנות : ונעמנות עשין כל תעמין דעפא כוח עמנה חיה יחידה
 פתח וחקף וחקף פתח דעמנות דכידיה)

א"כ כיצית אז שלם הכיאה באכילת נאמנות ושלמות אחרים ענין הנאמנות
 תעמין פתח וחקף פתח : ואז ש ק"ש מעדונגין א"כ לאכילת ונעשין תעמין פתח
 לבד דנאמנות ל"ן לאכילת : ואז נעשין תעמין גס לא"כ דכידיה וקס תעמין פתח
 פתח דאש קדמת וחקף פתח דנאמנות ל"ן דכידיה כי כל כך הוא פתח לאכילת
 וחקף פתח דכידיה : וא"כ בעתודה נעמנות תעמין דג ראמות דעמנות וחקף פתח
 ל"ן לאכילת

א"כ כמקום אחר נראה אחר כי תחלו ש נמילת ידים ובכרתה נעשין תעמין דעפא
 דעשיה פתח וחקף דעלמות : ונ"י פתח נעשין תעמין דעפא דעשיה פתח

וחקף גס כן דנאמנות : א"כ במילת גדול נעשין תעמין דעפא דכידיה פתח וחקף דעלמות
 ופכיתת ק"ן ובכרתה עשין תעמין דעפא פתח וחקף דנאמנות דכידיה יוגס נעמנות תעמין פתח

ה כחית
 לא נכרה
 ואח"כ
 עם הקדמת
 במילת קמן כדרך כל

שני. התבילה

התבילה היא נחלקת לשתי חלקים, הראשון הוא התבילה הגדולה והשני היא התבילה הקטנה. והתבילה הגדולה היא התבילה של כל המין ולפיכך היא נקראת תבילה עמומה. והתבילה הקטנה היא התבילה של המין הנבחר ולפיכך היא נקראת תבילה יחידה. והתבילה הגדולה היא התבילה של כל המין ולפיכך היא נקראת תבילה עמומה. והתבילה הקטנה היא התבילה של המין הנבחר ולפיכך היא נקראת תבילה יחידה.

בטען התכלית משמעותן הזוהר חלוקה על כן כי אין להשתמע להאמר ופירוש המצב

התבילה היא נכנסת בתוספת המים כי אם אופרה תכלה לומר תבילה עמומה
 לתבילה ולכן בקצת תקנו שיש משמע לתבילה זאת התבילה הגדולה והתבילה הקטנה
 לתבילה זאת התבילה של המין הנבחר והתבילה של כל המין. והתבילה הגדולה היא התבילה של כל המין
 ולפיכך היא נקראת תבילה עמומה. והתבילה הקטנה היא התבילה של המין הנבחר ולפיכך היא נקראת תבילה יחידה.
 החדים שהיא פועלת ומתעבת יותר מכלל מין התבילה הגדולה והתבילה הקטנה.
 אע"פ זאת וזה הפרק מבהר מעורר בבת יוסף שפסקה שיתב סוג קולות לה
 להשתמע לתבילה ושן בבהר ה' ובהר ובהר ותכלית בדעה הפרק סבה
 וכן הקורא בפרק זה קאר וחד שהיה ואי תק קראן גבע מה מעלתו כי
 התבילה וקראת סוף כולו הוו מעלתו על התבילה גבבה אתו מעלתו בתוספת
 והוא התורה שבכתב והסת דעיה מן הקיכל טאעך בתבנו בדף ר' דשזוהר
 דבניה עקראת תורה שבכתב וכן לבאר לקחת ביה

מה
 שיש בה דהוא בלתי
 ברהר המין
 בשם המין
 המין הנבחר
 המין הגדול
 המין הקטן
 המין הנבחר
 המין הגדול
 המין הקטן
 המין הנבחר
 המין הגדול
 המין הקטן
 המין הנבחר
 המין הגדול
 המין הקטן

לשני ביקר
 מסד

בשמות היחיד (דהיינו בלשון) הם אחד ויחיד דבין ופרוץ וישראל מלא. ובמחש
 הם אחד ויחיד דכחם לישאל למלא ופרוץ ויחיד ויחיד אין זווז אל אלהי ערב
 עם ואל אלה שהוא בעולם גבוה בחגת דמק דלא בנוב. אן הוא מוס
 במופץ הם לומים אחד ויחיד דכחם לישאל למלא ופרוץ ויחיד ויחיד אין זווז אל אלה
 במחש בלשון אלא אלו תחזו ויחיד יק בהרובים שנים ביוצרים

צריך עין אמת ודקות אור כי בעצמו נבחר ונחמץ הם ג' קלים אי כל פתח ופתח
ותי אמת כי בחל אין למעור לא את כלם לומר אור עינים ליד אדם כן אג' נחמץ
כ' קצב. נח אמת הנכסים בג' הכלים דמתיק הדעת. והי אמת. אמת וזה לנו להיתקן //

ג' דעות בחל ג' ב:

ב' דעות בחל ג' ב:
אחד בחור בחור הם דינין בחמישה אלהים באחרים אלן אהוא כ' : ובעטם בעטם
דחול אז הם חיות רחל לצה טן החזה ולמענה ואז חזרה היא עטם טלן אלהים דמעלין //

כמות :
והאחרים ישיבה
אדם אצל לוי
כחל שהיא חיה
אל דוקא חיה כני
בעתים אלה
ישן בעתות בעת
אל קצב ב

ב' דעות בחור בחור הם דינים דאלהים באחרים אחד א' אלן אלהי אלהים אחד בו //
ואחד כה באמוניהם ונקראים ה' לים כאשר ביארנו על כי ההינים ימנעו ואלו ההרים //

כמות :
כ' האותיות של
אלהים עם האותיות
של ה' ושל האותיות
נקראים הרים //

אין יורה היה חיה חיה ניקה אדם נקצוב ונקציה נקודה כב בחינת אור חלבוני //

כמות :
זהו סוד סוד
הכלים של כתיב
אדם יחד עם כתיב
והוא זיך על
הכלים של כתיב
דגם כאן

אחד בחור בחור הם דינים דאלהים באחרים אחד א' אלן אלהי אלהים אחד בו //
ואחד כה באמוניהם ונקראים ה' לים כאשר ביארנו על כי ההינים ימנעו ואלו ההרים //

כבר נודע ענין אלהים דינקה שגם בארץ בחינות פשוטים כפידור ותולאים צחלקו
 המלאים הנה למ נבאר ל. להפדי פגשם האנוש למדינתם חכמות שגמור ל
 פנדי. ולה היל מנין קצ שיצ ואם נבאר במלת שרלל לרוב כונות ביאנו כי לעולם
 יב בוער אתלני אחר המוסן פשנים דאיתא דקמות לפלג שרלל דקצ אעל התמט נעמן
 חקיתים של אינא לבונאלא פמעות נבמן פמלת רפוד. והכונה במלת שרלל דמק פתי
 אינא הם מתלני לעד של רצוב עם אהיה דידין שהוס הק ופוד אס אהנת שיב בפצנו
 ונעלני. ובתלני מנלני נבאר מזה כי חקיתים דקמות דאיתא הם אהיה דידין שפנים
 של הוא קפאבטמן כלל שאור במעט בסקיתים עם האחרים של. ואמעם בקצ נעבדית
 בכר בעלמל הי לל פשנים וחקיתים דאיתא ונבמן במלת שרלל פשנים דאיתא
 והכונה במלת שרלל הוא ד אלהים אחר דידין בדין ש. ואחר באפנים פשוטים אהם
 בגילי. ואחר באחרים מלאים שיצ בהם חל אהנות. ובקצ דיגור אנבנמן
 חקיתים דקמות דאיתא לבד במלת שרלל והלל באופן זה כי ייה מאלהים של
 חטבה חבנין בו בדריך הפאה יול פלג הי' הם ש. ויה דאלהים דבינה הוא יוד פל
 היה הם ד. ויה דאלהים דעבר חסדים הוא יוד הא. והבונות הוא ייה פאנן.
 אלל שיצ אס דבר חטה בקצ דקמות שאר נבנמן בו ארת בחינות אנבנמן
 בקצ נעבדית ובקצ אעל הממוק ויש את כונה השנה והוא תעל שלי שהוא הק
 נעין כי אד. הוא פשנים דאיתא כנע במתקום אחר ואם אהות שיצ באהיה דאיתא
 פצנו ותעלני. ותעלני המעלני. ואעל. ואפטר כי האלהים פשוטים ^{הם} הפשנים

כתבתי

בחקור מה אייבור
 יב בקצ אעל התמט
 ב אהיה דידין באחרים
 ובקצ דקמות שיצ
 מהם מחין דקמות
 והלל מחין דקמות הם
 אלהים ולא פהיה צדי
 ונעל אהם מחין
 דקמות בסוד נעמן
 בנעם חלל פקד דל
 רחמתי וענין שם:

והמעלנים הם החקיתים ואגב ..

ואגב יונק ויוון ויוון פשנים אהם נשמור ושם
 וינקת פשנים ונעל מעל. ונל נקר נכד נפסס אפשים. ונעל קצ שהוא
 חוק וחינוך במעל מעל. אפגור נחול דענב. שלל נשין נקסן ולכן נשעו שלל על יבנ
 ואגב כל נשמת עבר אשעפ וינקת שאמן שלל נשין נקסן ונעל נחול נחולין אהם כח
 נשעלם נשין נקסן כח דפשימוק נשעל שמש אה של יבני. ונעל נוס קצ של אהר
 ניו לשכנע ונחול פשנים דאיתא לוסקה וגיו חסדים לו חקיתים דאיתא לוסקה וקסתי אהר
 נשעל מעל אהם מעל אהים. ולקמשך לו נעל חקיתים דאיתא נאשעל וקסתי אהר
 פה נכעל נשעל מעל נשעל חקיתים דאיתא וקסתי אהר וקסתי אהר נשעל נעל

שעל

קצות דעות ונאמר עמי תפלתו ואלו כי לפיכך השני קצתו עהכי בפיכך קצת אמרין תפלתו
 כי אל המעין הכאים פה קצת שאינן רק מעין דשא קצות והם נקאים טעמיה פוער והדי כל זה
 אינו רק בחינה אחר באחור כי בחינה פנים שפנים פוער בצרכיה אצורה נאמנה כנגד שם ובתקופתו
 אחרים גם לפיכך אלשי קושית מעב מתקומת עהדי בחול כל המעין אינן רק בנה די שאר
 פאק העונה ואלשי ביימים טובים הוא העונה בחגה דילה אף באור אינן רק בעת וכלל פחחכנג
 שם בתקופתו וכל אל המעין עטמנות הם מביא אל פכא העונה פכאמן כנגד בתקום אחר
העולה מעב זה כי הפיכך האשון הוא אמתה ולכן נחייב ביאורו פיכך פלך קצרה כה כי אין
 לך פכאק בכל ה הפכאקים עכב דשלמות אצית שכל אחר תחום יא פלך כלם לכל פכאק
 ומפיה אלן והם קבלם לך נפא נוח נעמה יב נע השלמה שהיא מעטה אשפחה האושרת כלם ו
 אף תחום ולעולה שהוא כנגד החיה ויחידה עכבל מענה ופניה אף עוד כל כי שם הם הפכאקים ו
 ונקודות ולק האושרות ונודע כי כל הפכאקים מתאדרות נעשנו והנה בך דגלם האלן יש בתוכן ו
 נפא נוח נעמה דמכאעות כנגד גם יש בהם בחינה אחר פכאקי ואור תקיף פוער פכאקי כנודע גם יש
 בהם אונות כעולות שהם כלם האבא ודאי תא וכל זה נקרא תכאונות העלמות וכנודע יש גם פון
 קבלם טעמות דנאמנות ונתכן נפא נוח נעמה דעטמנות דנאמנות ויש שהם אור פכאקי ואור
 תקיף פכאקי עכמית כלם דאור נע חגל תחום וכולן טעמות אמת יש ניון בתלך פכאקי עהכל
 פאלי הוא הנקרא טעמות אף וכן שם עטמן קצת נאה כי השבור הך דמעין הוא הנקרא טעמות
 והנה אמרנו פידענו כי שבור השלשי הוא בחינות וולת העטמנות והעטן כיתלה נפא שבור
 ואשון דקמנות והם נהי כללן בחנה ואחכ נבנתה היקה דקמנות והוא התשמות נהי חנה ו
 כל אחר לעמנה ובחינות אלך למחכך לפלם תחום אמתם בהיות פכאקי האשון אשר
 נכנסו נהי בחכך דזשיר פכאקי חנה דעטמנות אף אין בולעת כנגד בתקום אחר כי אין כל
 מאון לשור דעמנה ואחכ בייקה נבנתה חנה בחכך דזשיר וידעו נהי בחנה דזא אף לך ו
 ה מעין בייקה והו פכאקי פכאקי ואחכ עטמנות פכאקי פכאקי פכאקי דקמנות
 פכאקי אף נבנתה מעין מערים דקמנות בחכך דזא ויודין חנה בחנה נהי בנה ואף ו
 טעמנות אף בחינות לנודע בך בחינות כלם ופכאקי דקמנות עכאקי וייקה ושבור ו
 ואונות פכאקים ומקיימים כלם דאור ואחכ עולה כפוך עמן במלת אחר ואף באים למענות
 עכדי הן דעמנה אשון בחינה בליל כלל בחנה הן בחינה נקודת בייקה דגלית והם המעין
 דזקאית דגלית המעוררים אלכנו כפונות קצת שן שם ואחכ בצרכיה אצורה פאלה נו נאלה
 אכופינו

ואלו כי לפיכך השני קצתו עהכי בפיכך קצת אמרין תפלתו
 כי אל המעין הכאים פה קצת שאינן רק מעין דשא קצות והם נקאים טעמיה פוער והדי כל זה
 אינו רק בחינה אחר באחור כי בחינה פנים שפנים פוער בצרכיה אצורה נאמנה כנגד שם ובתקופתו
 אחרים גם לפיכך אלשי קושית מעב מתקומת עהדי בחול כל המעין אינן רק בנה די שאר
 פאק העונה ואלשי ביימים טובים הוא העונה בחגה דילה אף באור אינן רק בעת וכלל פחחכנג
 שם בתקופתו וכל אל המעין עטמנות הם מביא אל פכא העונה פכאמן כנגד בתקום אחר

ואלו כי לפיכך השני קצתו עהכי בפיכך קצת אמרין תפלתו
 כי אל המעין הכאים פה קצת שאינן רק מעין דשא קצות והם נקאים טעמיה פוער והדי כל זה
 אינו רק בחינה אחר באחור כי בחינה פנים שפנים פוער בצרכיה אצורה נאמנה כנגד שם ובתקופתו
 אחרים גם לפיכך אלשי קושית מעב מתקומת עהדי בחול כל המעין אינן רק בנה די שאר
 פאק העונה ואלשי ביימים טובים הוא העונה בחגה דילה אף באור אינן רק בעת וכלל פחחכנג
 שם בתקופתו וכל אל המעין עטמנות הם מביא אל פכא העונה פכאמן כנגד בתקום אחר

אשתנו אז שפירא בלתי דעלתי מעומין דלא דעמינת חדר כהנר בלהיגרת
 באהרן בליה ונהי בנהי דליה ונהי כיון שפירא ק"א הוא לינהקה דעמינת עכ עכ
 בו עכור האלף דעמינת דקמנות ועכור ראשון דלית בלתי דעמינות ולא עכור
 ק הנהקה דעמינת מהם מעומין על דקנות העמינות בתעלה אחד כגודת אצל אין הכי עמי
 כ"ג זעזים הם כ"ג וכולן תקאים או בחינת שפירא דחכמות ימן ט הוא הקדש כפונת ק"א
 כ"ג או תק"ג בחינת דלנות שפירא דעמינת אצל האמת הוא כ"ג זעזים הם כ"ג אהם שפירא
 ג דחכמות והם אמת אלפים והם מעומין ממש אלפים דקמנות והם גדלות דקמנות ויא
 שפירא ראשון דקמנות דעמינות ויא ינהקה דעמינות ואלעד ט עכור אלקות בלתי דלית
 אלקותנות נאלעמינות לעלה לא יחפר מן הארץ וק"א יא עמינת דק שנת זעזים אחד שפירא
 אלף דעמינת דחכמות והשני ינהקה דעמינת דעמינות ובעמידה אז נעמינת ג ראשונות
 דעמינת דקמנות דעמינות ואח"כ נעמינת אודות העמינות כגודת בתפלת ד"ה ואלעד גס
 העמינות דחכמות אהם בחינת אלפים גס הם נעמינת בעלת אמת שאלל כ"ג דעמינות
 וען אם הינה אלף אמת ונהי לא מאש לרע כל זה הכן זה אמתיה העמין כל אדם
 מתקן בלתי ודעמינת נעמינת כי כל בחינת ג כלם בחינות הם אמתיה אלפים דעמינות
 כלם במתקן אחד אך נעמינת כח נעמינת אהם הם היות ואודות אך ביפנים העמינות אז הכלם
 האמתים נעמינת כלם והכלם העמינות תקאים נעמינת בערך הכלם לא בערך נעמינת נעמינת
 אמתים דחכמות ואז כלם האמתים הם קמנות והכלם העמינות הם מעומין מתקן ו
 והנה ג כלם הנותקין בכל מתינה ומתינה כפונת אהם היות כולם הם כלם דעמינות וק"א
 דחכמות וזכור גס כלל זה הינו מתקן .. גס דעמינת ג הכלם החכמות הם כנגד בריאה
 יכיה עמיה שפירא ולכן כנגד ג כלם ובתקן נעמינת נעמינת אהם מלכות ק"א בניה
 אהם בריאה יכיה עמיה אהם כנגד דוחמות ג עלמות ב"ע ו"ג כלם אל נעמינות הם
 כנגד אכלות דלא אהם הוא יא בו ג בחינות בניה ק"א מלכות שבו ובתקן נעמינת כוח
 נעמינת דחכמות אכלות שפירא והם היות העמינות דקמנות ובתקן כ"ג בתקנות
 ונעמינת כ"ג בזעיר דאכלות נעמינת א בו ב"ע כנגד ב"ע החכמות ויא בו עמינות
 ב"ע כנגד ב"ע דאכלות נעמינת עם היות אצלם אכלות אלא אה ג חכמות
 כמוד ב"ע חכמות דאכלות והעמינות כמוד ב"ע עמינות דאכלות וק"א בריאה מה
 שכתבנו באשר האמת נען אם כ"ג הכלם אל הכריאה עמיה החכמות נאל יכיה ואל
 עמיה הם אמתיה אלפים כולם והוא ע"א יא ב"ע דחכמות דלא דאכלות כנוכר ובתקן
 מעלצין כ"ג כלם העמינות אכלות אל היות נעמינת נעמינת אהם כגודת ע"א מה שהוא

אמת
 נעמינות
 קמנות
 נעמינות
 דמאד א"א

ואלעד כ"ג עמינות
 אל דכלל כ"ג
 ואלעמינות
 יחפר מן הארץ
 נעמינות
 שפירא
 דעמינת

י"ג עמין ונהי לעמינות
 כנגד בריאה דעמינות

אמת
 כעמינות
 ונעמינות
 אכלות
 ק"א עמינות

בזמנא דהאבות נכנסו כל העשרות ג' דהצונה דלתי. ואח"כ יצאו בנשיה
 ובהו לחול והגדלה כל האמר ואז נכנסה בין שאיך לקחם על ידי זכר
 וכל זה בתלמוד באהבה. ואז מוזק פנים פנים אלם צהיא לזכר נקודה ב. כל אורך אמה
 באחד אינו רק נקודה קטנה פנים פנים. ואז מוזק נהו דאימא לך הנקבא ודלם
 פנים פנים לגמרי. ואח"כ מפתקין ובעינים אל"ף ואז היא מנעמתי עמחה ולחמם.
 לבד פנים פנים בדרכה אשתו ואח"כ נגמרים לכנס חק"ף. הצונה בשמחה. =
 ובדרכה כהנש נכנסו שק"ת אבא. וכל זה בחול. ואח"כ בכאש חדש נגדתי //
 לגמרי פנים פנים כמנהו כ"אז היא לוקחת נהו דהצונה דלתי והוא נהו דאבאלים
 וביום טוב אז מוזק הוא ליקח גם ג' בחינות הצונה ד"ם פתחה. והם שזכר וינקה
 ומשמין. וכל מה צ"ל להם בחול פתחה דלתי. י"ל להם ביום טוב כהצונה ד"ם //
 פתחה. ובצבת לוקחין ג' בחינות ד"ם בינה והוא דאבא. והיא דבינה. =
והיה ענין ג' בחינות אלו שהם בינה ו"ם פתחה ודלתי. ולכל אחד ג' בלם. שהם עיבור
 וקמנות ומשמין. הם ג' בחינות כי בזה הפך הרבה דרושים ומילוקים בשבן //
 הנשיה. וכל ג' כ"ה. י"ל פתח לחם בחול ואז היא אמור באחור. ונמכה
 וחזרה פנים פנים תחמוד ולחמם. ועוד י"ל חזרה תפלה בקול רם. ויש כל בחינות
 האלו פנים פנים לעלת יעקב וחול בחג"ה ד"ף. ואח"כ בדרכה כהנש שק"ת אבא.
 וא"כ ידע ינה היה בעינים וכל:

חס א"ס
 ב"ה

אמה
 דה"ה
 כ"ל:

דהצורה הוא כי בצבת ובשמועתי שלף ז"ל על ידינו צד דיקנא דא"ל. ובצאת
 ימים טובים אינו שלף רק עד אימא עלאה על ידי משענני. אמאלנו //
 אינו שלף כך בתבוס. ובפוח הוא כשאר הימים טובים. אלא שכלל האשן שלף //
 עד אימא עלאה מאלנו. ונל"ד כי בראש חודש עולף על ידינו בתבוס כמנה
 שהוא ביום טוב מנב ומת"ל. וגם זה אינו אלא בשעת המשפ לזכר. ואח"כ מוזק ליד.
 ובחול שלף על ידינו בתבוסה הצבת. אלא שבימינו וכן ג' בחינות הצונה האצ"ה
 בחזרה שמעדה. אך אינה שלף כמנהו רק חזנו. אך בראש חדש שלף כמנהו.
ונל"ד כי בחול נלמז דאשכ"ת נכנסו כל העשרים. ובחזרה נכנסין בדרכה אשתו
 שק"תם דאימא לבד. כי שלף ז"ל נהו שלף בחג"ה וחג"ה בחג"ה. וחג"ה
 בתק"ף אימא. ואז גם אימא שלף יורב ונמכה שק"ת כמנהו ולא כדכ"ת וחג"ה
 ראשונים אולם חגולה ועלף עם נחל וישקב בחזרה והפזק. ומק"ף אבא נכנסין
 בדרכה כהנש ונ"ע צבור. וגם שלף ז"ל יורב. ואז שלף יעקב וחול שלף אבא //
 אך אינו רק נהו ד"ף של אק"ה השת כי אינן שלף כמנהו:

הסתכל כי אי זעיר נקרא גדול עש הייתי לזכרם פתעתי דקצונה במיתת דלתי
ואם הוא אחר באחר . ואחזי בנשמתך לקח שוטה בחינתך אם פתעתיך בעלעך
בחינתך בנשמתך הוא פתעם בפתעם ולכן צריך אפילו אפילו . היו חזק ג' שנת תעתיך
בשוד הגמילות והשפיעה : ואחזי קמורה אגלות שנת בבניה טכונה הנקראת ככ"ג
בליל פסח . ואחזי גם אז נחלק לשנים אהם אחר באחר ופתעם בפתעם . ונמצא
בחינת יאן קבועה נשנת בינור . ובכל בחינה מאובטח . יא אלה הפוללי
פתעתי ומתקין . וכפועלם אלה קבועה לך לגמרי . אז נכנס אלה הצונה שלשית . וכן
השגן בשנת קבועה וזכור זה : צמח . שין בלתי ק' :

ענין הקצונה בקצור :

הנה הידוע צמח אצמרה ועשב לגמרי . יתחול לו השק אשתי אלה עשך אח"כ טעם
אצמרה ומנוי . בו כי אם הן תצמח ומנוי ביות טעם תעלן ותפל וכו' וכו' //
ישא על הש . ואם אחר צמח וישאוב כ"ג יורה לשאר מלכות כמות אך בנשאי //
איהיה בחולו ומיתו אלה לקבל חכם אז זוכה למלכות האצמרה זה קצונה . ואם ישוק
בבונה פתעך בחולו ומיתו אלה לקבל חכם אז זוכה לקבל חכם . ואם ישוק
קצונה צמחה טלונה כי קצונה קצונה חכם אחר נאמנו כמע דף קצונה אצמרה עלה
עשעשם שולחה אחרים ולכן נקרא י"ג . ונמצא כי כאשר עסק חכמה לצמחה בחולו
ומיתו אלה לקבל חכם הרי זוכה לקבל חכם וקצונה וקצונה וקצונה
קצונה אצמרה .

ודע כי נשמת החומר ואלמע נשפית אלה או חזק או נשך וכיזכא והכל כתי החום
ששם עם על די החשך דעביד חשך . והשק ועד כשישאר השערה בשלמות
כ"ג ודאי . שוצ ליוקנו ככאצונה שלם וצריך עליה כל ים האצמרה ויתעצמנה
לחשך החשך נאמר בן האור והשק . ולא די זה אלא אפילו אלה יקיים כל החשך
פאנים ומבמות אלה עישא ומכונה אחת לעד בתעוץ בכל פנימה ויחזיק בה בכל
ישנו ולא יחשו לעולם אפילו בכל אעם אבטלם ויתעוד בה ויהיה בחולו ומיתו //
אלה שלמות לקבל חכם הרי נמצא לו כאלו קיים כל קצונה חכמה וצריך עליה אלה
אחת האצמרה וזהו סוד כל האומע אצמרה פתעתי בכל יום מעמולו וקצונה כל
הששך חכמה אחת מעביד . לו וכ"ג והבן זה מאד יאמנם ודאי אצמרה לקיים =
החכמה והעבודות המעמולות לזרם לשעורם בלתי :

בזאת קצונה
שעור

טעם
אם הוא על טעם
לקבל חכם זה יתעוד
לזכור על כשע

אהבה ודבירה הם לא זכר או נקבה. כ' דין א' כחמים. ג' עין או חמון. ד' מעטע וטעטע. *
 ולשם הזכר חמנים ועליון ומעטע. והתקשר דין ומעון ומעטע. ולכן בעת כחון הנקבה
 פנה לפני מעלה אהיה אמר ה' שמור ה' אקל מן הזכר. והזכר ביגדר במקור יהיה זמון
 מוד ה' פל' נקשה אין כנזכר בהרבה תקושת. דה' נקבת וק' זכבים. ושערי צדוקת
 פנה לקבל אנה מעטע ולבך היא דין יובן הזכר בעת שמעטע אנו מקבל ולכן אמור
 להעבך בדיס טאוות בעלה ימך ימך בעת טמוג המלכות הסקוית אענה ומקלמך ג'
 קום. ואם נקבך ימך כג'ך מ' חזור הזכר לקבל ולחזור להמשיך ויטעב זמן איהיה
 הצפע. ודין זה נהקף גם בעת אמירת לבדן י' ה' ה'

עשר ספינות לא צלתי הקטצנו מהם ו' ענפים אל הצביאה ואהיה העשר ענפים הן
 נקראין ים דבירה עם היעשה ס' ענפין דים לא צלתי וצנה עדין כימים עתה
 מ' ספינות נאצית הן עשר לבד. והצביאה הוא הכפא בעשר חלקיו והעשר ספינות
 דבירה הם עשר ענפים לא צלתי כג' המעלצים. בצביאה. ומח' יב' זכרתי עלמים
 ולכן מנחמים לממלכות כי הוא ער סעבם טעאל עלהם לת' לכל אחד אענה הכאני. ו'
 ומשך לו והוא בתובם סלם בקנן הקוף וזהו עולם היצירה וגם ביצירה טעבבים עשר
 ענפים והעשר ענפי בצביאה המעלצים בעשר ה' המלכים. נאחך עולם השאיה והוא כלמה
 אמת ביצירה עד תקודת מתתום חל' נקבא שאיה וכללן כל הקלוען. ומעשר ענפי היצירה
 טעבבו עשר ענפים אל השאיה ונקאיים עשר ספינות אל שאיה. והנה אל הים דשאיה
 מעלצים ב' עשר קלועת על י' כחות הקדושים והמעם להפנעם ולהשעלם. ומת הקלועת
 הרקיעים והמלכות טעא כי חז' האצלות ומעשם עד תקודת הקדום ובהתלבבם בצביאה
 קבא עשר ספינות דבירה וכן ביצירה ושאיה טעא שאיש כולם הן ים לבד ולעולם לא
 יקבצו הן טעודר ז' סעך זו וכן ים דבירה יקבצו בים דשאיה טעא טעא ים ביצירה
 וכן בכלן. המעם מעשך להיעהג השלם על י' ים דיצירה טעא עשר ספינות דשאיה
 והוא בימי החול כי ים דשאיה מין הסעף הן למעשה לקלוען. וממלכות עד היצירה מענה ג'
 השלם בצאצא ימ' החול מן בימי הקלוען טעא טעא ים דבירה טעא טעא השלם
 באשת יום טוב ונקבא לטאין דשת יום טוב והענן כי האצלות אנו מעלצם מן הן טעא
 ספינות דבירה וצחם מענה ג' העולם בימים החם בל' אטעא יצירה טעא. ובימי
 החול מלבד שנתלבב בצביאה עד נתלבב ביצירה ומענה ג' השלם והם כוחם האצלות אל
 העמטות בן בצביאה לא צלתי והיצירה לבירה השאיה ליצירה והענן כי טעא לטאין
 ביה שום אנוי חלילה לך גמיעה ולמה טעאך אל האצלות בן ג' טעאך האצלות אל
 הצביאה והצביאה אל היצירה והיצירה אל השאיה כי כל מה שטעאך הקטצנו יקבל אנוים
 מעלתי

ועליות המודעות נכבדות עד כי הנשיא מן העליון דק להצדק להעביר
לדעתו וזו בחוכה למיין כי שארן יאכל מן העציה אולם כללית
מלך המלך אבאין יאכל הוא מלך טוב דק אשתרלס פדין ואכזריות
ובחן הקלות מן היטח חמול מן העציה ועליוס יתקן הכזיה ובצפת ויסעוד
מנגנו ככריאה ואחכ העציה העציה מעגוף יאשתרלס מלך

כהנבא גיג בין הוי לחכך לחכך בימי חמול הוא כי לשלם יתע פחול קס -
אית ענפס דמגלמכין גאמבנו דנסקעפון מן העציה וייחודס
אלהם ולפתי הוא גס אכל הדניס שארן יאכל העציה מן השכינע
על ידה אכל הדניס בחוכה למיין העציה עליון עש יא לומע כי
כל זה הוא בחמך שתי העקדע חרפ אכל בחמך שתי העקדע קייס
מין צום ייחוד על ידו זה דחוק . ומאכזריות זה המלך הוא גוף חמול
מאד כי נאמר היא למעלה למעלה אך גופו הוא דחוק למאד וגוף
היסוד מלכד מלכדן אפוא מעבד העציה אלא העקדע יא לו ומאכזריות
אחכ בחמול מוכר החמול כי כן מעלך העלך על יאמל למעלה וחכך
פיוס אשתרלס כי אפיס קוסקרה למאמה הנה יא דקלמנו כח לעליות עם היסוד
כי יתע העקדע הנאמתי אך בחול אישעליוס העליות עם גס כקן /
וענככיס עם יוס אשתרלס ואחך עלוק יחד עם קלמנו אשתרלס יאשכ
דקור וזכרת אל היסוד כך אשכ דקור וזכור האפנע הכאה על ידי
היסוד אשתרלס אך בחול בתי מעענע דקור וזכור העליות כן =
האפנע היסוד וזהו היסוד אל חמול אשתרלס דק יאכר מלך אך
למ אה ייחוד על ידי העליות חמול כי מן מלך באכזריות
ע"כ

כל א' וא' למקום תקונו ומנו" ושינוי השט שש משלם העשה לשאר
 עלמנהג הוא זה כי שאר השלמות נלקח המלכות אל שלם השלם
 כ"ד התחנות שבו ואז שלם ד' האונות של שלם התחנת ועשם
 תיכונות א כל הארבעה הם אבל בעשה אינו כן אבל פתיחות ד'
 האונות בעשה שלם ועשם תיכונות א תיכונות ע"י הצדה לבחם
 אמש המלכות ע"ייהי נשאה למטה יתם בעלם העשה עמה כעו
 שפיר כה ועשם הדב הוא לט אבל שלם עשה קוד סתם מלכות כלב
 ולכן צדק שהמלכות של יצירה הממוכה א העשה שיהיה למטה בעשה
 עמה ולא טורה ואפ"ם כ"ד האונות בעשה אחר שבו שלם א היצירה
 אנה תקדמ עשם דק למטה כעשה עמה עם תחולתו בעש א השינוי
 הדאשן שכינתו לשש כן שלם העשה לשאר העלמות ט בעלם העשק
 עלו ד' האונות כפתיחות בעשק כ"ד התחנות צורה דתיכונות אך ד'
 האונות היקף כפתיחות בעשה למ שלם אחר תיכונות המלכות ככבאק
 וע"י זה בעבהאיה לציורה ועשם הדכר יודר מעורר הוא זה ט חלק זה של
 הקדור שהוא הדאשן שבולם שהוא מן התלת בככות השחר עד כיון שאמר הכל
 הוא היקף העשק ונדע ט שלם קעשה כלו הוא חתינת מלכות ולכן הלואי שע"י
 היקף העשק למטה יתקנו חתינת המלכות שיהם שהם חתינת העשק שכל
 שלם ועולם ולכן אין כח כ"ד האונות ע"ייה לעלות כן עד המלכות ככבאק
 הנתקנת ע"י תקון התחן של העשק כי אם היא היא עשה של הכבאק אך יודר
 למעלה אינו יכולן לעלות ט אפ"י מה שעלה במלכות הכבאק אינו א לא לעלות
 מקום א ד' האונות בעשק שעלה כיצרה ולכן הוצרכו ד' האונות בעשק עם הם
 לעלות א הכבאק וטון שעהן אין זה תמון תקום ותמון עליה היצרה עד אחר
 כיון שאמר כ"ד לכן אינם שלם לתקומם האמיתי כן אמר המלכות ככבאק שהיא
 עשה של הכבאק שבו עתה יש תקון בעשה התחנות למטה אבל כ"ד האונות
 בעשק אשכ ענה הוא תמון תקונו יש בהם יכולת לעלות א המקום הזאת להם שקו
 כ"ד התחנות צורה אבל אחר כבודו שאמר שבו הוא תקון היצרה יעלג ד' האונות
 שבה א ד' התחנות משלם ככבאק וכן על זה הוא כתיבת ד' האונות ככבאק
 כי עתה אינם יכולם לעלות כן עד המלכות האמיתי וכן האונות שכלם
 נאמר ט וכב שהוא תמון תקום יעלג עד ד' התחנות האמיתי וכן האונות נאמן

כפדעו

צורך הפילה

פברתינו הנה יהוה עז מק בתפלה שמה עשה שהיה זמן תקון האכלה טעמו ה
 ונלמד כי שמתנה ומתנה זל כ עד כדוך שאמר ענה פמשוק ז באשוק
 דעשה ומלכישין לך אתכוננו דתוכוטר הורה אך אחד כדוך שאמר
 נתקן הורה על הנה בי אז יעלה ז באשוק שבה דפמשוק ומלכישין
 למיכטור ז תתכוננו דכה הורה ואז המשלח נמשלח ערפס תקון והורה
 פמשוק ט ש עלה תוכוטר ז באשוק דעשה כזיה והלכישו את
 הפמשוק שלהם שעלה שם באשוקה ונמלא שאז יהיו פמשוק ומיכטור
 של ז באשוק דעשה פתקום ז תתכוננו כזיה ומיכטור ופמשוק
 ז תתכוננו הורה יעלה פתקום ז בפמשוק ומכשוק נכן אחז כולנו
 שהוא תקון הפילה טעפס ז תקון הנה טזיה ז נכן פמשוק שהוא
 תקון האכלה יתפס תקון הפילה עז הנה נכן עלה שמתנה ומתנה
 זל .. נמשך לבא ענה עולם העשה עמה אך נתקנה ט עד ענה זל
 עך כן עליה פמשוק ז באשוק שבעשיה לטפה ונמלא ענה שנאז
 תיכטורפ לבד למנה פמשוק ונמלא ענה העשיה חסיה ולכן כז שוק
 להלם כל תלמי העשיה כדן להעלה בעשה קדושה אחת כז להלם
 החסבון הנה כמע שער כה נעז תולה אנו מעולם ים דקדושה העלכש
 מן הקליפות כסוד ומלכות הכל משה עז פתום הקדושה הנאמר הפל
 אחד קדון ההמשך קודם פסוק ועברה לה מעתה נכר כ הקדושה היא היא
 היא פתונה אחד עשר סמע הקדושה שהם עשה פמשוק והאחד עשר
 הוא אור התקוף עליהם כמכונן כעקום אחד כ לו הם תורת הקדושה
 שמתיה את הקליפה וענה אנו מעולם אופס מערך הקדושה ונשטם כחום
 הקדושה דים דעשוק עברה והנה עז פתום הקדושה משתלקין מן הקליפות
 ואחכ אנו נשטם להם תקום שופשו לשם ולכן אנו בעתה מן כלם העש
 כלופן זק כ מלכות הכנה שנאמר בעשה כנל נחלקר לשה בתוכה כ
 הפמשוק שבה מעלכש כחטור ז באשוק דעשה קדושה שם לעשוק
 תיכטור ז פמשוק ונעלן פמשוק ז אמעשוק דעשוק ועשן תיכטור ז
 תיכטור מלכות הורה והמכטור שבה עשוק פמשוק להם וכל זק
 למען

שנינו התפילה

כה

למען תעשה עמנו ככל ואיננו שתי כתיבת האל אעפ"י שנגענו למען לעשות
 הנה נגשו ענה בתונו מלבד דכרה אעפ"י שקרא למען ט מעשה חזון
 ליהויפ יארה ממש ולכן למען שתי כתיבת גז אנו אומרים מען כח צונו
 וכן שקרא שם כן מנ"י שקרא בעולם הורה כנודע כד להעלות שתי כתיבות
 גז של מעשה שקרא תיכנות גז באשנות ופנימיות גז אמרנו שיקו לבחור
 הורה נלכשג אמר מלבד דכרה נכחו שבח לקמן כגונר אנה כח וכן מן
 עטמ... ואמ"כ ע"י שאז הסדר וכן פירק אי זקו מקומן של תכנים וכן אמר כל מן הוא
 יורק שבח עולה אליו חלקי העשה כמע ש"י אמרנו גז באשנות שגלה ככח
 ממש היה ע"י הנה שכתב שקרא פגשתי הימל ככל וכן שתי כתיבות הנ"ל
 שגלו במלבד דכרה אעפ"י שקרא למען מעשה היה ע"י שם כן מנ"י דכרה
 אך שגז חלקי העשה נקנס ע"י הנה שכתב שקרא גז אי זקו מקומן וכן אמר
 עולם פנימיות גז אחרונות דעשה ועלן תיכנות גז אמרנו גז
 דעשה ועולה פנימיות מלבד דעשה ונגשו תיכנות גז תיכנות גז
 אמרנו דעשה ועלן י"ם כתיבת דקלפות ועשה תיכנות גז תיכנות
 מלבד דעשה וזה ענה נשלמו י"ם דעשה ע"י מלבד דכרה שורה מעשה
 וע"י תיבת דקדושה שכתב הקלפות שגלה מעשה ונוסף עליהם פנימיות גז
 באשנות עליהם שגלו גז הורה ככל ואז אנו אומרים כהנה ד"י שגלה ככל
 מעלות הקנה נדרש וכן כנוד י"ד כתיבת גז של העשה שיקו החלה עשר
 נענה נגשו י"ג כנ"י ולפי שה"י שגלו גז הורה שקרא בתונו מען הנה הנה
 שכתב לבן ע"י י"ד מעלות שהורה נדרש פנים"י והנה נשלמה העשה כים כן
 ולכלל גז באשנות פנימיות שלה טכנה ואז קם מקולם למעלה כתיבת
 נפש של הורה כלבד ואמ"כ ע"י הקדש שאומרים קודם הורו וכן נוסף בהם
 כות של הורה ממש כמען שכתב במקומנו כ"י וכן כל של חלקי הורה י"ד
 כל א"י נ"י במקומנו כ"י כדרך פנימיות"י ונכאז ענה כללית ד חלקי הורה
 ואמ"כ כמען מען י"ד כל פנימיות הנה מן הורה עד כבוד שאמר הוא
 עולם העשה וכן הוא נכלל טכנה ככל ומן כבוד שאמר עד הפלג וכן הוא
 עולם הורה וכן הוא עולה וכלל כבדא ע"י הנה ומן יוכד עד העשה הוא
 עולם

כתיבת
 דאמר וכו' שגלה
 י"ד כ"י כתיבת חזון
 ליהויפ יארה ממש
 וכן שקרא שם כן מנ"י
 שקרא בעולם הורה
 כנודע כד להעלות
 שתי כתיבות הנ"ל

עולם הבאה וגם הוא עולה ונפלא באמירת ע"ה ה"ל נמשש עד הפלה
 שמנה עשרה הוא עולם הבאה וגם הוא עולה ונפלא באמירת ע"ה ה"ל
 ומן העבודה עד קדש שקודם אשה יושב כיתה הוא עולם האמירות
 ונהגה עד ענה העליון כל העלמות מלמעלה למעלה ומקשהן וכוללן
 עולם הרמזן בעולם שלמעלה מלמעלה עד שטעמים כולם יחד קשורים
 באמירות בעת הפלה שמנה עשרה כד לעשות תנוון העליון דמער
 ונזקקה באמירות כדודע ואז נעשה התעלה והוא באמירת נאמנים
 אשר העולמות הם נמשש כדמות כגפם להם והם ככתיבת אמן הפור
 חט צדק עולה נפשה למעלה לבטוח ולהעלים היעלה העליון מן התוכחות כחוק
 כנה כחלמנו כחכמה של המורה כ"כ באמירת הנקרא פ"ק אחרת
 השיר המתחיל ד"ה פתח מי יעלה בפרכות הא"ר ואחר שעשה התעלה
 עליון והוא באמירת אמן כדון לער שפע לכל העלמות של פ"ע
 וע"ה אמן חומהן פנים אחרת לחלול כבאה באמירת ואז יקבל הבאה
 שפע מלמעלה כדודע שם כלול למעלה ונה נעשה מן אשה עד הפלה
 לגדול ואחר אמן כללן היטב עם הבאה פנים אחרת ואז מקבלת
 שפע היטב מן הבאה ונה נעשה מן הפלה לשד עד קוה ל' ה' חזק
 וכו' אין קדוש כ"ה וכו' ואחר אמן כללן פנים אחרת נעשה עם היטב
 ואז מקבלת שפע העשה מן היטב ונה נעשה מן קוה ל' ה' חזק וכו'
 אין קדוש כ"ה וכו' עד עליון לשבח ואחר כעליון לשבח יורדים כל
 העלמות למטה כל א' נא כמקומן נמשש הדבר פ' טיש החול
 אין פ"ו כ"ה יק' ליחדם לפי שנה בעת הפלה ואחר תומהן כל
 העולמות לדין כמקומם וע"ה לעשה זו מן אמן עליון הקוון כן
 להעלותם כ"ה כי השטה נעשה פ"ה ה' לעשה מן אחר שקבלו השפע מן
 אמן כדון להודין כי מעלתן הם יורדן כעליון לשבח ושם כמקומן
 יר' כוונת עליון לשבח מה נעשה
 כוללן כל העולמות הלו כל חלקי הדבור כ"ה והוא כי כאשר הקמול

אין פ"ו כ"ה יק' ליחדם לפי שנה בעת הפלה ואחר תומהן כל
 העולמות לדין כמקומם וע"ה לעשה זו מן אמן עליון הקוון כן
 להעלותם כ"ה כי השטה נעשה פ"ה ה' לעשה מן אחר שקבלו השפע מן
 אמן כדון להודין כי מעלתן הם יורדן כעליון לשבח ושם כמקומן
 יר' כוונת עליון לשבח מה נעשה
 כוללן כל העולמות הלו כל חלקי הדבור כ"ה והוא כי כאשר הקמול

הכבוד

הכרבות של שחר עד שתבנה לו כבודך שאמר רבנו תמיד כשם הנהי' השל
היהי' הנק' כן כ' שם זה הוא נשמת העשה כלה ושחוק יוצא מאותה
אחרונה של ההנהי' הכוללת על המעשה אצלו ושמעתי אותה ה' אחרונה של
שהיא בעולם העשה ושם כן זה הוצא מאותה ה' זו הוא נשמת העשה העולה
ענה למעלה ככה גם רבנו כשם ה' אצלו שהוא בעשה כמבואר אצלנו ו
וכהנשך לבדך שאמר עד שתבנה לנוכח את רבנו תמיד כשם הנהי' למעלה
אלהי' הנק' מה' והוא נשמת העולם הישנה יוצא מאותה של הנהי' הנק' גם
רבנו ה' שם ה' ה' ה' כזוה"ו " וכהנשך לנוכח עד קעשרה רבנו תמיד
כשם הנהי' למעלה כד' שהיא נשמת הכהן והוא יוצא מאותה ה' כאשר של
הנהי' הנק' גם רבנו לשם ה' שה' שהוא ככהא' ואחר אומרו אלוט שפתי
הכרת שהוא היכל קדש קדשם דכהא' כמבואר בתקומה וכאשר התחיל
ככה אבות נכבדה און רבנו ה' שם הנהי' למעלה יודן הנק' עכ' שהוא נשמת
האשמה יוצא מאותה יוד של הנהי' הנק' " ואמר גם לא רבנו כל עולם לפני
עכמה נפיהם אמרם עיקר הכונה היא לתכר ולבלול עולם בעולם כדודע
ולכן בעולם העשה רבנו ככונה הנק' לכה"ו " וכהנשך לבדך שאמר רבנו
לאותה ה' אחרונה של הנהי' ולשם כן הוצא ממנה ולשם ה' אצלו והעולם
והחכמה יחד עם אותה של הנהי' שפכה ולשם מה' הוצא ממנה
ולשם ה' הנהי' וכן כשהנשך לנוכח רבנו להעלות אותה ה' אחרונה ככונה
עם אותה ואתה ככונה עם אותה כאשר שכהא' וכן שם כן תחכה
ל שם מה' לשם מה' עם מה' שכהא' וכן ה' אצלו תחכה ל שם
ל יהוה ושם ה' הנהי' עם שם ה' שכהא' וכהנשך לתלת ככה אכורה
רבנו כל אכעס יחד כללם מה כחה כללם משעה למעלה עד עולם
האשמה עכ' הנק' ואח"כ בסדר העלמית מלמעלה למטה כ"ל כ' אשה
ככהא' ותפלה לגוד ככהא' ואין קדוש בעשה. כ"ל רבנו ממשעלה למטה
עכ' הנק' וכהנשך ל קנה ה' ה' חזק כר און קדוש יקר את רבנו לכל העלמות
יחד מלמעלה למטה הפך ממשלה שהיתה להכונה משעה למעלה ופאז
כונה אחרת כוללת כ' חלקי הפלה שכל העלמית אצלו הנק' והוא כ' חלק
הקדוש

הוא שיהיה מן המלת הפבורה של שם ימין עם פניו שאמר שהוא תקון עשן
 תבין לפלו כל כמותו נפשו שיש בעולם העשירי ולהעלותו אל הארץ כי
 היא עקב כונתו להעלותו מן נוקסן לעולה ואז הפין לתר נפשו ולבטלה שיהיה
 וכפיון שיהיה על יוצר הפין להעלות כל הכותין אשר באה אל הכחוק ואז תחבר
 ותעלה כוחך שיהיה וכשעלה לעד הפין להעלות כל הנשמה שבבואה אל הארץ
 ואז העלה את שמהך כלולה שיהיה וש"כ ופלת השנה מכלם ואז נשן כמות
 מן נוקסן וכן ^{בידי} העלמה אתר העשירי עד עליו לשבח הפין על זה ז"ל

אזכר ענה לבד עטן ה"ל של עליה נפשו וכוונתו ונשמתו שהם עקרי כונת העלמה
 העלמה כפולתו כל לעבור מן נוקסן וכח הג' סביב מן הקדמון ה"ל
 ז"ל וס' מנעור העלמה יכולת לעלה לעולה מעקומה ש' הכללים כפנימיות
 העלמה שהם נפשו וכוונתו נר כח כח נפשו הקדמה היא שן והנה שמעתי מהנה ז"ל
 עטן זה פשישם כח' לא שאם בהם דברים הפכים ואז נר ^{הנפשו} וכוונתו והנה
 כפולתו באה הארץ כרוב ט' בוש החול של המעבד מן העלמה כפולתו שן
 כל ש' הנוון שן נשן ותרו המד הק' אכלם צעקו חוצה ל' מעט ששנים בחן ואז
 יכולת להעלה עם המלכה ולכנס כפנימיות של הנפשו וכוונתו נר הם
 הנפשו ^{לעולם} קמלבור מן עשירי לעזרה ולבואה ועד הארץ נשן לרוב
 מפת את נפשו וכוונתו ונשמתו שהם ממש הפכים מן הפנימיות יע"ל
 כפולתו שהם מן הקונטרס ולבו יש כדון כח כפולתו להעלות כפולתו
 הנפשו וכוונתו וכו' אף בוש החול אמר לא תנונה העלמה" אמש כפולתו
 וכי"ז רבאש השנה נכונת הם עלום ואמש כבאש השנה מן המלכה נשן
 הק' כיום שט נאמר ז"ל זה אמר עליה לא ש' הכללות עם הפנימיות כח' שם
 וע"ל " ש' פשם אתר ששע" כ' כחול איום שן כח כמות פנימיות
 הנפשו וכוונתו ונשמתו נר לבד ט' עולם עם השנה כפולתו מן נוקסן
 אכל כפולתו אף תנונה העלמה" נפש אתר ששע" כפולתו מעבורת
 כח' ככל הפולתו מן אמר העלמה" ש' העלמה כפולתו יצא ונשן עד
 הארץ

אזכר הקונטרס
 ש' העלמה
 וכו' הם
 כלפי וכו'

אזכר הקונטרס
 כ' ז"ל

שער הפילה

האמת לכולם עם אם בביתך הנשוא והדומות שבעלמך או
 והם נעלים עם השטנה אבל כוללית העלמית ^{אדם שלישי} נגד בואה המשותף כ"י
 ארז יתעלה העלמית נכמם אבל ענה לא יש הכללית ועלה לא כבתינת השמלא
 כלב עם המלכות. ופעם אחת שמעתי משערה זל כעשן פם העלמית ע"
 חמאו של אדם הראשון כי קודם שתמא היו כל העלמית ממש כל בתנודים
 למעלה וענה כמש הולדת ארץ כינס שפר ארז אנו יכולין רק לעלות פמשור
 העלמית ולא התמסרת כי אם התמסרת היה עליה היינו רואים כשעשן עליה
 העלמית כנס שפר. כי פנים אחת בדכוש הששית נהשבת שמערה
 מעונה זל כי כל הפלמיתו כמש החול אינס רק להתעל לתשר ונוקפה פש
 כפסם למעלה במקומם ונה העשן עשה מעלה בשפר ומה אנו עשן לשנת
 ע" הפלמיתו הוא לעלמית עם לעולה עד אבא ואימא ואהיו כי עם בבית
 פנים כפסם ..
 וצ"ה ובלג נוסח אחי שמעתי מעלה זל
 כללית ל חלק הכבוד שבהלה ונה עשן מעלת הכבוד עד כדון שאמר
 עשה וכדון שאמר עד ילך יענה וינצר עד סוף כדכר אבות בהלה ..
 ואשר העשמה אכילת נסוד העשה היא מעלה לשלם ואתכ כל לימד העשה
 שם כה קלפות קשות מאד עם היטק צדך לחד המלה כלש היטק עם
 לאש העשה ואח"כ שאר היטק היא מעלה לשלם וכן כבהלה מעלה לשלם ולדבר
 כלשונה מן העשמה שמה כבהלה אבד היא כלש כבהלה היכל קדש קדשם ואח"כ
 שאר העשמה הכל אכילת ונתקור ונתחיל ונאמר כי יא ככסן כסתת מעלה
 ידם עד כדכר הקמק הם כעב יא ככסן הסוד ומן הדו עד כדון שאמר הוא
 לאש העשמה ואח"כ כדון שאמר הוא כלש היטק ולבן יש כו יא כדון כמש
 סודי אחר והם סוד יא מכליל שש עם היטק ואח"כ יא פסוקם דהי כבוד
 ה לעלם שש כהם תי הנוצר והם כתי ככסן כי סוד היטק וישן יש כהם
 היתה צ"ה פכאטון לאסר לאבא ואימא ותשר ונוקפה לבן יש יח הווית אחרות
 כילק כמפ היטה ככדור הם וי"ה שכתן צ"ה כש יבין וקר שהם הלה ומעלה
 סוד ענין כללית כדכר הפלה כללית מה עטה דש ט אלק דוד שאנו
 מפתח אוקס ה"ה מלגם שמת בארז אדם וכל העלמית כולם כי
 מכתנת או המלגם ונה אם אלו המלגם לא היו מתים ומתבטלים ונעשם קלע
 מהם היו הם מעלים מכתבם ומתקנים ולא היו צפסם להכבד ולא לשום

המשנה
פ. י. ב.

היקון

ח

תקון כלל אמתם טון שמתו ונכבטלו ונעשו מהם כחיות הקליות ועד
 כבד שיתקנו ויתכבדו ויכבדו ויכלבנו כל הקדושה אשר בהם וישלכו
 הסגלים למען שהם הקליות וכענינם הטכוד והכנופ הזה למען
 ולא ישלך שום פסלן קדושה למען וכל הטענות של הקדושה יעלו אז ישאלו
 הפעול שהם הקליות לבדם למען כלת תורה כלל ולא יתקיים פסוק כלל
 המונח לבח נתי יהיה אחי טיח המאמץ כא ונהיה לי אפסד שיתכבדו קטלוק
 מאלהים אם לא ע"י ש שבכר לוקם נגזר ט ע"י הקליות והמאמר כלל של
 כט מלך התקנותם נעשה טכוד היה ע"י הים קטלונתו דלמלך ט הנה
 התקנותם ככסין לפונע עליון להם פיק דכסם לו שיעשו על ידם ופם העלונם
 דכסם א מעשה התקנותם וכמעשה הנה עת לאלים וכך והענין הוא כמעט לשל
 כי אין דבר בעולם שלא נעשה מעלה המלגים ויש בהם טכוד הכבד אל
 ה' עולמו דלכ"ע הם טעמים ויש בהם טכוד לגדך נשמורת התקנותם
 כי מה שישלך אחי הטכוד הכבד א העלמות הנה מעשם יפדם של
 הנשמורת ומלבד זה אפלה כלעט הע"י השפלים הכמתים והכ"י וכל
 הנבגלים כלם הם יעטכוד לוקם המלגים אחי כי כוד הנשמורת כנו וכל
 מה נעשה ע"י הקליות נמצא התקנותם כענין ומה ככח סענע העלונם
 ככ"י ויהענין הוא כי ע"י המאמר של האדם כענין וככככ מן הפרט ע"י
 הקליות כי הם עקר ושורש לכל מה נלמך דבר יודך וכול לגענין מה כמון
 הקבלה ועד קלוד דת"ל א הקליות דכסם העומדים בדומה של עולם וע"י
 הקליות פנים האדם מאל העליון ואז מערכהם המלגים הנה נעלמן למע
 למעלה ככתינת משין כוקטין ושם הם מתתקנס מערכהם למעלה ככ"י ו
 מכלבן ככדוש תקון המלגים האלו וככדוש הענין כוקטין וע"י ע"י ית ענין
 ככוד זה ככדוש השבת וככדוש מעמד שפעית וע"י ונהנה קודם
 שמתגז אדם האשון היו כל העלמות העלונם למעלה כמקומם כמון
 שהיו בער אכלוקם וכיהלם האשונה ואחז שמתגז אדם האשון יודע כל
 העלמות למענה מתקומם וענין היתה הזאת רבליה היא כח לבד
 טכוד המלגים הנה שהם למען נלמן ענין זה נעשה כך כיתיע החוץ טיח
 חוקר כל המלגים ויהודי ככוד וקטין ככל העעטם וככל מעט המלגים

ולא יודעין

ואז יודין כל העלמות השלוטם כל לבדו ולבין כי כוונת הנ"ל וקם מעלבים
 במעדרו היתרנות אשר למענה מקום ומקו הנעם שנוצרות ספ"כא הן
 תתקנתן ולא ילגו ומעל לבסוף למענה כששת ימי המעשה הנ"ל ימי התול
 כל לבדו הטרור הנ"ל ש' תיוונם שהם מתדוונם אם טרורם לשון יתקונם
 ויהי אין כח כחך הנ"ל עשכ כלכל לפי שהוא קמבד ניש כח כו לבדו ולב
 הם ששתי ימי התול כלכל כי שש קטורת לעשר הם היתר לבסוף כיום נדס
 היתרבים כלכל אינם טום שכת שיהי כלכל היתרנות והיא נוקבא ואין
 כה כח כה לבדו ולכרה ש' כח מה שנתן טימ השכונת שש' היתרנות
 ענה טום השכר שחלוס שלה ויתקבד עם עשכ ולא כל העלמות הם
 ענינם למעלה כמקומם כשהו כהתלה האשלות ואז לא יש כדור כלל ושכר כנ"ל
 כי לעבד כן הם ענינם כמקומם ואז יעשין נשמות תדשות טום שנתן הפלא
 העלה כי כל ימי התול העלמות כולם הם לעמק מעבדכם ומה זק כה לבדו
 כדור המלכס כפני מין נוקב ומע שאלו עושין ש' תפילתו כח היתרנות הוא
 שתי הפנות א' הוא לבין התלה אית משד ונוקבה כמקומם לתנה כי תולה שלא בעד
 התלה היו חספס ט מעד לא היו לו כן ששה קטורת והתעלות נקובת א' ואח"כ ש' קלפון
 נתקנס שניהם כפרנות ומע כל א' תלה כלכל ימים שלימה וכל זה כהיתר
 עהן אחר כחמור ואח"כ ההכנה השנה היא להחמיר פטם כפסם ואז ש' שתי
 התקונם ש' הם מתדוונם זה עם זה ומע כהם כדור המלכס ומעשין אונם בסדר
 מין נוקב כלל .. נאמר התפלה תוקם ומע מעשה כבבאונה ומד עשה קטור
 ככל התלה וקפלה של ימי התול טעו שית כה כל דבר ודבר כמקומם עם
 כל זה התקון אינו רק בהיתר למענה מתקומם האמת כשהו כשעה ש' כפלא
 וכמקומם נפלא כה טען יכרה אחרת שיש להם יורה מעור והוא אחר התלה שחזקה
 ומע מעשין וכפנת כללה שיוכדן אל הכראה וזה היא יכרה אחר יכרה א' כשעת
 התקון והוא כשעת התלה והכ' יכרה אחרת יתר התלה והיא שלם כשעת התקון
 וכללה כחן שנת כל טען כמקומם כה ואמרם טום השכר הפפ כללה כהתקנות
 טענס מלוקם שני התקונם שאנו עושין כעת תלת התול ותוקן פטם כפטם
 כמקומם למענה ואח"כ ש' הפלגיתו טום השכר את תוקן מעלה אחר מעלה עד
 כמקומם כשהו כעת האשלות ועומדים שם פטם כפטם ואז כל תועב טוונם שם
 למעלה הוא לבדו נשמות תדשות ולא מתכור המלכס וסמ ששכר כלכל כה

ומה י'

כשעת

פולחן התפלה

ופנה שאמרנו למעלה כי בכל תפלה ותפלה מסתלקים המוחין מלפני מקוון
 וחוקים ומצד השמים אל פנימה בזה גלגל שוב כי אורה המוחין מלפני
 אש נבדקו הם עתה מחוקים אחר בפה מוחין בתפלה האחרת ובעל המעלה
 בכל תפלה ותפלה אומנם אין קטן בין אומנם בכל תפלה ותפלה מתחברים מוחין
 חדשים ומעלה למעלה ואין לה כל תפלה ותפלה שלא יתחברו אורחות חדשים לא רחוק
 זה כבא יזה אלקי שרע פיהתה שיהיה גדול בין תפלות החול ובין תפלות האש
 חדשים ובין תפלות ימים טובים ובין תפלות חולו של מעשה ובין תפלות השבת
 וצלה ועמו כי אפי' באתה עצמו ואינו דומה תפלה רב פמה לעולה רב טוהר או
 לתפלה קטנה ומ' וצולה מעורר פיה החל טמא אצל דומה תפלה יום זה
 לתפלה יום שלפניו מצולה טהורם שאפי' תפלות שכל יום יום יום יום
 גדול הם ואינו דומה תפלה בקר לתפלה המעלה או לתפלה שבה פות דבר שאין
 לה תפלה ימים טובים שובך הטולם עד לעולה אשתיה דומה לחברה כלל ועיקר
 ובעים הדבר הוא פיה זה כבר באנו כי גדל תפלות הם כה לבד הבורה שיש
 באורם הם מלבים עמיתו וקנה ככל יום יום ובכל תפלה ותפלה מתבררם—
 בירורם ועצמם מתחדשים ומקשלים נרבענו עד אז וקנה כמו שהכירוהם—
 הבורה בכל תפלה אומנם דומים לבורהם שבתפלה האחרת כי אורה הבורה
 הנאשונים כבר נרבעו אז בתפלה הנאשונה וערה בתפלה האחרת מתברר
 ועקבים בירורם אחרים מתחדשים ואינם קטנים עתה ואפי' כפי עקר—
 הנבדקת המתבררן באורה התפלה כך יהיה אז עקב המוחין שמשכו בזון ובעק
 שלמעלה מהם ובעל דהיה כענין המשבור האורות בקש כי אין קש בעולם
 שרעה לחברה לבידה קנה וקנה המסס שצמחה לקהלת המעלה פועלים
 ביום ולקרות קש פועלים טוהר ואם כוונת אחר מהם נק' מעורה לא וכל לתקון
 והמעט הוא לפי שכל תפלה ותפלה ובתקש נקש מתבררן בירורם ומחודשים
 ועשנים וצ' מלמעלה מוחין חדשים ומה שלא נעשה לעולם בשום תפלה
 או קש אחרת ואומנם דע כי אין הדבר נק' בענינים הפועלים שבהם אומנם
 בענין הכללם אשר בהם כבר באנו במקומם כי כל התפלה של שחרית בכל
 יום החול הם שווים בכללם פועלים וכל תפלות מעתה של חול שוין וכל תפלות
 עשית דחול שוין וכל תפלות ליל שבת שוין וכל תפלות שחרית שבת שוין

שער התפלה

וכן כולם בכל התפלות וטעם כי כולם קראו דמחמת חזון שוין וכל
קרא דמחמת חזון שוין וכו' ויחזיקו כלם יחד ויפלו על פניהם ויפלו על פניהם
ואין טעם בידוהו של דומעין לתפלה אחרת מיום שנתבאר העולם ונשאל כי בכל
התפלה והתפלה סוים מעמין חדשים ובידוהו חדשים ואחר התפלה הם חוקים -
ונשמר לקין מהם וכו' רבין משך דר' כי חפיהם הראשונים היו ושהין שעה
אחרת קורס ופלה וטעם כי אחר התפלה נשעה כי בתפלה והטעם היה וטעם
שקורס שמתוך כי התפלה לא היה פרוקא בן זון והטעם היה פב' ולא פב' וכל
מוז' יהו וטעם שלא היו אף אהבן להתפלל כי לא היה בהם חסרון ולא
היו אהבן להתפלל מה שהיה מעמין א זון למועם פב' ט מעולם לא
היו משמלקין למעמין מהם וטעם שנתבאר אצלנו במקומנו האומנם -
אחר שמתוך בית המדרש כעונותינו שפלקו קמחין מעין ולכן אנו -
זהבין להתפלל תמיד בכל יום. ע' להחזיר למקומן אחר המעמין כה שיזדונו
זון ואומנם אחר נעשה תפלה נחמין קמחין להתפלל ומחזיר הדבר לבנו שהיה
ולכן החפיהם הראשונים לא היו הולכים פב' א כי הם אחר שהתפללו אכל
היו שהים שם שעה כי אחר התפלה כה שעה ים יצטוו ויופוט סת למעלה
לא יפלקו המעמין מעמך ונס קם קמחין יתעבבו בהם דקון שעה כי יתפלה
אחר התפלה ים היו המעמם שהיו החפיהם הראשונים מהתפללם תפלה
עבה באמנם היום והוא כה להחזיר קמחין פעם אחרת פזון וכו' ש פב' -
ולא יתפלל אדם כל היום בלן ים קדו המעמם למשך א' שהחפיהם הראשונים
לא כהנה תפלת כל היום מעמם והענין הוא לעולם כה למעלה שקמחין -
התלונס דמעד יתעבבו בו כל היום פב' והוא משך א' שלא היו יהו שכל -
משה ע' פרושה ור' מנ' שעות יתפלה אהך לבאר כי מאחר שמתבאר
כי קמחין החדשים הראים בכל תפלה

ותפלה

ופלה הם המפלקים אתו צמד הפלה וכפלה איתה חזרה יעתיק אחרים
 אצל להיכן מפלקו המוחין האחרים וכפי נעשה מהם אמנם העטן
 הוא נד כי אתר צמד הפלה המוחין הם המפלקים העקב הוא לנשוא
 אופן ועטן למעלה מלפניו נשם נשפין ליו כחיתה אור מקיל על ראשו ולא
 המוחין המקיפים שלו האשונים והשונים הם המפלקין ועטן גם הם יוקר
 למעלה המוחין כאלו המוחין הפנימיים המפלקין ענה עלם ולקחו את
 המקומם והוצרכו גם הם לעבוד להם המקום ולמעלה הם למעלה יותר וכן עדי
 זה עטן שאר הכתומים יוקר למעלה עד שאי אפשר לבאר פנים עתה
 כל העבודה והעבודה היא ענה .. ואמנם כפי ביאורו כמותו מקומות כי כל דבר
 הקדושה הרוחנים אמר .. שהוא המפלק המוחין נשאר הרשות ליה למקומם
 קדש .. ונמצא כי גם אלו המוחין ימנעו אע"פ שהם המפלקים המוחין
 כגון ועטן כפי המקיפים עכו מנחם חד רשיתו להיון על אשר לטפן כל
 היום והוא וע' אורי הרשיתו של המוחין הנשאר כפי אע"פ שיהיו
 מוחין צמודים שאר כפולותיו ואינו מתחשש המעלה גדולתו כל היום
 ועד זה גם המוחין של החן הפנימיים אתו צמד הפלה הם המפלקים
 המעלה והם יעלם למעלה על האשה ככחיתת המקיפים ולא נשאר לה
 קדשיתו שלהם כחיה וע' אורי הרשיתו נשארית גם היא כחיה גדולה
 כל היום כל .. ונמצא כי אחר כל הפלה והפלה אומפלקין המפלקים המוחין
 ומתחששין כל אן פכואו מיעומו צמוד שהוא חוזר ל שזה קצוות והוא
 חוזר ל תקודה א כמו שהיו אורגים מעתה כנודע אע"פ הם שיהם
 נשארם כחיה גדולה כל היום רק שהמוחין שלהם מפלקו כען והרשיתו שלהם
 הנשאר בתוכם ומשעדים סודית וצלות וזה המפלקות של המוחין עתה
 הוא שיתנו למעלה ממנו ענין וכוקנה אתר כל הפלה והפלה
 ודבר כל זה הוא כיום אע"פ שיהם עתה אך היום נעשה ליה אן אפ' אורי ..
 הרשיתו הנ' הוא המפלק המנעש וקוקנה אתר הפלה עכ"פ כמו שיקרא
 במקומם ולא זה הרשיתו של המוחין למעלה הוא ענה ענה על ראשו
 ככחיתת המקיפים ואופי המוחין פנימיים שלו אע"פ אחר הפלה
 שיהם

סכמו לשם
 יא דבר נ'
 באמצע

אחר ושמעו על ראש הכתובות מתקנים כל שאר היום הם עושין עמה ויורכ
 למעלה והמתקנים האחרים שלן שהם לו כתיבת מתקנים בעת התפלה שם
 על שם שם זה יורכ למעלה ועד זה עושין כל המדבוק שלמעלה מעם
 מדבוק למעלה מדבוק כגון " ואז פ' הרשימו של חתן הוא תפלה
 עד הנ' ואז נמצאו שבהם מתקנים ענין המשמע האמתי והוא שחזרו
 מהמשמע וספדו ונעשה בבתי נר ששה קטנות כלבד והיא כפוד נקול
 א' וזה הוא התפלה שש בין משענת היום למע שנת הלילה וזה ענין זה של
 הלילה יפא כה מתקנתו וע"י תעשה קטור הדבוק מה שנת אס הוא
 כי כאשר תעתיקן תפלה יתעשי אחר תפלה ערבת אכלו תעתיקן
 כדוקפת נפלה תעשיבה הלילה וחזרה אחרו כחזרו ועדן תעתיקן כעשר
 הם כמתקנים כפלה ערבת להזדון עם לזה כעודו ואחר תפלה ערבת
 תעתיקן פ' מן משר ואז פ' לזה חזרה ל' אחוה משר כמע חתן ואז
 תעתיקן כעשר הולבין בעת השנה ונשיאן ללזה ופושן כה תעתיקן הלילה
 עד חזרה ואז היא לוקחת ה"ט ספ' כחלל הכאים לזה כפוד תפלה
 ועל ידדים כפלה לזה ככל קומת מעש וחזרה פגם כפגם שמו אחר
 חזרה וזה הענין נעשה תעתיקן הלילה בעת השנה אחר תפלה ערבת עד
 חזרה הלילה ואז אמתא לזה שלימה לזכרה כמע כל מעש ע' שלקחה
 מ' ספ' כחלל כג' ואז נשאה חתן בבתינת נקודה ל' כלבד שהיא שפן
 תעתיקתה והיא הכתב שבה שהיא הורכ תעלה מן ה"ט ספ' שלה שבא
 ע' תפלה ואז כחזרה הלילה שפד תעשה נמצא לזה שלימה וחל כפוד נקוד
 ואז אורה נקודה יורדת למטה כעולם הפהיה כהול קרש הקדשים העשין
 ואז תעתיק חזרה הלילה ש' עסק התנה שעסקן העיקר אע"פ הם תעלה
 אחר תעשה תעשה עד אמתא כי כלי חכך נעשה זו הנקודה של חתן
 לעלה כחלל ואז לזה תעתיקת וחזרה ל' אחוה מעש אפן וה"ט ספ'
 של הקוספת שלקחה מן חתן יודוה אז כעולם הפהיה נעשה ועשה ועמדות
 עם ואחר הם עולות ע' סוד תפלה אחרת כמע אפא כה כמתקנים
 ואז אורכ

ל

ואז אורה הנקודה נאצרת של רחל שעלתה כאור הפקדן של מלך המלכות
 היא תזכרת לך כפי שם עם מעד ועומדת בזכות שמי דתעור הנקרא
 צפורה מנחם לין ארבע הדעות של המוחין שלה שמתקין כללה כנגד ז'
 הם מקום עשירים כנגד פטמות החזק של מעד כלכו וכאשר עלתה
 זו הנקודה כאור הפקדן על שם אז ע"י מעלות התפלה של יד שאנו מקיימים
 אותה הדעות שלה יוצא מהחזק של מעד אופן נחמין ומזר ונכנס כנגד
 אורה הנקודה ככחית מוחין לך ונעשית בה כחית הפילין ^{כחית} כחית
 שנת פתקומון ^{פסוק} ונשאת עומדת שם עמל פגם כפי שם על
 ככחית אורה ^{לשפת} לפי שכן שזו הנקודה היא העקרת והעכירת
 של רחל והיא ^{שפת} והיא כחית הפקדן שבה וכתב ענה אשר אורה ו'
 הדעות של המוחין שלה שהיה מבית הפלוא שלם שהיה לה תמל
 פקודת עמל פגם נכנס כנקודת זון של דבר שבה לכן יש
 ענה כח כנקודה זו לעמוד שם עמל פגם כפי שם על ככחית אורה
 ואז ככחית אורה נמלא אורם הן ס"ח שלה הנקרא ^{נשפת} שהם
 המצטרף שבה ולמען עלו מעולם לעולם ע"י כנגד הפלת השחר
 על ככחית אורה ואז ככחית אורה נצטרף עולם אורה נקודת
 שלה כאור הפקדן באחד מעד אופן ונעשית שם ככחית אורה
 באחד עם מעד אופן ואז תזכרת הנקודה של הפקדן שלה
 פלורה קצרה ומתחבר עם הן נקודת אורה שלה נשם נקודת
 עמלם כח ע"י המוחין הדעות הכלל הכל התלה כנגד ואז ו'
 ככחית אורה נעמל פגם כפי שם מעד אופן נשם ישקבו
 ככחית אורה ישקב עומד כן ימנ שהוא קחם והנחת רחל
 עומדת כן אמלל ^{לפי} הפקדן והחול כמקום שהיה תמל
 קצרה ככחית שמי כנגד למעלה אל שעתה היא ככחית אורה
 ואז היה נקודה ואז נעמל פגם נשם ישקב ^{נשם} והיה נשם
 היעב מעד הדעות של המוחין הכל ששם הם תזכרת לעב
 קודם התפלה של שחר כחית הפקדן כמעד ונקודת כנגד אופן
 הדעות

הכשיגע מעתה גם הוא לא כללה שאת הוא ימין חתע ענת שגם האשה
 אכל הפכ כהאיר היום תנור אורתי הרשמתו להכנס כשנים ואח"כ כהפלת
 השנה אין כאים ונעשים מעתה אמנם ומהן תרשים מה שלא היו כן כהפלת
 אחתה פתק זהו יוכן היגע בדושים שכתבה כענין המשין נקטן סכמ
 השנה והפלת הם מעתה לעולם ומעם הפן מה ענין הרשמתו השנה כהם
 היעד והנה כל כדוש זה נתי היעב כענין שיעתה ללה וכענין כדוש הרשמתו
 ונבאר עתה מעתה מנה תל כענין היה כדבור על

שנתה ועל

שחר וענין צאת והפלתו ופ' עד פגרת העקד
 בללת ואח"כ נכנס כלכותה כה. היה כדבור שש מן על שעתה ילם עד כדבר
 התנה היה נהג לאומנם כביתו מפלתו כללה קודם עמלד השחר ומפדום כל
 כדבר וכדבר כעני שעתה יש בה כמ"ג כ"פ וכתבו הקמחם יל כג שגמ
 הפתולא מכדך הנותן לשכנו ופ' כד משני ידיו מעבד על שעתה ילם ופ' ותיק
 נטה וכדך נקפו ואח"כ מנח כיום צאת יצול ומתעמל כו ואח"כ מעתה הפלתו
 ואח"כ היה הולך לבית הכנסת מעשעל ומכדך כהפלתו וכד"ה יצול ושם
 היה מתחיל מן ש"קו ופ' שהוא פגרת העקד" ונהנה כל היה כדבור לשחר
 מן הנותן לשכנו כנה עד פתך כדבור התנה כולן תייב האדם לבכום ככל יום
 מעט שלא נפטיב כהם כיום ההוא כולן אם לא יסן כללה כלל ועקד או אם
 לן ככמות או כאנדון וכמגדלת או אם לא היה מעשעל וסולא כדך " והמעם
 הוא כ לא נקטו לא על מענהו של עלם ולא על כל אדם ואם כהפלתו ועוד
 כ כולן יש בהם המן ל ככום עלנטס ואין פאני לכעלם חזן מעבדת על
 שעתה ילם וכדבר אשר יע שאם לא יסן כלל כללה או אם לא הולך לנקבו אינו
 מעבדך אורס יכשהיה ככית הכנסת והיה אי יי אדם מעבדך היה ככמות הנ"ל היה
 יושב ושומע ונענה אתהם אמן נאח אם היה כאמלע התפלת היה פוסק ושיתך
 ושנה אמין. וכדבור התנה של שחר היה שנה אתהם אמן כן כדבר האשנה
 ל וקערכ לא נכר והוא כמ"ג הפנסקים כ הם שתי ככבות ואע"פ שמתחיל והעב
 נא כואז אמין כן שתי ככבות ואינן כדבר אחר וע"כ היה ענה אמן כאמלע שתי
 הככבות הא"י

יחזן ששאר
 כ"כ ב"ב
 ה"ה הפתוחים
 ה"ה שאז הכל
 ה"ה כהפלת
 נ"ב

ענין כוונת כללות מנה ככבות שתיב אם לבדך ככליום אשר תקנש כוד הש

המלך

יב

תמלא כבוד להמשך ק' כבודו לא ימא א זעזע כי מן הכבוד העלונה
 שהיא אימא שלמה מתפשטת כו' ק' כבוד והם כתיב פי' בלימה הנשפן
 כנשר ככבודו מוחין והם כתיבת כבודו משמש א"ל הם מלאוין ככס כי
 סרט אימא שהם נ"ו אכה מתפשטת כו' ונהה הם נ"ו כדורש שמה כנ' לנן
 אשת ישקב ע"ה אך הנונה כדלמה הוא כי הם שם פ"ה כי שם פ"ה הוא
 בלומה והיא מתפשטת עם זה עד שלש העלון שהוא תורה כתיב שהם ששה
 פ"ה ושלוש פ"ה אהם כח"פ דיעה חמד זכונה ושלוש ת"ה הוה שם פ"ה
 וכל זה הוא מקום הפירוש ואח"כ יוצאים החסדים ומתקנים מן היסוד
 באימא מן החזקה ולמטה דמער והם שש שלש ת"ה ונה' דמער הוה הם
 ל"ה והוא כתיבת מלעי שם של פ"ה המתקנה מן השם כפ"ה עמנו וכללות
 פ"ה ונה' הוה הם ק' כבוד א' משר"י ואח"כ כבוד להמשמש עם א' המלכות
 הנה אר"ה ותפנין לצידי שם זה באופן זה כי אור"ה הוא כתיב י"ו ואור"ה הוא
 אור"ה י"ו כי הו"ל יושב כשן קו"ן על אש ה"טן ונמצא אר"ה כל השם
 הנה הוא כתיב האופן י"ו ד"ר"ה והוא כתיב ע"ה
 כוונת כללות עשהם ככבוד של שחר שהם קודם כל התמלא והם מן
 על נשלת י"הם עד סוף כבודו הנה"ה ככבוד על נשלת
 כבוד אחר זרעו שפגעה ונמא שתי כתיבותיה כה' וכרתי אשר י"ה הוא
 כבוד א"ה שפגעה וכבוד א"ה נשמה שנתת כי היא אימא דעשוק
 כתיב שתי"ה ככבוד א"ה כתיבותם ואח"כ תי' ככבוד אחרטן שש מן קונון
 לשפני כינה עד סוף ככבוד הנה"ה הם ככבוד זעזע דעשוק שהוא תי'
 ככבוד כנפיקן מלמנו דממטרון והם ממש על"ה שמהן שש ככבוד
 הם ותי' שמהן שש כתי' פשוטים של יהי' ככוד"ה לעולם נעש' נמשש השם
 כאן והם סגור תי' ככבוד היסוד י"ו ונתיב לביאדם על' הפרט.
ברכות על נשלת י"הם והיא הראשונה וכבודו זו היא כאשר מתעורר
האדם משנתו הפ"ה כבודו ליעול ידו קודם שיש בו לבושון כלל
ואם יסגור לילך ארבע אמות כלל נתיב זה של שחרת כתיב כעוד על
לאשר הכיף אור כדור"ו ועטן נשלה זו היא כתיבתה תמלא הקת הכלל כידך
 הימנית

כתיב
 ואש"פ אדוד שפ"ה
 כתיב עלבוב סג' -
 ושא"ה ככודו כתיב
 סג' ע"ה הוה כתיב
 ד' דאחד אדוד למה
 מעבוב ככודו כתיב
 מעבוב כתיב
 כנוד"פ א"ה למה
 להמשך פ"ה א"ה
 ונתיב כתיב עליו
 והי"ו א"ה
 א"ה כתיב
 נתיב כתיב

כוונת ככבודו כתיב י"ו
 וצ"ה כתיב ונתיב ע"ה
 כוונת אחרת כתיב י"ו
 ק"ה כתיב

כתיב
 ונתיב כתיב
 ונתיב כתיב
 ונתיב כתיב
 ונתיב כתיב
 ונתיב כתיב

כהו

הימנית ואח"כ תתנהו לדרך השמאלית ואח"כ תשפוך בדרך השמאלית מים על ירך
הימנית ואח"כ תשול הכל בדרך הימנית ותשפוך על ירך השמאלית וכן
תעשה כל עת שישמאל שבחצי הימנית כל כחלום וכן בחצי
השמאלית כל כחלום וכן כל כחלום בכתב יד והמעט כי כוח נעק
הנך שכתב שורה על היחס וכן מלך היא ומקצת עב שלשה פעמים
ושמו כחלום ואם לאו אנה הולכת " ואמרש מעט השולה כפי נתי לטל
ס"ל שהוא להסד ולהפך הקללות מעבמות התכונות של ל מתכונות
לעשה וכן עתק אור פתמי שלהם וע"י הכבד של על ששתי ידם עתק
אור המקור שלהם של כתיבת התכונות " והנה עתן השולה בעצמה היא כי
נודע שכל כתיבת שבעות מקן האדם הם חטן וכמו שית' כה כפי י"ב של
יפה ויכדוק נקבו וכמו שאש כ"י שבעות כפול הדטן ועל י"ב כו באדם
עצמו ה' מעט ובעודת והם ה"ה והתנאים והמדות והאצבעות כמבואר
בארכה כמבואר " והנה שבעות התקן הם ס"ב ה"ה והתנאים והמדות
וכ"י ארבעה אלו ה"ה עצמן הם נמשכים כדך המדות עב פנים האצבעות
ומשם מפורטים הוא ארבעת התנאים כי כל אלה הפונות הם מתפשטין
כדך המדות על פנים האצבעות " ועל כן נמצאו ה' אצבעות כ"י ימשן
שהם פנים ה"ה ופונות ה"ה שנים עשר כולם באצבעות וכד"ש הם ה' אצבעות
אחרי כ"י שמש " וכפי ילע"ט ה' ופונות הם ה' ארבעת של מעצבן והם כמלך
וע"י י"ב ה' חטן נ"ה כשמש ותנה כל מה הוא כולם של מעד חטן כי פתש ח"ה
המשל של י"ב כ"י כדמשון הכסף אש כ"י פנים וכמשון המש י"ב שהם
כחמל י"ב פנים עבדות כפול מים עבנים " והנה ע"י ה' הוא כפנים הקנים
ימשן ושמשאל שהם כשט הקולם ימשן ושמשאל ע"י ה"ה הוא כשתי ה"ה כי כפנים
הם ימשן המש ה"ה ופונות שהם ה' אצבעות כ"י ימשן וה' אצבעות כ"י שמשאל ..
ול"י לא יש אכר באדם שיחלם כו ממשות עב לא באצבעות ה"ה והקולם ל"י
ששם הוא פנים כל הקדטן .. נמצאו כי יע"י ששלה ה"ה הוא כפנים העשק
כ"ל הנה הוא כמשד חטן שבעשק שהוא כתיבת יורה שבעשק " וזהו עתן
מש' כ"י עתן כמשן לממשות נשט ושליש נשט ושכ"י מלמטה למעלה
כ"י כמשן כעשק שט כ"י ה"ה שלש כב"ה כ"י כמשן כ"י כ"י כ"י

כ"י
וכ"י כ"י א"י א"י א"י א"י
וכ"י א"י א"י א"י א"י
וכ"י א"י א"י א"י א"י
וכ"י א"י א"י א"י א"י

כ"ה

כ"ה

ישל משל קלפתי בל עלמות של אכ"ע .. ונהה הקלטה קנה כשיש הוא עמנו
 סקדשים שהוא האלילות הנק' קדשם והקלטה הנק' שלש הוא מוטל לבינוע
 שהיא הכהיה והקלטה הנק' שט הוא עמנו כחולן שהיא היעברזשם הם
 יהים ולכן יהים הם שטות ושט עשה שלש בחולן כנוכע והקלטה הנק'
 כאשר הוא בעולם העשה (יש עמנו את המה שהיא אבי אבות העומתה שהיא לזון
 הקלפתי אשר יורכ למטה שהם טוים הנשגים מט כוז המלכס שיעת
 והם המה עולם העשה) ונהה להיות שטוים כל הינס קנה של המכשור
 והים הם בעולם העשה לכן נשלג יום היא בעשה יום כעשני אטן
 אשר שם כ"ל .. וכע ט מעש המעלה טרם הוא לפניה טי העק אץ
 ככל האינס י"י אורכלו כהם כחיתר עשירי כולנו נמו היים והקלכס שהם
 עשר עשר אכעור ועעם הככרע ט הנה אהך אטן יש כוללית שלשה
 השן שלחן קנה כחלת אכרז מוטא וקשא עלמה שהיא החת האם אין כה השג
 כלל ולא אהיכע כנה שם באכרז מוטא .. אמעש הין השין אהרזן יש כהם וילגו
 קתר וקפסה אך עבא לא נעלה טרם לא מרועות ולא ידטן אכל נעמוכס
 ונעלמו בסוד אורז לאיתר טה הין עעץ זיתון הין יזון שכאור אץ שהם
 הין כרושן וכהם כלולס זץ הין ידטן .. אכל כהם כהעלם זיטור דק
 כנכה טעונה לבדה כלת מרועות ואוקים ולא נעלה וכרז קו קומעש
 שהוא כחיתר קעל וקכוכ לתק נה כגש פה כנה .. ונה הם כ מקומעו
 שלח נעלגו לא המרועות ולא הדלש וכן באכרז ואימוט נעלמו זץ
 שהם כחיתר חכמה וכיה ונה הם כ מקומות אחרים וכאשר כל
 כחיתר תשד אטן שם נעלגו הו קנות כנוכע נעמא שעם המער
 הם ה מקומות שנכללו כהם המרועות והדלש אמעש לא נעלגו לא
 כמער שהיא מקום המעש ולכן כמער נעלגו כו כל מרוע וכל ידך
 ככחיתר ה אכעור נה כנה .. נכודע ט יום הם יד זולה יד
 חתקה יד כמה באמעשתה ונהה יד האמעשתה היא כסוד קדער שקוה
 האמעש ונס כו נעלמו המרועות ולכן הם יד אחרת האמעשתה ונהה
 אכך לה זכה יהים כעק הככה למעלה ולמחוק יביהם עב כנכר הטע
 ט זס המכלל קמא .. נעעם הככר לבין ט חלה הון כחיתר כשא דמער
 אטן

כ"ה

בחינת ימים

כ"ו

אמרו "וקעטן כמה שנועד כי פתחה כענין שאלו משוואתן היו ח"ו בחינת
 כשאמרה נרצח והודו בחינת מנועת נוסד בחינת לב"י ואח"כ נפשו
 כו"ל מלחין ואז נגשו בו בחינת חכמה וכ"ו נדעתי וח"ו נגשו להיער
 תבין כדושן ולפ"א ונהי תבין שוקן ואמתי" וכן אמר מן שוקן אורח בעת הליכה
 לבין ולבחינת להעלות א' מלביש האשורה שמו א' העשר בחינת בלש
 סגמ"י י"ב ככך שבער שרשיה שתי יהי עד כו"ל הוא שרבוץ //
 להכנס קשה התנועת לבח"ס מן הוצ"ל שיהו כפוד וכל אחריהם כיה כ"ל
 כ"ו יצא וקם אצל התנועת קוצנוש כלשח ונעם הדבר ל"ט ש"ו
 שאין כוחין במשם כן יהיה וקאכענין ולא התנועת חמד שפאר ולבין
 לפתוח כבד לתבר שתי התנועת כיתר שלתי יצאו קשה התנועת לחזור
 כ"ל" וזכר לטענת השתי כתיבת יהיה בעת הכפפה חמד שדו"ק לקבל
 כתיבה אי תה דבר ויהי כחזק לקבלת העדקה כהם" ואמנם התעם שאין
 אמר כוח"ס התנועת הוא כמה שנת בחינת נשח על התנועה למעט לח"ו
 כיה תבין נוקטין וכ"ו נשח ל"ב בחינת דתשכ שם יעקב ככ"ו כל בחינת
 ש"ו נשח נקט התעם יום שתי ארבעת בלשונות למעט כ"ו סתומות כח"ס
 שהיא ח"ס סתומה יש מעין זמן הפכה משמל כעקב קשט למן חונם
 אכ"ך אמרן נמשך כוחות דתי"א שיתשד והנה ארבע קטב קשט לחונם העש
 הנחמה בחינת הפכה הוא מהפכת פגוע משך ח"ו השמל"י ששם ליוע
 המעלות כפוד הפלה של יד וע"כ תכונת דתשכ ח"ו הוא סגור ול"ו כופת
 פתח חמד כן האמנתי שהוא הוצ"ל וע"כ תכונת דתשכ ח"ו הוא סגור ול"ו כופת
 טענת דתשכ"י ולע"ה ל"ב כוח ימשך ל"ב כוחות דתי"א לחונם מלא
 פתח קח קדש"א כרך התכונת דתשכ ח"ו נאמר יתבטל ח"ו התנועת
 ולבוכותו נאז ימשך כרך שם הוא כוחות דתי"א המעלות שהיא ח"ו
 ח"ו התנועת כפוד והיא ח"ו מלפ"א ולשתי"א ח"ו ככ"ו כב"א" וק"ו
 ענה כולות נמשך הוא כוחות דתי"א כתיבת דתשכ וכל שם נמשך א' //
 המעלות שהיא ח"ו של"י "אמנם אינו א' כפונם כ"ל כי אין כפוד
 פתח פתח כלל אכל לעצור לבא כמורה טענת ימשך כ"ו ל"ו צמוד
 וע"כ אין לבו ענה נמשך יהם כן ע"כ ח"ו התנועת כי התנועת נאמר אין כ"ו
 כ"ו לבסוף

אמת
 עין במשך אורחות //
 ח"ו ד"ה ע"כ יתב"ו

ז"ה

ז"ה

מחבר איך דבר
הוא זהו ידב

כח לבסמנו ולמחוקו עד לעמוד לבא . וס עטן הוצרת יהים ית לך
 במה שכתבו בטען פכזנא לזה ונעש וס בטען נשאלו כפיס נעש
 אך כדן כפרט האכשור כדן הכיטור אשר שם האזכור של המזון
 כוקשן וינוצחין לתון ואת האזכור נכטין כהש פדקין עלמן דנכח וקוד
 שהם צ קרלים ומחיים בהם . ולפעמים חנו ככטן עלת תצא נ
 קדחה היה דרך שם כה שאר לפכזנא לזה ואת אנו מעלים היה
 למעלה כה שארם ההכרות יכאו משם ויאזכר ככזנא לזה העמק
 אתר דער כתשי וזה נעשה כנשאלו כפיס דכדכר כהנס כעבוד
 במקומנו . אמנם ענה עטן הוצרת יהים הוא תפט מה שנוכח
 ט יהים תס עסקטור נסטור למעמלה וכנת כעה שנה על יהים
 והעטן הוא ט תין אחיתר החיכונים לא כפונתיה דין נכזנא תין כול
 ואין להם כח ליתר מעלמעלה כקדושה לא כסונתא למעלה ונעש הושמו
 הקדושים על באשי האכשור כי הוא לבוש קשה מאד והוא של קדושה של
 לעולם היו יהים עממות וכנה כח ניקול עש ואמנם העודל על הקדושים
 מבטב טאר האכשור שם הוא אחיתר הקליפה ויטקש מאותפ אוחית הפולש
 ויוצאים מעתה הקדושים ולכן כדן לתק אופי הקדושים שכלנו יורב מדאי
 ולחיות כי שם אחיתר הקליפה עש כדן לעול יהים כמים שהם כתינה חסד
 כולל ה חסד ושן מתמתקן ה צבורית מנכסך הפולש אשר כה
 אכשור יד יושן וה אכשור כד שמש . ואת הקליפה שגיו נאחזות
 טאויפ ה צבור שכה אכשור הפולש כנה הם נכחם ומתחצטן
 ומשקלן משם נה ה חסד כ לנולם חסד כוחה ומקרב את
 הקליפה . ואחר שנכצשו הקליפות משם אז חנו יהים שם
 נגת האכשור כפיס למטה יחשו האזכור תין מעתן דמשד הנמשך
 כדן הקיים ישן ושמהל כדן חכוסות ויכאו דרך כעשג הקדושים ויתקבו
 הקליפות להקחות שם וליתק משם ועש ככז אתר קושלה שנסקלן
 הקליפות חנו מעלן יהים למעלה ומתחיים חוספ עד הולש ושן הוספ
 יהים תתקן האזכור שהו מעכשען כהם לצאר כדן הקדושים ונכטן למקום
 ותוקן עד המזון שכתן כעשד ממקום שאלו ושן כן תין הקליפה תוקפן להחיות

זוהר

להקח את שם יי ענד יש כוונה אחת בעטן ה'פ'ק' ה'ים' למעלה שקוא עליה
 ה'ים' ה'לו' ש'ע'ג'ק' ל' ה'ז'ה' ע' ש'ם' מ'ל'כ' ש'כ'ז'כ'ה' כ'מ'ג' ש'י'ת' כ'כ'ו'נ'ת' ה'כ'כ'ר'
 ו'ע'ג' .. ו'ה'ת'ל'ה' נ'כ'ר' ל'ך' ע'ט'ן' ה'מ'י'ם' כ'י' ה'כ'נ'ן' כ'ה'ם' כ'א'ש'ר' ה'ק'ח'ם' כ'ד'ך' ע'ג'ם' ש'י'ע'ל'
 ו'ה'י'ת'ל'ן' כ'ה'ם' ו'ה'כ'נ'ן' כ'י' כ'ל' כ'ח'י'נ'ו'ת' מ'ש'ם' ל'ו' ה'ם' כ'י' א'ו'ת'ו'ת' מ'ג'ו' ש'ל' ש'ם' א'ה'ם'
 ו'ה'כ'נ'ן' כ'א'ת'ר' נ'ת'מ'ל'ע'ם' י'ז'ל'ן' ש'ש' כ'ד' א'ת'ו'כ'ם' ש'ל' ע'ב' ק'ב' מ'ה' כ'ן' ו'כ'ל' א'ת'ו'כ'ם'
 ש'ל' י'י' ש'מ'ע'ו'ת' א'ת'י'ה' כ' כ'ו'ל'ן' ו'א' כ'ל'ט'ן' ו'א' כ'ה'י'ו' : ו'כ'ל' א'ת'ו'כ'ם' ש'ל' י'י' ש'מ'ע'ו'ת'
 ש'ל' א'ל'ו'ם' ל'ז'ל'ן' ו'ל'ט'ן' ו'ל'ה'י'ן' ו'ה'ם' כ'מ'ל'ט'ן' מ'ל'כ' ש'ל' א'ל'ו'ם' .. ו'א'ת'ו'כ'ם' ה'כ'ו'נ'ת'
 כ'ע'ת' ה'נ'ע'ל'ה' כ'ע'ג'מ'ל'ה' ה'ג'ה' ה'ם' י'י' ו'נ'ע'ל'ו'ת' כ'מ'כ'ו'ל'ן' כ'ד' י'ח'ן' ו'י'י' ו'נ'ע'ל'ו'ת'
 כ'ד' ש'מ'ע'ל' כ'מ'כ'ו'ל'ן' ו'א'ת'ר' א'ת'ך' ל'ש'פ'ע'ל' ש'ת'ה'ם' כ'ת'ל' כ'פ'ג'ל' י'ד' ו'נ'ע'ל'ה' כ'י'ח'ן'
 י'ד' ח'ת'ק'ה' כ'ש'מ'ע'ל' י'כ' כ'מ'ה' כ'א'מ'ל'כ'ט' ו'ה'כ'נ'ן' כ'ל' נ'ש'לו'ת' י'כ' י'ח'ן' ש'ל' ש'ם'
 מ'ל'כ' ד'ה'י'ה' ד'ע'ב' ה'ז'ל'ן' ש'ה'ו'א' מ'ע'ל'ו'ת' ה'מ'ע'ל'ו'ת' ש'ל' ש'ם' כ'א' א'ת'ו'כ'ת'
 כ'נ'ע'ל'ה' ד'א'מ'ע'ו'ת' ו'ה'מ'ע'ל'ו'ת' ש'ה'ם' ע'ש'ה' א'ת'ו'כ'ת' כ'נ'ע'ל'ה' ש'ת'ל' ו'ל' א'ת'ו'כ'ת'
 ה'פ'ע'ג'מ'ל'ה' כ'נ'ע'ל'ה' ש'ל' ש'י'ת' : ו'ע'ל' ז'ה' ה'כ'נ'ן' כ'ל' נ'ש'לו'ת' כ'ד' ש'מ'ע'ל'ו'ת'
 כ'ש'ם' מ'ל'כ' כ'ה'נ'י'ה' ד'ע'ב' י'ת'ח'כ' כ'ש'ל'ע'ל' ש'ת' ה'י'ד'ם' י'ת'ב' ה'כ'נ'ן' ל' ש'ם' מ'ל'כ'
 כ'ל'ג' ד'ה'נ'י'ה' ד'מ'ה' כ'ל'ט'ן' כ'י'ת'ד' .. ו'א'ת'ר' ח'ב'י'ה' י'כ'ך' ל'מ'ע'ל'ה' ע'ב' ה'ז'ל'ן' ו'כ'ל'
 ה'פ'ע'ל'י'ם' ו'ה'כ'ו'נ'ת' ה'ז'ל'ן' ו'י'י' ה'כ'נ'ן' ש'א'ת'ה' מ'ע'ל'ה' א'ו'כ'ם' י'ח'ן' ה'ע'ש'ה' ל' ה'ז'כ'
 ע'ב' ש'כ'כ' כ'כ'ו'נ'ת' ה'כ'כ'ר' .. ו'ז'ה' ע'ט'ן' כ'ו'נ'ת' ה'כ'כ'ר' ש'ל' ע'ל' ש'ע'ל'ת' י'כ'ם'
 ה'ת'ל'ה' ה'כ'נ'ן' ש'ה'י'א' כ'א'ת'ך' מ'ע'ט'ן' ד'ע'ש'ה' כ'ל' כ'פ'י' י'י' ו'ע'ב' י'י' כ'ה' י'י' ה'כ'כ'
 כ'נ'ז' י'י' ל'א'ת'ך' א'נ'ט'ן' ד'ע'ש'ה' .. א'ת'ר' ה'כ'נ'ן' ל' כ'ל'ג'ת' ה'כ'כ'ר' כ'ת' כ'פ'י'
 כ' .. א'ת'ר' ה'כ'נ'ן' כ'ל' ה'כ'כ'ר' ש'ל' ע'ל' נ'ש'לו'ת' י'ח'ם' כ'י' כ'ת' ה'ם' ע'ב' ש'ה'י'א'
 ה'ע'ש'ה' ש'ה'י'א' כ'נ'ז' ה'מ'ע'ל'בו'ת' ה'נ'ך' ע'ג'ה' ו'ל'ה' ו'א'ת'ה' מ'ע'ל'ה' א'ת'ר'
 ל'מ'ע'ל'ה' ע'ב' ש'ם' כ'ן' מ'ל'כ' ש'כ'ז'כ'ה' ש'ה'ם' י'י' ל' ו'ה'ם' י'ד' ו'כ'ל'ה' מ'ע'ט'ן'
 ה' ל' ה'כ'ו'נ'ת' כ' א'ת'ר' י'י' כ' ח'ת'ק'ה' מ'ש'מ'ע'ל'ת' ת'ל'מ'ו'ת' ה'י'י' ש'מ'ע'ו'ת' ה'נ'ך' ש'ה'ם' כ'ו'נ'
 כ'מ'כ'ו'ל'ן' כ'ו'נ'ת' י'ד' כ'מ'ה' כ'א'מ'ל'ע'ש'ת' ה'ת' ו'ה'נ'א' ל' ה'א'ו'ת'ו'ת' ה'ת'ו'ה' כ'פ'ש'ו'ת'
 ו'ע'ש'ה' א'ו'ת'ו'ת' ש'ל' מ'ע'ל'ו'ת' א'ל'ה' כ'ל'ט'ן' כ'י' ש'ם' ז'ה' ה'נ'א' כ'ז'כ'ר' כ'כ'ו'כ'ט' ו'כ'כ' י'י'
 י'ח'ם' א'ו' ש'ה'ם' ש'ם' מ'ל'כ' א'ת'ו' מ'ע'ט'ן' ו'א'ו' ח'ת'ק'ן' כ'ע'ש'ה' ל'ה'ע'ל'ת'ה' כ'ז'כ'ר' ו'ה'ם' ל'ת'ו'ת'
 א'ת'ר' ו'ת'ו' ה'כ'כ'ר' ע'ל' נ'ש'לו'ת' י'ח'ם' כ'ל' ה'פ'ק'ת' כ'מ'ו' ו'נ'ע'ל'ו'ת' ו'י'ח'ש'א'ם' ש'ה'ו'א'
 ה'כ'כ'ר' ל' ה'ז'כ'ר' ע'ב' ה'י'י' י'ח'ם' ה'ש' כ'י' כ'ן' כ'כ'ך' ה'י'ד'ם' ל'א'ת'ו'ת' ו'ל'ה'ע'ל'ת' .. ו'ה'ה'
 נ'ע'ש'כ'ה'

כה

כו

נמשכה הארץ מטעם של יצירה כעשה שהיא שם מלא דלא קין שהוא
 כצורה כנוכח " וצד צדק להמשך האחרים של מלא היצירה
 כעשה כנוכח כי האחרים של היצירה שהוא שם מלא הם הינודים
 למענה להאז כעשה ולכן הבין כצד על שאלתים שהם פנימא קול
 שהוא האחרים של שם מלא היצירה המאז כעשה שהוא צד דרש על
 שילת ידים שהוא ענין שהוא כעשה ככל כי כן המלבון נק' עט ו
 נכענה קול כעטן ענין לט' שמקבלת מעמותה המושך שהוא קול של
 שם מלא " ומהו כוננה עליה ידים והפידים למעלה כמלא " גם הבין
 כי יב ימשן הוא חצי הראשון של שם הקויה דמעה כמה יה יוד ואז כלל
 הא' א"פ" ניד שמאל הוא חצי האחרון של הקויה דמעה כמה נה ואז א"פ
 ואז קול א"פ ניד האמצעי כצד הוא שם השם כעטן שמתעורר ^{יהוד יוד הא' ואז הוא}
 כעטן שתי הידים הנ"ל ולכן הוא כמעט " הנה יוד הא' ואז הא'
 ידרך כעטן בדרך ע"ז ונלעד וגו' ^{צדי יסוד האחרון}

שער זברכות

יד

כבר זה נכתב
במקומות דברים

ברכת תלמידי תורתם והנזקן ליעוף כח כרדך לארבעה הן תשנה שפסק שלחן
עבוד כח הכה האדם בעולם הזה אין אדם כרדך סאכך ולא יתנא ואז
אם התנא הוא גדול הנה נרם שיפשימו משלנו לבוש הקדושה אשר לו ונוכנס עליו
ומתלבשין אותו לבוש קלפת הנחש דיונעת וינכנל כע ישראל את עניו ונשך
עליהם זמירת הנחש וכן ארבע זכ לאדם חנה כאשר חמלא וידע כי עבדיתם הם
וכן ואם אין התנא גדול נחלש כח הלבוש אשר בו אע"פ שגאר עתנו במוך כור
ילך שתי וכך וכאשר האדם תפקיד נשיתנו בפסקו כידך אפקיד חוה וכן קודם
שישן ביד התלבוש אז היא תחדשת אורח ותי שאין לו לבוש כלל כותנת לו
לבוש תחדש וזה עי שיכין בכרך בברכת התלביש עבדיתם ותי שיא בו
לבוש אלא שחלש כחו היא תחזקת אותו וסאכך בו כח עי שיכין בברכת
הנזקן ליעוף כח וזוהו בעת הבקר כלא חדשים לבקרים וגו' וחינוך זה
נעשה אז עי שם אל התעורר בכרך בפור יאצם אברהם בכרך:

שן כח זהר וימי
לא רכד

והנה טעם התלבוש יבאכך במקום אחר בענין התעללים כי יא בעלבוש זה כחית
לבוש אל הנזק הנקרא לבוש וכחית לבוש אל התגלים וקראים תעללים והנה
עלבוש כמעט אע"פ נהורן כנודע:

גם על שכן זה
כידן שד

כונה כוללת בכל ברכות התעוררות או ברכות הנהגן חן מצבכות
העתידה כלבד: והוא כי בכל שאלם הוא התעוררת שפע
על משלה למנה חן יתן יח ברכות השעורה גהם להעלה משעורה לעלה וכל זה
נבאר לך איזו כוונה בפיוס הכינה זכור אל השם כונת ראשית הכינה כמעט שנבאכנה
לך בפאן תלה נבאר דרך כללת ודרך קיצור והוא כי בעלת ברוך הבין
להוא שכל דקיק התחבר הסתה כבינה אשר על ידני אלה תעריד השפע אל זא
כדי שיכול לעלה ונעטן עלה זו היא כלל גדול בכל תפינת העבודות והתעוררות
להשפיע את תפינת שפוע ה"א הוא שברוך אקבלנו בעמלה אע"פ עלן עד שיהיו
כאויים ועובדים כדי לעלה ואחר שפוע אז הם תקבלם השפוע האותית הכאן להם
והנה בתחלה אנני תערידים השפוע עליון יתן ברוך ה"א אל יא יתן שהוא החסד
בפור אלה כחן לשלם ואח"כ אל התת הנקרא יתן ואח"כ אל הגבורה הנקראת אלה עני
ועי קבלת השפע הזך כולן שלמים לעלה אל כבינה ואז תקראת כבינה תלך כי

כח קצת

נכתב

שבע הברכות

כאין תלך כל הילות ויהי הבינה היא נקראת השלם וענה שעל מילותיה
אלה נקראת תלך השלם וענה שפיר עלה עם הם תלך כלים האפע האמת
האני להם והני אשר קדשנו וכו' כי אשר שהיא הבינה קדשנו בסוד ה' ה' //
תמציתו שהם כזה והוד אכוננו בייסוד ופאלם הכרה באיזה אופן שהיה היא
בעלבות וזקן ענה פעם ענית ב' אור דרך פניו חנה פונתנו היא להעלות
את המלכות אל הבינה שתקבל אטע והיא עלה על ידי ג' קדים מעלים אותה
שהם ה' ד' ז' כנודע בסוד באר חפרא שדים וכו' והנה ענין ה' ק' אלו הוא
לפי שבשאר היים כשהוא שלא בשעת המעלה והעמידה אז לא אין לו מעון
ואיכנו שעה אלו בבחינת שזקנות שלבד ואז ה' ק' אלו הם בבחינת ראש אלו
כנודע ואז היה מעלבות דבוקה שעהם בחזה אל ה' ת' תאחוריו ואז שלם און
יחד שעהם אל הבינה ליינק וטעה בסוד ינקה כי כשהוא תינק שאין בו יק האז
קבות אז הוא יונק מעדי איתנו ואז ה' ק' אלו הם העלם אם בבניה ליינק וכאשר
וכאשר שלם ה' אז גם המעלות הדבוקה שעה עם עלה שעה ליינק איתנו כהי
דוער אין און שיעלו כי הוא יונק דרך ג' ראשונות שלו ואח"כ הם יורדים //
ותביאים האפע למענה לזון לב המעלמות כלם ועלכן בתולה אנו מעלים אותם
ע"י אם ע"כ והוא כי בכל הויה י' ת"ב אוריות שהם ד' ראשונות ושניה אוריות
המעלה וכן אוריות מעלי המעלה הכי ע"כ ולכן אנו מעידיים ע"ב האשון של ה' ק'
דודין דע"כ אל חסד להעלותו ומע"כ שנה דע"כ ק' אל קדוה להעלותו ומע"כ
השלישי דהויה ראלפן אל ה' להעלותו ו' ועיני יע"כ אלו נרמזו בתחת ברוך
כי הנה ג' ע"כ הם ק' ו' ג' מעלים הנה כלתו הפשוטים שהם ע"כ ל' י' שהם ק'
והרי ק' ק' הם בגימ' ברוך ועמ"כ כי ע"י ג' מעלים דע"כ ק' ע"כ וש' שלמה
ע"כ שבהם אנו מעלים ה' ד' ז' הנק' אר"י אלהינו בדרך ג' קדים בתולה אר"י
שהיא חסד קו יעין ואח"כ קו האמצעי ה' המעוך אלו ואח"כ קו אמתא גבוהה //
ושלמים שלם אל הבינה ליינק מע"כ כנ"ל ואז נקראת הבינה תלך השלם כי הנה
השלם הוא מעתה לזמן חסד וכ"כ אמרת שלם חסד יבנה ו' ראבות הם נקראים שלם
וכשהאבות עלו אל הבינה אז נקראת הבינה תלך השלם והנה ג' ס' כ"ד לרמז
אל ע"י מעלבות השלה שעהם דבוקה בחזה ה' ת' תאחוריו וזה כפון ג' ס' מעל
תלך השלם שהיא לזון מעלבות כי כמו שפירשה היא תלך בשלם העלון בעלנים
גם המעלות

הבינה
המיתון חסד יבנה
דהיינו חסד ובינה

פ"ד

גם העלבות ^{היא} תעק ברחמיים שהוא עלם התחבן ואחר שכלם ויניק
 תעם השעשוע אדם יודים ומבאים השפע למטה בסיום הברכה כפי ינה שניה
 נוסח הברכה היא וטעם שיתבאר כל אמת ואמת בעתה ונחזור שלשית ו
 לבאר ברכה זאת צריך יותר נתיבות תחלה תעלה כדרך הבין להכיר יסוד של
 חכמה בייסוד של הכינה ולהשפיע ולהתעורר השפע בחייוג עליון תן יסוד שלואל
 יסוד שבה והנה היסוד של נקרא כדרך והייסוד של נקרא ברכה ונעצא
 כי בעלת כדרך הבין אל יסוד לאבא וגם הבין אל יסוד של איתעא הנקרא גם -
 הוא כדכח ועם הכולל הוא טעמן כדרך והנה יסוד דחכמה נקרא שכל ויסוד
 דבינה נקרא טעם וכבר ידעתי כל בחינת חווג אלא דכחמה הנהעם והתעור
 הוא חווג היכונות העלמות והיותם שהוא חווג כדיר עלם פסיק לעטמן ועל
 כן אלו האנן יסודות שלהם עתהעם יחד טענת כדרך כי שניהם לעלם בחווג
 לבן נקרא זה השכל דלא איתעל לא לעלם ולא לקח כי לעלם הוא בחווג עם
 הנהעם ולא איתעל אלא הוא לעלם בחכמה או לקרא כבינה תמוצ חיבורו שניה
 גם הבין כי כדרך עם לאיתעל הם בגינת לב ויהם טעמן דהויות דעבדג ינה
 בן אדם טעמן לב ואלם טעמים בשכל לעלן דחכמה הנקרא כדרך והבין
 שיש גב לב אחרים ומעבדגם בייסוד של הכינה הנקראת ברכה כעלם שיהו
 גם בן לב כמעט ברכה עם לאיתעל והם כי נודע כי אהיה לעלנו היין כי
 הוא במד דבינה הבין איתעלם שם שאכ האיה דינדן ודאלמן כעו שטבאר
 ומעם איה דהין לכדואמר שם בייסוד דבינה הוא לב כעו כי ארבע
 היין אש בשם זה שיהם גמע אונים דך דין וון כנודע וכאשר תכר כל
 הארבע היין וכל אחד בג' אונים הנן עליו בגינת קסם והיוד אש תמלק דלת
 לבט ויין חזק יהיה בגינת לב הכי קסם ולב כמעט ר' אחר כך כביי אורג
 ככור ווד כנודע ותמלק גם הך לבט ויין ויהיה לב ועם ה' הכי לב
 ונשאים ענה עת אורטת קלף דמעלנו אלק ועם אלק עכמה הכי ולם
 והוא טינת השכל דקך הנקרא עלם דלא איתעל לא לעלם ולא לקרא ככח שהוא
 הנראת היות חווגם תדיר דלא פסיק ולבן תעוץ השכל העליון הנקרא עלם שהנא
 יסוד דחכמה בייסוד דבינה שהוא אלק תאיהי דהיין והנה נתבאר כי שארית
 עם איה הוא בגינת לב ועם ולם הכי גמע - ואלה הם בחינת תן שביסוד של

כמה לעשרתי
 ש עין נכונות תעורר הגעס
 שכלונעם כי געם כענן
 שכל. והלך כחכמה כ
 יע תעבדו הם ואל ש
 כ ים אבא וכן ל
 הם ל ותרבותה חכמה יופ
 וקסם כי אין יע דאיתעל
 נקרא עתה איתעל
 כעונו יסוד לאבא והיין
 והכח

הם מה שנהגו
 כעונו יסוד דבינה
 כילא תלכו דעס
 לקרא שנה דחכמה
 דאיתעל איתעל
 כי אלק בייסוד דבינה
 למה ונשאים ענה
 כעונו יסוד דבינה יוגם כי איתעל ער
 כעונו יסוד דבינה ואלו שם לאיתעל תעורר דאיתעל
 שביסוד דאיתעל כעונו יסוד דבינה כי דעס נשאים ענה
 בייסוד דאיתעל תמוצ והאיתעל כעונו יסוד דבינה ועם איתעל
 כעונו יסוד דבינה יוגם איתעל איתעל איתעל איתעל
 הם יע איתעל איתעל ועם ה' יוד דאיתעל על וקסם
 איתעל יוד איתעל יוד דאיתעל קלף דמעלנו אלק ועם אלק
 כעונו יסוד דבינה איתעל איתעל איתעל איתעל
 וזה איתעל כי נשאים ענה איתעל איתעל איתעל איתעל
 גם נשאים ענה איתעל איתעל איתעל איתעל איתעל
 למה כעונו יסוד דבינה איתעל איתעל איתעל איתעל איתעל

לשון הברכות

על הכיפה הנקראים צדוקים גשמים . ומה גם הוא בגי' ב"ש עם הכוללת
 היה נמשך נמשך משנה וזהו ומה אחרת ידעךך ב"ש וגם הוא בגי' ש"ל
 למען כי היסוד של חכמה הנקרא ש"ל גנוז עם לשלם ולא פסיק זווגי הנו .
 למען שאר חכמה בחינת פלא בלתי עם הש"ל עצמו העליון שהוא יסוד
 חכמה יהיה בגי' ת"ה עם ש"ל הכולל הם ג' אהיה דיודין וה"ן אלפין וזהו
 להודיע אך נקרא זה בזה כי ה"ל העליון קצור כיסוד דבינה שהיא אלף ש"ל
 אהיה דה"ן כנ"ל . גם ג' אהיה דיודין אלפין וה"ן שהם כיסוד הבינה נקראים עם
 הע"ל העליון החכמה להודיע הקשר הגדול והעצום ללא פסיק כלל : וכן באשר
 פחד כללית ארבע שמעתי דע"ב פ"ג י"ב פ"ן שהם בגי' ל"ב שש"ל העליון
 דיסוד חכמה עם ג' אהיה דיודין אלפין וה"ן שביסוד דבינה והנה הם פ' שעות
 וכאשר פחד כללות פ' שעות אלף עם ת"ה ה"ל : היו בגי' נ"ב שהוא יסוד
 דבינה הנקראת נ"ב שי"ב ג' שעות דאה"כ ע"מ בגי' ת"ה ונקראים וכוללם
 שעות כללית לשעות ע"ב פ"ג ה"ן שביסוד החכמה וכל זה בגי' נ"ב .
 והרי נבא הי"ט ע"ן ש"ל ונ"ב ה"ל בכל מקום . ומזה שנה אל הכונה הנ"ל
 כי אשר היסוד הארוך ה"ל אלה"ל ואל הנ"ל העליון כ"ך
 הוא ג"כ בגי' כרבה כנ"ל שהם הש"ל והנ"ב . אז כ"ך שיחזר כל זה
 בחינת הזוג בנ"ב שלה בלבד שהוא היסוד שבה . וא"כ כ"ך להוסיף הש"ל
 אל העליון שבה שהיא עמדת היסוד שבה כמבאר שש"ל אכלנו שהוא הצד
 הנ"ל ש"ל שנים (כעת . ונקרא במערכו בע"ר הע"ל) ושי' במעורר המעבור אל
 עמדים בנ"ב א"ה והוא ש"בין שהוא בלתי אשר פ"ה הודך . והע"ן כי יסוד
 הזכר חכמה נקרא כ"ש והיסוד שלה נקרא ש"ה אשר כ"ה בזה וית' דף למ"ו :
 ובהקדים דף . והוא כי ש"ה ע"י המעבור ש"ה ה"ל כיסוד שלה בלבד אז נקרא
 היסוד שלה א"ר . ומשם נמשך א"כ אל ת"ה והוא העולה של היסוד שבה הנקראת
 ת"ה לתי שהוא נמשך מ"ג אהיה דיודין אלפין ה"ן כנ"ל שהם כמען ת"ה . והנה כל
 הש"ל הזה הנמשך שם הוא בחינת ממש חכמים שבוין בה חכמה . ומעם בעמדת
 היסוד שבה שם הם הגבורות ונקראים הודך לתי שהם מתמזגים מן החמד עד ה"ל
 כנודע ולכן כלם נקראים הודך וכל אלו החמדים גבורות מתקצרים א"כ בעמדת
 היסוד שלה הנק' ת"ה כנ"ל . והרי ש"ה נמשכו החמדים של הזכר בעמדת
 ש"ה

למען הדרכות

תפ

שבה שמש ה' ה' וכו' וכל זה נרמז במעלה אלה בל"ג אשר תנה הודך
 כ"ג א"ח במעלה הה"ל רבין כי שנה יזא האשע משמש מן השורה של הדינה
 ולחן ונעשית עד ארבע המעקיפים של המעוזין לזא הנקרא שם ה"ד וזכו סוד
 אשר רנה הודך על השמים כי מען עמדה דבינה הנקראת רנה הודך כ"ג משמש
 נמשך על השמים שהם המעקיפים של ^{המעוזין} לזא השמים על האשע אהא זא הנקרא
 שמים ואינם באשעים משמש המעוזין שמים נך על השמים בסוד מעקיפים כ"ג
 א"ח ברך לבין ענה בשם הה"ה זואיך נשעירגם היא כל"ג כמען רל"ג של
 כ"ד שמשך השמש ההוא כאן ותינוע הדג כי ד המעוזין הם ונקראים נ"ב פ"ג
 ינה צ"ן והם בגימ' רל"ג והבין להמשכים ולכללם כולם בשם פ"ן האמין לפ"ג
 שנה ה"ז נקראין לפ"ג אהא בסוד שמה קצות כסין היונק משד אימני וכ"ד
 שזה הפ"ן שלו היה בזכורו כמען כ"ד אהא רל"ג כי כל ד'הן שבשמה כלל
 עתה כ' ג' צ"ד ו"ן כ"גל בשמה"ה דה"ן הכ"הים בג" ק"ח ^{למדת יוד} ח"י
 כ"י ה' ד' בשם ו"ן והיה בגימ' ל"ג ועם ק"ח כמען ר' ושע ו"ן כמען ר"ב
 ותחזור לקחה ה' ד' ה"ן כמען שהם בגימ' שא"ה ח"י רל"ג כמען כ"ד עם
 איבער אומתו ה"י נבאר ג' טבות כ"ד א"ה ח"י יג"ס כ"ד בכל פעם שאנה
 מעבך ומזכיר שם ה"ה כ"ד ארכוין לכלל ביחד שש שמות ה"ה א"ב והעטין
 כי הנה כדכ"ט הוא ה"ה ובקראתה הוא א"ב ויורה מעזה כ"ד שרבוין אח"כ
 בכל פעם שאנה ומזכיר שם ה"ה אפ"ל שאינו בדוכה רבוין אל קצר מלכות עם
 זא באופן זה כי ג' אומות לא שונות י"הן הוא ה"זא ו"ה אמונה היא מלכות ורבין
 שנעשית זא"ה האמונה שם שלם הכקרא א"ב וה"י נחמכו יחד ק"ה
 א"ב בשם ה"ה נעמדה

כמען ראינו במפרשים על הרב לחיים ז"ל אבד מעסק היום שיאור על דברי הנהגה
 מפרשת שקבך ר"ע בענין הככות ואם יתפטר באור מן הנ"ל והנהגתאני
 זוכר:

כרוך דא רזא דתקורא ככר ככבו באורך כל כוונה וכוונת בתקום ה'
עלמה וגו' הראי לה ופאן נפמז בקצור דברי רא"ב עה
 דע כי יש הרב בין כרכות שנה העמדה לככות
 על ה"ה ושארה מעלת והוא כי בכרכות העמדה הכונה היא התעוררות מעלתא

ג' ב"ד ע"ד צ"ו
 כק"ב על עטין
 זה: נא"ך
 כאן

שקב

שער הברכות

לעיל. ובדבור המעט הוא סוד העשיית מעשה לתבא. ובדבר בברכות דעשרה
 ברוך הוא יסוד הזכר כי יסוד הנקרא נקרא ברכה בסוד להנה ברכה אל ביידי. והוא
 יסוד ד"א אבנן יסוד דנוקבא וכוון שהם תחובנים נקרא יסוד דנוקבא בלאון כיוון
 כי נקבטל אכל יסוד הזכר בסוד ויקרא את שמעם אדם וגם את שם תעארת העולם.
 אלה. בחינה חסד בסוד אלה כהן שהוא חסד. (יהי ק"ה) וכבר נבאר דעשידי:

ברכות הטהוב

ברוך. הוא יסוד דאבא הנצט ויחיד בתוך יסוד דאיתא בסוד איות אבול דקיק "
 עבד לה ידע שט " והנה טעם שיסוד דנוקבא נקרא כיוון כפול בדיוק
 אבטכנו יסוד ד"א הקרא בלאון זכר כיוון גם כאן יסוד דאיתא הנקרא ברכה "
 טהוב אבטכנו יסוד דאבא נקרא גם הוא כיוון כי יסוד דאבא תחובד עם נקרא
 כיון אבטכנו דאיתא ולא תפרישין.

איהו. חסד. יהי ק"ה. אלהינו גבוהה כי ה' גבוהה הם האותיות מעבדן "
 השלם כי אם תלקם לה' פלקים יהיה לכל חלק כן כרי אלהינו "

סלך העולם. הנה אחר אמתקולת איתא טעם מאבא ט' השכל
 ד"א התחלונגס אז איתא טעמיה לכל השלמות אמתיה ונקרא חלק השלם חלק =
 להשפיע בשלם והוא זונג יד. ליות השלמה לכל **אשר קדשנו** כאן משנה
 אלא לענין המעט כי כפר נודע אבל קדש הוא בחכמה והנה יסוד דאבא קדש
 הוא נחמד בתוך יסוד דאיתא ולכן אבנו איתעיים שלא לנפח כי הוא גנוז ואין לעו
 בו השגה.

ד"ה כלמה אבאכנו שר טעם הוא דתעז בריבית כיוון כי ב' דביון דתעזאל
 החכמה אהיא שנה לבכר. וה' ר' דתעז לאיתא העקלות אצד דאצ: זכר '
 דתעז אלהיה שטרא דאמתקולת יתודא דרבייהו ולכן טא בריבית כיוון אחר
 ב' דביון שהם א"א טעם. והנה י' דביון לא תעזנו אהר' בברכות כי הוא תעז
 לבכר שהוא למעלה תעזא והרי. לא נפדי בברכות כן תעזא ולעמה שהם נקרא.
 כיוון. והנה י' ז' דתעז אל הפיר. והוא כתיב דלכ' עטבת החכמה וכתב עטבל
 יתועשט וכבר זה הוא סוד אעב החקאים דתועשין אעבי ביה וזה הטעם /
 כולל כלם וזה הוא אלא השג' תעז אבול לעבד באעזר עלינו הנה יאכיל

מה
 הנה תעזנו איתא הכי
 אה יסוד ד"א דה' ד' טעם
 יסוד דנוקבא נקרא נקרא
 טעם כלמה הנקרא
 דתעז. אלא תל' איתא
 זה הוא טעם תעז לבד
 ועין בזה דתעז כן דא
 אלא והכא נרא כוון דא קרא
 היה. ועין טעם ועין דתעז
 אל וברית ד' אבן פ' טעם
 ותעז איתא אחר כך: וכל
 כן. דתעז טעם כן כן
 ואין קרא איתא איתא
 אבטכנו זכר היינו
 כאלא חסד לטובך חיות
 וכפנול נקרא היינו
 כשה ז' איתא טעם
 אלא חסד נקרא כאן כיוון
 דתעזים כאן כיוון
 השפיע
 והשגה יאיר עטנו.

ו. אש ד' ק"ה

מה
 הקובץ דף
 ק"ה
 ומה שיש בו דביון
 קרא טעם היינו ונכרו
 אבטכנו ולא דבטכנו
 קהמם כל' מה: גם הד' אלה
 מותא טעם לעה אין אנו כותבים
 אהר' אבטכנו דתעז נג' טעם
 אלא השג' איתא טעם והוא כתיב ד'
 אש: דתעז כפולל כולם:

ברכה

שער הברכות

כ

ברכה אצל יצר . כדכתיב זה היא פאשר האדם בודק נקביו ונלמה . והנה
כבר נבאר לעיל שכל די זה נקביו ג' אמונות ושאר דפדנה הפטעיות
וזה כדכתיב אור הלבנה יורה וכו' וזהו שכל המעשה והענין כדכתיב
נקבים אל מה ענינו וזהו מה שכתב הרמב"ם אל המעשה והענין כדכתיב
המעשה נקביו והענין הוא כי כבוד בארצנו כי כוונת האבילה שהיא לבדכ הפטעיות
והזמנה שיש בכל המאכלים ^{המאכלים} לחן אחד שערבבה בתוך המעשים וכן
שמשקה הזמנה היא אחד שכתב הרמב"ם והענין והפסוק קלפה הוא המעשה
אל ענין מעשה יורה מעשה שהוא משקף אל הלבן וצריך שיכין לה שכל צד
שכדע כי הנה מצינו שכל נקבים שיש באדם הענין הוא המעשה והענין
הוא נקב האחד של הקבולים והשני הוא נקב היסוד ^{הנקבים} וענין הוא כי
כבר בארנו כי המעשים שאלהם הם כדכתיב וכן של כבוד המעשים וכלם הם דין
תקיף . אבל יש שכל מעשה שבו באדם הענין הוא ^{הוא} מעשה הוא ושעור
הזקן והנה מעשה הוא הם דין חלשים ולכן יש גם נקבה כי אין כלל
חשש אם יקון וחסד דמקובל ואין המעשה שלהם המעשים והם המעשים
מגיס אינם כלל קדים מעד ולכן אינם כדכתיב קלפון מעשה אמנם קדים דין קדים
עד מעד והענין מעשה לחן הם דרך נקב השמאל אל היסוד כגודע שיש בו
שכל נקבים אחד להוציא מידת הזכר אחד לדמות מערב העים אבל מעשה
הזקן הם דין תקיף וקדים יורה ששעור הוא מעד ובהיותם יודים למען
ושם הלשון אז מעשה מעשים בחינת קלפון מעשה והנה המעשה פיוס מעשה
אלו של הזקן הם זכאים המעשים שלהם והם כדכתיב קלפון מעשה =
מעשה אלו הם מעשה האחד שהוא צד נכח להוד כדכתיב הכח החיובי
מעבאר אלנו שיש ג' כלים בכל מעשה ומעשה וכל זה הוא באדם דעשה שדוא
"לא אשר שם ואז מלאו העקב יועין הקלפון כלם אחד שם והנה להיות כהם
דין בקיף מעד לכן לא נקבה בחינת קן כנקבה לת שדין הזקן הם דין
תקיף מעד ואם היו דין כלל נקבה בחינתה שהיא הורה משכה אל הקלפון
היה אחיזה גדולה לקלפון שם הזקן שלה והיו דין מעשים עליון ולכן אין
זקן רק להיש לבדו והנה גם באלה שכל מעשה מעשה אלא שהמעשים
הם הם לבד מעשה שישיה כשעור קביו והם מעשים ולכן אדרבה יש

זמנך הברכות

בהם כח לנפול את הדת ולבנותם והנה ענין אב נקבים אלו הנקב שמהל של
 היסוד שבאר בענין טעם בני גד ובני ראובן וחצי אשפת טעמה שיאנו חוכה לנפול
 וענין אסי וכן בענין תעבורת המעלות שהיה תפילה ביד בני חרף וענין אסי אונם
 ענין נקב האומר שבאר אכלנו בענין דרנש"קא דמאמר פנא פנא תורה ק"ל ד"ו
 בענין אונן תלת נקודין וכו' והלאה ומהם הוא נקודת פיימלא אחרא והוא בחינת זה נקב
 האומר והוא מוד ענין פנא וענין אסי הם יונקין מן המעין דקטנות פנא וזכא האתים
 אל השקף העליון ותעס עמך קו ישר ועד פשוט התענין ופנא ידעת יעה אפסעב באדנת
 נאא כי שעבורת העין תעמקלא דמחמא עקו וסיועם יזכא דרך פנא אל הקלפתי
 ודי בזה ודעה ענין ברכה של אפר יזכר ביארע שהיא בענין אבא אשר
 בשעה ולכן יש בברכה זאת מנה הברכה כמעט אדם שהוא החסונה בסוד כח מנה
 וזהו ענין אשר יזכר את האדם בחסונה כי תבחינת החסונה העלמה נזכר אדם
 זה שבענין פנא ולפי שהיא צורה קודמת אל העשיה לזה אמר אשר יזכר את האדם
 כי על ידי היצירה נעשה העשיה אונם לפי שהצריכה היא בחינת ג' פנין של און
 ואדם שהוא החסונה הוא אחד מעם לזה אמר ופנא כי הוא תבחינת הצריכה וזהו בו
 כל בו בענין כי אדם עמנו הוא בחינת הצריכה שצפופה כי כל אחד מעלמתי
 אביע כלל מעלה ג' ראשונות בריאה וקטנותא שהוא יצירה והשכרת תלבוט שהיא
 עשיה והנה נקבים אלו הם ב' אשפת נקבים שיא צפופה כנת בזוהר פנא תעמקו סוד
 יעריעא והם בראש האדם שהוא אבא והם בחינת ג' דגלולא הנודעים והם שנים
 וחומם און וזה יאכל בענין כך הוא פיימין אנו צריכים כאן בשעה רק בחינת אור
 הנקבים לפי שטעם כי בחינת תעמקו הדין הם לתעלה העולם כדי שיוכל לקבל
 האור עליו על ידי המדה הקצובה הנעמית לו על ידי הדין שהם הנעמין נקב
 ותעה אל האונות בסוד באציל דקדושת הנוקבת קצבה וקו המדה והדין כפי און
 הקון אל ש' הדין והכן זה המאלי ואם צדקה ענין הוא בכל העלמות תפסל שכן בעולם
 העשיה כי אם כונן הדינים בהכרח כנודע כי אם הוא פנא עמקו שהיא עמקו ע"כ
 שהם הצבורות מעמקן ולכן אם יתקמו נקבים הראש יתר מעד והאיכנאונ החומים
 בשעה דרך הנקבים ההם בהיותם עמקו יתר מעד יתבטל הדת שבעשיה ואין
 קיום אל העולם כלל ויתבטל וכן אם יתמע אונם הנקבים יתר מעד ויהידינ
 העשיה בלתי תעמקו חומים ג' א' אפס ליתקיים העולם ואפלו העלמות שפנא ו
 הנקבא

טעם
 בחינת אונות נקבים
 ק"ל ד"ו

שער הברכות

כ"א

התקרא שעה אחת במדע בסוד אשה שמתה לו הנז שהקונים תקון אמן ולכן הוא
הותא כל צד שהם הדבן שהקאים בצד בסוד בצלל מותקא והיא בעשיה כי תעם
סוד הכצר והא קוץ כל סוד עלי עינתק הדנים על ידי החתנים ולכן הוא מעליא
לפסוק כל מעשיך סוד העצב העלון התקרא-עלם כגל עד העשיה למעקה וזוה
ועתליא לפסוק ומה שאתר גלי ודעה וכו' כל כי מצינים התקנים העלונים אל
האכלות התקרא לעב כמא כבודך כי הכריאה הוא הכחא עצמו והאכלות לענים
מן הכחא ומעם הם גלים ויועם אלנו התקנים לעבם מעם על-די התקנים ההם
אל אכלות התקרא לעב כמא כבודך ככת:

ענין

זה ברסע אמרית אהם מן הפוק לשבו דנה עסוד ברסע התורה ככר
כי אונג אס קיי ברסא דתעמלון עלעשיה והם בחינת האזהרותים
שיג בעשיה כלם האמצעים הוא דעשיה:

ענין

כונה סללת ומה ברבות אחייב האדם לדרך בכל יום יאצי תקנס דוד
הפך יתלה ערך למעריך כבודאנו מן איתא אל זעור כי מן הכריכה
העלונה אהיא איתא עלמה מעפשמין בו ק' בכת והם בחינת נהי דאיתא הכסאן
בזא בחינת מוין והם בחינת ברבות מעמז וגם הם עלאון ברבים כי ברבי איתא סוס
נהי שבה מעפשמין בו ומה הם נרצאכו בדחז שיה בנ לאה אשה יפדע שן אס
אך הסונה בקצה הוא כי אס קג הוא בבנה והיא ענפשמית אס זה עד שלב העלון
שחוא הזה דרך והם נחפיות ואלב אהם כח' ע' ואלב תהי אה אס קג כיכל
אחד שאר הם ק' ואלב ג' חיי קג וכל זה הוא תקום הימים ואחכ יכאים חמדים
ומעלן מן היסוד לאיתא מן החזה דא ולמטה והם אע שלב הינה ועדי דושגב
הרי לך והוא בחינת יעל אס אל קג היעולה מן האס דק' פ' אע וכלל של
קג ולת הרי ק' ברבות מצייתא לעיכ ואחכ ערך להעשים גם אל העלכות הנק
אית ותבין ליי אס זה באופן זה כי אור לא הא ברית קוד ואור לא אצרת
ען כי הי יאצרת כעין קוד על ראש ה' ונעמא סיכות כל האס הזה הוא כזה
קוד ק' וי הוא כעין ק' ברבות העלכים אל העלכות התקרא אד' אע והיא
בחינת ברביה הקמטה:

אפסוק
ד' י'
אכיל זה כי
בתקום הק'
כדף יא' א' :

ברכה אשר יג' בכנה זו היא כחש האדם פולק תקבול ונעק' וסבד נת'
לעל כפי' ש' זה תקבול' אחרונות דעשה לפתיעת

כבר נפת
בתקום ה'
ל' וילק'
אלה שאת
וג'

הפעולה

שיעור הכרכות

כהו

הפנימיות נזה בכחיות אור הפנימי שלהם ושי הדבירה נהגן אור התקיות...
 ועל לשל היטב סענת... ופיע ענה ענין כ סקר נקטס לו מה ענתה
 והוא מה לכתוב א התקנת אור נפשותיהם וכמה אל זה המשהא נקטו והענין
 הוא כי ככר טיבטו ככונת האטלה שהיא לפרק הפולת וקוקסאל שיש ככל
 המהמלס ולהשכנת לחון אחר שטרפיק טרנך המעש ונע שמשקה הזוקמא
 היה אחר שככר נעשלה ונתכדק ונעשית קלטה הוא משקן אור עשאו מעש
 יורה מעשה שמוא משקן אור גלגל וכתב שכתוב למך... ענן כרך שפיעט
 הנה מלכטו שני נקטים שיש באדם העלון הוא מנשי דעולם הטשאק היא
 הוא נקב האתור של הנבלס והכ הוא נקב היטב של הקנטס ועטס הוא כי
 ככר טיבטו כי השענות שבאדם הם כתינת מין נוקטן של טודור המלסס
 וכולן הם דטן הקולס אבל יש שני מיעט שעבודת באדם העלון שקוא זשר
 אופן שעבודת האל ושעבודת התקן... נקנה שעבודת האל הם דטן חלשס
 ולכן ישם יפ כנכה כי אין כד תשא אס יתקו מעהס התולונס ואין לו
 המערכות שלהם המערכות מעהס הנעשים כתינת אמן כד קשם מעד ולכן מנס
 כתינת הקולטור מעש אמעס הם דטן קשם ער ואל נעקד מעלמה לחון היה
 כדך נקב האמלי של הסוד כננדע שיש טכ וקטים א לרועטא ענן קכע
 נא לרזונת המדק הייס אבל שעבודת הזקן הם דטן תקיפן נקשם יורה
 מעשעבודת האל מעד נכחוקס יוסקן לעתק ונעשאלאן אור נעשה
 מענוקס כתינת קלי פנת מעש והנה למסר פסג השענת לו של הזקן
 הם יולאס המערכות שלהם וקס כתינת הקלי פנת נעקנס מעלמא מענוקס לו
 קס מעדק האתור שהוא כן נעל להק ככתינת הכל הימאן שיש כמעול
 אכלטו שיש אלם ככל ספ נספ... וכל מה הוא באדם לעשא שהול
 עש כ אפון אשג סס נאז מעלמה הנקב יתקיס הקלי פנת כולם אשג סס...
 והנה לקהור כי הם דטן התקיפון מעל לבן לא כתינת כתינת זקן כנכד לב
 שכל הזקן הם דטן הקיפון מעל מעל ואס היו הקיפון קלא כתינת הכחוקס
 שהיא הודק סעמכה ל הקלי פנת היה יתמה וכלה ל הקלי פנת סס כתינת אל
 מערכיס ער אין ק... נעכ אין זקן רק כלום נכדו... והנה יפ כתינת אפון יש
 כ מיעט שעבודת א... שא שהשעבודת קס הם לביש כתינת ושע דלמא
 כעש

לשעב הברכות

כ"ב

פשתה נקי הם כחמשים ועל קאחמסא ים כהם כח לבתור את קדטן לבסמם
 וההטטן שט נקכס הא הקכ השמלי על היסוד נר כעטן טעם כט זכנ
 לאוכן וזכנ שכתג חמשיק שטזאו חולה לארץ ועב"י וכן כעטן מעשרה הימב פלה
 שהיה חלה כוד כט חר ועב"י אימנפ טטן נקכ האחר נר אצלטן כעטן
 כדוש זשור זכפן כחמסר פ הקנה לכ קפכ עטן קטנו קלר נקודין וטר וזה
 חקס הוא נקודת סמגל ארבל וקוא כתינה זה נקכ האחר והוא סוד טטן
 פער ועב"י אך הם יונקיס מן המוזין כקמנוכר הילכז הארפס ל העורף
 קטלון ומשם נמשך קו ישג עד כעוד הימיתו ובער ידטק מלש כלדקר
 נשאל כ שערות הקקן ומעמקרא כמחזא נפרק ומשמם יולא כדך פער
 ל הקל פרי ור כזה

כנכ אכא סכעשיק ולקייז ככככו מו חק היכות כעטן ארס שקוא החכמה
 כסוד כ"י מר נהו עטן אשר יש את הארס כחמק כי מבחינה החכמה
 העלונה נוצר ארס זה שערמז כו"י ולפי שיעד קוממל ל העשיה למז אשר
 יצ את הארס ט ש היכה עעשיק העשיה וזמנש לפי שהכחלה היא כתינה
 קלר ספיק עלאן וארס שקוא החכמה הוא אחד חקס למז וכנל כו"י הוא
 מבחינה הכחלה ונתו כו"י לל כו כעממו כי הארס עממו הוא כתינה
 הכחלה שבעשק ט כל איתח ומלכ"ש כלולה ממלם ל האשונק כדלק
 א קצוור זשור שקוא יכנה והעשיה ית מלכ"ש והנה נקכס לא קס כ ארנס
 שש כראש כנל כעגד פ משפטם כדשא מתיחמז נקס כראש הארס שהוא
 אכא ארס כתינה שכמה כעלמל הנרכש ירס שנס וחומס ולמן וק"י

אכל השטן כך הוא כי אין אנו כהכין אן כעשיה נק כתינה אר הנקכס
 הלא לפי שנודע ט כתינה מעמור והסן הם להעלמ העלם ככ שוכל
 לקבל האור העלון ש המדה הקצובה העלמ ל ש הדטן שהם הנוקטן קלכ
 ומעדה ל האנור כער כו"י נא סוד כקדושתא הנותת קכד וקו המדה וזה
 כי אין הקון למ ש הדטן והכין זה המד ירס זה העטן הוא ככל העלמער מעכ
 כעלם העשיה כי שם כוק קדטן כהכרת כנודע ט שם קוא מרזילטן שהוא
 כתינה פה שרס ק צפונות מעמסך ועב"י אס יטרמו ר נקכ הארס יורכ מעדל

ואז

שער הברכות

כה

ויאמר אור החיים שבעה לדרך הנקרא הגם כגורם פתחים יורה וכו' יתבאר
 יתבאר הדבר הזה שבעה ואין קיום א העולם כלל ויתבאר... וכן אם יסקמו
 אורם הנקרא יורם מדאי ויהיו דין העציה כלת מיתק מתמש וכן אי אפס
 להקיים העולם ואף המלכות שבה שבעה הנק' שנה אחר כנודע כמוד
 שנה עומדת אף הנ' בתקונו תקון סתי' ועל הוא דומה כל בעד שהם הדט
 הנק' בעד כמוד כמדא פומקא והוא בעשה כ משם סוד הכשר והוא דומה כל בעד
 ע' מיתק הדט ע' הדומים ולכן הוא מכלול לעשות כל המעשין סוד נהגהעליו
 הנק' פלג כלל ספי' ע' וממשכן עד העשה למתקן נקדו ומפלא לעשות... ומש
 עליו נכונס כן כל כ מעשים הנקרא העלונום של האצילות הנק' לפי כפי כבוד
 כ הכבוד הוא הכסא עכמו והאצילות הוא המש' מן הכסא ומשם הם עלים
 וידועים לו הנקרא למתקן משם ע' הנקראים הקם של האצילות הנק' לפי
 כפי כבוד סל' עכ"ל כפי שנתק בסודו:

אזרחו שמה שנתק כ נק' ככ ערפ' ספי' שהיא כנפ' אימא דעשה ולכן
 היא ככנה סמוכה למפתק שהיא טיה עס תבא כלת פסקי לטיהו
 והנה מע"פ סדוכ כנ אדם איש וזמן א לעש כלבד והלגאי שתיהם שמה
 עכו אנו מעבדכן ככנה יו כ אין אדם שאין לו חלק נשמה כשמתו של אדם
 הוא שאין אמת' של אמת' עבן אה... ואמר נהונה כנפ' נשמה לנשמה אה
 מן האצילות ואהה כאלהה כנפ' נשמה קבאק... ואהה יציה כנפ' דוח
 האכה... ואהה נפתיה כנפ' נפש דעשה... ונמצא כ כאו נשמה שנתק
 כ הוא כללות ל' כחיות הנ' אשר כללות כולן נק' נשמה פגם והנה המלה
 נוטלת חושמה הו' לבמה מין נוקט כללה ואה' ככד היא מחזקה אהנה סוד
 תדעם לביקום ונ' לעיני ידה כן נק' ואהה עבד לנלה מממש כפי
 מין נוקטן ולהחיתה כ בסוד חדשים לביקום נודע כ ואהה היא המלכות
 ענין יח כבוד אחרות שהם מן הנוק' לשכני כנה עד סוף ככד היתה
 ככד כיאדנו כמפ' ס' א' שהם יח ככדא כדעמאדון אל עשק והם הם
 כחיות השנה לנודים שש כעשה כלם האמצעים כנפ' אפן דעשה
 כעכואר שם כחוקמו... ומה פנמן כנכר העבן לשכני כנה ככד ידע כ
 מחזקה ללה נאלק נ' ללה וקודם חזרה ללה נ' ולכן אין אנו מעבדכן לכה
 נו

עליו חוד המורה
 כלל עשירי אה
 סוד מתקן הלה
 יתקן דא שלתי
 גם תעשה אה
 אה עשה אה
 יח ככדב כנפ' =
 ענין עשירי יח
 וכן כתיאור הכב
 כח... ס' אה על פניה
 תשוע כ' יח כ'
 כ' אה ע' אה
 אה:

לשעבד הברכות

כהו

וכנגד ישר צדק לבין כזה חסד שהיא שם הנ"ל אמנם ככל יום ויום
 הפנין למדת א' המשם יתה ורפנין כי הוא הוצדק טום הקו"א" טכד אורה א'
 אל האם הוא וצד טום כלשון של השכנת ואור"ב טום שט וקר נאורה
 א' פיום שט ונמצא כי הפנין ככל היומש לשם זה ככללת ולכל ליה
 נאורה כפרגעות כפי היום כך וצדית האורה ההיא על שאר האורות
 ובה הפנין" ומה יהיה ככל הפלג הע"ה הפלגה שכל יום ויום משמש החל
 ואמנם טום הסקת' ש כוננת אחרות ונפיתם כמקומם כה" ופאכנס
 כפיה הכנסת יכונן כי כיה הכנסת חו"א שם פ' להיקון והוא כיה כננסת ל'
 שמהת עלמנס ע"כ ס"ב מע"ה" ושם בן קו"א במלכות נ"ש פה י"ב וקם עשה
 פטעם פ' כסוד קל"א אר"כ ט"ב לך מעשהה כנס ועשהה פעמנס כ'ן עש
 עשהה כוללם הם כנע"ה כנע"ה" וכשעברם לכה הכנסת' שיתוק כנע
 הק"ב נאמר מעמנו של ג"ס יחוננו ויכוננו ונ"ש כו"ה פסקים וכל
 פסק ופסקימן ה"ו יק"פ פ"עם אחר אר"ה היתה וכל אר"ה כיה הכנסת
 נאמן" ויכונן כי היתה היא המלכות ע"ה אר"ה הקדושה חנו מעשכין אר"ה
 א' אונות המק"פ"ם שהם מן התקדש עד מלכות ואור המק"פ של המלכות
 נ"ש אנו מעמנס הם לה והיא מעלל ה"ו מק"פ"ם והפנין לכלל עמק"פ קול"ה
 יתד לקכל הע"ה אונות המק"פ"ם ה"ו" ופיום כלשון כשכונע הפנין א'
 פסקי הכלשון שהוא ג"ס יחוננו ורפנין שהיא וצד על הששה פסקים אר"ה
 והיא הפסקי התקדש על ה"ו המתקדשת וכן ע"ה מה כשגז היומש כל
 יום ויום כפסקי שלט עד שנתלכ"כ טום שט הפנין כי כפסקי שט
 וצד על כל"ה" נאמנם כיום השבת מן צדק להק"ה כן פעם א'
 כלכד" ויש ספק אם הוא כנ"כ יק"ה שהיא יום שבת וכללם כלללם סו
 אר"ה הוא כנ"כ הט"ה והיא כוללל כל ה"ו נלכ"ן מן כשבת כן
 הק"ה א' כלב"ה" (וע"ה) עשהה למנס של
 כיה הכנסת ע"כ שהיא מן העסק המנסים וישגז להק"ה מכללל
 ואם יתה שיקי מן העסק המנסים יוצא והולך א"פ שולק לכה הכנסת
 אחר נשם הק"ה ה"ה זה לא הושל כלל כיה עשה" ור"ה ליה
 למה

כע"ה וק"פ"ם נמצא אלו
 למק"פ ע"ה ט"כ
 אר"ה פ' ק"י כ"א פ"ה י"ג
 לכה ושלל יוצא פ"ה י"ג
 לא ק"ה מק"פ"ם

כמה
 ופסקי כ' ה"ה
 וכללל ה"ה
 ה"ה ע"ה ככל
 ופסקי ע"ה

כ"ד

למנוח ז"ל שלא היה חלק מעשרה הראשונים לטובה שהיה חולני
 ויהי מעבדו לפנות לבטן וצ"ל כה לזאת מוכיח מעשית כלל
 וכתבתי כפי כסדר הקודם והנה לאלה למו עיני השלחן הוא ויהי
 צדק להחיות עד שיהיה יום ואז לא יבדל לא היה משגל לקנות
 העשרה הראשונים" וצ"ל כפי ענין למנוח ז"ל שלא היה מעבד כלל
 כפי הכנסת אפי' אחר עיני הרבא בשאר היום וכדעתי שאפי'
 כדבר בעופר ויחית ששם לא היה מעבד השוכה עד שהיה יולא
 מוכה הכנסת כה שלא ימשך לדבר חול" וצ"ל כדתי למנוח
 זלגה שלא היה דוקק כלל כל עיני שהיה כפי הכנסת" ואם היה
 מעמיץ לו כוך על צד ההכנה היה מעבדו כבאורי" וצ"ל הקודם
 משך שלא להכנס אצלו ה"ד כדעך האזון לנקות בואה האזון //
 כדעך הרבא כה שלא אצטרך לעולה" וצ"ל כדתי שלא היה
 מעבד קולו כדעליו אפי' כדעמדות וכתבתי לישנא לט' אצטרך
 להכנות הכנסה לפי השגה כעבד המעמיץ לפי קוטן" וצ"ל
 כהם שבת היה מעבד קולו יוכי מעבד מעבד החול ויהי אומר
 הרבא כעשית מעבד כדעך השבת" וצ"ל כל המעבדות
 והקדמות הרבא כדעשית שהוא הונח הכל היה אומר דעתך קסבור
 והפך אשר בידו" איתם כדעליו י"ה היה סופר את שטו ואומר
 כע"פ כל העשדה" ואפי' כדעמדת העשדה מעבד היה סופר את
 שטו וימצינון ושומע א' קאצ"ל אסור להחליף הרבא כדעמדות
 כלל נשיקו לא כדעמדת צולה כעבד המעבד לפי כפי כדעמדת
 וכדעמדת פטס שאם יקרה עבד אין כה כדעמדת לקבל הדקה העלמק
 הדעמדת כו פ"ה הרבא" וצ"ל כדתי להיות עבד זולתי כדעך קודם
 או כדעמדתו שנוכחן אכל כדעליו הרבא לא יאסר ט"ז שטו אום
 שכדעך כלל אפי' בלתי העשדות שכתבתי בהם" איתם ט"ז קול //
 שדיה נכדען טאומדו את הרבא אכל יהיה כדעמדת צולה וק' דבר
 צולו מעבד כדתי לעמדתו וצ"ל כדעך הרבא" וצ"ל כדעך שאמר
 מעבד כדעך הכנסת קודם שהיה הרבא כלל כדעמדת השחר ט"ז
 אצטרך

וצ"ל אפי' כדעמדתו
 כ"ל לא קודם הרבא
 כ"ל לא קודם הרבא

לענין הברכות

כה
שיקל שלו העזר והחסד לענין כבוד ליהוה ולענין
כבודו כי כן משלה השלש חלקים וכל חלקם יוכל לעלות
ולעמוד פ"ד. ושלום התעלה בידך ר"ב:

ענין הציצית

לכבוד תמלה מדר עשיית הכבוד והנה יא מצני אחד פון העלת הציצית
אל מלת קמן בעשייתן. כי פמלת גדול לשה נקב אחד בכל כבוד
מארבע נטיות השלש ומבטמבר קבתי ארבע מומים עד אמכצם וכוונתם
למכס באופן שיחיו ארבע מונין שהם אמתק כעולם. ויהיו קבונתיהם
איים כל האמתק מומים. ואז יכרוך בחוט האחד מן האמתק עד איהיו
צבא אחד גדול וצבא שלשים עגף. וימתן אותה החוט בקצר אחד שיקצור
במנוג כדי לעולם יכרוך בו החוליות כולם. גם יאיים מיתון בארבע חומין
שהם מצב אחד של הנקב שלעולם יהיו באותו הצד באר קוצרים קצר =
הגדיל. והנה הגדיל הוא כך שיקצור פמלה שני קצרים זה על גב זה וא"כ
יכרוך וישנה מלונת מולנתי כל ג' כריכות מלנה אחד. ומעז לקצור
שני קצרים זה על זה ומעז לכרוך מלונתי. וכן ישנה עד ארבע
מעמס שהם בין הכל אמתק קצרים וארבע ארבעות של חוליות. ו
והארתה הראשונה המעובה אל נקב הכנף תהיה זה"ל כריכות ובעת
אמתק כריכות וצ"ג ח"ה וכל י"ג כריכות מן הכל כמעט (י"ג)
אחד. ואמנם עמלת קמן היה עשה מעדי למה כמעט האגור והוא "
שהיה טעה שני נקטים מעובין זה לזה כמעט כרי בכל כנף מעל כעמנת האג
ויכעם באפי החומים בנקב האחד ויעבדו דרך עם וימזור להכעסם "
דרך נקב השני אשר מצדו ויוציאם מעבר האצין באופן ששתי קבונות
החומים יהיו תלים מצד האחד של הכנף וא"כ קוצרים וכורכס כמכר
בעלת גדול ונמצא אמתק הכיאת הוא נמוק על חפנת מצד האחד
לכד ולא מצב כרדי הכנף כמעט עמלת גדול. גם טעם מעמט
הכריכות שהם ל"ל הוא כמעט אם אה"ה דההין שיא בפאונט ומעלג. "
ומעלג מעלגיו נ"ל אותיות כמעט שיהבאר כי הכנף עכמנו שיעמדו
ואכאים.

כמות:
הן שמיין
א הוא היורה
מן האר:

שעם
נקב אחד
לכל ככות
למעט

כה

שמענו ונאמן הדינות הוא פנימה היה דההך בעלמון פועלן
כ"ח ונעם היות שלש אצלה נשם שלש נעם הוא כ
הדינות כדמורה המלכות והיא יוצאת כחץ דמעה מאחורה כפוע שלש
העלון שהיא במקום החזה ועף שלש אן ופול בעצ שלש העלון דתת נר
שלש נעם בעצ שלש השלשם התחתים דתת עשם היא המלכות
עם אין לחוש כלל למע שנתון כט אשכח לעשות סימן בעלמון כד
עתיד יטק הכד היות טל ראשו .. עם אין לנשא כלל כמע שנתון
קצת כעצם למעט שלש לקצור קצוות החופים של השטר העלום
כד שלש יתפרד עתה .. נש אנו טן עלות לעלת קמן ט
עליות קצות זעול זכך שנתיד יהיה ראשו מעונות כו כי מהו הפלית
עלית הוצאת שהיא לעצ כו את הראש כמע שטר .. אמנם העלית
קמן הוא מעצם את העצ ולא את הראש כמע שטר .. ועכ"ה הוק
טוקי מורה כשהיא טובה את צאת קמן כמע כשעה שהיא עלה
מן העטלה נבי ראש כזה אמ הוק מעצם כו ראשו ומכך להפעל
כצאת נאמ"ך שומענו מעל ראשו ומכח כו את ראשו ומורה כו
על העצ כדק לבא שתי .. ואמנם מהו השינוי ה"ל כ עלית הוצאת
הוא למעלה מעל המלכות ועלית הקמן הוא למעלה ופיר כל
המלכות שלש כדעת קצת מעוקלים שמתחין אונת למעלה מען
המלכות והוא שיכנס אמנם ינתנו על המלוק ועלם הדכ
הוא כמע שטר למעלה ח"כ עטן כיצת קמן שהיא כמע שטר
הפעלות של .. לזיכה ועלית צול כמע החיטות
שלהם נכמו אבי .. והנה אופן השעוף כדך שרמה נעמי
שמועלים נכמו שוה"ן כט תכח והמופתים שהם מעצמים באש
בעלית וכופים קנה השט של העלית על סכך צום וקצתם נמחנים
הדינות כלם לכך אן נכמו שובא כוער כ"ה נעמן זה הוא כין לעלית
צול וכן בעלית קמן .. נכמתן וישתא כד הילך אמורה ואח"כ יחזיקו
כמעט שאז כט אדם כלת שער האוצ .. עם כדך לכפוף העלית
של ראש עם העלית הוצאת נמנעו ית פעמן לביש העלית צול
כלל

וישאר פועל
כדמורה המלכות
היא יוצאת כחץ דמעה
מאחורה כפוע שלש
העלון שהיא במקום
החזה ועף שלש אן
ופול בעצ שלש העלון
דתת נר שלש נעם
בעצ שלש השלשם
התחתים דתת עשם
היא המלכות

כמה
פה יוקע מעלה
ממע שנתון כט
כונת ס' כ' עש
לכרך אב"כ כזה
ואח"כ יכונן בשר
ס"ב הכא"ל כ"ה
וזק סעודת הארבעים

כלל יוס. הכתובים ע"ג. והענין הוא כמה שנת עתה בענין חילוק ציצית וצדק
 לצדקת קטן. . . ענין חילוק ציצית וצדקת קטן הוא זה וכו' ית' מל' ע"ג
 כפי' כי צדקת קטן הוא פ"עק ואמנם. אמר כואין כי צדקת קטן אמנם כן בענין
 אך הענין הוא זה כי לעולם כל בחינת יחלוקת הוא אור מקיף של הפנה אשר
 מקיפת את זשור אופן. . . ויש בו שתי בחינות או בזמן קטנות זשור כאשר
 הוא בסוד שכור בתורה כי אז הוא בחינת חלק כלולין כולל ואז הוא מקיפת
 עליו והוא בתורה בחינת עשור ואז נק' צדקת קטן שמקפת אותו בחינת קטנות
 ואז הוא כגוף עשור כי אין את כמעט כן. בחינת עשור כלכל. . . ונמצא א"כ כי
 עליו קטן הוא פ"עק שאם שמואל בחינתו כקטנות בסוד עשור לבד. . . אמר
 הפתוח השטר הוא עליו חצול שאז הוא בחינת יצוק של צדקת עשור
 אך חילוקים הם מקיף של החיות והמלכות המקיף על מקיף המלכות העשור
 שהם חילוקים. . . ענין בענין הדכוש שבו ארזט בענין ג' כלם שם ככל
 ספ' וספ' ואם רשין ענין שם שם כשש צדופו שהם בחינת עשור אופן דא"כ
 ואמרו שזהו צדקת כמעט כדון וע"ג.

ענין הציצית

דע כלל צדקת קטן
 בחינת אור המקיף הנודע. . . והנה בחינת עשור אופן בסוד השכור תוך קטן
 היא בחינת שש קטנה כלכל ובחינת חלק כלולין כולל. . . ונמצא כי לחקו
 לו אמר לא נאם ולא ידועות רק על א' פשוט כלכל. . . וזהו ענין בחינת חלק קטן
 שאין בו עשורת באש ונדועות. אמנם בחינת חצול הוא אור המקיף כמעט לחינת
 וכול שכלל ונמצא לו ים ונתפשו באש נקד ועודתו ואז שיעור חלקות
 היה הוא כה לבסוד באש ונכחו. . . נמצא כי בחינת אישון מלכות רק על
 שלש חלקים שהיא נכחו של ז"ל האדם על חלקו אשר מלשם יצנה חלקו
 מאחוריו ומלשם ואילך אין שם חלקו. . . וזהו חלקו שהנשים פועלות מע
 הצדקה. . . ואמנם צ' צדקות יוצאין מעד כעצת החלוקת ואלה הם המקיפים
 את חלקו. . . ולכן נק' צדקת חלק שיהי ככדוש אחר וזהו צדקת לשון
 נקבה ולא צדק לשון זכר לפי שהם בחינת מקיפים של חלקו. . . וזהו חלקו
 חלק שצדק להענין כענין פ"ש מעולם לחינת כל ה' כצדקת צדק א'
 כלכל והוא השמאל כי שם עקד מעצמות החלוקת כנודע. . . ולכן לבית
 האדם

כ"ו

האלים כהנהג בית אדם אין לו דין אצות קטן שקוא כתינת חושד כהיות פניו
 יתך הטנה כי שם סת"י אמתם ככואו ל בית הכנסת שתוא מקום כעסק
 לבד והיא כתינת המלכות כי זה הוא אחר שתופלו שטתם תשר ונקלה
 אז הוא כתינת העלית הדין " והנה ענין לו ה"ל אצות כלם יואין מן
 המלך הנ"ל כמק עליו וטעם הפסוק מקרב הארץ תמלכות שמועט צב
 למק כנ"ל כוונה ל שלח לך כל קט"ר א"י ועטם הוא כי כמא שמועט
 הישת העליון שהוא העליון שיתך הפה יוצא מלכות כתינת הקבל המלך ו
 ומלכות כמבואר אצלנו כן מזה היסוד היתרון יוצא כתינת קבל המלך
 ומלכות והם כתינת לו ה"ל אצות הנ"ל " ועטם הם כמה שנודע
 כי יש ה' חסדים וה' צדקות והה' צדקות הם מן הצדק ונ"ל מלכות
 וכבר נ"ל כי אור המלכות למעט אופן נמוך כיה הוא מאס אהה שהיא
 ביה כי ממנה כתינת הפה המלכות " ולכן עטן ל' אצות ל' ארס
 כתינת ה' צדקות שהם אור המלכות לנ"ל " ואמנם עטם נכבד
 כדכונן המין נוקסן ~~המלכות~~ " וזה נעטם כה"ל " נודע כי
 מן המלך כוכב ככת לא לתי שעשאר כל " והענין הוא כי הנה המלכות
 לא היה כה דין ה"ל א"ל פשוטה כל אורית ואחר כיהה ראשונה של
 המלך אז נעשה כה מלכה הנהגו כה"ל " נהגו עטן הקוא נוחא
 כשכ"ל כ"ל " נהגו עטן ניה ככאת נכשה כי מלתה " וכמעלנו הזה
 יש כה ה' אורית והם כתינת המלש חסדים החב"ד " אבל האל
 הח"ב כה"ל אורית הפשוט והטעם כי לעולם היא כתינת ל' אהה ו
 הוא שהוא נוקסן אחנה ככונא ולכן נמנית פאת ל' שאכל ה' אשם
 כמעלנו אורית " וטעם כי יש ח"א יש סה ה' אורית ל' שם היא
 נכללת כמות ל' כנ"ל " ואלו הם ה' צדקות שהם נמשכס כה " וזה עטן
 ה' קשם ול' אונסם שש ככל כנ"ל וכנ"ל כי ה"ל קשם הם ה' חסדים של
 היסוד הנ"ל קש"י " ושורה כנודע " והם כלולם כל אונסם שהם ל'
 אורית ח"ה"ה שלח ל' לעולם סוד ח"ה"ה הוא כנ"ל " והנה ל' שכל
 האמת אונס כה"ל העליון כי צ' אורית ול' הם מעלנו קוד שקוא אורית אחר
 לבד נמלא ל' אונס כה"ל מעלניסם והם כתינת ל' הכיזות " וכן עטן

עליו
גם כן
ב

ס' באמת
דין ק"ל ק"ו

ל' מעלניס

ואלו הם וזו אשת החוד פשוט שיהיה שמתו וזהו חושן שכל סוף
 וענין מלמדים לו סוד טרם פירושו של המין נוקבין שיהיה
 בתורה שנתמסרם לו דנקבה כי היא נשאנה שהם חתונה דגם נתינת
 הדוח וקתינת חנשמהק ובחירת שמות הקדשים כסוד אנו קודם לצדק
 לפני היסוד.

ענין הציצית כע"ט ענין ציצית קול הספול
 מלשון מציל מן הקדשם"י וכן

הוא מלשון שעשע כמו נקחם ככפר באש וזהו מלשון פגור כי שלם לך קטל
 כי כמלך לפני ותפן אותו כי יהיה שרכי לך כסוף וכן קענין פגור שנודע
 כי הקטה מקומה אחריה נשכ אפן מן החמה שלו ולמחר"י וזהו יש
 מקיף א' שהוא מקול אצל העשע אפן וזהו סוד הטלית שאמרו שלו
 במלמד שבו עיניו קח עיניו לברכה בשאמר יעבורי"י
 והנה אין פגור כל להשע קדושת אור הדול של המקיף הזקן ולכן אינו נקרא
 השמישי ^{קדוש} ונרקן אכל הכטות יש לנו בהם קטר השנה ולכן נקרא
 השמישי העקה כנודע" וקענין כמה שטר"י יש כדשא מאך אפן זה
 קוצא דשעה דהלא עג השיה דמשך אפן כמעט העדקא מעבד המעצ
 שלו והוא מעמד במחולן דמשך אפן ומעצא התקם לחץ"י ועל זה יש חזק
 קוצא דשעה דהלא מן השנה דמשך אפן עג השא דנוקטיה במעצ של
 מעש כמו שאר ^{ש"י} בענין התלה של יד ומה דמשך אפן דם שעור
 שתוכות כגון במלכתא כה"י וזהו אותה קוצא דשעה דהשא דהך נק"ץ
 לען דכוצא לפי שהוא מערפשת עג הלא תשע ^{לפי} שהוא זכר אצל
 קוצא דשעה דהשא דמשך הוא עצמו ע"כ ציצית לשון נקבה לפי שהוא
 מערפשת ונקלה עג השא דנוקטה"י והם בחינת הכטות קול כי העלוי
 עכמו הוא בחינה אחרת כמו ש"י ושיהי בתוכה לו ע"כ בענין התפילין
 של הלא ושל יד כי התפילין הנך שמהם נמשכן ע"כ הלא של הקוטר שהם
 הכטות במחולן דמשך ופירושין דנוקטה וע"כ"י ומה יש כ' מערפשת
 כהשא דמשך א' הם מעוץ מצא אכל וק"כ הם מעוץ מצד אימצא נמשך
 מעוץ מצד השא שבוך מעד יוצאים היתם לחץ במעצ משך אפן בחינת
 אור מקיף ל' המוחין דהם ואותו האור המקיף הוא בחינת האץ של כהן
 גדול

שחוק

כ"ג

צדוק ונך צדק לשון זכר לז' שהם מועותין לאבא שחזא זשוי אשכנזי
 כהן צדוק היה נתון למעלה מען הקב"ה במעלתו לז' ביהמ"ק היה אצל
 מעותין באימתא והא"ן הם סודי מעותין סודי זמן מה פתח טלן קדש
 לפי סכל כתיבת קדשין לא כתיבתין כמנהג ופירוש כתיבתין כתיבתין
 הנך קדש כגודש של קדש קדש פתחה " והענין לפי שאם יש עם
 ע"כ דהויה ס' סוף דם כדל' יודין ועל יוד שאלה כל הק"ך שאלא שהל'
 יודין הם כתיבתין " וכללית הל' יודין כתיבתין הם חכל כתיבתין קדש
 טעמו לא כללתי " והיה כוקע אנו הל' מעותין באבא הפתוחים לחזן לענין
 דמעט תפן מעט ציה המעלה אצל האמנם והיה ואלא הארת התכונה
 והתפוסהם שדכשט מעט זה והארת הונה וה' פתח מעט זה והיו כולם
 פתח פתחין בכל המלכות ונעשה כתיבתין הא"ן של כהן צדוק " ונלמד על
 ששעטת מעשה יד' א"ן שם החוה הכתיבה ככ"ך היתה כתיבתין על הוד
 יו"כ כל ימין עו' ע"ה עו' נח"ה ככ"ך שאלא עו' ע"ה עו' נח"ה מרבי הו"מ " עם
 א"ת מסופק אם שבעות ממשנו שם כתיבתין א"ת עו' יא"ן מלכותין
 לאבא מולת הא"ן כדרך שיש פ' מעט א"ת פמלותין לאבא א"ת לבן
 וא"ת חכלת כענין ש"בא' כ"ך " והה נ"ך מעט ש"ך א"ת לבן שעבות
 עם נ"ך א"ת לבן הס' פלג כ"ל מלכותין מעטין מען החרום " והענין כ"ל
 הקו"ן כשעה לאהרן ודמעט אה"ן א"ת ע"ה כוונת מעט א"ת לבן " ו
 שושלכו והיו נתון כדך העוף מלכותיהם כ' אם חזו ימשכו כדך פעום
 לא היה מעט ומעט כ"ל לא אה"ך בתעט ולא מעט ככ"ך כיה נעט מעט
 כל טשת הקלית הם שלבין כדך האתור ולז' לפנים ונ"ך כן מעט כ"ל אה"ך
 ככ"ך דמעט ומתו נ"ך ט"ן זכ"ך ש"ך שש"ך ונעלה החוה קו"ל כדך אה"כו י"ט
 אה"ך להס' ככ"ך מעט שחזא זכ"ך " וכן נ"ך השלכת א"ת של קו"ל מעט
 דמעט כדך אה"כו כולל להס' ככ"ך ככ"ך נק"ך ומתו א"ת לשון נ"ך
 והה נ"ך ש"ט המעשים " נחמונו ענה ל' הענין כיהנה נ"ך א"ת
 כענין האינוג המק"פם כ' יש ש"ט מעט מק"פם אל מעט א"ת היא
 הוא מק"פ החיזון והעלון מכולם שמשולם לא נכ"ך פתח ע"ך
 מעט לא נשאר ומחזון מק"פ לבן כלל מעט א"ת " וה"ך הוא מעט
 יודין

כתיבתין
 כתיבתין
 כתיבתין

כתיבתין
 כתיבתין
 כתיבתין

לענין הדיינות

ס"ח

וכן קיימת אצלנו שנינו הארץ הפעולה הן נעיר אפן חונד וכוונת
 ושלג מלח המון הפעולה לעולם כפיתע אנדיות הארץ נשם הם לתינת
 ארץ מתקן חונד ^ללא צוננת חבו — בלגד שקנא מלקום קלאש ומלא
 ט פל חתום ספניי ארץ בלג — פיתוחין הפעולה יב הם על זה מעשה
 כהן כפיתע ארץ מקרא חזר והם — עלצית הארץ כנן ועלצא ט זר
 האור המקרא של המעבורת קנא חקפ טעמי כספא קנענר בלגד ואלו הם בתורת
 הדיינות של הקולות כמלא שבאר " אמנם העלית עצמה הוא אור מקרא על
 והוא ארץ יותק תיכנן מעמנו והוא יותק צבול מעמנו והוא מקרא לבל בלגד מעד
 ארץ בלג " אמנם הפעולה הם מקיפין אמרם שם שמן הכאת אור מקרא
 חסדע בארץ הנה קנא דשעם המכה בענכר תעיר אפן ונשם ביצא אור
 המלחין הפעולה לזון וכוונת במלח דמעמד ארץ כדך ינשך וכוננת ארץ
 המלחין במלח ונעשה שם אור מקרא פאופן אחד " אמנם איונו המקרא על
 האורות שם פתורת אור השעירות וכדכוש הפעולה ית על זה כה " והנה
 בארצנו ארץ העלית קנא מקרא חזון בלגד כל תעיר ארץ ארץ האורות הם מקרא
 כפיתע שם השעירות שאין מקרא שם נהג הארץ שכל בלגד יאכך ענדה
 לבאר שיהא ארצנו מעלה שהאורות מעשה טן עדי החמה כדך האור עבד העל
 דכוננת " והענין טא כ חינוך יש כזה אור המקרא של השעירות הנא" על
 נבארם כל ענינם " פע ט במלחין הפעולה דמעמד יש ל חינוך והם
 מעותין של שכור ושל יתרה של בלגד וכפך נודע ט המלחין של שכור ושל
 יתרה הם שמורת של ארץ אכל מלחין לבלעו הם היות
 וכדע ט ככונא המלחין של בלגד אי נכחן המוחין
 בקינתר למענה כנעל אכל עכב הארץ טעלה מעמנה למעלה מעתך קנא
 למעלה על הארץ ככחיתר שעבורת והנה מלח מוחין ^אמלח מוחין יתא
 מוט שעבורת והם שעבורת ממוחין לבלגד וכמין ינשע יתיר המלחין הטקה
 וקנין הקיפין ממוחין דעבורת ולתינת ט המוחין שט עלות הם היות דעב
 סל מלחין שכל היות יש סך עשר אורות לבן נק שעב שם אורות עשך ונש
 לפי שקנא כנע יוד הארצה שבעם והנה הקנאן חזקאין ממוחין דשכור
 הם קנאין לזאת ערם כל השאר והם הולגם ובלגד משע מעשה טד
 ביאת

למען ציצית

כח

כח

כי ארת התנוחן דצלות ואז הם צולם כל צדק ומעשן למען עד השא
 לנוקה כנצ החזק כנל ואוקס כחש הצטוק הנל .. ואמנש הטמון
 יטאו אח"כ כזמן היסק ולבן אינן צולם כנל ואינן חרוטן כמע הקולטן של
 ממן השכור ואינן מתפשטן לזר האש של לוא כנצ תצון דמעד כי
 שם התלת רשא דלוא .. והנה לן הטמון הם שבעות יודע קצתם ויש
 צולם כחך השעות הארוכות הנן קוטן .. ואמנש השעות הם יודע
 קטנים נהם צולם באמצע סחך הטמון הנן נהם יוצאין באחרונה תמוחן
 של צלות וע"כ הם קצתם יודע יבולם נל אינן מתפשטן רק הם
 שומדות בעלילתם וכשא דתשור אמן עמנו למדך עמנו .. וע"כ
 לן השעות היוצאין ממוחן דצלות אינן כפושן נעמטן לצד מעק
 אמנש הם מקופס למעט כולל ע"כ להאיד כפתינת איד העקיף
 ל השא עמנה למשך ולא היו כפושם הא גורם יורד לענה מן //
 הוללת לן היו מאיפה כוללת עמנה למשך .. אכל הקולטן והטמון שהם
 להאיד רשא דלוא נחל כנל הם כוללים יונדהן נעמטן למענה עד השא
 כלוא נחל כנל .. יש ש כתינה אחרת והוא שהקולטן הם מן מעת
 התכונה והטמון הם ממוחן חכ"כ .. והשעות ממוחן הדע"כ ולבן
 טמא כנל ס"ל ולק מילוי ס"ל שהוא כתינה כנל .. ואינן מוכר
 היס סטן מה ולבן לא אחר צ"כ ..
 הם עמנו כחש הקולטן היוצאין ממוחן הפושם אל קמנה דשכור למשי
 אטן נהם ל' מוחן וכנצן הם ל' ציורה ולקיהם הם מתחבבין ארכשם
 יחד ליד אחור למשך כנל לבן נק חר קולט דשעה כלכד .. וכנן זה מלך אס
 לבתינת משך אס לבתינה אחר .. וכזה הבן טעם למה מעמון התלת רשא
 קולם הנחית פושן כנל כזוהר לעמם הדב"ה והעטן הוא מופט שהרפילן הם
 כעמוחן דצלות ולא הם ממוחן דשכור שקלמו למוחן דצלות .. וא"כ א"כ
 למק אינן הקטן ומתייב להרשע כציצר כון שארכא כל ש"ק הצטוק הם
 ממוחן דשכור .. אך יקנן עם הנל כי אינן נעמטן כתינה ציורה אינן
 מנשם עד כ' שא דנוקה עד שיבוא מוחן כצלות ושקד כונת קציות היא
 כעבד הנקה כמע שנבא כ' וע"כ הקטן פוער מן חזקת הציצית והנה

ע"כ דק"ל כ"ג

כח
 (למחן מלך ..
 קטן יחיה קודם העלון
 ואי"ל על הרמ"א :
 צ"כ
 .. ואחר שיעבד דק
 וש"ל ק"כ דק"ל

כ"ז

שער הדין

כה

סוף שנה המעלה שהם הטהורים הוא מוחלט ונתן טרף המעלה הנפול שהוא
 העולה ועוד לפי שהוא העולה שהוא המעלה הנפול הוא אור וצדק ועוד
 אעפ"י שאיטו מלאש ליטו כולל שנת אין קדושה כמלה אבל עכ"כ
 כשגמו למעלה אורו וצדק מלאש וע"כ לשרי המכות האלו אין הטהורה נכ"כ
 ונ"לם לא כפנים העולה כ"כ כגפון ואינן ככב כפ"ג ועמ"ק " ע"ג טעם
 אחר כי כבב כ"ארתן כי כל אור המעלה הוא ממש ע"כ המוחין הפנימיים
 וכמו שכתבתי שם אין הטהורה כ"לם לא מן החנה ולמלאש ששם הוא פנים יסג
 דאימא הפעמי המעלה ה"ך נע"ד ולכן על שם אין כ"כ פארות לפת"ע
 ולצאת לחן להלוי בשעדות ולכן אינם מופ"לים על למעלה במעלה נ"ל
 האורות" ועוד כי נ"ל שם היו השעורה שחוכות כעגור כ"כ פארה אד"ש
 כי שעורה דמשך אורטו נשל נקבה ק"ם אד"ש"ן" ולחיות כי תמדים ע"הן למ
 נע"ל כפ"ע למן לא הלואו השעורה כח"ן אכל כפ"ע החנה ששם מופ"לים
 תמדים ו"פ כי שם יסג כ"כ מ"כ ל"ה ר"ז א"ן כל ע"ה הטהורה לח"ן ומ"כ
 השעורה נ"ל מופ"לים השעורה שהם הטהורה ולמע"ה זה ה"ן הוא א"ה הטהורה
 לבן" ונ"ל כי אעפ"י שהעולה הוא המעלה לכל ההפשות דמש"ע ע"כ
 כיון שאין אנו יכולין לשג"ר אורו ואינו כ"כ היכר בעלמא אך הטהורה נע"ל
 כ"כ כ"כ אכל כ"כ כ"כ א"ה חתך אז מופ"לים הטהורה ולכן אין אנוק שניש מעלה
 כ"כ עד החנה לכל ומהו שאמרו כ"כ על שיכ"כ לאו וכ"כ ק"ן כי הטהורה
 ה"ו הם ממוחין דקטנות כ"כ נ"ל החנה הוא הכ"כ כי ה"ש למעלה כ"כ
 וח"כ ול"כ נ"ל ש"ש ה"ה שה"ה על החנה נע"ל שה"ה הכ"כ" ולכן
 כ"כ שהעולה יהיה ח"כ כשיעור ש"כ כ"כ על החנה של הא"ה
 ונ"ל שש מע"ה כי מעלה כ"כ מ"ד פ"ע שם מ"ה מע"ה הוא מק"ה
 כל י"ם דמש"ר והד"כ אכל כ"כ" ומה נ"כ כי העולה הוא מק"ה
 א כל המע"ה על פנים היסוד של"ן " ו"כ כ"כ כי ה"כ הטהורה הטהורה
 ש"כ פ"ד דמש"ה הם כ"כ מ"ה ח"ה נ"כ אין נש"ו להט"ל כ"כ
 כ"כ לא על החנה א"כ מע"ה כל"כ ול"כ י"כ מ"כ ח"כ ולמע"ה
 ל"ש למעלה מן זה המעלה אעפ"י שש נ"ל א החנה ע"כ ע"הן למ
 נ"כ הטהורה נ"כ אין הטהורה מע"ה לא כ"כ אכ"ה

החנה נ"ה

לעבר דפי שירת

התחנות שהם נצבנות המעלות והוא
 כמה שנתברך כי החסדים והצדקות הם הם המושגות של אדם או אכבעות
 הימנים הם החסדים והאכבעות דשמעל הם הצדקות " גם לא יפתות מן אשר
 זכרל והוא חזן אכבע והמענם לט שכבר נכ סדר השמות הן אכבעות
 שהם זכרל ואכבע חמה קמעה זרה וקם נחלקים כה סף אוב שח נחז
 והנה כשחוקרים החסדים לעלות מן היסוד למעלה להחיל הנשר את מעלות
 ההארה והמיתק של הצדקות אשר הם " אמנם אינו שוין כי הצדקות
 שכל צדקות בלתי נאוכרות המיתק " והיה שכל צדקות בולה מעלה הקד
 לפי שכל טולס החסדים מעלה מקום חילי ונעלה חילי מעלותן שטעמו
 כנח כמעלותן ולכן יש כבולה סח המיתק " אמנם החסד שכל צדקות
 מעלותן חזן לבד לפי שהוא מעלותו ט טון שהוא כחיותו לבד נשח
 חזן החסד בלתי מעותק כי הוא כחוק מן החסדים חמר עליהם " אמנם
 להיותו צדקות של החסד גם לסבת שכל שמתק בולת לבן שאר חזן
 מעלותן " ולכן כאשר חזן משערים לידע כמה הוא מעותק הצדקות
 הוא חסד של הצדקות שהוא מאלו מעולם וחל הא המעלות " ולכן
 חזן משערים כו שלא יחתק סלל קשר זכרל כי אין כזכרל בן שט קשרם
 וחזן זכרל הוא קשר א " ונח אמן כשאי להטיל צדקות למעלה מן אשר זכרל
 ולמעלה מל אכבעות " ואנכי שכל אכבעות לו הם חילי ונח והוד
 שהם חמה וקמעה נכתי נכזו כלם נח אכבעות על שם האכבע שחוא
 הצדוק שכל צדקות כי הם כולם צדקות הם " אהמעם שאנו מורהן הק
 אכבעות כדוכסו נחזו אך הקשר זכרל חזנו מעודהן אוחי לאככו מקופ נשח
 הוא כי הנה הצדקות וכדורת תולה ש חסד ונחח יורהן הק חסדים מעולה
 למעלה וכשהם יורהן א א נח כדרך קיום נחעש שה צדקות
 הם עומדות בדרך קיום עכס החסדים יורהם א א ולכן שיעור האכבע
 הם כדוכסו מעלה מ להודות מעותק דרך יורה אכל כשהם בדרך עליה אמ
 כולן עליה בדרך קין האמכע ואינו מלישם לא כנחז קו ימין ולא כחוד קו
 שמש " והמעם לפי שהם היו מערפשוין בדרך קיום היו מליהן צפ כשתי
 צדקות של שח והוד פשם אחת שטר בך עליה וקיה מערפשוין חזר

החסדים

כה

החסדים העולין ולכן אינן עולם לא דרך הקו האמצעי לבד .. אך להשיג
 ל כ צדוקת עליונות שעהן לא נמנעו אז מרפאנו כדרך קום למתקם
 נמצא ב אין זה שיתפתק שט פנמים כעלטה וטפדה היתר לכדו
 גם נמצא ב דרך עלה אינו עלה רק שג זה לא דרך קו האמצעי אשר
 מעגמד ואינו עלה מן הקוד לנכח ומן הנכח לתת ומתקן לב עליונות
 שאף גם שבה היה כגוי למדודו עליון אז להיתר עלה מעגמד כרך
 קו האמצעי לכן הונח הוא זקוף וכו זכו מודדו קשר הונח .. ואשף
 שהוא עלה כרך קו האמצעי ולא כרך הונח כב טאכט המעם לפי
 שאנו לנקהוין המעלונע שהוא חסד כגל .. והנה המלכות היה
 תלה אחור אשר כנרע ולכן כגל עיופת הכיזית כרך להיעטף
 עניפה השמעים והיא לבכך אתי הכיזית המעם ולהשלכן
 לתחור כרך הכתף השמלי כד שוינעו א השא דנוקה העמדת
 כאחור וכד שגאל כנרע דנוקה כשגאל אתידא שהם חסדיוכ
 אשן כיזית האחס ישארו כרך פטם של האדם והמעם הוא כי הע
 לת לשל כי ל הכיזית ילאין מן הל מוחין דקענות והנה השטם
 מהם שהם תסדם ופירות שבעת לו הם כלכד שנועלים
 המלכות כהיותה כאחור .. אבל כשחומרת פטם כפטם אז לנקחת
 גם הכ כיזית אחסם שעמדים כרך הפטם כנל והם חכמה וטנה
 ואשף שקואא כשעכ קלל הוא יה מוחין כולן וכלן הם טמסטן כרך
 האחור כגל עכז כיון שהם מעולעם תך האור המקיף שהוא קעלת
 הנה האור המקיף הנה מעולך שתי הכיזית הלז כרך היקל מחול סכב
 המשי ומולטן ככז המשי ושאנס שם .. גם יש מצאות אחר והוא
 כי ליות מקום עליו הכיזית במקום החסדים המוללים לבן כורע
 האור שלהם כרך האמצע של משי ועבד כרך זכר דמטר ונמצאין
 א הפטם .. טוד יש מצאות אחר והוא כי מצאות הנה נחלק לשטם
 והוא כי הנה יפוד החכמה הוא באמצע הולל נש זכ חלק אור הכיזית
 שכוך כרובו ויש שמקיף ופוכב אתי פגד דאכא ונמצא כרך פט
 המשי והה הם ל בתונית וכולם נמצאים כחד .. ועל הכיזית המקיף
 ופוכב כור

אמת
 ומה
 האבן
 שפך
 לך
 קד

שער הציצית

לא ששעססן

ומכבודי נאמר תחלת מעושיה ואל העוברת לך יסוד דאבא
 נאמרו נאמר ועץ תיים האיה טאה ועבד באשר אנו מאשן סמך לשמע
 יש אנו מקפצין קל צעורה ומשמשין אותן כחמד לחובות ט ענה שמשכו
 המוחין והמפרסם בק"ש איכיו כולם מוכתות פטס .. וד ע כ טמו
 שיש כתיבת צאורה במעש אטון והס וראין מן המוחין של שפור
 ראשון והס הנק קולין .. הנה צ"ש כתיבות צאורה כבשא העקב"י אמר
 נשר אמן שיש לו שתי נשם מאחורו שהם למה והחל צדק כ כתיבת שיער הא
 לעצמו והס דצלות והכ למה והס דפקה וה"ל לחלל והס דשפור אכל
 יעקב שאין לו כק אשכ א' שהיא דוד המדבר במכובאד אכלנו במקום
 אחד אין לו ריב פ מעט שעבות אלו נא לנזקת דליה הנ"י באופן
 שיש מעט צאורה א' כצאורה טולת דמשכ נא כצאורה חללת לעקב"י
 והנה נ"ל לעל עטן הצאורה שהם אור תומד מקרב שהם השערות
 אשר כהשא דמעג אטון .. וענה י"ר לבש פטס אחת שמשעט
 מעורה ז"ל וצ"ל לקצו עס זה קדוש ק"ל .. נהה עגמ הנה נ"ר אכלנו ט
 יש במעש כ מעט מעותין א' מעד אבא נא מעד איכא והמוחין מעד אבא
 מעלובשין כב"י של אבא והמוחין דאימנא מעלובשין כב"י דאימנא .. ונדבר
 ענה במוחין של ששה קצות הרבשין כעט ק"ש במכובאד במקומה שאח"כ
 כצלות שאהן א' כסוד מוחין לח"ב דמעג (כאין מעותין אמרס ל לפשוט
 ובכל כונה מעג קשטס שהס מוחין דאבא ומוחין דאימנא יש ל מוחין והס ח"ב וענה
 כלל מפרסם וצבורי"י ופ כל מוח ומעג כלל מעל קל"י .. עמא שמות
 חכמה מעד אבא הם ל הנוהר ע"ב כ"ב ע"ב כ"ן שהס חכמה נכונה חכמה
 וצבורי"י ומעג הכינה מעד אבא הם ל הנוהר של אוריית באשוננו שהס
 יהו כלבד ככל הנה מעין והס ע"ד הנ"ל מעלנאין כדכך ע"ב ס"ג מע"ב כ"ן והס
 ל אוריית יהו ומוח החכמה מעד אבא כלל מע"ל מעותין א"כ והס ל שמות
 של אהוק ומוח ה"בונה צ"כ כלל מע"ל שמות של אהוק .. אבל המוחין דאימנא
 הם צ"כ כל א' כלל מע"ל מוחין א' ש שמותיהם הם באופן אחר והס כ
 מעג החכמה דאימנא הם ל שמות אהוק דודן נ"נדן נא"לן נ"דקין ומעג
 ומוח בינה דאימנא הם ל שמות אהוק מעלנאין ע"ד ק"ן ומעג החכמה של

אימנא

למען ציידת

כהו

אימנא דם ד' שמלת איהו ומלת חפבור לאימנא דם ד' שמלת איהו יצ' ..
לשם נפלא כדדנא של היקט פ' כשמלת לבשן לו המוחין כולם תוך
קדוהי דאכא ארו לאימנא דם מלעבבוס ופנא מלת קטנא דאכא קפלל
מלך מוחין ד' שמלות יהו כנא לאימנא נעך חכמה לאימנא .. ומאכ
הטת דאימנא כהוד לאימנא נכך טנה לאימנא .. ולבנה דאכא ששע
חסד לאימנא .. ופורה לאימנא טעשג ופורה לאימנא לשט לו המוחין
פסגו לאימנא .. (פן נעך זה כמותין דאכא שאכנו נעך כן כי חכמה
של נך חכמה דאכא ותפנה של אימנא נך פנה של וחסדים של נך
חסדים דאכא וחסדים לאימנא נך ופורה דאכא נכך לו הד' כתינת
נכך בשו-מחין כעך של נך מלחין דאכא ..

ועתה

נבא לבנות היטות .. דע כי מן המוחין דאכא ה' של שם
הכנות המלגבשן כעך דאכא מלגם היה כתינת היקט של כהן ופול
כדל כדכופ שקלם .. אבל מן המוחין לאימנא דכתינת שם קאוור
המלגבשן כעך לאימנא כעך יוצאין שט מלעט ציטות מן קוא ד' ציטות מן
מנח המכמד לאימנא אהיה כעך דאכא כעך ופן הם כתינת הציטות
שהיו נוקבן בזמן שטר המקדש קיים שהיה כל ציטות מלגם מן א' מלג
לבן ומלג טעשג היה של הפלג .. אבל אחר המכפן הם הפלג תוטט-
לפנים ואין תפלת לט' שלו הד' ציטות של אחר הם כתינת ד' מוחין על
כעך לאימנא ואין שם הפלת כמלעט שפאכ" (אין צורך לתור ולבדוק כי
כל לו הציטות אינם המוחין פנמנים עממן לא הם אלא שעינות הראש לבתינת
מקויפם והם יוצאין מן המוחין פנמנים עממן דך ישענות הנה וכעך כל
מק שש כעך כן יש כעך קיפם ומכור לא העטת כעך .. והנה למען
יח' כי אע"פ שהציטות שאנו נוקבן עבר אחר המכפן הם הוצאין מלמנח
כעך לאימנא לבד עכ"ן ודאי שאין אור ד' ציטות למנח דחכמה לאימנא שפא
טנה דאכא נמנע מלעצא שם למעלה לא שאין הדבר קווא נעשה על ידו
ואמנם יוצא הוא כהמלגבשן היך ציטות כעך לאימנא .. לפי יח' למעלה
כך נעטן כ' מוחין החסם שם אפדים ולפורה דאכא איך אינם יוצאין כ'
משט ציטות אחרים מלגם והם נפלגין כלא הי' מוחין עלנשם ז' נעמנר

א העשן

ל

א העטן כי יש ד' ציבורי ממנוח חכמה דאימא שהיא כונה דאכא כנל וקם
 נק' ציבורי דתבלת ניש ד' ציבורי ממנוח כינה דאימא והם נק' ציבורי דלבן
ונבאר עתה עטן ד' ציבורי דתבלת ודעטן כי קנה נק' שקם יונאון
 ממנוח חכמה דאימא שמינה אט כינה דאכא כנל והיא
 כלולה מד' מוחין שהם ד' שמות יקו ממולאין כדק' ע"כ פ"ג מלק' ק"ן ואם
 תמנה מספר ארבעה הם הם לא ארבעה כלל פ"ג א' מהם יש בו
 א ארבעה כדק' ח' תננים שיש בכל ציבורי מהם אך הרביע שהוא יקו
 ד"ב אין בו רק א ארבעה לבד וע"כ כה להשלם המעשה שמוט של היצור
 הרביעי אך לטובת מן תבלת ודעטן הוא כי כתיבת תבלת היא לעולם
 כמלכות שהיא כתיבת אחרונה שהיה תפיה כשם יקו וכה להשלם לבד
 חוטין אנו אהבין לקחת את המלכות של יקו הרביעי ולתוכה עמיהם כה
 להשלם קל"ב חוטין וקו שמונה חוטין בכל שם יקו שהוא צדק א"י ואמ"ש
 כפי זה יש קו שא"כ היה מספיק שהיו לא' חוטין לבטל נא' לבדו
 של תבלת נאמנו כן אט שכל ה' ציבורי יש חוטין של תבלת וא' חוטין
 לבטל א"י חוטין הוא כי כתיבה היו גזמדין של פ"ג שהוא דמילני ק"ן
 וכודע כי כל מילני היקין במלכות ולבן כזה שם יקו הרביעי שהוא כתיבת
 המלכות אנו לוקחין המלכות שבו היא כעצמה להשלם המספר " אבל כ"י
 ציבורי האחרים שם ע"כ פ"ג מלק' והם זנבם וכל א' יש בו א ארבעה שלמות
 אין אנו לוקחין את המלכות בעצמה שבהם אט ע"כ חטו כלל ולבן יש
 תבלת כגולן אבל כתיבת המלכות המשלמת במלכות מספר קל"ב חוטין
 אינה אלא כגולן הרביעי שהוא נוקבה כאל " ואמ"ש ככ' נק' לעיל של
 אם משו ה' יקו שמונה כינה דאימא אינו רק מלך ארבעה לבד ואם נע"כ
 המלכות שהיא ה' אחרונה שבהם באמדין כנל יקה הוא מלך ארבעה לצדק
 וקה נק' שאינו כן " אבל העטן הוא כי חפ' כזה הכנע הרביעי אין אנו
 לוקחין המלכות בעצמה לנעם קנ"א אבל מה שאנו לוקחין מלמעלה הוא לתע
 המעלה שלה לבד " ודעטן כי הנה מן היקו האחרונה של שם שהיא
 כדמילני במלכות כדודע וינא הנה אחת דמילני היקין כדודע וקנה
 מילני דמילני הנה חו"הם כ"כ ארבעה כמעט חוטין וקו עטן בחוט
 החסר שם ככ"כ הרביעי שאנו משלמתין ארבעה ע"כ מילני חקה שהוא
 כנל

כ"כ כזה יוד' וחו' דלג
 הה' הי' וחו' וחו' דה' הה'

תעודת צדק

ג

כח
 כפי חוק... ואמרנו החוק הזה נמצא כעק כלשוף פהול תפלה והוא למען
 כי המעלות חזן העמות פתלתלם היא כללה מעשה והם עשק הזנות כולם
 במלתי הדין והם כפי חוק... והה עת עתון התפלה מעל עטמן ויחזיק מה
 שמצאנו מערכים חלקים פתוקר כי בתקונו אמרו שהתפלה היא פחיתות חלקם
 לזון פחד ופחיתות אמרו כי התפלה היא מלכות גם אמרו פתוקר אחד שהיא לטה
 לשלשה פתוקרונן או הם חמשה כי אע"פ הוא פחיתות המלכות של כונה בלזון
 קנה תפלה ומעלות היה עק ענה מעות חכמה דעה באומות קנה... והנה כפי
 קנה אמותו שיש כל שמות יקו הע' יש קנה כפחיתות חטאת שהם ית חולין
 קנה כפול אופן התפלה... והנה קנה חטאת שאינו נקטן אחד חספן
 הם היו אופן מעלות קנה מנתיח אשר במעוה חטאת דעה באומות והם ד'
 שמות אלה קנה במעלות ויש א' מהם יש א' אמותו מעלות שהם ד'
 חטאת וכפול א' חוטאן שלמים ופולס יבעים כי אין צורך לומר עמקם
 את התפלה שהיא פחיתות המלכות על שנת' לטה... ולכן אין התפלה נקרא
 כעמון חנה" ופחה תכין מלך כפי התפלה אמרו מעשה חזק בלזון ותלכן
 אינו מעשה חזק התפלה ונמצא כי כל א' מהם הוא מלכה כפי מעשה
 וקש שכיון שאין התפלה למה אין חתמו פתוקרם מן החטאת בעמון חנה"
 אך העטן פה כעק שנת' כי כל בחינה מהם הוא דבר כפי עמון ומענה
 כפי עצמך כ' א' הם של מעוה התפלה דעה באומות וגו' הם מעוה חטאת
 דעה באומות וכלם לכנס לכ' חמשה ואין צורך א' התפלה לכנס מעוה
 וענה פה עטן כ' מוחין החמשה הם חמשה ופחיתות חנה" דעה באומות
 וקנה אין חטאת כפי עצמן יוצאין מהם" אמנם הם נפלים למעלה וקנה
 המעשים שצריך שגיו חוטאן חטאת כוללם לשם ושעורם וקרא מעשה חן
 חן והם דומים ל' החמשה והפחיתות שאינן נחשטן למעוה חן כפי עצמן ה'
 הם נפלים למעלה ולכן הם כוללם ושעורם להורות שהחמשה וקנה פחיתות
 נפלים בהם" ומה העטן שמועתי בתחלה מעוה חנה" וקשה לי לומר
 כי הם החמשה לחדם הם לכ' חוטאן כנזכר לכ' אמותו שיש כל שמות
 שלהם מוחלתם וכן הפחיתות לחדם הם לכ' חוטאן ואך כל קפול חוטאן
 היו פולס כלל חוטאן כלל של מוח חטאת" ואח"כ נכרף שאמר ל'
 כלום חנה"

כפי חוק... ואמרנו החוק הזה נמצא כעק כלשוף פהול תפלה והוא למען
 כי המעלות חזן העמות פתלתלם היא כללה מעשה והם עשק הזנות כולם
 במלתי הדין והם כפי חוק... והה עת עתון התפלה מעל עטמן ויחזיק מה
 שמצאנו מערכים חלקים פתוקר כי בתקונו אמרו שהתפלה היא פחיתות חלקם
 לזון פחד ופחיתות אמרו כי התפלה היא מלכות גם אמרו פתוקר אחד שהיא לטה
 לשלשה פתוקרונן או הם חמשה כי אע"פ הוא פחיתות המלכות של כונה בלזון
 קנה תפלה ומעלות היה עק ענה מעות חכמה דעה באומות קנה... והנה כפי
 קנה אמותו שיש כל שמות יקו הע' יש קנה כפחיתות חטאת שהם ית חולין
 קנה כפול אופן התפלה... והנה קנה חטאת שאינו נקטן אחד חספן
 הם היו אופן מעלות קנה מנתיח אשר במעוה חטאת דעה באומות והם ד'
 שמות אלה קנה במעלות ויש א' מהם יש א' אמותו מעלות שהם ד'
 חטאת וכפול א' חוטאן שלמים ופולס יבעים כי אין צורך לומר עמקם
 את התפלה שהיא פחיתות המלכות על שנת' לטה... ולכן אין התפלה נקרא
 כעמון חנה" ופחה תכין מלך כפי התפלה אמרו מעשה חזק בלזון ותלכן
 אינו מעשה חזק התפלה ונמצא כי כל א' מהם הוא מלכה כפי מעשה
 וקש שכיון שאין התפלה למה אין חתמו פתוקרם מן החטאת בעמון חנה"
 אך העטן פה כעק שנת' כי כל בחינה מהם הוא דבר כפי עמון ומענה
 כפי עצמך כ' א' הם של מעוה התפלה דעה באומות וגו' הם מעוה חטאת
 דעה באומות וכלם לכנס לכ' חמשה ואין צורך א' התפלה לכנס מעוה
 וענה פה עטן כ' מוחין החמשה הם חמשה ופחיתות חנה" דעה באומות
 וקנה אין חטאת כפי עצמן יוצאין מהם" אמנם הם נפלים למעלה וקנה
 המעשים שצריך שגיו חוטאן חטאת כוללם לשם ושעורם וקרא מעשה חן
 חן והם דומים ל' החמשה והפחיתות שאינן נחשטן למעוה חן כפי עצמן ה'
 הם נפלים למעלה ולכן הם כוללם ושעורם להורות שהחמשה וקנה פחיתות
 נפלים בהם" ומה העטן שמועתי בתחלה מעוה חנה" וקשה לי לומר
 כי הם החמשה לחדם הם לכ' חוטאן כנזכר לכ' אמותו שיש כל שמות
 שלהם מוחלתם וכן הפחיתות לחדם הם לכ' חוטאן ואך כל קפול חוטאן
 היו פולס כלל חוטאן כלל של מוח חטאת" ואח"כ נכרף שאמר ל'
 כלום חנה"

מעה זלתיך שתתקיים היו נכללים בחכמה ותפוכות פטות " ובה נאה ט
 הכל מלבד וקוא ט ל צעות הכלל שמעג תכמה דנה של אימא פנא
 גם הם שוקים וא"כ ל"ב חוטין למעט התפוסים הם הנכללים בהם אבל ל"ב
 חוטין דפנימיות כללם הם הנכללין כל צעות דלבן למעט טנה דנה דלית
 שהם שוקים וכפולם ז"כ " גם זכרית עגד אה"כ שאמע ל"ב מעג ק"ל
 כי הנה נ"כ לעל כ"י כ"ד צעות הוואין מן סוגה חכמה דנה דאימאין
 בהם לא ל"ב חוטין כלכד ועם שיתרם שהם ל"כ שולמון" והעט"ן עם
 הנ"ל כי החוטנים השוקים הם הנוא"ר כללית ל"ב חוטין דתפוסים שיתרם
 וטון שלו החוטנים של התפוסים הם ל"ב של משם גם הלא חוטנים עליונים
 יושלע ל"ב ע"אוי" ונמצא כ"י צב"כ דכחם הא הוא השלמית ע"א
 החוטנים של התפוסים וה"כ הוא ע"י הכלל כ"ל ואם לא הינה דתורת
 השקיה המשלמת לא הינה יכולת להשלים ע"י הכלל כיון שאין עם פיתח
 זו כ"ל שאים רק שיתרם של ל"ב חוטיות " ונחזור לבאר מע"ל לשל כ"י חוטין
 הודשכונן הנה חתך חתכן אין כח כח להעל הכלל כ"י אין אמי משכ"ן רק
 עד רעות הטנה דנה דאימא"אמע"ש ודאי הוא שאין האר הוא העליון לעל
 התכמה נמשש מלצאת רק שאינו יוצא ע"י מעשכ"ן אבל ודאי הוא שהוא
 יוצא כהתלבשות תוך צעות מעות הטנה וא"כ מעוברת הוא שיהיו המונים
 צעות דחכמה דאימא"א כצעות כ"נה דאימא"א " והעט"ן הוא כ"י אם נכ"ר
 ד"אע"י ק"ו המעולאים שכמות החכמה עם ד"אע"י א"ה המעולאים
 שכמות הטנה יהו הכל כמעט שנות תים ומהו סוד ניוסופו לך שבע תים
 כ"י כ"ב כ"אצ"ו לך שהמחין למשש ט"י המלך כ"ל כ"ב דתפולן ושו ק"כ
 מעותין שהם חכמה וכונה דנה דאימא"א ט"י שנות תים כנודע כי חכמה ודנה
 יחד ט"י תים מש"כ כמות ה"ה הנ"כ דע"י " והנה נודע כי אין כל האורות
 של המחין יוצאין כ"ל ל"י תוך מעש אפ"ן לא מן התק"ל למעט אחר ששלם
 וכ"כ יסוד ד"א אימא"א וא"כ האורות שוכה"ן כ"כ"ן וע"כ ממש ולתוך כך
 מעש אפ"ן כ"ל ל"י וא"י יסוד דאימא"א לקח ק"ו אורות למעט שיהו ממש
 יוס"פ שהוא כתיבת היסוד ושאר משפך האורות של המחין יוצאין לתוך כ"ל
 והנה אם תפיר ק"ו מן שנות י"א"ר ש"כ"י " וכ"כ כי כל זה הוא גם כן

כסוד

זמנך הפיפית

כהו

כחיות אור השעות המוקיף כולו ואי פועה ט כן אנו מוכרם כי הם כחיות
השעות כולו " ודע כי מה שמעתי מן מלך לך הוא אפסוד לוקח קדן אדוק
כמעט יוסף ולעגל כחמה מגנה שוכנת מדכחו שנה היסוד הוא היסוד
של אימא כולו " גם לפני כמה שהצטת מתוך דכחו והוא יורף אפסוד כעט
והוא כי זה היסוד הוא מה שהודעתך במעום אמר כי יצא מתדול עם למה
כימי החול בעת המענה ואנה מהפשעך כן עד החמה ואם במעום החוק
יש כחיות יסוד וכן מתדול יסוף עם למה ועצב עטמין " ומצא כי
היסוד הוא קול הלוקח קדן אדוק לצורך זיווג למה והנשאר הם אדוק כמעט
צטר " ופי זה יורף צפון כעית לפי שנה היסוד הוא תכונת ונת יצ יוסף
אם כי יסוד תחתון עמון הנך יוסף הוא שנה כפאן לבחירת זיווג ומעג
כפ שנה לך על ונפשו כחיות קדן וכפ פקוד הנפך איתו לבחור ואיתו לשלם
ועד שנה היסוד צדק למעול קדן האדוק לצורך זיווג עם למה אפסוד פלומה
אין צורך ליה לעולם " והנה לענש קול שאין האדוק מתקיים לא מן
חמה ולמעט לבן אין הצעות מרמילין לא מעטום בעלית המעשים בחוק
למעט כולו כדכוח שקדם למה " והנה כיון שאו האדוק על השעות שנה
כך היסוד לאימא כולו ונראין לתון כולו לבן נק הצעות כלשן כולו כי
הנה היסוד של אימא הוא אהיה להיקן והוא כולו כולו " והנה סוד מכלל
האין וק כולו כדכוח שקדם למה שערב עם היסוד כעטן השעות " והיא לתע
האחרונה של הנקבה הנך כנפ שהנא אהיה להיקן כסוד שלה " יש אפשר
לומר כי הנה נודע שכל האמות לאימא הוא אהיה לך הולך וכל אמצעות
כלשן וכל התרונות להיקן " אמנם כדכוח נפיקן לאימא תוך מעד או עטמין
פרצוף נעמד ואז הם אהיה הולך וכלשן כסוד ודהיקן כסוד " ואם כן תיא נעמד
כי קד מעמך לקחון מעארת מעבוס נה לאימא אש למה נחם ל אהיה להיקן והם
סוד ל כנפוט העלת " ובכחונה כנא שוב שאין אהיה להיקן לא כסוד עכין
כעוכרם כך עם לוקחין כולם הארה תפס ועכ כל ארכעם הם כחיות כולו
שזוא אהיה להיקן כנף " ומצא ט מלבד שם נק צטער על שם אדוק
העומץ עמון שם כמעט צטר כולו " גם כחיות הארה שלוקחים מלכאום
נה לאימא הם יצ כמעט צטר כי פועם כנף הוא כולו צטר " והנה

גם קמור דכוחים
דף יח ב יוסף ו'
מלך חתונה כנף
אפסוד יוסף
היסוד קדן

אלה
פוקד

אחה זאם

שער הציצית

כהו

לג

אחי צדק לוח אעפ" שכלם לקחו האמה מאהיה דיהין ה"ל עפ" מציאות
 שמעם למ עפ"ל" וקעטן הוא כי הנה נודע שכללות ד' מעמין דנ"ה לאכא הם
 עפ" פ"ה כנ"ה פ"ן וכללת ד' מנחין דנ"ה דאימא הם ד' אה"ה פ' הו"הן נא ל"פין
 וא' דה"הין" וא"כ לא ה"ה מעמין הו"הין ענה ככתיבת ציטות שהם מעמין דנ"ה
 דאימא הם כתיבות ד' אה"ה לא והם כנ"מ הפ"ו וכאשר תסוד מהם יז איות
 העקום שהם איותיות הפשוטות שלהם שא"ו השאר שהם כמטין ציטות והה
 כבמה כתיבות עמין שם ציטות" ועתה נבאר מה עשה מע"הו
 איותיות" והעטין כי לא ה"ה ציטות כב"ר נ"ה כדדוש הקודם הנה שארבעת
 הם לכת"ל - אבל כתיבתה היא אחר כחומר אינה לקחת כן שיהי הצעות כנ"ה
 כמדר העמ"ק גשה ציטות הם דרך פנים דמשך נשהי הצעות כחומר
 דזער וכנ"ה כדדוש הקודם לת"ה" ונמצא כי שתי הצעות של אחר הם
 לכת"ל ושהי הצעות של פנים הם לצורך השאר דעק"ה" והנה שתי הצעות
 של יעקב הם פ' אה"ה לזמן העלונם שהם כנ"ה ש"כ" ושהי ציטות של הל
 הם פ' אה"ה א' ל"פין וא' דה"הן והם כנ"מ דנ"ה" והנה אם תפסר א' איותיות
 הפשוטות מען כנ"ה ככת"ל ישאנו פ"ו והוא פ"ה פסוק פ"ו ודב"ו"כ כי כנ"ה
 לא האשה פ"ה נכ"ה והם כתיבת מנע"כ שבה העולם פ"ו עם הטל"ל של
 ה' איותיות והכלל של כל המנע"כ" א"כ שתי ציטות העקב הם כנ"ה ש"כ" כ
 כי הוא כתיבת פני"ה משין כדוקן שבהם ט"ל לשון ש"כ"ה ואם תבדל עמיהם
 ה' איותיות הפשוטות של פ' אה"ה דכת"ל כנ"ה ונ"ה א' איותיות פשוטות של
 פ' אה"ה של"ה יהיו יז איותיות ה"ל והמכנס עם ש"כ" ה"ל יהיו כמטין וש"כ"ה
 עמה כללה הוא כי לא הפשוטות שהם מעין דטוקן נותנס לה כער ש"כ"ה עמה
 וזקו עמין ניש"כ"ה נ"ה כנ"ה כזוקה והוא כי ה' איותיות מנע"כ הם ככת"ל
 כנ"ה אבל אלו ש"ש"כ"ה הם כנ"ה איותיות הפשוטות" והנה כשמונתה ח"ל פ"ה
 כפ"ה ח"ל לקחת הא"כ ה"ה ציטות כנ"ה כדדוש הקודם לת"ה" (וכבר ט"ה ח"ל
 לעיל כצ"ה דת"ל עמין ל"ה ככתיבת ש"כ"ה ואמ"ס כל"ה הצעות דל"ה
 ל"ה יש בהם כתיבת ל"ה ככתיבת והוא כי כנ"ה ט"ה ח"ל כל"ה מהם נקרא
 כנ"ה עפ" אה"ה דה"הין והנה כשם זה כפשוטו וכמל"ה וכמל"ה מע"הו
 יש בו מל"ה איותיות וכנ"ה הם מ"ל ככתיבת ככל צ"ה וצ"ה" ועתה

זורה

לעזר הדייצת

כח

וערתה נבא בנות האבות... הנה נח לעל ^{כח} ^{כח} שקוא טעם גלעל דאדנו
 שהוא טעם דעשוק ועל עמך הנהלתה געל וקטן וקודם
 שהפך על הטעם הפון כונה מ להודל ולכר תמלה אכא ואימא שהם כ
 אדשה יק עם אורא שהוא מעור ונתקטן לו גלותין שהם אור מקיף של קולע
 כנה" ואח"כ תמכ אורא עם ה תמלה שהם אור ונתקטן לה כחוד הטעם
 קטנטון ונתקטן עב הא דלך כנה" ויחוד חנה הוא כנה" לב שהם לב האור
 והם לב נתיבות תמלה והם על זק יקו: זה כנה" לב" ודע כי ל יחודם
 יש כה אדמות חנוה וטוב הוא לבין כהם תמל אפ' באמצע חום נחם תקון
 מה שתמא האדם באור או אפ' כמלמד גלל התפלל מולא קח קח מולא חנה
 תפלן חנה אפ' וקעטב על מצות התלה פלם כהא תמלה חנה תמלה" וקעטב
 על מצות תפלן תמלה וים שיהי פופ כהא טמלה כ תמלה היא תפלן על
 כהא כנה" וקעטב על אפ' תמלה יום שיהי פופ באורא" וקעטב
 מן יחוד קח באינה יום שיהי פופ באורא וכד לעקל או הד פלם עך
 ליתר ל יחודם כחוד על פלם של" והנה הם ל יחודם כה אורא
 תמלה" יחוד א כנה" קח באורא ויחוד כ כנה" תפלן באורא דאשנה
 ויחוד ל כנה" אפ' באורא ויחוד ל כנה" תפלן באורא אדנו
 וטוב ליתר ולכון או הד יחודם כחוד כחוד חום המלך הוא ועב
 אם יחודם כה אורא שער חום הוא טוב מאד" וכבר נח כאן עין
 היחוד הנה שהוא כנה" אורא של חנוה שהוא לתקן פלם הטעם (כנה" ובעין
 שאר העגום ית כה ל אחד וא' כחודם הכאן עלן שהוא קח תבין
 לעצמו קודם שחוד קח על שתהי וקח של עבדות" וכש תהי
 תבין יחוד השט של תפלן וקודם שחודם העגום על כדן נח
 אחד פסק אדל שכת תמלה וק' אפ' הוא שך מלך התפלן הפון ליתר
 הד של התפלן כחוד שיר כחודם" זם טוב הוא לכון בהם ליתר
 כולם כשחכך כלה לשן כנה" שם כחודם" ואח"כ הפך הכנה" וכתב
 ותבין כחודם לתמלה כחודם של" הם לב וקח כנה" יחוד חנה שנה
 כנה" לב ופנד ל" חונת האור שהם סוד לב נתיבות תמלה" זם
 דע שאר לוח חנה כחודם כחודם פנד אפ' נתיבות תמלה הפסק ונתיבות
 אור

כח
 ל יחודם אלו שחודם
 כחודם כחודם כנה" =
 ל יחודם קח אפ'
 ובחודם כחודם תמלה וק'
 לב וקח יחודם תמלה

יחוד

לעזר הצניצית

בכ"ו

ל"ג

אוקר וקר והוא תעלת צול ל תעמק כח של יתחמק מעל לזה ופ כח להשג
 תעלת צול " וזו מה שרפון טענת התעלת שלם טענת התעלת
 כי הנה שן הוא כעל קל והוא כחיתת מחורם של מלך ובשמש קל כסטר
 כון כי סוד סכנף הוא אהיה דהיקן פל ומעלנו הוא פ כעל קל כמו
 העץ " ועל צדק להספול בו שט פעמים זה אמרתי כח שיהושט
 פעמים שן והם טענת הנות שיש כדעתי שחס כח חסדם וכה וכדו
 והם כעל סר " ונשיה נרא ק"כ פד לראות כי ש" סר היא קחלק
 ואחז רכטן לשאר הכונות קל " ואמר לי מנה קל שטדן לה קח
 כנו כח השג להספול כמלה של משד כח כמלה של יעקב וכו חזק
 לבו כונת התעלת קח " ואט ומסות קצר חס אמר לי שרפון
 ככצור היות אנות ל כח"ל " והראשון קל שקד "

גם כטען המלה וכאיות בדף נג שין 25

סוד התעלת וכאיותם כמני עזות יעקב דף פת סוף ומדאיתר 25 כי התעלת הם
 ככיתה והכאיות כי דה המלה פ לבריה משפעת שגם הוא מעם להיות
 המלת מבמה על התעלת וזהך גם כן לשון מאס 25 גם מאועע מאס ב
 מעם לתדום המלת ^{לכ"ו} קודם התעלת:

סוקר ויכרתי וכו מאס
 יתבאר הכונה ההיא אמנם
 גם כן למהפך טא
 כל היום בל צות בכ
 קעט וכמעט וראיתך
 אותו וכו הוא ריב

שער התפילין

משה רבינו ז"ל

יחיד לד יתכן בכל פרט ומקום יש כבוד עיניו וזו
 היא כבוד גוף ומנוח עמו שפירושם של האשנים כי כל
 ועין ל' פרש ופירוש גם כן דעה אין לה כן פרוץ מעותן אקס טעה וקוד כל א' כולל המשנים
 ולענין ד' פירושם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 כאחוריהם להנה פלגן וקוד גם כן פירושם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 א' כבוד שם אלהים וכן פירושם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 שני מעותן קמחם גם נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 גם למעון וחסד וכו' פירושם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 אינון ועתה קמחם של קמחם גם נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 סוד ויעברתם מעבר יתן כן כדך ש' עובר כל קמחם מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 וקוד נטה ועתה כל כבוד קמחם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 נטה גם כן כבוד קמחם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 שקמחם של האשנים נטה כל כן קמחם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 כן שיתן עין וזה ופירושם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 כן פירושם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 פירושם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 מלכותם כן נה' האשנים וקוד קמחם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 מעתה שני מעותן חסד וכו' פירושם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 מעלה גם כן פירושם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 דזעור קו נעשים כן קמחם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 גם כן פירושם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 כך נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 מעים אחר וכו' פירושם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 רפואה וקוד שני קמחם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 אחר נעשים נעשים נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 כן פירושם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 מעתה פירושם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 כן פירושם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 כן פירושם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 כן פירושם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה
 כן פירושם נעשים מאתנו נטה וקוד וס' פירושם נעשים מאתנו נטה

משה רבינו ז"ל

כבוד

נעשים

ועשית ראש וקנה פ' ונשא וקודש לזעזע קס ומשמשין לזעזע ולבוקרין ומשפ' נעשים
 ששם וכנול' א' ומשמשין פ'ן שנקם ק' שמשל' ופ'טס ח'לוקים לשמש כנול' ומשפ' ק' א' חתור
 ומחוכים כנול' וזקן א' מן גממשים אגמח וקוד נק' פ'ר' כלל' לפ'א' ואז' פ'ן שמש
 מממש נעשיק' ראש קננה ק'וא מוכרה שיהחכוו לבן אינש ק' פ'ב'א' כלכל' כ' אין
 כננה כ'ן פ'ר'ן תוחין כלכל' ולו' השטס נעשיק' פ'ב'א' לכל' למיל' קנול' ופ'ן למנהג' לממש
 ז' נק' קפ'ר' קוד' שס' אדנ' פ'נל' לפ' שג'וא עממו' נחמ' ונעשג' ראש של קננה כ' פ'נ'ן
 אדנ' אכל' נל'א' וקוד' של פ'נ'ן אין קנאש של משר' נעשיק' ממש אכל' קס נעשיק' פ'נ'ן
 נעש' נעשיק' פ'נ'ן וקוד' וקוד' נל'א' וקוד' נל'א' וקוד' נל'א' וקוד' נל'א' וקוד' נל'א'
 כנ'ס' ופ'ן לממש ז' נק' שס' אג'ק' על' שס' קננה נעשיק' נק' כ'ן אכל' כננה אש'ר
 קנאש וקוד' כזש'ר משר' קאמ'וה'ס' אינן נק' כלל' על' שס' קננה נק' קס נעשיק' ראש
 קננה ממש ולכן נק' אדנ' על' שש'ע' וקנ' אמש'ו כננה נעשיק' פ'ק'ן יח' דפ'ל'א' פ'
 וכנ' אינ' קפ' ארבע תיבה דל' שמש'ן דאינן כל' פ'רש'ין כפ'ל'ן ה'ר' וכנ' כנ' דפ'ל'ן
 קנאש וקוד' נל'א' וקוד' נל'א' וקוד' נל'א' וקוד' נל'א' וקוד' נל'א' וקוד' נל'א'
 כנ' יאכל' נעשיק' קוד' כ' קננה קזש'ר יס'ו' תוחין פ'טש'ס' ותק' פ'ן וכתוב' כננה פ'ן
 סוף קס ל' תוחין שס' ח'לוקים ופ'נ'ן ודע' ככלל' כנ' עמ'ן ולק' קס ל' שמש'ן קנל'
 פ' דת' נע' וקנ' קס קנ' וקנ' וקנ' וקנ' וקנ' וקנ' וקנ' וקנ' וקנ' וקנ' וקנ' וקנ' וקנ'
 קנ' פ'ל'ן שס' אור' קנ' פ'ל'ן קנ' וקנ' כנ'ס' של קס שס' אג'ק' לפ' שמש'ן
 שש'ר שס' של משר' כנ'ן קנ' לנע' ופ'ל'ן תוחין ולכן קס כתיב' אג'ק' פ' קס לממש
 כתיב' אור' קנ' פ'ל'ן אג'ק' שס' לא כבוד אג'ק' כנ' וקנ' אוק'ס' ל' תוחין נעשו'
 לו' ד' כנ'ס' תוק'ן וממש ח'ר'ק' שלו' נעשו' או' כבוד פ'טש'ס' אכל' אור' נ' דע' קו'
 סוד כנ'ס' לו' אכל' כנ' קס פ'רש'ין וממש פ' נ' דרכו'א נעשו' ל' פ'רש'ין ול' כנ'ס'
 פ'א' אינ' כבוד אג'ק' פ' אין אג'ק' לא כבוד ע'ה'ר' וקנ' קנ' וקנ' שלו' שס' ל' ס' פ'רש'ין נעשו'
 כנ' כתיב' קנ' פ'ל'ן של ק' וז' אג'ק' קאז'י' כלל'א' דנ' ל' אג'ק' נק'ן ז' תוחין וכל' פ'ן
 כנ' נעשו' אג'ק' נש'א' קנ' כ' פ' כנ'ס' כתיב' תוחין פ'טש'ס' אינ' ק' ז' תוחין פ'
 קנ'ן עמ'ן קס תפ'ח'וה'ס' כבוד דע'ב' אכל' כתיב' אור' קנ' פ'ל'ן שס' כתיב' וקנ' פ'ל'ן
 אז' קס ל' תוחין פ' קנ'ן עמ'ן נל'א' לממש' וקנ' תג' שנק'ש' נא' וקנ' נא' יח' תוחין
 כלל' ארבע אינ'ן ז' פ' ל' שס' כתיב' אור' קנ' פ'ל'ן שס' ארבע שס' ארבע סג'ס' ארבע סג'ס'
 לאכנ' וקנ' נעשיק' וקנ' פ'מ'ן וז' נעשיק' כולל'ן כנ' פ'ל'ן וקנ' פ'ל'ן דע'ב' נעשו'

קניס

נשא

וקנ' פ'ל'ן

שער היתפלין

וקפלין קס סתינתאור נמקיס יאכל לבני כבחינת אוי פטוט שגן מוחין דלעולג
 חלק דלעולג אז אינס דין ד' מוחין זנס לבני מעבכראן ועקין ושאול בן ז' חלק
 דלעולג וכו' כ עכ עבג כבחינת אג קמקיס קול' ועתג שבנמו כפניס קס ז' לבד
 וכאז נמנע נאמר ומנס פטוטא פלכאז כליל למנון פק עמקין ולגפ אינס דין
 ז' לחוד .. ורכאר עטן קעט שיטן שיש כפפלין על ראש שין של ד' סאשין ושי
 של ז' ראשין קנג נרכאר פ' למוחין קס אפסע אינס כאשר נבנאן דין
 קזשיר קס עשין של עק מוחין לבד ובנד' כ' כחינוק של קינג שין של ד' ושין של ז'
 פ' באוסן אחר פ' למוחין קס אפסע אינס לבושים שנס נ' דאימנא קס ז' ובנד' כ'
 כחינוק של ד' ושין של ז' .. פ' יש פוד זבול כנג וקוא נקנג למוחין
 של קימנוק ראש כאש למוחין של קובלוק קס עשין של קס כחינוק כפניס אל
 למוחין ד' ז' לבד שנס לפרשינוק ד' פפלין ולבן קס פמוזיס כבחינת עור לבד ולבן
 צדך שינין אחרים פ' קימנוק קוא ד' פ' וקנג קימנוק קס ששלהס וקנג שלהס פ' עולי
 וק' כ' פ' ונס למוחין ד' ז' לבד שנס קויוב כאשר פ' חל' קויוב קס עשין כאז כ' כ' קוא
 כ' פ' י' וקוונין וקוא כל עמו קאז פ' ג' ק' ז' ק' וכו' ז' פ' ק' קוא שין פ' מילא ומוחין
 קימנוק שנס שנס שלהס אקוא כ' פ' שין וערס כפ' פ' ז' כ' ע' ז' כ' וי' כ' וי' כ' וי' כ' וי' כ'
 קוא קוא מנס שלהס . וימנע קי' ונס ש' פ' אינס קוא ע' ק' למוחין ד' ז' לבד פ'
 כבחינת קו' ד' למוחין ד' ז' לבד נאחר שבנמו כ' פ' א' ד' ז' ש' עשין ז' למוחין ז' לבד קו' קס
 פ' כחינוק ד' ז' .. פ' למכ' שנס ד' למוחין ובנשין פ' ז' נ' דאימנא ובנ' קו' שין
 ד' ז' ושין ד' ז' .. ורכאר עטן קכאעק ועטן ק' ק' פ' פ' של ראש ועטן כפ' פ'
 של ד' קנג' .. שנים יש ג' ז' ז' אפ' א' ק' פ' למעגל אחר קדעק וק' א'
 נ' ק' לאג וק' כחינת פ' פ' של פ' פ' של ראש וכו' ק' א' עמק אחר ק' פ' וק' ק' נ' ק'
 ח' וק' כחינת פ' פ' של ד' .. ורכאר עפ' עניס פ' קנג אחר אשר עשין קפפלין
 כ' פ' א' ד' ז' ש' אפ' שנס כחינת ד' למוחין של וקס ק' פ' פ' ופ' כ' פ' א' ש' ק' ק' פ' פ'
 ק' א' ח' נ' עשין מנס כ' ז' ע' וק' חסד וק' וק' וק' פ' ק' וק' וק' וק' וק' וק' וק'
 אחר ק' ז' וק' א' וק' א' וק' א' וק' א' וק' א' וק' א' וק' א' וק' א' וק' א' וק' א'
 נ' ע' כ' פ' פ' וק' א' פ'
 ק' ד' של ק' ק' כ' פ' פ' א' ז' ז' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ק' של פ'
 נ' א'
 ק' ז' וק' וק' א'

שעור התפילין

ל

פנינו הם מעבדים לאמונה יונק נאמר זכור מעבר ונאמר יחד דלא תאן פסולת
וקנה לאן זר אינו לוקח בקרה ונאמר יונק מעבר שזו הוא אכל קיט לוקח
קאן כעושה מעבר דין דעור של זער אפן ולכן קיא נרשע בכתת קשר
של פסולת שאין שם כחוק פלאות ישע שטו דפסולת עמין קעור לכו לעורו
שאניג יכונע לקח ונאמר קיאן קללים שלום שם נגו דאימא ויעש
לוקח קאן קליטו שמוע ימן דנאמן ולכן יש בן שן אופר ד' כבודע לקח שיואד למעש
לעורו וכן נשק לקיחה קאן ונאמר ימן קל ונאמן לקח כפסד' ין נרשע יסוד
דפסולת נאלק לשש ונעשק לב' כפיס דנפילן ונעו וקוד דפננו קם כ' כפיס אחוס כדל
ונעו קם ד' שמוע אפיק ודל קאן על שא קל' אקב' קם נעשין ונאמן ללאו קם כ' נעמל
פועת קאן אכלנו על פסוק ונעשק ישיגה קיא כפסולת קיאן על ד' אקד' קיא קבשר
של הפסולת אפיק' ונעש קוד' קיא לב' שען דנעמין אכטוד קל' דפננו שם לנעמל
קם סקנשם ואין מעוליס שאימן חוזר לנאמן ולכן נאן לנעמל אין כן קאן קוד' נע
עוד לכו וכל זך נפ' אכלנו כעמין דנוש פלאה לאל וכתמוק שב כעב עור יכ' ועל
ואחכ אתר קבש קיאן שמוע כפיס קעמל של נעמל נאמן ונפ' קשם שפי דנאמן
דנאמן פ' אף ד' אש כדודע פל כחוק נפילן קם איני נאמן ונפ' קשאן קשאן קם ל'
דאש וק' ד' נאמן נאמן פ' ושפי דנאמן דנאמן קוד' קם חסד' ונפ' ונאמן נאמן
ונקשם כקשר א' ונאמן נפ' ושם דנאמן נאמן נאמן לאל וכן נע' כחמה נפ' קיא
עורמל' ונאמן קעמל קשאן קשאן ינאנים עור נאמן וקם שפי דנאמן
קנעמל' ונאמן ימן קקשר לנאמן ונפ' כנוד קנע' דנאמן אפן ונעשן עד
קנעמל' ודנאמן כחוק רחל נאמן נאמן פ' ושם נאמן ונע' נאמן דנאמן
אכן נאמן ונע' עמין דנאמן נע' כנוד נאמן דנאמן נאמן נאמן
פסולת דנאמן ונעמין קיאן דנאמן רחל קיא נעשין נאמן נאמן ונאמן
קנעמל' קיא כחוק דנאמן כנע' כנוד נשא קשאן' נאמן עור קיא ימן קוד'
קנעמל' ונודע דנאמן כנע' ואינו כנוד' ולכן נאמן קשאן קנעמל קוד' קיא
נעמל' נע' דנאמן לבד לפי שרשם קיא נאמן רחל אכל נאמן נאמן
קיא נע' ולכן קיא ונעשין וק' לנעמל נע' ונאמן נע' קיא נאמן נאמן נאמן
כנוד' נשא' אש' נאמן דנאמן דנאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן
נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן
נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן
נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן
נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן
נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן
נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן נאמן

ונעמל כי יצאת הנכ
היא קכה ונאמן קיה
היא אכובה ונעמל
כד פשר נעמל קיה
נעמל קיא נאמן

2

מעורר התפילין

נאמר כי רכוש ימשן היא אכזבה ורכוש שמשאל היא קלסה נון
 שמשאל אין זו קציה כי שם נאמר בבחינת התעלה אבל צדקוים
 מעבר בבחינת הבינה נאמר כי ה שמשאל שבו הוא הימשן שלה והמשאל
 שבה הוא הימשן שבו . והנה כיון שענה הם מעשאים עד חול שיהיה
 תכונתו נמשך ואז סמו לזה שיהיה קשר תפילין דעור בלבד וכחל תפילת צד יד
 במצות מתעורר וכל נאמנה על חול היא מן הנאמר וההוד על כן ענה הרכוש
 נאמנם דרך החזה והאחד נאמנה שם והשני מעשאת עד הגבול סוף:
 והנה כפר הודעתך כי תה של זמ טרפדובו ונתבוננו עני התורה בעליו
 כונן שמש בתבונה וזהו אמרם באן תבין רכושן תה דאחיזן ביה שלם הובו
ונבאר ענה כללית אחר בעני תפילת של אש ורכושיה והקשר עליו
 ותפילה של יד ותפילין דיעקב ורכושיה והקשר עליו . כפר בתבוא
 שנקום אחר כי הימשין דזשכר נעשו מעווג לזכר והנה יז בהם ג במצות שיהיו
 והם ג פתעם וג מקישים . בחינה האשונה היא כי בתפילה נאעשאו דמשין אלג
 בתוך לזכר עי שווג נאמנה דמשין עם בסוד העבור בבחינת משין פתעם:
 בחינה שניה היא כי כונן שהמשין הני הפתעם היו מבחינת מיעה זונג תבין מעלת
 דדיקנא דשתקא אשר נעשה אלמשין לזכר ואז מתבנה האכה המעין דלזכר
 ושאים משין לזכר . וכן עני ענה האלה דמשין קדישא טעם האכה באלג
 המשין הפתעם אשר נעשים שם בסוד העבור ואז תתבונן אורם ותפילתם
 עם אחר שיכאנו מעבור ונלנו וזכאנו למין . ועני כי כל במיעה אלג מין הפוף
 אעקרים מעקומם תו לך כי עני הכנה דמשין קדישא כנה נעמק בהם כח
 ותאכיים לענה מעקומם ^{ואכאם הרכ} נאמנה קיים לעולה לעולם מן יא הפד
 אחד והוא כי הששם הנקראים אחסנא יאבני ואימיה אלג הם שאים וזכאיים
 הם נאמנה נק הארה שלגם לבד . אך תבין שמוין הם שאים וזכאיים ומערכם כ"א
 כי אלג ^{עזין} הם כ"א אלג אינם אחסנא דילבון רק הם של זכר אלג מנגנפין ||
 תבין לזכר דרך גשית תקדון לבד . והם נקראים תבין מעין דחמדים וגבול
 הככלים נעשים עני אחד והוא דעני זעיר . ומעור אל העני כי באשר אלג
 ה דמשין יאכיים מן העבור שבין הבינה העלונה הנה השע מעין התקד
 חנה ובינה שהם אחסנא דאבני ואימיה כנה אינם יודיים נאמנה נק ||
 הארה שלהם בלבד ואכאם נאמנה בכל החינות כולם אבל תבין ||
 מעין

הנה קצת נר שיענה קצת
 דמשין זה דקדוק אומר עני
 אומר פניו של פולק כפוד
 נר של עני ומשנת ידו
 שם בלתי חולין . אהני של כוכ
 שם אלה נבנה בעבור כונן
 מעשה אברה ומשם שאל
 הישיר כונן פניו כדן
 על הישיר נאמנה מעורר
 כונן כענין שיהיה
 מעשה אברה ומשם שאל
 כונן פניו של

השם באורך
 מעורר אדם ישר
 צדק : נאמנה
 מעורר אדם ישר

הנה נאמנה מעורר אדם ישר
 מעורר אדם ישר
 מעורר אדם ישר
 מעורר אדם ישר

שער התפלין

ל"א

מעומין הנקראים תפין עמדין אהם חלק ז'א נכאנו בנת נכאנו תעמיהם אצור
 יודים וטעמיהם בלא ולא הארץ בלד וביאור הענין הוא כי אחר שהיו
 תלה בסוד העבוד בלא נלכדו עם בבח הארץ אלא וכאשר יכאנו ונלכדו לענה
 תוך ג'עלה ד'א הוא בבח תלכדו נלכדו תלה בלא ואז נלכדו תפין מעומין
 דחטנה ובעה נכא והוד דאיתא . בחינה כביעתי כי עם מעמ כאשר תלכדו
 תוך נהי דאיתא נרם איידו ונלכדו תוך ג'עלה ד'א נעמף בהם הארה עכונה .
 כי הארץ ש'א נהי דאיתא נכא והאיכו עם בבחינה אוד תקיף עם ג'ס ב' .
 מעמ אבהיותם לעולה תוך אלא הם בבחינה אודי עמם ותקיים כך כדכרם
 תלכדו נכא נכאנו מעמ אחד הנקרא דעת והכי הם ענה ג'מעומין בלכד עם הארץ
 ד'מעומין . וכאשר מעמ תלכדו תלה כנהי דאיתא נכא היו בבחינה סמינה
 עכונה בבחינה מעומין עמם בתוך נהי דאיתא ובחינה מעומין תקיים מעומין להם .
 אחר נלכדו נהי דאיתא עם מעומין עכונה בתוך כישא דזשיר עכונה
 בבחינה ג'מעומין לוד תוך ג'חלק ד'עלה ד'ענה דזשיר נכא היו בבחינה
 שלשונה בבחינה מעומין עמם ובחינה מעומין תקיים כ'על לעולם נ' תקום
 שהיה עם קדושא איה מעלקת ומכא כ'על אלה בבחינה הש' קיימת
 אכונה אחר מעומין תוך זשיר ארעם נכא לעלה קיים לעולם אלא עכונה
 בהם הארה ומעמין עם לענה ג'ב . והכי נלכדו ששה בבחינה הש' ומכא
 ענה כי יא עכונה תקיים אל'א תלכדו הש' בבחינה אכונה של אכונה
 מעומין עמם תקיים בהרם תוך אלא כ'על כי אלא אין אנו עמוקם בהם
 דק אחי כארץ לחן נכא מעמ העבוד כי אז הם ש' בבחינה עכונה
 מעומין עמם וקיים אשה בבחינה שלשונה מעומין תקיים . האחד הוא
 בהיות מעומין עכונה כנהי דאיתא נרם סיכנו כ'ישא ד'א כי אנו תלכדו
 מעומין עמם אצור בתוך נהי היה ג'ב להם אוד תקיף אלה מעומין נהי
 דאיתא . והש' הוא אחר שנכנסו מעומין מעמם תוך נהי והכל יחד
 נכנסו תוך ג'עלה ד'ענה דזשיר כי ג'ס אז חזרו נכא עכונה אוד תקיף אלה
 שהנה יא חלק בין ש' מעמם האלו האכונה כי התקף הראשון מהם
 כיון שהוא עמם לעלה יחד לכן הנה מעמם נכא בבחינה אוד תקיף
 אל כל ג'עלה מעמם הינה ג'ס אית מעומין ל' עכונה עליון תכלין

זעור התפילין

לפי מה שאמרו רבותינו ז"ל והאור מקיף הזה הוא העקר מצאיות אורה
 המקיף העצמי של המצור מעשה מעשה בהיותו למעלה בנהי דא ימא אבל המקיף
 השני הנמצא אחר שבגמול המוחין והנהי דא ימא תוך כישא דזעור אין זה נקרא אור
 מקיף של המוחין כי אדרבה תרם ימאנו לחן ואך יהיו מקיפין אלהים אמנם הם
 יבאים וכולגים במצא ד"א ואם הוא מקומם ימאנו כמאמנו כנגד בין שני העצם
 וזה המקיף אם הוא נקרא אור המקיף אל כל בחינת התעם של זעור ופסן זה
 והיו שאמר בארץ זמא דף רכ"ב כי יתן המוחין מעשה נהי אפני /
 ואמר ד באבא ואימא גונא אפני ויש הפסוק והיו לבנות פין ענד כי
 כי אור המקיף הזה אשר במצא ד"א הם עצמם פוד הרפין ימאנו אשר הם "
 במצא ד"א שהם אור המקיף אל כל התעם של ויתקומם הם בין שתי העצם
 במצא בתקום הנהי הרפין ואם בלג אור המקיף הזה מעבד נגד בין שתי העצם
 ומקיף בעצם של"א אשר הם לעמוד יתן העצם כנגד כי הם נקראים רבין
 המוחין קדישין כנ"ז בארץ ויש יבאר לך היעב כי ב"א אזכרות "
 שברפין הם כנגד אה"ה יארבע התעויות כנגד שם ה"ה ואסבב פתים
 גם כנגד שם אה"ה כנ"ז בהקדמת הקונס דף ה"ב ק"א והענין הוא
 במה שהודעך כי כל בחינות אור מקיף של"א שלם הם יבחינת ^{שם}
 אה"ה והנה כריך שיהיו ג' בחינות האמנות באלו הרפין האחד הוא בחינת
 אור המקיף הראשון הרפין היוצא מנהי דא ימא מרם הרבאם תוך האש דזעור
 והשני הוא בחינת המוחין מעשה אחר שבגמול בחינת הלל גלגלמא ד"א וה"ג
 הוא בחינת אור המקיף הכולל מבחם במצא והנה עקר הרפין הוא אור
 המקיף הזה אשר במצא אמנם כריך שיהיו בו שתי הבחינות שקדמו אלנו וגם
 בחינת עכא ולכן במה הראשונה של המקיף הראשון הוא בחינת שם אה"ה כנ"ז
 כי כל אה"ה הוא אור מקיף ואתנם שם במקומם למעלה ממצא ד"א אי אפשר
 לנדו למטה הרפין כנגד בחינת אמנם לבד העצם אינם בפע עכאם ולא נפדו
 דך עקר מצאיותם שאר למעלה כמוד אור מקיף של"א וגם הם מעגלים "
 ומאפים למטה בחינת הרפין אחר שפסאן בחלל גלגלמא ד"א והנה כנ"ז
 ארבע המוחין העצמיים יבאנו אל הרפין יש ארבע פרשיות ברפין האלו
 והם

זהר

הקונס

ה"ה
 יבא דאין אור עשיר
 ים יעשף כנגד בחו
 דים עשירי רפין כנגד
 וק"א שחלל

שער התפלין

ל

והם בחינת ארבע אורות ה"ה כי השחין הפנימי הם בחינת דאוריית ה"ה
 ואדם א"ה סע התקופים . ונגזר אור התקוף הפלגן למעלה מן השחין הפנימי
 נעבדו בעשיית האל "כא אזכורת שהם נכאזי הארת האור התקוף בעשין
 הפנימי שהם בחינת העשיית וישן הם יכאזי העכאזות ההם בהיותם למעלה
 לכן גם ג"כ שיעור ה"ה . ולהיותם מבחינת אור התקוף הוה חשבותם כ"כ אזכורת
 כמעט שם א"ה שהם שם אור התקוף . ועכאזי כ"כ אור ה"כא אזכורת הוא :
 ג"כ יתיר מן הארבע פשיית נכאזן ולכן נעשן בחינת שיעור ואזכורת והבן זה .
 וכנגד בחינת השלש . שהם התקוף השנ על העצם היוכא מן האור הפנימי .
 היו בחינת הארבע בחינת של הפשיית שהם בחינת אור תקוף אשר הוא כפין
 ב"ה תקוף אל השחין הפנימי ועקרא א"ה למיבת חיותם אור תקוף כ"כ :
 ועכאזי כ"כ בחינת של כ"כ ד"כ שהם ג"כ בחינות הנכבדות כולם
 נעשנו בתפלין כלבד שהם תקוף פלגן . ופנימי . ותקוף קטון והם בחינת
 א"ה י"ה י"ה . ובעקום אחר כ"כ ד"כ ד"כ ד"כ ד"כ ד"כ ד"כ ד"כ
 ואחרי כ"כ א"ה היאשן של כ"כ האזכורת הוא כנגד עכוד לאשן . וא"ה
 השנ של החייתם הוא כנגד עכוד השנ ושם ה"ה שראשיתם הם ארבע

פשיית וט"ה ג"כ לך פנוני יורד בעשיית
 הוא הקום אל כללות אור השחין פנימי נכאזי לחן שיקום העצם להיות שם אור
 תקוף ונזה יתבאר נכאזי היות בקטן פנור מן התפלין . והעשן כ"כ הנה ט"ה
 זעיר בחינת ש"כאזי ל"כ שהם זמן קטנות היה הראש של שיקום שהוא " "
 שיעור ה"כאזי כ"כ . וקרא דשע"י ד"כאזי ד"כאזי דנגיד תאמרוני ע"י כ"כ
 ד"כאזי איננו מעיני ויעשששששש . איננו אשכ העל "זא ועכאזי בו השחין " "
 ד"כאזי ונאלם לעד ספדיות אז לאזו נ"כ ושלה לעלה ואז מעיני ע"י ח"כ
 ה"כאזי כנודע ואז י"כ שם באמורי ד"כאזי ה"כאזי דשע"י ד"כאזי ד"כאזי " "
 שיעור ה"כאזי שם מעש שיקום הדעת ד"כאזי בחינתו הוא גדול כשיעור ה"כאזי שיעור
 ע"י ח"כ ה"כאזי ואז ע"י ה"כאזי קרא דשע"י . וכאזי התפלין סע שנכאזי כ"כ .
 ולכן בקטן פנור מן התפלין שאין קרא דשע"י . ד"כאזי מעיני אל הדעת ד"כאזי .
 בחינתו בזמן הקטנות שלאזו היא לעד בעקום שהוא ה"כאזי של עשן הגדול
 ואם תאמרוני . בעשן ה"כאזי של "זא ככד נכאזי שאז של "זא ועשור בין
 ש"כאזי ד"כאזי שיעור ראשו בזמן הגלות ויזן מעש ואז קרא

שער התפילין

דעה דאך כפי מנין מדעתו ולמעלה עתה יזו וזה כתיבן וזה קושיא זו
 שיעני עין אשמה אל ויש לספק איזו געלט קב דדס שמוע קא יען ששיעני
 אכל נאיש סוף מעם קא אמוץ וקא ככבר עז כענין ערכה שדפיקע קא שיונדך
 קאס לעמך מן יען ויען ומעסקל עמך עד שיובל מעד ליינן מן קשהם אכל אכל
 כובע קא עמנו שלח למעלה ואין קא יודך ואז מעד סוף דשע ונספן אכל קול
 אס איער למך יען וקא פקוער כדלכין קא מעד ראשו עד חכ קרב על יען
 אכל פוען קאס מעברין יודך למעלה כן שני זקעפן עגס חסד וקבן כד שיינן
 מן דדס אמר סס ונמצא עמך יודך למעלה ומעקמו ואין אס בחינת פליין
 עד שפארו כענין סכר עקא פמור אז מן קפלין לפי דעו אך כל שדלשין קול
 עיקר וקנן כד שיב לך עין קא קולא דשע דרש' דלך עמך קולן בליען
 שו דפליין מעלת דזעיר צדך אנכא קאס יען ומעבר סכארא ולחקור קאס חקיק
 וקא פ קב קמותין קס ג' חכר ואך פרשיון דפליין קס ל' וס מעס כאדרא דקב
 קפ דפ קב עא פ' ע' מותין דנוו כעשר יספן עס חל עמך שקיט טל כוהיב
 כאך דזעיר מעמך כמא ואיטן ל' פרשין דפליין וז' ומעבר כזן עמך קול
 כל כענין אמתנו למעלה כל מעמך דזעיר קס קל פרשין ופ קולאן מעמך קול
 דחוק מלו פאך אפרו שיכתב מעמך כאך עס ז' מותין דזעיר ויהו ל' פרשיון
 דפליין כפסא דזעיר ואין לגב דז' שמו'. ופ צדך לגב מעס כאדרא רבג דכ
 קכא עא ודפ קלח עב פשעה דרשא כאך אפן מעמך עב רשא דכעמך כענין
 למען ומעמך קלח למעמך דזעיר אפן. וצדך לגבן למען קשעקין קול ומעמך
 דך פאחור כעמך על אהך אפן. ועד פ קב מעמך טעם אכא ואימך קא מעמך
 דלכא דלך ומעס ולמען מעמך מעמך אפן מעמך דלכא ולפרא כנו כאדרא
 ואכ על קלח קול צדעם למעמך אוקס קשעקין כח למעמך למען כהשא דזעיר ולא
 עד פשי כדפין אסראין קול דזעיר מעמך עס כנו. אכל קעמ קול מעמך כמך
 אכארו קעמ קעמ של זעיר דכלל מעמך עמך חסד וקב ואתעוהס פאוקס
 קעמ מעמך עס כתיב ברין פיקין עילתין דענין קעמך אהך אפן וקס נ' פשי כעמך
 דלך. ומעמך פ' מעס כאדרא דקולא קולא דשעה אכמעך עד פשי כעמך אין פיקין
 עס למעלה למעלה כאך עמך קן כאוקס פשי כעמך קלע אעמך כתיב פקן עמך
 דזעיר אפן קן דעב עלו ומעמך פ' פ' קולא דשעה דלך קולא כמך אחור דעמך
 על זעיר אפן מעמך ק' שכו' ק' פשי כעמך דלך. וקנן כגוף פקן עמך אלו

אמת:
 כי כתיב הויכא כי
 ין קל' אהר' יעמ' עמ' עמ'
 אד' אמתו ליער ויהי קל'
 יע' מעמ' כ' אס' עמ' עמ':

ד' הספד
 ז' סכר
 י' אוקי ופין
 כ' אוקי ופין
 ד' אוקי:

ד' ד' ד' ד'
 ק' ק' ק' ק'

אמת:
 י' תרתי כא נגציה
 י' ד' למעלה ככד דרשא
 י' ד' קאס הכעמ' הסס
 י' עין ת' הדיוס:

ז' וקל

ז' אהר

ז' אהר

כתיבת

שער התפילה

כתיב ומה שנתן דעת קוי תוקף לכו כלל מערב שמה לפי שקרא תעלה נפשו
 לאימא ושי גאי קרא דשעה סוף שיוצא מעקס אור התקופ של כפיטן נתקן דלעב
 נשפט שזכר אור התקופ וקצו המתיין מלת בהן תמתיין אחרין שנס חזנה וכו' כושני
 ושום כל פשוט כפולין ופלוגי לעשן קרא ז' ר' דני קרא קרא נשעה דה שאילתך
 עא ינא נאמת מן קמותא סביתא כארך אפין וכל דשעקב דנס שכרי קרא ים
 פוקב קיס אער כפיס מעלבשין נאקב מעמא נאקב ונמשכן כק לא דשעקב ימים
 נעו כפוקב קיס תלמי ודמקום סיום נשעה נעו שס פוקב כל דשעקב ועשם
 יוצא נאקב מעמא סביתא לנהך לחזין ונגי נודע אפ' קושני אפין מעלבש אב אבא
 ואימא קני' גלבש ונדי' דאבא ואימא מעלבשין נע' נאקב ונעמא כ קרא נשעה
 דנהך אער תקום סיועו קרא ער סויתקרא הליך דנהך אער שס קרא נשעה כפוקב
 קושני אפין מעמא נעמא כ קרא נשעה דנעמך דק' גענדל ומחור אהך אינע' " "
 מעמא מעמאיים כפוקב קופ בן פלא נאקב אראבא ואימא ק' כדשא דזשני מעמא
 שקרא מעמא אב קלס נע' יושם כנך דנעב ומחורו מעקום גענדל דזשני שס
 נולע קרא דשעה כנהך גס קרא מעמאיים ואוקם ננאקב למותא סביתא
 נעמא ק' דשעה קני' וס תלמי כמות נא' קרא נשעה דנע' נקם מעמאיים
 מענדל דנעני אפין באחורו דנעב שלו אער שס ק' פיהסי כטפין דנהך כנל
 שס כבן שמחן דנעב נוח אוקם ננאקב מעמאיים גיא אוקם שס עגום מעמאיים
 דנהך אפין מעין ועבאשין שס מעקום קרא ושכר כנאקב מעמאיים כק' מעמאיים
 דזשני נאן מעמאיים אער מעמאיים פמטום דזשני ונקפן נעמאיים דזשני שקרא נעני
 עונדל אער שס פ' קרא נשעה ניוצאיים שס קאוקם ככחונני אור דנקיף " "
 דפולין מעמא ננאקב קרא נשעה באחורו דנעב דנהך אב קרא נעמאיים אינא
 לחזין מעמא מעמאיים קרא נעמאיים דנהך אב קרא נעמאיים מעמאיים
 ולמעש דנע' נעמאיים קרא נשעה דנהך נאחור כד' נעמאיים שס כענדל זשני נע' נעמאיים
 נחיתת זויקנא נא' אצור מעמאיים דזשני מעמאיים תקום נעמאיים אער כענדל נע'
 מעמאיים מעמאיים דזשני ועמאיים כחיות קפולין ונעמאיים ככתלג לעמאיים מעמאיים
 בגופם כפמטום ק' מעמאיים ועבג נע' קאר דנעמאיים קלס נע' דנעמאיים קרא נשעה
 דנהך נע' נתקן דנהך עמאיים שכדעב ועמאיים כחזין מעמאיים מעמאיים כגופם
 כפמטום ועמאיים נעמאיים כפולין וקם ס' דפשוט שס' ד מעמאיים נעמאיים

מעמא

שער התיבות

א-י-ו-פ להיות איתן רק ב' נה' וש' אולם להם להיפס ד' ווא קווא לאעה לבן איתו סס-
 סאנרא דפ ק'ע טא כ' קווא טמא עלאן לאהר ע' נ' ומתין דזער אינן ל' פרשין ונפין
 ז'ל כ' ק'ע ט' קווא טמא טמא ע' נ' משחין דזער טאמאט קווא ק'ע קווא
 ו'ס להיפס ל' פרשין פ'פ'ל'ן ו'ל' קווא : ו'ל' פ'ל'ן ל'מ' קווא ל' צ'פ'ס ד'ב'ת'ג' ל' ר'א
 מ'ש'כ' כ'ת'ל'ק'ש' ל' י'ד פ'ט'ן א'ע'ק'ד' ל'ו' ק'פ'ר'ש'ו'ק' ג'ס' ק'ד' מ'ת'ו'ן מ'ל'מ'ן ד'ז'ער כ'נ'ו'
 ק' א'ת'ל'ק'ש' י'ד פ'ט'ן א'ע'ק'ד' ל'ו' ק'פ'ר'ש'ו'ק' ג'ס' ק'ד' מ'ת'ו'ן מ'ל'מ'ן ד'ז'ער כ'נ'ו'
 ו'ט'ט'א ע'ט'ג' כ' ק'ע ט'מ'ן ק'ל' א'כ'ו'ק'ס' י'ת'ל'ג' כ'ט'ו'ר א'נ'ו' ק'ע'ק'י' ק'א'ש'ו'ן ק'ע'ל'מ'ן קווא ל'
 מ'ת'ו'ן ו'ת'ל'כ' כ'ט'ו'ר ל'כ'ו'ר ט'ג' ל' ק'ע'ט' ו'כ'ט'ו'ר י'ת'ד' ל'ל'ג'ט'א ל' ז'ער ע'ט'ו'ן ל'כ'ד'
 כ' ק'ע'ט' ע'מ'ה'ן ע'ל'ב'ט' י'ת'ד' כ'ט'ו'ר ל' ק'ע'ט' ו'ל'כ'ן פ'ר'פ'ל'ן ל' ר'א'ט' קווא ל' ש'י'ט'ן א'ז'ק'
 ל' ל' ל' כ'א'ש'ן ו'ל' ל' ל' פ'ל'ג' ר'א'ש'ו'ן ו'ל' ל' ל' פ'ר'פ'ל'ן ו'ל' ל' ל' ו'ר'ג'ל'ר' ע'ט'ג' ע'ש'ו'ן ק'ע'ט'
 ו'ק'ש'ר' פ'ל'ג' ל' ר'א'ש' . ק'ע'ט' ע'ט'ן ק'ש'ר' ק'ע'ט' ל'ן ל' ר'א'ש'ו'ן ע'ש'י'נו כ' פ'
 ק'ע'ט' כ'ל' מ'ט'מ'ו'ר א'כ'ד' י'ש' כ'ו' א'ז'ר' ח'ו'ז' ו'נ'ה' א'ז'ר' ק'ע'ט' ש'י'כ'א' מ'ק'ו'א' ל' ע'ט'ר' כ'נ'ל' ו'ס'ט'ק'
 ע'ד' ק'ע'ט'ג' ל' ל' R'א'ש' כ'ט'ו'ק'ו'ס' מ'ט'מ'ן ע'ב'ד' ש'י'כ'ר' ל'ו' א'ז'ר' ח'ו'ז' ל'ט'ק'ו'ס' ק'א'ש'ו'ן ש'ק'ו'ח'
 כ'ק'ו'א' א'כ'ר' ר'ב'ר'ב'ן ק'י'י'ש' ק'ע'ט' ק'ו'א' ק'ו'א' ל' ע'ט'ר' ד'א'ה'ר'ך' א'פ'ן א'ש'ר' מ'ט'מ'ן ל'א'ז'ר'ו' כ'ט'ו'ר
 ל' R'א'ש' ו'ל'כ'ן ח'ו'ז' א'כ'ד' ל' פ'ר'ש'ו'ק' ק'ל'א' ו'כ'ט'ו'ק' ל'פ'ט'ס' כ'ן מ'ת'ו'ן ק'ט'מ'ש'ס' ו'כ'ט'ו'
 ל'ח'ו'ז' ע'ד' מ'ט'מ'ן ק'ע'ט' ע'ד' ק'ע'ט' ו'ש'ס' ע'ע'ש'י'ר' ל'ו' ש'י'כ'א' ס'כ' ל' ל'א'ח'ד' . כ'ק'
 מ'ש' א'ע'ט' כ'ט'ו'ק'ו'ס' א' ש'מ'ט'ב'ר' ד'כ'כ'א'ר' ח'ו'ז' ל'ח'ו'ז' . ו'כ'ר'ך' י'ש' א'ז'ע'ק' א'כ'ן כ'כ'ו'ן נ'ב'ו'
 ל'ט'ק'ו'ס' א' א'ח'ו'ז'ר' כ'א'כ'ן ל'ח'ו'ז' . ו'ע'ט'ן ל'ו' קווא כ'ן כ' ה'נ'ג' כ'ע'י'ד' א'כ'ו'ט'ו'ש'ס' ש'כ'נ'י'
 ל' ה'ט'ו'ר' ו'כ'ט'ו'ר' ע'ש' ק'ע'ט'ו'ן כ'ט'ו'ר' ל'ל'ג'ט'א ד'ז'ע'ט' א'פ'ן ו'א'מ'ו'ס' ל'ע'ל'ק'ת' L' ק'ע'ט'
 ש'ו'א' י'וכ'ר' כ'ח'ט'ו'ק' מ'ט'מ'ן כ'ו'כ'ת'י' קווא א'פ'ן ק'א' ע'כ'ט'ו'ר' ע'מ'ט'ק'ס' ו'ק'י'א' ל'ס' ל'כ'ו'ק'
 ע'ש' ק'ע'ט' כ'כ'ט'ו'ר' ל' ז'ע'ט' א'פ'ן כ'ט'ו'ק'ו'ס' מ'ט'ן ק'ע'ט' R'א' א'כ'ל' א'י'פ'ט'ג' כ'כ'ל' ק'ע'ט'ו'ן
 ו'נ'ה' כ'א'ש'ו'ן ק'א'ז'ר' ח'ו'ז'ר' ד'נ'ל' ל' פ'ר'ש'ו'ק' פ'פ'ל'ן ל' R'א'ש' ח'ו'ז' L'א'ח'ו'ז' ו'כ'ט'ו'
 ד'ך' ל'מ'ת'ו'ן פ'ט'ש'ס' א'ז' ר'א'ז'ו' ל' R'א'ק'ת' ק'ל'א' ש'ס' מ'כ'פ'ט'ס' ו'ע'ל'ב'ט'ו'ר' כ'א'ו'ק'ס' ק'ע'ט'ו'
 ל' Q'ע'ט'ג' R'ג' L'פ'ן ק'י'א' ל' כ'ט'ו'ר' ל' א'ז'ק'ת' L'ו' ר'ע'ל'ט'ש'ס' Q' מ'ז' נ'ק'י'ד' ק'א'ז'ר' ש'ל'ט'ס'
 כ'א'ז'ר' כ'ט'ו'ר' מ'ט'מ'ן ט'ט'ו'ק'ו'ס' ק'ש'ר' ל' ח'פ'ל'ן ו'ש'ס' מ'ט'מ'ן פ'ט'י'נ'ת' ק'ט'ל'ק'ת' ש'י'כ'א'
 כ'ט'ו'ק' D'ש' L'ק'ש'ר' ו'כ'ט'ו'ר' מ'ט'מ'ן ל' א'ז'ק'ת' L' ל'מ'ת'ו'ן ו'א'מ'ט'ס' L'פ' א'ז'י'ן ש'ס'
 K'י'ע'ל'א'ת' מ'ט'מ'ן ל'ב'ן א'י'ן ש'ס' Q' כ'ט'ו'ק' ע'ט'ו'ר' L'כ'ן Q'ע'ט'ו'ר' קווא כ'ט'ו'ר' ק'ע'ט'
 L'א'ז'י'ן ש'ס' כ'ט'ו'ק' פ'ר'ש'ו'ק' כ'ט'ו'ק' L'פ' A'ז'י'ן ש'ס' מ'ת'ו'ן מ'ט'מ'ן כ'ט'ו'ר' פ'פ'ל'ן "

תפילין

עשיק מעת פנה מעת קרב ודג רדוד דגד דא מין דקנה דעל ונע שקא איהא
ונשאלה עד מוח דקנה של מעת קרב ולפי שסניקרא שלם לבן שישבא
עד נעיקר. וסוד דעסין יוכי מעת קרב קוא פקנה נודע פ מעשר אפן קרב
קוא מעכר דמסר אכל דקנה קב שלג דם ונעיקר ולבן דמשי קוא יונק ולקוח
כל מעמא דמסר אבו דמקב עלו ואינו נשאר ל דקנה רק מעמא מעמא מעמא
כלבד ולא עם מק נק דמשי מעמא כלפי מסר ולבן דקנה פ מעמא מעמא קוא
כתיב דמסרם כלל קא עשירי דמיקרא כלבא דמשי אפן ונבנר תן פמיוקו
כלבא דמשי אפן אמו פמקום דמזמ עלו לפי שמעם ולמעך קוא דפתיל
דאס דקנה כחוף ולבן עם פתמ נפחן ופלג כתיב דמסר דמג שבדקנה
דמח ומג שנקאר מעמא שנוא דבר מעמא ומד דבם ונקם עם נפמיוקו
זעיר ונעמא עם כתיב עבד דמסר דמשי אפן עלמנו. אך רב
אעפי שעימק דמסר נשאר דמשי לבדו עמו כתיב מוח דמסר
של זעיר לקב ובלה נאור עלו לא נפסך מעמא דמסר עם קוא נשאר
עד מעת קרב. ואיהם דמשי דקנה דמסר על קרב עם קוא מעת קרב
מעמא ונעמא מעמא עם מעמא דקנה ונעמא עם מעמא מעמא
של זעיר אפן ואין דמיקרא כלבא דמג דמג דמיקרא דמסר. ונעמא
שנפסק עם קוא לפי שאסמא דפתיל דג דמשי אפן ונבנר דקנה
עם דקנה עם קוא של זעיר אפן דמסר מעמא מעמא של זעיר מעמא מעמא
בג דאיהא. ולפי שמשור דוכן מסר כנה לבן לא לקח מעמא. שיעמא דקנה
ק מעמא מעמא ובלג נשאר של דקנה. ונעמא מעמא כלא יש של מעמא קב
ד מעמא לבד עם מעמא דקנה ובלה. ודכן עבד קמכ עם מעמא מעמא
שפארו מעמא דפתיל דקנה עם ד מעמא דמעמא מעמא מעמא מעמא
וכל איש מעמא מעמא מעמא מעמא מעמא מעמא מעמא מעמא מעמא מעמא
כתיב דמסר מעמא מעמא קוא כלל נוקא דמשי. פ קנה כמל דקנה
כתיב דמסר מעמא מעמא מעמא מעמא מעמא מעמא מעמא מעמא מעמא מעמא
קקד קוא מעמא מעמא של קרב וקנה אחר נעמא כתיב דקנה
כמסר אור מעמא מעמא וכל ד דמסר דמעמא מעמא מעמא מעמא מעמא מעמא
מעמא וכל ד וכל ד מעמא מעמא מעמא מעמא מעמא מעמא מעמא מעמא מעמא

פי' ברא

דמיקרא

כתיבא דלכא ויגש בגב כפן זעיר אפן ונפשא עד לישוד אכו אן
 מוח לחפג אשר כדלעג פומעב נקפשא עד דעלוקה לעקום שבו אמוח
 לחפג אג וכן כלעג פאמאלג כדלעג ימח דענה ושמיא דרבורפ נפשא
 עד קפג שפמלגק ועקום מג כוז מיקרא דנפשא ונפשא אן עבג ד' מוחין
 כלבד שקס חפג ופג ונבג ושן ובנפא דק מיקרא דנפשא דזעיר ונפשא
 כן נפא וקוד דזעיר אפן כאופן זק חפג כנפא ופג ונבג כקוד וזק
 בחינפ מוחין פומעב אג שפמלגא כדנפא וקוד של זעיר ואז יצא
 עור קארפס בחוף מן קנה דזעיר אפן כפ' ועקום שפ' ואזכ נפלא
 ובנפא קנה דזעיר כן חלל נפלא דהשא דנוקב עמק נפלא ד' מוחין
 אג כמוד פומעב ואזכ חזון נפשא בחינפ אוקר מן פיס כנפא אג
 כמוד כפג אג לך כעו אבאר כ' וקד נבנפא כל בחינפ אג
 אג מוחין אג מלגב אן קס מנפא דנפשא מנפא אג אג אג ונפשא
 אג זעיר ככל בחינפ קס' וכאז עבג מן מוחין פומעב כפן נפלא
 דנוקב ואזכ נפא עשן נפלא אג ד' שקס דמק אג פמלא אג' ולעשן
 כ' קג מוחין פומעב אפ' ק' בחינפ ד' מוחין כלבד אפ' שפמוד אג
 אינו מנפשא נפ' שקס נוקב כדלעג' ונס לענע קנל כ' נפשא חפג
 נפא אפ' נפשא נפשא מנפא פמוד אכו ולבן אן כ' ק' מוחין אפ'
 עת וקוד אג זעיר ונפא כוכח לחפג' וקוד כ' כ' ק' ונפא ק'
 ונפא ק' אן מלגב קיא כשמשל כ' ק' מן קשמשל כ' כשמשל ק' יא
 פג ונפא ק' ונפא ק' יא אן חפג כלבד' ואמס וזאי כוז כ' קמוד
 אג זעיר וזאי אפ' קיא נפג כ' כ' דנוקב אכוכו נפשא ד' ק' ק'
 ונפא ק' מנפא חפג קמוד נפא אג וזכו כוז אן קוזא חפג ק' קמוד
 כ' ק' אן מלגב אפ' שפמלא חפג אכו קוז מנפא מאד ועיקר מנפא
 איש כאן פמוד למעג ד' וק' מלגב קוז בחינפ שפמלא ד' ק' ולבן
 ק' קמוד בחינפ ד' ונפא ק' מנפא למעג דעבן אג נפא ק' וקוז אפ'
 אפ' ק' בחינפ ח' דעב אפ' אדעב קיא כללע פ' עמק חפג
 כזל אפ' אג ל' וק' מנפא ע' ק' חפג ופג ע' שכל אפ' שפמלא בחינפ
 חפגים ונפא ק' אפ' דעב אג אן כוק שפמלא חפא ד' ק' ונפא

אגל'כו

תפילין

אמר
ועוד
הקדמה
אין
קל

שאלנו על פסוק כלום נקל לקל כמעט נעלמו ים בול קונוק חסדים שם כענין
קל וכל קונוק נעלם שם קל שם וזכו קלל אבל זה קדמך למעלה אין בו
קל שמיא דנפרק שקוא קל א' בלבד ולכן אמרו ששם קדשים קלל וקנו
עבר שם עסן קמפלג אל יד . כ קנה כמעט שנת' לעל איך ש' קולא דשעה
כאך שרר כעורפ אל זעיר ונס יכאך פארר קעמין פצצמא כעמאן כעמא
כפילן אל ראש יש חר קולא דשעה דנתיב מעשא דזעיר עלה סגך העולות
כנו כחלק גשא רפ קעל עב וקולא מעל כעורפ שלג ואז קולאן וכולהו
אורופ קעמין שלג כעמא ונעשין שם כתיב כפילן שלג לוק כפילג
אל יד כעו שפי . וקנו תעב נכאך אור קולא דשעה דזעיר כעמא דעמין
בנבל אוקן קעמא יזעב כעמא לחסר קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין
וש' כן כעמא ע' ל' פראינך כפילג אלגי ודע כ' אעפ' אעמא כ' קעמין
עמין קס פסוד דזעיר עב' שקף כלום כעמא ופע' שלג שם כעמא
קוד דזעיר ק' שאח' קס מעמא קס פסוד אל זעיר לעך קעמין שלג עמא
שכאר ע' למעג כעמא ע' ק' קעמין אעמא ק' קעמין עמין לעב שם קעמין
וקוד דזעיר ועמין כעמא עבאן עב' ע' יוקנו מעמ' קוק ל' פראינך שלג
כפילן שלג כעמא אלבד מעמ' כפילן אל ראש שם כ' ספ' . קוא עמא
עמ' לעמ' כ' כפילן שלג ראש מעמאן ל' קעמין עמין אל ראש ואימא
עמין זעיר אפין ק' עמא עמא עמין ראש ואימא ולכן עמא עמ' ל' כעמין שלג
ראש . אך קעמין עמין קעמין שלג איש ק' כתיב קעמא עמ' ראש
ק' זעיר אפין ואח' כלמין לק' סעמא ואח' חזרו לזעיר כעורפ דזעיר
כתיב קעמין עמא שלג עמא אל ראש פ' מעמ' קעמין קעמין שלג
קעמין עמ' עמא עמ' עמין אל עמ' ק' כתיב עמא עמ' קעמין ראש
ולא קעמין עמין . ונס למעג כעמא אפין אין מעמאן כעמ' קעמין קעמין
אלג בלבד עמ' . וסעמ' עמ' עמ' כעמ' קעמין עמ' עמ' קעמין עמ' עמ'
עמ' וקוד קס כ' פלג ונפא ואיש ק' ונפא תר' ולכן אין כעמא ק' כעמא
בלבד אכל כעמא עמ' ל' פסופ סופ' ל' קעמין עמ' כעמ' קעמין עמ' עמ'
עמ' שלג אל ראש חזר אור כעמא עמ' ועמ' עמ' כעמ' קעמין עמ' עמ'
כפילן שלג חזר כתיב קאור דזעיר עמ' קעמא שלג ועמ' כעמ' עמ' עמ'
אלג

ושמעו את קול ה' אלהיכם בצדק ליתוד אל זעור אצורב אז כולו חמין בעורב
 אל ואז שערב דק שר רפלאג של יד שמוא אצורב יוד לפי שמעט מן לפסוד
 אל זעור אצורב שמוא אצורב יוד ובעכו קח כתיוב ל ימוחין אל שם כ'
 פרסיב רפלאג אל יד ער שכזהו רפלאג של ראש: וקנע נב פקפלאג
 אל יד קס פוקפין של רעחין רעחין דמוקא קפצא מיל וכפך רפלאג לעג
 רעגש קח נקיע שמשל אל קודם אך רעשן קח כרעם לעל פ קח לעל רכ
 קח לעקרא דלמא שמוא פוזג של זעור אצורב יוד קח של לב קח קוע קעמט
 דזעור חכא שיערא דפרקא שרל קנל פ חזע רעג שמשל ולבן אמו רעחין
 אורג רפלאג של כוע קוע קשמשל אל קודם פ סס מעקס נאשג: וקנע טעע
 משל לעל פ מן מ' רעחין עליוס רעמט אינע לקח פ מעס קע עיערא דקוקר
 לב וכל מ' רעחין קח חרס לקח קזעור רעמט כול וקנע עיערא דקוקר
 קח כתיוב פק קוע קשמשל קלך של רכפ כול ולבן מעקס קעפס קח
 אס כער ק' של קוע קשמשל קזעור אצורב חמין קשמשל של קכפ פ סס אחיזע
 של עיערא שג: אם פ קנע קארו לעל רכפן עמקן קס חפך רש פפין
 דאין חפן רעס טעכא קיעס שם שיערא לחסר זעור וקכפ רשמשל
 דאין קס שיערא דקוקר של קנע ולבן אם ככאן כזעור חמין קשמשל כאין
 קפך של רכפ: אם רעס אחר יכ' כך רעג שוב' לעל כעסן נילג יקס
 חמין על עשן לחסר אין נילג יקס אם מן קוע קשמשל רעס עכ' פ
 קוע קשמשל קח רכפ וכך שם כעעוק רעשך קח רחיי רעשך קח
 קעשאל קעלר רעשג שם ככתיוב רפלאג של יד כדק סיכוס אך
 לעפר לט יומך כתיוב של קעלר קנן אז חלכא רעשחא כנ' כאכרא רכ
 כעסן כפן רעשך רעשחא: ועל פ רכא דדוש אחר כולל פל
 כתיוב רפלאג של ראש אקס של זעור וקפלאג של יד
 שקא כהשא דוחל זכפילן דעקב וקער גיש כבל ר' רפלאג קנ' זכר
 לבא כל יג' אכראל שגור רעג שאלק וש' פשוטב ל' יכאיו כל קשמיס
 נג' ורע שערך לער קח לער זמין רפלאג קס פוס אין רעס כל' לג'
 ועד נקע כפ' קנל כרעיס לקועס קח שאי אי פשוט שילאן אוקר
 מעק פיס כעמ קזעור אז דמקלק שם סזינל רפלאג קח אחר שכבר

נכסו

ונערו למוחי פנימיים כקרא להשיר ואז תעב קרוח קווא רשעו כנס וקולעין
 סעמא ועמין פפולן כראש נון טעג זעג כפולג של יד ואז לא קר לבו
 למטה פפולן קווא רשעו רב אמר יתעב רבפולג פ קר למוחי פנימיים
 איש נפולן כשער לא כשער גע' פפולג קמזו ואז לא יתק' פפולן
 פפולן קווא רשעו . ועוד שיעו פולג אחר כפולן פפולן אחר
 פפולן כעמם פ קר פולג נפולן קמזו פנימיים כראש כשער ואז לא
 יתאין קמזו פפולן כעמם פפולן של ראש ואז לא יתאין עומים
 פנימיים כראש כעמם פפולן פפולן יתאין קמזו פנימיים כראש כעמם
 פפולן של יד ואז רבפולג של יד קווא רשעו רבפולג של ראש וקל למוחי
 כפולג . ופ פפולן רבפולג של יד לא כעמם פפולן פפולן פפולן
 כעמם פפולן רבפולג רבפולג פפולן של יד . ועוד פ פפולן
 פפולן פ פפולן רבפולג רבפולג פפולן של יד . ועוד פ פפולן
 פפולן . ואז רבפולג חוזק רבפולן קמזו פנימיים פפולן פפולן
 ואז איך כל קים כלו רבפולן פפולן פפולן פפולן פפולן
 פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן
 פפולן של יד לא כעמם רבפולג של ראש כעמם רבפולן פפולן
 פול קווא כעמם פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן
 פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן
 פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן
 פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן
 פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן
 פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן
 פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן פפולן

אמר קובו

הו' בדרוש זכורתי
נדבאר שגן זה צמורה
זכר הפיטום הנזכר
הוא הפיטום של ה' וי

כך שיר קר

אמר

כך

דברך אעלה אונק נקודתך ושמך ושמך של זשנר אפן פנש כפעם
 אז כשיתנו של מנחתין מנשיח חוזר לעקומה סך זשי כאור דברך ופן רשיתו
 על נוקף עקומה לנגדן כששורח קומה של זשי כלבו כנל רג עבך יוא
 תעם לתון ועבש כרשא דקרא נקודת ופן עס ככתיבה תוסין של נקודת נקוד
 פנש ספעס עם דקודת של זשי יתעם כחג נמשך רשיתו שלג ואתב רשיתו
 דלג כטו שנאז עבד כשען דכפולין ולכן נאז כחג עטן של דכפולין
 ונאז כ קוד כאשר זר רשיתו של לעו עש קוז חוזר ועבד עטן
 זשי ונוקף כנל את חוזר לאז שלגס ועל דכפולין ככתיבה ונשך
 ה דכפולין איש נעושי של תאזתו רשיתו רשיתו יתן רשיתו שטברו כנאז עש
 ונשך ונאז אתב אתב תעבולין כחג דשור אז כאים תעוין אחרים חלשים
 ופן תעוין אתבם חלשים כרשא דזשי ונוקף תעם ונשך רשיתו יוא
 ככתיבה דכפולין כמאזם וקד מעבן למע תעבן דכפולין קודשן לעקד דכפולין
 ה דכפולין רשיתו רשיתו רשיתו שחזר כנס קום זמן דכפולין כאור דכפולין
 ואתב כ דכפולין כאים תעוין כמאז תעם אתבם חלשים כרשא דזשי
 ונוקף ופן כנל למע זמן דכפולין קרא כל קום כ תאזתו שפן כל קום
 כרשיתו רשיתו כרשא דזשי ועקף לבן יש כן דכפולין ככפולין
 דזשי ועקף כ תעבא אונק רשיתו יוא דכפולין אכל כלל שאפ רשיתו
 של תעוין דזשי ונשך דכפולין לכן אין אז זמן דכפולין לא זשי נל
 למוקף יתעם עבד כנל כ ע קדש כן שעב דכפולין לזשי קום ה
 כשעב דכפולין שאז יש תעוין למלחם תעם כרשא דזשי ונוקף לבן עקד
 של תעבן דכפולין כשעב דכפולין אכל כשאר קום עתין דכפולין של אלא
 תעב רשיתו כלבד לכן אין דכפולין אז תעבן תעב כטו כשעב דכפולין
 ופן עטן דכפולין רשיתו ה כאזב נקודת של כנל זשי סעפס על זקען
 ה עבד אעלה אונק נקודת כאור דכפולין עב זקען שטאל של זשי ועקד
 אס פנש כפעס שטו אז נשאל עטן סעפס על זקען ה רשיתו של
 כמנחתין שלג דכפולין כפעס כלבו של זשי אך זר נקודת דכפולין ועבש
 כזקען דשטאל דזשי תעוין ואז כזקען עס עז נקודת יוא רשיתו שלג
 תעבן לבו של זשי ועבש כאזב נקודת כרשיתו שטו על זקען ואז

תעב

אל כלבד קשעוד כאלעלג קוא קלכג באחור זשור אזל חלמלג ופוג שג איוס
 דבוקים שטו ינס ששען אתו וקוא פקראש שלג קוא קמן אך קחכ יתקום
 קחוק שלו קוא יוקר רחב ימן רוחב קראש שלג כנודע ונאשר ראשג בדקדק כלות
 באחור קזשור יעגפ קמכ ונפא דזשור תוכ צדה ראש קוקלג ונעלא פ קוא
 קוא קשעה דה שא דזשור נמלג לעשס ומעג כלפא דזשור טמנו תוכ
 צדה קמלא של קוקלג ואינו תעלג כמלמלא דקרא כמנו שיעג קוא קשעה
 גאפך כראש זשור טמנו **קוד קזשור** תעלגש אב אהרן שס וקוסיקב
 ראש יתפסק סן קוא קוא **קוד קזשור** דאפך אזל כאן שיש יתקום
 כנפא קזשור טמנו תוכ צדה ראש קוקלג טו' לכן כל מעג שכל לעג מדע
 טמנו טמנו של זשור קוא יתחבר ונאיר שס ועוד פ שס כזשור קוא קוא
 קשעה דאפך תוכ כעגפ דזשור יתקום שעלפ כמלגס אזל כאן שגוא אעלג
 דוקא אינו מעגין וקוד נודע פ' נ' קשעין דזשור יתפסק עין חן ראשו ועד
 כנפא דנדך נ' קקס שלו ונעלג שכעק זשור טמנו אין קודש מעוק קוא נק'
 יתחין נעגו כעק ישק ונחל נק' יתחין ומקאלה קוא אב תעס טעשין יתחין
 לעקב ולתל כנודע ונעלא פ קקס קוא קשעה חעג טעט צדה ונפא
 דזשור קוא מעג טעט קקוס שטן לעדהס שס פין פקין אמלעגיס דלעג
 דאכא ונג' דאיתא קנעגיס פין חנב דזשור אפין שס דקטמנוק חלפג
 ופוג דזשור כלעס יתחלעג ופוג דאכא יתחלעג ולעג כתיבא אך כלעג
 של זשור אעלג אינו מעג חעג שס וחזרהס זשור ונקלג טו' וקוד
 כגוע קוא קוא קשעה מעג טעט קקוס דתפג ופוג דזשור טמנו כנ'
 וקוא יתאיר כגס ע' קאוקה קימעפן כרך קשעק שלו ימן קשעין שלו עג'
 קט' כקאלאסך קעג כראש זשור ואז יתעלא שס חלפג חלפג דאכא
 יתחין ופוג ופוג דאכא ונאיר אז יתעלא אוקס כלפי פטס דזשור ונאיר
 לחן לצד פטס שלו ועס טוועס באחור קשעה חעג חעג אזור פטס
 עס זעג פ' אחור יעקב קמכ כלפי פט זשור אפין כעדי ואז פועג קאק
 קקוא קוא קשעה כעגפ של יעקב ונעג כרך קשעה חעג וסעתיין חלעג ועולאין
 אוק' לחן כמלמלא של יעקב ועס נעשין כפ' לן כמלא חעקב ויש כגס לפעק
 ואינם כטול פשוט דקבלג של ראש דזשור שס יתחלעג ופוג וחמר

וזהו

ונקה של איתא וכן דאבא כבוד כפולין דרז' כמנשי' כג' לקמן אמרש כפולין
 גא' לא ישרה שכי חרמנו ונשם סנוק של אבא ושל איתא ואז פריש' קדש קיא
 קיא כמך חרמנו דאבא ופ' נקדפי פאך דא פנו דאבא ופ' שיעט קיא חרמנו
 דאיתא ופ' נקד אס שיעט קיא פנו דאיתא וחרמנו וסנו דאיתא קס סנו
 יתב ונקה לגל חרמנו ופנו דאבא ואת' יתב דאבא קיא חרמנו ^{דאיתא} של איתא
 ופנו שגג דאבא כגס ופנו ג' לבן לגב פנו דאבא דפנו עקרא השיא דעקבין
 כחזיקים לגב פנו קאחור חזוקין ער פנו ~~לגב פנו~~ וכל יתקוס שפולין
 עושין קאב' קא פנו קס חזוקין של איתא השיא דעקב כעקוס דעורס ופנו
 קס יתב דאבא חרמנו קין לגב פנו יתקב וכן אפ' דאבא דור דאבא כמאור
 כעקוס וכן גאורס קס ועושין קס קאר של כפולין דעקב שיא כחוקי לאבא
 יתקב ער קל בלאב אבך ושרי שיעט קאר כפולין כעורפ' של ושרי וכל זק
 ער קאב' יתב כחוקי קס כעקוס וע' ואת' חזוקי קאב' יתב לגב איתא
 ער שיעט כושר ועבוס קס וחזר וינא יתב ושר ועבוס כהשיא דהאל כעורפ'
 אגל טקה איתא דאבא קס כפנו איתא ושרי לבן כהאל פנו כעורפ' של ושרי
 כאב' וינא כעורפ' של ופנו עושין דכפולין שבראש קין כפולין שליד פל'
 וכן דכפולין של האל קין כפולין של יד קס קס ד' פנו וינא כה'
 פשוט דכפולין קהשיא דושרי קס חרמנו ופנו וחמד ונקה איעש קס ער
 שפארו כפולין של יתקב וקס חרמנו ופנו דאבא קס קדש וקדש יפא דחמנו
 ופנו דאיתא קס שיעט וקדש שיעט וחרמנו ופנו דאיתא קס חמד ונקה
 לגב עק חרמנו ופנו דאבא ואעפ' שכוננו פ' כ' ע' פ' ד' פשוט דכפולין
 של יד קס חרמנו ופנו וחמד ונקה קוא לפינו קא' חרמנו ופנו של חרמנו
 איתא עשו כג כחוקי חמד ונקה לגל חרמנו ופנו דאבא ונקה ית' של
 קאבא דפנו דאיתא ^{דאיתא} ואל וקדו דפנו חמנו ולפן כג וקדש ע'
 פ' חין כג קין חמנו לבד דעבאין ד' וכפ' כ' קאב' איתא דל' פשוט
 דכפולין של יד קס חרמנו ופנו חמד ונקה אכל יתב עט קיא חמנו כה'
 שפארו פ' קאב' דא שיעט חרמנו ופנו וחמד ונקה של שכל עיקוס איתא
 ק' חרמנו ופנו ופנו לבד לא שגס כפולין של אבא של איתא ואת' ע'
 ית' שיקאס נגידו דפנו חמנו ולא חמד וקדש חמנו ולפן כג דעטן קוא פ' קס

ענין חזוקי
 חזוקי חזוקי
 חזוקי חזוקי

חזוקי חזוקי
 חזוקי חזוקי
 חזוקי חזוקי
 חזוקי חזוקי

תפילין

פנים אור נמשך כבוד תורה מן גמל וזו דזשד אפין ועב כגונפם כב נקנסו
 דבר מונח ועב כהך לפרן קושיא אתר יוכר נדולג כדק כפ שלח לך רפ
 קע א' קאמע דרעב של רתבג פתונג נק ל' כבוד דעבן של נשים קלג ופ
 אנתו סתרו כעקומע דרפס פים כתיב שיעא דנסק שפס ל' קוונד נדבר
 שפס כעמט קל ואין אמרו באי דכא על קאזנו ונקנו דרפס יעתי וליפן כג איעש
 שפס לך נשח כפ עפן זכר נפ' כעקום אתר נ' כעפן קלעט של קלעט של קלעט של
 קעבג כעמט פ' דרעב פ' קלעט של קלעט של קלעט של קלעט של קלעט של קלעט של
 של דנקב כולא למעג יעבא עין וקרא כנרפ יעבא וקרא כעמט כן שפ' רפפ'
 שלג שפס תפד ורפג שלג ואס סאלים דעלין שלג שלג שפס שיעב דרעב
 שלג כיעד ואיעש למעג כראשג לא יס דק רפן מעתיק שפס תפג ורפג
 דאס ועוד יעלג תפג ורפג דאיעש כמורק יפד לרפג כדל עפעא כפ' נג
 שאין כראשג דק כתיב שפ' תונקין לבי שפס תפג ורפג ועב' נמלן ל' תונקין
 על דדק נט' קלעב דאיעת' שלג שפס שיעא דרפג קא למעג כעפ' שלג
 ולבן איט' עמלג כפס תונקין ועל כן לא כותשעב פ' רפג על יד כ
 כפ' לין קא כמד רעמקין שבראשג ועל כן דס כרפ' עפעא דונק' כפ' לין
 של ראש מעיד אכל קלעב שלג למעג כתיב רפ' אנטו כתיב מעתיק ולבן
 לא קבג פ' כנ' כנ' איעש עפן קלעב שפד כולא כתיב קק' ש' כפ' לין
 של יד ולבן קא אפ' יוד שפ' כתיב קלעב שפ' יוד כדונק' קיעב כמדע
 ולק' למעג כנ' אפ' כורק מעתיק יוד מן קעב טלבו ואין כרפ' כרפ' קיעב
 כתיב קיעב כפ' קיעב דאיעש דע פ' אפ' קיעב נג קיעב כפ' לין שלג
 כפס ט' כתיב אפ' אתר שפ' לא קאשג מעש תפ' כתיב ועש' שפ' שפ' שפ'
 כאמרו ועב' קיעב כפ' לין שלג קא הוא הוק מן כפ' לין עמט פ' כפ' לין מעש
 ש' כקיעב מעב' לין ואח' רמק מן כפ' לין עשין אס קיעב קיעב רמק מעש
 מעש אכל קיעב קיעב קיעב עמט רמק מעש כתיב קיעב קיעב קיעב קיעב
 שלג מעש כפ' שלג ולא כתיב קיעב דרפ' שלג רמק שלג שלג קיעב קיעב
 למעג מן קיעב פ' אפ' לא קיעב כפ' לין קיעב ע' רעמקין איעש קו
 למעג מעש כתיב קיעב קיעב לבי לביק גאיעט' רמק אכל עב' קיעב קיעב
 מעש איעב' שפ' למעג כנ' ועב' כפ' כנ' כנ' כנ' כנ' כנ' כנ' כנ' כנ' כנ'

דרעב האיעב
 שפס ל' חל
 דרעב גבורה וק'
 ק' חתדים ויעבא
 דמנו כולל ה' ג' פ'
 ולק' איע' שפ' ולא
 איעב'

דלם ישע קנא קמר ומבאג של יד ולא כפרד חטוב כלל ושקר שאם ידבר
 קדש שבכונתו מן המוחין של קנא פנפ זכור ומאד מאד ולכן כוננו ומאד שם פוקד
 על קנא קנא דלא למפרע אל המוכר של יד פ כול קנא בתוה פרקתיה
 טאמא לא אלא ומוחין וקנא טעם כנא דפולין דיאש שאין כו בתוה זעז
 טאמא רק פראם אחר כל לאק ועב דבך לגמרה ואלהתיקן מן קפולין טאמא
 אל קנא שאם ישאלה דתקור טמו עי דקטעוב לבד וזאכ טטאם קמר
 דפולין של יד דיאש ודומה כלל לקמר דפולין של קמר דפולין של יד קנא
 זכ ומבאג קמחין של המל שקנא קדש של המל ^{לגייה} קמחין של המל ופ ומטע
 כונן של קנא סומך נער אכל עבא קנא ומכלל המוחין של קנא שירד למעט
 קמחין פרקתיה המל טאמו אכנו נטמו כלל דפולין של יד לפי שקנא נקור
 קנא על כפר שכן ולכן אין אנו עושין לב זכר של המוחין שכן עש קדש של מעט
 אים דפולין של יד וקנא של אים טמו אנו קדשים דפולין זכרע טמא
 לקורבן פשם זכ ומבאג דנקור קנא נקרה סכ כנא אך כפולין של יד טאמא
 אין לה שם זכ רק של קמחין של לבד לפי שם המוחין של מעט כח
 פרקתיה המל של מעט ואל קמחין כל זכ קנא ומבאג קדשיתו של קמחין
 בלעד כלל וקנא כמך כמך טמן קנא קנא דשעה דזעז אמתה לעל
 שאינו מעב כח מעט כח דעב רק ומב דדון שקנא כן קנים של חלמ
 זכר וקנא ככרע לעל אים עק קנא למעט מ האחר שאין שם מעט
 דמקנא אכ למעט שם ואי על חמם כקנא שאין שם קנא ואים למעט
 לא יא ככחונך קמר טמו אוכר דלאק של קמר דפולין של קנא שקה אין קנא
 דשעה מעט שם ואינו מעב כו ואיך יא למחן כתיב קמר אכל מעט קנא
 מעט קדש טאמו של המל אפר פוקדו מעט ואינו כולל למחור כנא
 ואם כשאל דכחמ מ קה חמם קמחין של איתא קמחין פנים כחך זעז
 ככל קנים ישן וישעל זאמא כנודע ואכ כאשר קנא דשעה דזעז קנא
 כשן קנים דזעז איך אינו מעב אלא כחמ וזעז אפר שם ואינו מעב חמם
 קמחין פשם שם כחמ נקור כזעז ואם מעב קמחין קנא יוכל לקור דעז
 למל למעט כחמ ומבאג חמם ^{ואי קמחין} ופ פוקדו חמם קנא למעט
 ולא למקור אי אפשו כ קה פשם אכלנו כל כחן נפח של המל מעט

תפילין

אופם שט חסדים. אבל כעשן בארבעה מופט שמוכרם לבניו פירש חזק עמנו
 לבן ללא איש פיקן למד כעשן ואין עוד כח כנס לעשור כח חינוך דעב. ועוד
 ה נגד אפילו לעשותן עמנו שם חסד ודע לא מו יכלן לטוב ללא עי' אלו קב'
 חסדים מנאיהם כנס ונס אשר נוכחם כנס כח לקווא ארבע לתן ניוכל
 לעשור כחעב פפילן לתל וקלוא שיפיקו לתג. וכבר מודעך שאל בשם
 פכל מן מא מבריתו בפעולתו על (תוחין כלבד. ואמנם קווא דעם דוער
 אשר קאיר גם כחעב ופפילן קוים דוער לא קב דוכח כל כך לקווא
 שויתוחין של חסד ופפילן של אש' ארבע חסדים אשר פפילן כג'
 ומעם ודבר הוא לפי שקווא דעם דהך לקווא ארבע פפילן שם פפילן
 העקב וקשר שלגם שניה לתג העקב ופפילן דחול ולבן קוצק שלג קעם
 חסדים גם לקווא תעתיק דחול ולא יכלו לעשור דעב דחסדים כחל בראשן
 לעעלג. וכבר פפילן מעם א' לתג קווא דעם דהך לקווא ח' בארבע
 פפילן דוער וקשר שלגם כלבד וקווא דעם דוער קווא ארבע פפילן
 ונס פפילן העקב וקשר שלגם ופפילן דחול. ונס לתג פין שקווא
 פפילן העקב וקשר שלגם באור דמור לתג לא קווא קשר פפילן דחול
 אך יוכן עם קבל וקווא קווא דעם דהך כג כראש אשר שם בארבע
 פפילן שם חסדים מתיקב נג' דאיתא ונ' דאיתא כעודע ועל כן לא קב כח
 לקווא דעם של אהך לקווא ח' פפילן דוער וקשר שלגם כלבד. אבל קווא
 דעם דוער קווא ח' בעקום ארבעה תעתיקם עך דוער שם שט חסדים
 קבל ונס פפילן יסוד דאיתא כעודע ואינון קבל ונס קווא חסד כשן קוים
 יתן נשמע קווא ונס אופם קב' חסדים קב' חסד דאיתא ונ' דאיתא אשר כחלם
 חסד ופפילן דאיתא נראיתא ונעמא פ' ש כאן אוקב דעם יתאר ונע' קב'
 כו כח לעשור כל כחיונך קבל שם פפילן העקב וקשר שלגם ופפילן דחול
 נאע' שבעך דוער עמנו אינם שם כחיונך תעתיק עלה בעק יעקב וקבל
 קם נעשין לתג תוחין תעתיק תעתיק כחודע ופפילן לשיכר דוער קם פפילן
 קבל ונאוקב דעם כג'. אבל עלה ד' קם שקב קם כח לעשור כל כחיונך
 קב' שם פפילן העקב לעקב ולא ק' אשכח ופפילן לתל אבל קשר ד' לתל
 לא יכל לעשור לפי שכבר קאיר דרך קבלה יעבד קב' אשכח באחור דוער

וכלאו

ובלתא עד גמלא דשקט שגרא מרחק צדל ואחר כבוד אנו חוזר תוכו לאו וקדק
 חזק פנים שפך של תענוס שיא ויבבבלג כשקום חלל וקולאו אב דבפלין
 כעמא שלג ואיך עבד יחורו פנים של שיער לחזור של כעורף שלג לגולא קשר שלג
 וזרע יתעב כמבטע כשגאוס עק אכן כסז וצדל של תקום א' גולעבס
 ואחר תורה לחור תבט וצדל של יא עבד אשו נהרף אצל שכחורו פנים
 ג' לחזור ללך ככפולקא אפסר ועוד כפס ס' צדל קיג עו לעשוק צדל
 קצת יתב רע' ותל' ש' כולל לעשוק יתב יתב עש קכז קולא דענה
 אהרן ועב' לא יש קצר כפולג של יד כדעין קשר של כפולג של דאש
 ואמש קשר של כפולג של יד אקא ארקי וז ככר כאהו לעל שאין מע
 קשר כולל כאהו כפולגן כעורקו כראשון אמש כוא תמות קדעב כפוט
 עמנו דהל שאש למקור לעמנו כפולג של כולל לבן קולא יתחן של כפולג של
 יד שקא כתינת קמותין שכראשן לעמנו וזה ע' מעבד כח' לעולם כל
 כתינת כפולגן יש לעולם לעמנו אז כעמנו ועוד אפן אונכעמנו דשק אונכעמנו
 דהל פאין כפולגן וקאין שא תבאונת קמותין אער כערך קראש ותלמין קארם
 לתן ואכ כפולג של יד א' אפסר כפ' שמושן קכז חמש דוהכ ספס וקאין
 יתקע עמנו דשור שקר אין שם תמותין אמש קם כפולגן קולאין תון תמותין
 כתינת עמנו כעמנו שלג שאש לאוכג עמנו שם כעמנו כזשראטו קושפאונת
 אס כולל וקנה לתלג ^ד נבאר ככפולג של יד כוא ככר אק
 כפולג של דאש כאשער וכפ' קדוש קנו' ע' שקוא כאשער
 כפולג של יד וקנוק פנים אחרת שמשם יתעורר זל כעמנו עמנו קדשו
 כפולג של יד שלג אכפולג של דאש שלג ואער ע' קנה כחלג עמנו לג תמותין עז
 ככפולג פ' ע' כפולג של קולא ככר אק ואת' אפ' מושין לעב' תמותין קולא כאשער
 ואז אחרת עמנו קכ' ליק תמותין קולא עבד כאשער ונעמנו עמנו אחר אער
 עמנו כפולגן של דאש כראש כפולגן אז עמנו עמנו ^ש ככפולגן כבוד תמר
 וקנה ונעמנו אחרת כראש ועם תאירם כאונת קולג אפ' שם שקי אק
 כ' עק קשר כפולגן כבוד קכ' שקוא קשר ונאחרת קולג אק ואחר
 נעמנו קשר דאש אק עמנו עבד כפולג של יד שקוא טקא כזשור
 ואז עמנו אק תמותין כפולגן כאשער

ג' 67

תפילין

ועליו למשל עמוד כפוש ואם קם יואאין יתעקום קווא וכולהו למאן תעמא אחר
שיאאו קרבני עוב פלוק שימט לבי אחר פ' וקראס שימעי י' ורג פסקו
קמסרס מגיפין ליו יפלן לזאב דמלא קורס קרבני ואכ יעד עעס כעסן
כפעס ומ קסור ע' נ' כך נכחית ויאנא אחר קרבני ובעסן קרא פאי איעב
לזאב למאן תעמא אס לא כקורס מלמשיס כלבני שלם שס ע' ע' עלמס דאס
ש'ס כחיג קפסס שלם של קפסן סוזן ועב טלכו לעבס כפעס כד שיאאו
אתב עס לביעקס ואמס כל ע' איו כעפ קמלכו כעקס אכל אחר שבער יאאו
כחיג קפסן למאן איו כ' איו כ' איו קס יוכהס ומעפאמס נ' דאס יוכב
למאן פ' ד' וער אפן אן אוקס למאן קמפאעין קיטר כד' זכ' שכל כד' נמאך
קמאך שפס קמחין מן אפא ואימא של זעג ואו ע' אוקס קמאך קמאך כד' קדו
קס יעפאמין אפך כ' כמלג עכסין קרבני וואאין למאן נאחכ בעסין למסרס
ואאסס כפעס מן קסור קפך יעג עקד כמלג י' ו' ע' ק' כ' לא פלג ז' וקק' קו'
למג שיאאו כמקוס אחר כ' עשיר קרבני דאס ואימא כנן עמית קסור דאימא וק'
קפך כ' ק' י' ו' י' ע' ק' ע' ק' ו' ע' נ' א' י' ע' ע' ק' ע' ק' ע' ק' ע' ק' ע' ק' ע' ק' ע' ק' ע' ק' E
קפסן ק' שטן ו' ע' E
מ' ע' E
ק' ע' E
ועמית קס כבא עיקס כ' כב' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' E
אפן ו' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' E
ד' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' E
למעג יעב' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' E
כד' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' E
יעב' כ' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' E
ועמית קס כ' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' E
קמזון כ' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' E
כד' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' E
כד' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' E
כד' ע' ע' ע' E
כד' ע' E

זוהר

ס
כ' ע' ע' ע' ע' ע' ע' E
כ' ע' E

הפסוק

למדונו ונולד וגו' מעט שין אופן על שפעם א' קר יטבין כדושק וכא לצון
 כאו מעו גאלא טענ לפר ולא נולד לברק ואו ע' קבונע קרז שט ורפיח דעל
 ימ קרפלין יטב עבד ללמד בממד טארד זמורה עבד עק לשעבט קרפלין
 עבדא ג' קר קרס על שמוקס עד מעטלעך ויקו וטרנס דו כפיס
 כל א' יתחננו על לשענ במקס מושב מעטלעך גלס נס למג שיעפר
 קעלס טעט קרפלין מעגד לעבד לעפעך כנס כאמלע דתרכס נן קרלעך
 טאר ק'ו קרפלין אוקס ופכו יתעבד קס יכ קרפלין יטב עבד ע' חפ אוקס
 נס קר נוגד לעט יחד כפר לבי שחר

כעת:
 כאן היה מכונה דיכיהם
 של קרפלין עם שיעור
 ההפסוק כמע שאנו
 עשים היזם ולכן לא
 כיירת אחרו לבא

כעת
 הסוד של ד קלית וקית
 קמאית ספר כמלך
 הכינתו רנב י :

עט זונע קרפלין רש ודרכ
 וקרפל מעט קר מעט קרפלין רש
 לבס . נאחכ עק לעטו ל קרפלין
 פטר רשי זל שא שקו אכעש על
 אכעש פטר קרפלין מעטלעך כמ'
 עשי מעט רכג ונס קו כאוק קמא שקו
 קרפלין בונשן על לשער ונס שיעבו
 קעלס כאמלע כל חפן וחפן כמ'
 וקרפלין של קר מעט קרפל פמנת
 אחר מעט קרפלין שא וקיק אומד נ
 קרפלין קלא עלון טענ קרפלין על רש ורש ומוחין דאט ונאימא
 מעט מעטבנן סמר ועטין קרפלין אחר ולכן שיעור אכעש יכנר
 דא אכעט וכנר סימא אכעט ואעט אופן קרפלין עב זולענר כמ'
 כאופן קר שפיק שטי קרפלין על יד רש ורש פחד ופכעס כמנוע
 ופעס קרפלין על יד קרפלין אוקס על רש על ימקס קרפלין וקרפלין על
 קר יכ על קרפלין על שפיק עט קרפלין על רש וקרפלין מעט
 סמך על לע קרפלין ואחכ יכער שטי קרפלין סמר וקרפלין וכמ'
 קרפלין רש לעט כמ' קרפלין מעט קרפלין פמנוע קרפלין כמ'
 מעט לעטלע קרפלין שפיק ובאכעט קאע ולא קרפלין קרפלין רש
 כלד ימחכ קרפלין על ראש יכ קעס פמנוע קרפלין על ראש רש
 ואחכ קעט קרפלין על ראש רש וקיק קרפלין על רש וקרפלין וקרפלין
 רש

ספר
 ספר הכתוב במסורת
 ד' קרפלין עבד לומר שמה אומר
 קרפלין מעטלעך קרפלין
 דל קמנוך א' קרפלין דדא
 דא' א' קרפלין קרפלין

כעת
 קרפלין מעט
 קרפלין מעט :

גיה

(ש"י כה שומר דפולג על האם כד"כ מעמי ילעעלג העשולג דרשי וכן קדשי דרש)
 יקד בעצמך וכן מעמי בעעלג העשולג קדשי דרש. ונעם קדשי כפולג
 דרש קודם לזה נא פ פלג עבשין קעמין לאימא ואח"כ קעמין כאמא ולכן
 בעג יפוק דפולג קודשין על אימא לאל אמא. ודע עשין קעמין עבשין בעג
 נעמין קעמין על רש' קוא כ' פ קחלק קעמין שמש' לשל פ בעלג על יד קוד
 עבשין ואל ראש קוא סאז עעב ועס נכ' עענש ועש מע קיגון ^{היה} עוסק בעג מע
 אצבע. אח"כ קודם עבשין בעג קפולג על יד שפירא לגמח קעמין אחר שבער קל
 מונח על קדוה קדמא קודם שקארע קעמין כך כוונתו וכבר באהו עעב לעל
 בעטן דלעב עידיא עשין ד יחולס שיש ס' אופוק קדמא נחוד דפולג קרא כמא
 ראשון וצדק לבין שיפוק קעמין סעס קדמא אס אס צע פשם חמא ולא קעמין קעמין
 ופעם בעג ראשון ויבין ייחוד דעג רבין קעמין קרא ^{היה} כוונתו קעמין
 לחבר כ' אופוק יב' וקרא חוקר אמא ואימא לעשוק עוב. כד לעשוק קעמין לחבר
 ובעקב פ העבטעמין קעמין יבא דפולג כוונתו. ואח"כ קעמין לעשוק ד' קפולג
 עש קוא רש' קודם ראשון וקוא סוד העשוק קעמין עש זשוד לעשוק
 בעג לקודם העין א חוזר כמא? ואח"כ קודם פא ראשון לעל רש' אח"כ
 עטא בעטין קעמין עש נר' דכא ראשון כדעא דער ונדקדי. ופעם אח'כ
 אעשוק על יסין אדקוד פא ראשון לעל רש' קודם כד' וקודם אס פתח כד
 סחונתא קס יב' קרא כוונתו לך וקוא עלי קודם שפרא צאימא אקרא
 קעמין אכ קעמין ופעם בעטין ופ פולג דפולג קעמין קס אימא על בעג וקעמין
 פ קחול קעמין קוא פאוקת ראשון על דרשין. ואח"כ קעמין קעמין קעמין פולג
 על יד ובעג קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין
 אש סא אופוקת פולג קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין
 כוונתו פקודעס. ואח"כ קעמין לעל פולג קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין
 אופוקת קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין
 ד קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין
 ויד ואח"כ קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין
 קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין
 דת' נ' קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין קעמין

היה

פסיקין
ד' כ"א

חוץ
 פסיקין
 ד' כ"א

ד' כ"א

הבילין

ואז אחרונה דעת בק"ץ. וא"כ גראזונות ד יחכמה ודבינה ודדעת בעמידה. וא"כ
התקיים שהם הכרז של גראזונות. וזה הסבר של גראזונות הוא התקרא כהרז אמתי
ד"א. והקרא כהרז דבלגות כל ז"ל ואינו כהרז העבדית סג"ל: (אמת הדי צבבור =
הס"א ד"התקונות דנ"י. וצ"ק"ה כ"א ד"התקונות ד ח"ג. ובגדלות כ"א ד"התקונות,
דח"ב ב"אוסן שהכל נמצא ב"כ אכזרות דהפ"ן כ"ג לע"ל)

צ"ד עין בזה אכתוב בתקום אחר כי התפלגן הם תעמין והם תיכונות. ונלמד
כמע שבארגו בתקום אחר כי התפלגן הם תיכונות לד כ"אן קלטה אחת //
בתעמין. וגם זהו מה שאמרונו בתקום אחר כי תעמין דהפ"ן הם רשימה למוד דתעמין //
ולא תעמין עצמן וזה קודם פתילה כי אחר הפתילה נוסף בהם תעמין עצמם כ"ג //
בתקונות והרשימה הוא אם כן התיכונות וזה אמת. וא"כ על פני השטח קראם תעמין //
א"כ הם רק רשימה דתעמין ואם כן אינו רק תיכונות השלמה כרשימה דתעמין :

במקראים יצא
דף י"ג

ד"ה באה תעמין ד"א תפילתים. פה אמר המדבר כנודע כי אינם חזקים אלא בעת התפילת
ש משבצו וא"כ חזקים ותפילתים ויכא"ש ועצמות על ראש ז"ל סגור התקף והתקפן
יאזונים שהיו לו כאשר היו תעמין סגור תעמיותו הם ג"כ תפילתם יודע לתפילת תעמיותו //
תקפיתם על תעמין אמתית ועצמו תקפיתם כ"ג. ואמתם קבוצת תפילתים אלו תעמין כ"ב
נודע שכל דבר של קדושה טעמו כנאם תמיד לעולם ולכן אפ"ל שהתעמין תפילתו טעמו //
קדושים א"כ הם סגור תעמין והנה תקפיתם את הזוהר בעמידה בזמנו. וגם בזה הרשימה
טעמו בסדרת תעמין טעמו ויכא"ש טעמו בחינת התפילת כ"ג בדקדק התפילת ו"ב בזה בחינת
טעמן של תעמין האמתים אלא שהם בחינת רשימה בלדי. ואמתם בלילה אף הרשימה
ההוא תפילת טעמו ועל"כ בסוד תקף והתעמין איכאנו ביום סגור תקף ותפילתם יודע
לתפילה ותקפיתם אמתים גם הם על"ש יודע לתפילת. ואף הרשימה טעמו סגור ביום
אחר התפילה פ"גם בתעמיותו זעיר ותעמין נעצו בסוד תקף אל הנוקבה. וע"ן //
בתקונות כי לעולם אינו חסר בחינת רשימה תעמין דאימת וע"ן עם. ועצמא כ"ג //
כאשר בל"ל יכא"ש הרשימה את זעיר סגור אל בחינת רשימה ונוקבה בסוד //
קודם וזהו הפלג המשיג ש"א ל"כ כי תעמין שהם ה"ג רשימה תפילתו לתעמין //
תעמין. טעמן כי התפילת של אחר הם תעמין ורשימה סגור ביום. וא"כ בק"ץ
חזקים

תנזכים להכנס העומין עכצמן יצגרת:

ודנה בענין כדקרא דעשר לה נפסאכ לה היעצ זמן הויהק אמנם מה שקבלה תעשו
 זלחה הא כי בתלף יד לה מתקנת דיקעא לבד ואחכ אחכ הזית לנ עשכיס
 אעס אענפון מקיףי אכא ד ללם דלם עשעק לג הזקן גיער ב יג תקומס וכוו
 פנידא עב אקפלא זקנן כי זה גב פוא כונה צדקת כהעס אעס מקיףי אכא
 כנה במקומן ונעכא כי מעלי הזקן אינו סק אחר עשכיס אעס אמנם הויה בן
 מ תקומס בדקנה לא יענה פרמינות זמן הויהק אם הוא כפף אחר אענפון //
 העומין עשעס דלמא אעס ג דלם אהוא אחר אעס יג ויום אחד או אחר אענפון
 מקיףי אכא נאעס אמנם בכלל השלף כי דקרא דלמא נגס התלפן כנל כולל
 סס אגות מקיףיס הויהקיס מענפנות כזעז ואינס סענו התקיפיס ללם דלם אעס
 מקומס אענפון סלל הנך זעיר אמנם אלג המקיפיס סס מענפנות עשעס אכא
 אחרו לכאור בסוד אגרות מקיפיס והתן העצ הזה כעס אענפון בעקוס אחר
 אכא כי בגלה הקיפלו לכאור המקיפיס של התלפן אעס יתר גבוהיס ואלג של
 הדקרא כי הכי בא יגמייב בתקנת קפולן הפך אחר היעז מעון יג אעס והדקרא
 מענפנות לכאור יתר אככ אלג האעס מעט מקיפיס אעס ספולן ודיקרא סס //
 הכחיה העציה כנה בסוד דמאסיס קא קיי ושין אעס כל ה צמחות :
 קפולן מקיפיס גדולס לכל כללת זעז כולל אענפולס לא נענע עשעס והס העומין
 דעבוד ניטקה ודעומין דגלגרת ואחכ יא ג מקיפיס יתר עשעס קמנס בצמחת
 אענפון ושעין וקוצין הויהקיס גס מענפנות ניטקה ושעין והקוצין מקיףי אכא עב אכא
 חתל והעמין עב אכא לאה והענפנות אכא אכא דלמא ואחכ ג מקיפיס דיאור
 כולמיס בתקנת צמחת קפולן והס ג צמחות עבוד ניטקה ודעומין בתקנת עכצמן כנה
 בתקומין וזהו דרך כללת עשד יא דרך פמחה כי יא קפולן אכא והפולן דאימא
 אכית דחכמה דאימא קבלתה וזכית דכיה דאימא לכן יענע היו בעומין
 דאכא ועדז היע בכל קפמי המקיפיס הנל וכל זה בכאש לבדו ואחכ יאכאן
 מקיפין אחריס אל ג קפולנות מענפנות העומין ומקיפיס הנל ואחכ יאכאן //
 מעל מעיס הנל מן היעוד דלמא אלא אלא אעס לעכעו אלג אל נוקציה ויא
 אעס כל הצמחת הנל בועז העצ כי כן מעיבוד דאימא יאכו כל מעט מקיפיס
 כנל אכ זעז :

אעס
גס כפף כח אכא

גם יתקיימו אחים ואלה אותם של העלית והם יתקיימו. **א** סוד התעלה אהיה
 להם בהיותם טף השכור במצב של דוקא. **ב** הוא סוד התעלה שהיה לו //
 בהיותו טף דאיתא מלש ינסג ב"ק והיה להם אור מקיף במצב אלהם דוקא.
ג הוא במצב ד"ק בסנקוננו. באותו כי כל הג' מקיף ה"ט עם אינם יק במינה //
 מקיף המצב והתעלה שלבד ואין אלה התקיימו של המלכה. **ד** נמצא כי **ג** מעב //
 מקיפים הם. **ה** הם כל האצות מןם ינסג כלל בשום שמינה מהבחינות העליונות
 ואלו הם פרי המלכה והם אצות מקיפים גדולים מאוד מן השמינים בלש והם מקיפים //
 שלמינים לט כללית בלש של כל הגוף לכל מה שאי אפשר לו. **ו** והשניה //
 ואלו הם במצב אחת נלקת למקום והוא כי שניהם הם מן האצות שכלל הם
 במינה השמינים יחד **ה** הוא ש-אזו למך א"ח דרך השענות שלם יכלו להיות עם
 ומכוננתים והם במינה אצות המלכה ואינם מקיפים יק אל כל הכאש שלבד
 של התפוקה הוא וגם הם גדולים מן התענים שביאש ומן השמינים של כגוף ומן
 התקיימן של התעלה כי הוא התקיימו היואים מן השמינים אל המצב בסוד קטן //
 כי אלה הם גמשים מן התעלה וגם אינם מקיפים יק המצב והתעלה שלבד ולא כל
 הכאש. **ז** וכה **ז** במינה אלה של המקיימים עם **ז** במינה השמינים שבעים
 בלש הם שמינים **ח** במינה אצות אלה **ט** בהיותם טף דמינה **י** שהינם בנה
 ואיתא **י** בהתלבשים טף דא שמינה והפן זה מאוד :

דהתעלה הם תחין שמינים עם התקיימים אלהם במינה העליונות. וכך הם תחין
 שמינים במינה העליונות. ושמינה התעלה אור מקיף במינה //
 שמינה.

קונון סגרת כעין דלת היא לפי אצות אור הוא לצדן ה"ט ובאצות צד
 אצת מעדית המלך והכי איתא טעם ימינה ב"ק המלך וא"ח חטף. ובעת
 הלצה הנבט אצות יזאא באצות ולפי שמינה א"ח הכאשולף שהיא פראת קטן
 וא"ח ב"ק היא פראת והיה כי יזאא. ובאצותו בהפן שמינים שהם חסד קטנה גם כ
 לצדן המלכות והיא ולפי קטנה א-א משפט המלך ולכן באצות חסד ^{א"ח} מ"ט
 חסד כען קטן מ"ט חסד הגגז בגוה וא"ח טעם היא **כ** קטנה קטנה //
 הגלגל בגוה ולכן בעת הלצה הגוה נעשה באצותו א"ח באצות והיא //
 פראת והיה א"ח אצות וא"ח יזאא חסד והיא פראת שמינה ואהבה חסד :

שׁוּב הַתְּפִלִּין

כ"ו

אמר ליעוה זל"ה שמדין לא היה בנו כח האה להסביל במלת עלמטר דק
 במלת על יעקב ופן תיה לנו בונה המסבילת הכו ואת המפוק קטר אם אפג
 ל אנכין בכזיות הוואות אלמול והראשון נלמקד וזוה סר נכדב חקומו:
ונבאר עטן התפלין והלה נבאר סדק טעמים כפר זערת שהתראות על
 האז נסרבים ארבע אונות כל תרשה ופרשה והתראות אל יד
 נטרבות ז' אונות כל תרשה ופרשה וזו סדר חילוקם פראיות שלכא פראת
 קדש ל ארבע אונות כזה
 וידבר : יעזר : בחודש : בכאת : תרשה שנה והיה כי יביאך שונותה
 והיה דכל פטר : הוה תעבדים : פומר קס : תראת שטע שונותה
 שטע נפאך לבק לאות : תראה והיה אם שטע שונותה : והיה
 נטרב וכלה נבארך : פראיות של יד : תראת קדש שונותה ארבע
 וידבר : את היום : בחודש : זבת את ארבעת הילך בכאת כח תעבדים
 נבאר שנה והיה חום : ואם למ : זאת לשלנו להלך כל : עיך : תראת
 שלט שטע : את המאודך : היום יביאך לאות שלטנות : תראת רביע
 והיה וכל נפאך ואלתה הילך כס : אשך הילך עיכס כהן ונאשך :
ונבאר כונת כל תראת ופראת חס ואח נגדס בסדר השמות שלהם פראת
 קדש היא אות וראשונה של ההויה ואחריה והיה כי יבאך באות ה ראשונה
 ואחריה שטע באות ה של ההויה ואחריה והיה אם שטע ה ראשונה של ההויה והרי
 נבאר אך יא הויה וזו תראת כוללה כל הארבע פראיות האלו עוד דע כי תראת
 בכזיה תראת טעמים תענה ארבע עמנות הויות והם עב סג מע פן וכללם
 בה הם נב באות ד סג באות ה ונע באות ו וכן באות האחרונה עוד דע
 כי גם תראת ההויה תראת טעמים תענה ארבע עמנות והם תראת ו טעם
 אהיה דיוקין ותראת ה נאשך אהיה דלען ותראת ו טעם אהיה דהין ונב אהיה
 ה אחונה טעם אהיה דעליו וגם ארבע עמנות הילך כוללן ארבע פראיות
 דתפלין על כפד שלהם ונבאר כי קודם שיסרב פראת קדש כוון כי כל תראת
 הזו היא ו של ההויה תראת והיא עם נב אהיה שלם והיא עם אהיה דיוקין וקודם
 כפד והיה כי יביאך כוון כי כל תראת זו היא ה של ההויה תראת והיא עם סג
 אה שלם והיא עם אהיה דלען : וקודם כפד תראת שטע כוון אכל תראת הזו

כמות :
 וכל זה פלי
 התפלין דראי

ענין התפלין

היא ו' אלהיה פשוטה והיא עם אחד של עם מעב והיא עם אלהיה דהגין :
 וקודם פשר היה אם שמש יכין שהיא האחרונה של הזמן פשוטה והיא עם אחד
 שלם דבן והיא עם אלק' לרג' נון יוד : וכך מדר כמנהג ואלהב כשכונב סוד הארבע
 שיטות של פשרת קדש יכין קודם כתיבת השיטה ראשונה באות פ' פשוטה של הויה
 פשוטה וכוון באות יוד דמלוי עב ויכין דמלוי אלק' דאיה' דיודין : ונשיטה
 שנית יכין פשוטה פשוטה ונאמר הי דעב דיודין ונאמר הי דמלוי איה' דיודין :
 ונשיטה שלשה יכין באות ו' דהויה פשוטה : באות ו' דעב דיודין ובאות יוד דמלוי
 איה' דיודין : ונשיטה רביעית יכין באות הי דמלוי עב ובאות ה' דמלוי הי :
 ועל ז' יכין בדפוסות של פשרת והיא כ' ביאץ וכו' לנשיטות כוננות שיה' לה באו
 של הויה פשוטה בכל הפסוק ונאם אג' אלם ומולקם ארבע אותיות כמלויים כ' ד'
 שיטות ולשם איה' דמלוי ומולקם ארבע אותיות כמלויים בארבע השיטות : ועל
 דרך זה יכין בארבע שיטות של פשרת שמש ל' כמנהג כוננות שיה' : שהם אל' ו'
 של הויה פשוטה בכל הפסוק ולשם מעב שלם ומולקם ארבע אותיות כמלויים בארבע
 השיטות : ועל ז' יכין בדפוסות של פשרת והיא עם שמש ל' כמנהג כוננות שיה' אשר
 כתיבה שהם אל' ה' של דוד פשוטה בכל הפסוק ולשם כן אלם ומולקם ד' אותיות :
 ומלוי כ' השיטות ולשם אד' ומולקם ארבע אותיות כמלויים בארבע שיטות :
והנהגה כונת הפשוטות של פשרת של יד הם באופן אחד כי הנהגה של שיטות
 נכריך לחלק הכונות לזמן כתיבת ונהגה הכונות שלם דרך כלל הם אלג'
 באשונה כול שיש ארבע אותיות הויה פשוטה כוללים ארבע פשוטותיה : שיש ל' שמש היכאן
 מעל אותיות הויה הנאקום עם סג' באות ז' : ואם מעב באות ה' ראשונה ושם כן באות
 ו' ואם אלק' לרג' נון יוד באות ה' אחרונה : שיש ל' שמש יכאים ומארכעאותיות הויה
 הנהגה והם איה' דיודין באות ז' : ואיה' דמלוי פשוטה ראשונה : ואיה' דההין באות
 באות ו' : ובאות ה' תראה אין עם יכא מענו חק עם אד' כמלוי כנל וכל שלם
 כדמנהג אלם ומולקם בארבע שיטות של יד כי קודם פשרת קדש קודם השיטה הראשונה
 יכין באות ז' של הויה פשוטה ונאם שיטות איה' דיודין והויה דפ' מעולבין יחד ויקדים
 איה' להויה לפי שהוא רגל של יד שהיא נקבה : ואלהב חלק השלש שיטות הנהגה ל' ד'
 חלקים כ' השיטות והם נארים אותיות ויכרע נארים אנת' ו של הויה פשוטה כמלוי
 הכל והיו כ' ארבע ומאמלקם והיו ג' ארבע בכל שיטה כז' יאל' פשוט דהרי :
 היי

עם אלהיה ופ' דהגין :
 ומולקם ארבע אותיות :
 ומלוי כ' שיטות ועל :

שוער התפילין

פז נא

הריני יודו אלהי יהי וכן עליך זה יסוין קודם פראת שניה אל ה' ראשונה אל ה'
ההויה פשוטה ואל שלוש שנת שמונת שהם אהיה באלפין והויה דאלפין והקדים אלה להויה
למעט הגמל והא"כ יחלקם לשלושה אלפים אותיות בכל שיטה תהיה שיטתו לשב הגמל וכן ה'
עליו יסוין קודם פראת שמונת אלה והויה פשוטה ולשלוש שנת שמונת יחד על אהיה להויה
והויה להויה והקדים הויה לאהיה ואח"כ יחלקם הכ"א אותיות לשלושה אלפים אותיות בכל
שיטה תהיה שיטתו לשב הגמל וכן עליו יסוין קודם פראת והיה אם ששע אלה אמונוע על
הויה פשוטה ואל אם אלה בתלמינו והנה אין בהם רק נ"ג אותיות ולכן נחמד לבוין פעם ב
שבת אותה הפשוטה אחד הכל והיו יד אותיות ותחלקם שנים שנים אותיות בכל שיטה ה'
תהיה שיטתו ודע כי תלמד זה יש עוד כונה אחת כאלו הארבע פשוטות של תפילה ה'
דיד יהוא אכפסא ראשונה רבון אל מצב אותיות דפשוט ותעלי ותעלי התעלי והויה דעל
ותחלקם ל"ח חלקים שהם ששה אותיות בכל שיטה ושיטה ה' ופראת שנת רבון על הנזכר
מצב אותיות דפשוט ותעלי ותעלי והויה דסג ותחלקם ל' ששה אותיות לכל שיטה כעל
לפראת שלשית רבין על הכזב מצב אותיות דפשוט ותעלי ותעלי התעלי והויה דעל ה'
תחלקם ל' ששה אותיות בכל שיטה על הגמל וכתבתי רביעי רבון אל אם סג ואל אם
אהיה דיוון ואל אם מה ואל אם חלק דלת נון יוד על מדד הזד עתה והנה הם מצב ה'
אותיות אמרות ותחלקם אל ששה אותיות בכל שיטה ושיטה כעל ולכן רצוננו להעתיקם
לערך כדי שלא תבושה:

שנה וכוון
עבד אלה
שכי אלה
אותיות
לכן צריך לכוון
ודעה פשוטה
בגמלה ובסוף
אין קודם לתפילה
וכן אמרם ב' אלה
תעלי

תפילה שול יד

קדשי	והיה דה	שמעו	והיה אה
מכדיעב יהודיו	עב דסג יהודיו	עב דע"ה יהודיו	עב דסג יהודיו
דביון פיו	דהיוד פיו	דהיוד פיו	דהיוד פיו
היודיו דהי	היודיו דהי	היודיו דהי	היודיו דהי
יודלכה היי	אודלכה היי	אודלכה היי	אודלכה היי
יודדי ודו	יודדו ודו	אאלפוא ודו	אאלפוא ודו
ויהי יוד יהי	ויהי יוד יהי	ויהי יוד יהי	ויהי יוד יהי

שער התפלין

תפילה של ראש

קדש		יהיה ה'		שמע ו'		יהיה אם שמע ה'	
אלף	יוד	אלף	יוד	אלף	יוד	אלף	יוד
הי	הי	הא	הא	הא	הא	הא	הא
יוד	יוד	יוד	יוד	יוד	יוד	יוד	יוד
הי	הי	הא	הא	הא	הא	הא	הא
ק"פ	ק"פ	ק"פ	ק"פ	ק"פ	ק"פ	ק"פ	ק"פ

ונבאר מדר בתנאים כוהנה תמנה ככ"ך שיכתוב התפלין על הראש ונקנים ויתפרס לעמי וישארום ואח"כ יכתוב התפלין אל יד ויתפרס ויתקנים גם ככ"ך לזכר כל מה שיוכל לכתוב כל הד' פשוט של הראש או של היד כצ"ע ולא יפיק ב"ע"הם באום דבור כלל ועיקר ותפ"ץ באמצעם. ואם הוא זקן או חולה ואינו יכול לכתוב כל הארבע פשוט ביחד יכתוב שלוש פשוט הראשונות ואח"כ יכתוב הרביעית ואם גם זה קשה לו יכתוב שתי פשוט הראשונות כצ"ע לע"כ ואח"כ יכתוב שתי הפשוט האחרות ביחד. אבל בין פנאה ראשונה לשניה לא יפיק באום אופן. והנה ב' אסמכתא שתי הפשוט הראשונות והפסיק בא"ד יתחיל לכתוב פשוט שמוע. יכתוב תמנה ו' ויעבור הקולטום בדיו על תיבת וידבר אל קדש ועל תיבת והיה של פשוט שניה ואח"כ יכתוב משמע. וא"לך וע"ז זה יא' קצ"ה חיצור. ואם כבר כתב תמנה כל ד' פשוטות אז יעביר הקולטום על תיבת וידבר של פנאה ראשונה ועל תיבת והיה של פשוט שניה ועל תיבת שמוע שפתינת שלבית ואח"כ יכתוב והיה אם ושי"ן יהיה קצ"ה חיצור. גם קודם שיחיל לכתוב יתפללך ויהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שישגרה שבניך שיעשאו ידיו ואלמנה ככתבת זאת שאת כתיב התפלין הללו לשם קדושת מצבת תפלין שצונו יי אלהינו והצילנו מעשות הכתובה ומעשות הסוטה אמן וכן יהי רצון. ואח"כ יתחיל לכתוב עם הסוטה הנ"ל. גם יכוון כי בפנאה הראשונה יש שגרה פשוטים כנגד ר"ם ונגד אות ר' של ה"ה הפשוטה כ"ל. ובפנאה שניה יש פשוטים כנגד אות ר' של הפנאה רביעית. ובפנאה רביעית יש פשוטים כנגד אות ר' של הפנאה זו. ובפנאה רביעית יש פשוטים כנגד טו אותיות (אבות) ד' שם בן שהנא תלבוט ליעור שהיא התלבוט העקלתו מ"ט"ם שפניה אהם כ"הם הג"ה נ"הו. ויכוון

שער התפלין

11
כח

ובין כי כל המעשים של ארבע פשוטות הם כמעט אל והוא גם אל היוצא מעצם
 שג כנודע שהם ג' יודין וא' כגון כדעיה ועיה ועמא פשוטות פתחם דף וכן הוא
 כנגד אל היוצא מעצם אלהיה דודין שהם ג' יודין וא' וכונתו הוא פארכע
 פשוטות דתפלין של ראש. אך בארבע פשוטות דתפלין של יד. בין אל עם אל
 היוצא מעצם אלהיה דודין כגון ואל עם אל שהוא פחד וכמעט פחד אל כל
 היום כגון צוהר פשוט ויקרא גם יפון כי כל ההיות עיש פתחן הן אחד ושארם
 אזכורת והם כמעט אלהיה פשוט ולכן כשכונת הויה ראשונה יפון לארבע אל
 אלהיה ובחמש היות האחרות יפון ב' אלהיה. ובשש היות האחרות יפון
 ב' של אלהיה. ובחמש היות האחרות יפון ב' אלהיה. ובשש היות האחרות יפון
 מדר פרטן הם היות כפרה ראשונה. ועצמה וגבולותיה ודכבישת
 ובין להמשיך היות של פשוט הראשונה ב' שפשוט של ג' ויתשיך ל
 היות של פשוט שני אל ארבע היות שפשוט כפישי כבוד הכונה והמדים
 בינה וגבולות כמו שפאך לך ב' בעד אפסוס לעמה גם כשכונת עם הויה
 איזו שפיה תכלם יקדש ראש בראשונה כדן וכלבה וא"כ יפון ^{כשכונת} ~~שפשוטות~~ אלו
 ו' שחלקה ל' ג' קוים והם ג' ראשונות פחם וכוללם בהם כל העשר פשוטות כי הפח
 כולל כל קו אמצע שהיא פתח ית' יסוד. והחכמה כולל פתח ית' חכמה פחד
 כח. והפיה כולל כל קו אמצע בעד גבורה הוד והתלכות כולל ארבע כולם. וכאור
 ה' יפון אל החכמה פיחור אל הפיה ובחמשן שעיניה מעולקים ב' חגרתה זה יסוד כוללם
 והוא נותנם לתלכות. וכאור ו' יפון לחגרתה והתלכות כולל ארבע כולם. וכאור
 מדר. משנה של כנודע והבין לאש אור' לדעת העלון העשך ונב"ב. וכאור ה'
 אחרונה יפון אל שאר פשוטות שנכללם בה כי היא אור' וצורתה דין שהם שאר
 גם יפון באור' אל עם שני וכאור' אל עם שג' וכאור' אל עם פה וכאור' אל
 עם בן. גם כשכונת האחרות של פשוטות התפלין יש קצת שיטוים שהם אלנו כי כל
 אלפין יהיו כשכונת יוד' כגון פשוטות וכורתם כך ית' וכל כורת ההדין יהיה לן
 כשן קוין קטן מעד יוצא לחץ לעמה כנגד ו' זשיא שבתך ה' והיא תקרא צוהר
 פשוטות לבר פשוטות שלק דא' ב' ז' וז' כורתה ו'. וכל כורת הנוון יהיה לה גוף
 וראש יקוין קטן על הראש והוא כורתה ו'. וכל כורת היודין יהיה בה ג' קוין אחד
 לעלה ואחד לעמה ואחד באמצע גופה וזה כורתה א'. וכל כורת הערבן יהיה

כמה
 זה ד' לאחד צדיך
 לפתח אורה עבה
 וגולה כמעט ארבע
 לתפילין הקטנות
 כגון בקש:

שער התפלין

קו עמאל עצה כעין ד' וזה כוונה ר"ת . וכל צורת השטן יהיו שתי קווים עבה
כעין שני ויין, ולא כעין זימן וזה כוונה ר"ת . וכל צורת הצדיק יהיו שני יודין כעין
ראשיה הישן כעין ד' הטובה והעמאלית כעין ז' ימנה ונון כחכר ה"כ העמאלית
וזה צורת ר"ת . וכל השטן יהיו קווים כעין ג' ויין ולא זימן וזה כוונה ר"ת .
ואלתי לעור זלתי אם יא מתוך אל האנושים רבים שאיננו בעטן אור כחכר האנושות
בין המעשים והאזכונים והשיב לי כי יא מתוך לבולם ומודות וקחננו למעלה
ובנו שאנו בענינו בתוך הדדושים והייחודים שלו למעלה מעט אוריים אכזרנים
מעשים כוונה האנושות . ואלתי לודעויות על צורת ה' אלוית אלף אשש אורה
כצורתין וארז לי סיגם לזה יא חנוצ בספר התקונים . והנה בעטן כחכר שם הנה
אבאר לך מאמר המהר פירוש ויקרא דף י"א ב' ובו יבאר לך סוד כחכר האנו
שם ופד' תאן דעני למעלה שמה קדישא וכל ועטן כחכר שם הזה הוא כי תלה
יפתח אורה ה' ויעשה תלה קוצא קדמיה ואח"כ קוצא תע"כ ואח"כ קוצא תע"כ
ויכין כי באותו כלולין גלאויות . וגם הם כחכר אל גלאויות שיש במלכות אור
אור שם כוללם כל דם כעודע כי באור יוד נוללם כחכר בתוך קוצין עבה .
ואור ד' היא טלל שמה קצות . ואור ד' כללות העלבות . גם אור כגית ששים
שם רפ"ט טלל לתקן ומעלה לעלה אח"כ כחכר אורה וכדי להודות עטן
חיבור אור כ' ב' כמור ונהר יצא מעין ולא התרש לעלתן אין לפתח ה' זו
כאח הכין אצל קודם יתב כוונה ז' ואח"כ יאלם אורה ה' כי יתבט קו
אחד לאורך וקו אחד לכוח וקו שלישי תלוי ועמוד כזה ק"ך וזה עוצא שאור
ה' קצות ב' ה' . והנה הגקוים הם המסך דין ומחשבים . שם חמד אכח גבוה הנד .
ק"ה יסוד . ואלו השמה הם כללם בגקוים עבה המעששים ויאלים תן ה' יוד
מקדן צוית היעט של ה' כעצויר למעלה והכי בזה הוא תקשרת ה' עם ה' יוד
שלטנה ופם ה' שלא חכיה והכי ג' אויבת יהו כלולם ביחד . אח"כ יתבט אור
שהוא ע"ן ככור ואח"כ יתבט ה' שניה דוגמת ה' ראשונה למען זכ הקצב שיש לה
פם ה' יתבט . יא שינוי אחד כי תעורר מנה שכתבנו יעשה צוית ד' בקדן צוית
היעט דה' ראשונה יעשה צוית ד' בקדן צוית דה' תעלה וזה צוית ד' וזה
בזה כל הנה היא קצורה יחד . והנהר שאין כוונת למען איבת ה' ענינות
שכחתי לעיל אלא השטן הוא כי בעת שכותב יכתבנו על דרך ה' שכתב
תלה

י"א

שער התפלין

נ"ט

תורה אור' ואח' יתקב' ויכ' עלו כורת' ה' בשלימותה ויעצ' הקולט' על
ה' ג' בשנה לשאר כורת' ה' ויעשה כשאר כל הה' וכן ע'ו ישנה כמות' ה'
השנה ונכ' ע'טן זה של שם הה' יתר בב' אור ונכ'ט' ת'א'ר אחד של הא'ר'א
זוט' ב'ר'ק' ופ'ט' כ' ו'ל' א'ת'ג'ל'ף ה'א' ח'מ'ת'א' ו'כ' ו'בו' ת'ב'ן כ' א'ש'ה ת'ב'א'יו'ת' ה'ם
א'ל' א'ו'א' י'ת' ה'א' ת'ב'א'יו'ת' א'ב'א' ב'ת'ק'ו'ת'ו' ב'מ'וד ה'ו'ד' ו'א'ס' ב'ק'ו'ץ ה'ת'ת'ק'ן א'ל' י'ו'ד ה'י'ת'ר'
ה'ב'י'ת'ה כ'ל'ל'ה'כ'ו' ו'ע'ט' א'ו'ר'ש'ת' א'ל' ת'ע'ל'ו' י'ו'ד ה'ם ב'ר'א' ו'ב'ר'ת'א' ו'כ'ל' זה ה'א' ב'ט'ל'ו'ת' ה'י'ו'ד'
ו'א'ח'כ' כ'א'ט'א'ל'ה' ה'ב'י'ת'ה ב'ת'ק'ו'ת'ה א'ז נ'ע'ש'ה ב'ט'ן ג'ו'פ'א' ת'ע'ב'ו'ת' ו'ד' ד'ב'ר'א' ו'ב'ר'ת'א' ו'
ו'ל'כ'ן נ'ע'ש'י'ת' כ'ו'ר'ת'ך' ו'ב'זה ת'ב'ן ת'ע'ש' ב'ת'מ'ת' א'ח'י' ת'ע'ו'ת' ד'ף ס'ה כ' ד'ב'ק'ד'ע'י'ת'ת' י'ק'ו'ץ
ל'ה'ו'ל'ל'ב'ר'י א'ת'ע'ב'ד'ת' ת'ע'ט'ו' ו'ה'א' ד'ב'ר' א'ח'ן ה'ס'כ'ל ס'ו'ב'ל'ו' ש'י'ק'ד'ו'ס ה'י'ת'ק'ה א'ל' ה'ע'ב'ו'ד'
א'ת'ע'ם ה'ט'ט'ן ה'א' כ'ך כ'י ב'ה'ו'ת' ה'ב'ע'ה ת'ח'ה ב'ק'ו'ץ ה'ת'ת'ק'ן א'ל' י'ו'ד כ'ט' א'ז ה'א' י'ת'ק'ה'
ל'ה'ו' נ'ע'ט' א'ו'ר'ו'ת' ו'ד' א'ל' ח'מ'ל'ג' ש'ה'ם ב'ר'א' ו'ב'ר'ת'א' ו'ל'ב'ר'ב' ס'א'ז' א'ת'ע'ש'ט'ה ו'י'א'ב'ה' ב'ת'ק'ו'ת'ה'
ב'מ'וד ה' א'ב'א'ס' א'ז א'ת'ע'ב'ד'ת' ת'ע'ט'ו' כ'י י'ת'ן א'ו'ר'ש'ת' ש'ע'ת' א'ו'ר'ו'ת' ו'ד' ד'ע'ל'ו' י'ו'ד ש'ה'ם ב'ר'א'
ו'ב'ר'ת'א' ב'ה'ו'ר'ש'ת' ב'א'ב'א' א'ת'ע'ב'ד'ת' ת'ע'ט'ו' ו'ק'ל'ת'ם ב'מ'וד ש'כ'ו'ד ב'ת'ק'ד' ת'ע'ט'ו' ת'ע'ט' א'ח'ת'
ב'ה'י'ת'ה ב'כ'ח'י'ת' א'ח'ת'ה' ר'א'א'ו'ת'ה' א'ל' ה'א'ס' ו'א'ז ש'ע'ת' א'ו'ר'ו'ת' ו'ד' ע'ע'ש'ו'ד' ו'ז'ה'ו'ס'ו'ת' ב'י'ת'
כ'ן י'ה' כ'י ה'ב'י'ת'ה ע'ש'ו'ת' ה'יא' ת'ב'א'יו'ת' ה'ב'ן א'ת'ע'ם ל'ה'י'ת'ה ת'ק'ב'ה ג'ב'ר' ב'ה' ט'ה ה'ב'ת' "
ש'ה'י'א' ד' ו'ע'ל'ת'ה ע'ל'א'ת' ה'ב'ן ש'ה'א' ו' ו'נ'ע'ש'י'ת' כ'ו'ר'ת'ך' ש'ה'יא' כ'ו'ר'ת'ך' ע'ל'ך' י'א'ב'ל'
ב'ה'י'ת'ה ת'ח'ל'ה' ב'מ'וד ה'ח'מ'ט'ו' ה'י'ת'ה ל'ת'ת'ך' ו' ע'ל'ך' ד'כ'ו'כ'א' ע'ל' ת'ק'ב'א' ו'ז'ה'ו' א'א'י'ע'ב'ו' ב'ת'מ'ת'
ו'ק'ב'א' ד'ף כ'י'ב' ו'ד' ת'ע'ט'ו'ת' ל'ת'ב'א' ד'ו' ש'ע'ת'ה' ל'ע'ל'א' ו'ב'ע'ת' א'ת'ע'ש'ט'ה' ה'ב'ן א'ז י'ת'ק'ה'
ה'ן י'ת'ן ה'ה' ש'ה'יא' א'י'ת'א' ו'נ'ש'א'ר'ה' ה'ב'י'ת'ה כ'ו'ר'ת'ך' כ'י ש'ק'ר'ה' ה'יא' ת'ת'ן ב'ת'ר'ה' ל'ת' ש'ה'יא'
ת'ק'ב'ה כ'ט'ל' ו'ב'ש'ו'ס' ה'ן י'ת'ק'ה' ת'ק'ב'ה' ב'מ'וד א'ו'ר'ש'ת' ו'פ'ש'ו'ע' ל'ב'ר' ה'נ'ן ב'ת'מ'ת' ב'ל'ק' ד'ף
ד'ג' כ' ו'ה'ב'ה' ג'ס' א'ז כ'א'ט'א'ל'ה' ה'ב'י'ת'ה ב'ת'ק'ו'ת'ה' ב'מ'וד ה' ג'ס' ה'ח'ט'ו'ת'ה' א'ת'ג'ל'ת'ר'ה' ע'ש'ו'ת'
ע'ם ב'מ'וד ה'ן ה'ע'ל'ע'ר'ת' ב'ש'ק'ו'ץ ה'ה' ת'א'ח'ד'י'ה' ב'ק'ו'ץ ז'ו'ת'ה' ה'ע'ל'ב'ן ה'י'ת'י'ת' ב'ט'ע'ב'א'ר'
א'ל'ל'ו' ל'ע'ל'ה' ב'ט'ט'ן כ'ת'ב'ת' ש'ם ה'ו'ד' א'כ'ר'ך' ל'כ'ו'ר'ת'ה' ב'מ'וד י'ה' ו'ש'י'ן ל'ע'ל'ל'
ו'ה'י' ב'א'ר'ת'ו' ג' ט'ח'י'ו'ת' ש'י'ע' ל'א'ו'א' י'ת' ה'א' ב'מ'וד ה'ך' י'ו'ד כ'י א'ס' נ'כ'ל'ל'ו' א'ת'ר'ם: א'ע'ט'
ב'ת'ר'ה' ה' כ'י'ג'ס' נ'כ'ל'ל'ו' א'ת'ר'ם ו'א'ח'כ' א'ת'ג'ל'ת'ו' ו'א'ת'ק'ד'ו'ת'ו' א'ו'א' ו'ע'ט'ן א'ו'א' ה'א' ש'ח'י'ד'ע'
ר'א'ש'י' ע'ה' ב'א'ד'ר'א' ז'וט'א' י'ת' א'ל' ה'ז'כ'י'ר'ם ב'א'ד'ר'א' ר'ב'א':

אדרת
זוטא

זוהר
אחרי תורה

זוטא
גם בשער הזוהר
טבא זק:

עמית
זוהר
אחרי תורה
בשער הזוהר
גם בשער הזוהר
טבא זק:

שער התפילין

ועד החזה והוא נקרא אבא עלאה והצנ הוא ישראל מכל תן החזה ולמענה ועל דרך
 זה הוא באימא שמתקרת לשנים ועד החזה נקרא אימא עלאה ותעצם ולמענה נקרא
 תבונה והנה שתי אותיות ראשונות של הויה שהם יוה הם חומשות לאלא ולכן כתיב יו
 שיהיו בו כל ד' בחמות הגוף וכל זה יתבאר לך במה שכתב לעיל בענין פיר פתחת
 השם וביאור הענין הוא דע כי באות ז שצאם בה נמצאנו אלא עללאין ופאת
 ה' נמצאו ישראל מכל ותבונה זה ענין כי אות יוד במעלה הם ג' אותיות אות ז' הוא אבא
 התקרא ז' וגם הוא נמצא ל'ם שבו ונצי אותיות וד' שהם מעלה ה' יוד הם חמש אל'
 הנה כי גם הם בגימ' ים על אימא וגם כינויה היא נעשיה ק' בסוד ד' על י'
 כי כבר ידעת כי הדינה נקראת ה' ולפי שאימא עלאה פתחה יתר תן התבונה לכן לא
 נמצאה בפסוק אות ז' נמצאה רק במעלניה לכו כנזכר מלאכ שאכ השכופים וזה להורות
 הפלגות גדול וגם מרע כי לעולם כל מעשיות הנקבה היא במינה מעלה הזכר
 לנעוץ שהיא מעלה אליו והיא כדוגמת מעלות עם ז'א כי ז'א לקח תין עמכין של
 חמדים וגבנות ואח' בותן הגבנות לוקביה ותלה היתה אותה עמרה דגבנות שטבו
 ומעלה נופו אל ז'א היו במינה הגבנות ולכן נקראת הנקבה מעלה הזכר וגם הענין הוא
 כי ז'א הוא עם מ'ה דאלתין ומעליו הוא י'ה ותעצם נעשית המלכות הנקראת מנה ו
 בגימ' י'ה שהוא מעלה על מ'ה וגם הענין כי מעלה הוא בגימ' אל'ים והוא דין ולפי
 שהתקרא היא דין לכן לוקח המעלה שלו שהוא דין וכן הוא הענין כאן בלאו כי אבא
 הוא יוד ואימא לוקחת המעלה של אבא שהם שתי אותיות וד' ונעשיה ק' כנעל
 וזהו ענין הכן בחכמה ל' שאעפ' שנתבאר אצלנו כי ה' יוד היא חכמה ע'כ הכן בחכמה
 והיא ק' את הדינה עם החכמה כי גם באורה החכמה החימזה באות יוד ראשונה של
 השם עם היא הדינה משותפת עמו אחר עוד וחכם בדינה פיוע כי אעפ' "
 שנתבאר שאות ה' ראשונה היא דינה ע'כ תפקח החכמה עמה כגם החכמה החימזה
 באות י'ה השנה שצאם והענין הוא כי גם ב' ה' ז' י' אבא ואימא ביחד והם בחינה
 ישראל מכל ותבונה והוא ע'ד מה שביארנו לעיל על פיוע שמעור ויקרא ק' י'ה וגם
 כתיבת כונת אות ה' שצאם בהפ'ן והוא שכתב לשייר בה תמלה בעוקן קרן זווית
 הימנית שלה כעין י' ואח' י'עלמנה וישמנה כונת י'ה כזה ונמצא כי בעוקן שבאחורי
 ה' היא כונת ז' מעובדת עם ה' וזהו חיבור ישראל מכל תבונה והרי נמצאו שני
 הזווגים העליונים שתי אותיות י'ה וכלם יחד נקראים אלא בסוד הכן בחכמה וחכם
 בדינה

טעם:
 יין שנתקבצו לוקוח
 שלגי כמעט אל'ים
 בן פליה נקרא
 הם אל'ים כנודע:

שוער התפלין

ס"ד

כבינה כ"ט. והנה מוד העבן הוא כי נודע שזונג דא"א לא תפיק רביד לשלשן ולהורג
על זה החיבור והקשר האמת הזה תתבנה הכינה באר"י של אבא ונתחבר אבא באור"ה
של הכינה ונתבא החיבור הזה עשושת בחינות שהם א"א ו-שאלמבא ורבוה כ"ט.
וכאלו שפן זה יתר וטאמר נעם למה באר"י נאמלה הנוקבא אל הדכמא. וכאור"ה "ו
נעלה הדכמא אל התקבא. אך העבן הוא כי נודע ש"ש בזה דא"א כחדי עקין ונתוא
ש"יין ולא תפיק זונגיהו לשלשן הוא בא"א של אין אבל בישאל סבא ורבוה י"א "ו
נעם שאין זונגם רדין והוא ב"מץ יתקת ז"ן שאז הרבוה הוא סמור האם הרבבא
על האתבוים כי אז איתא היא ש"ן ז"א ואין שם זונג. וזה יבאר לך מנאכ"ל
שעב הק"כ של אבא ב"כמאלם אל מעלה פד שישאל ב"מסו ב"כמאלם אל מעלה
שכאמר ולא יבא בע"ר. וכודע כי ב"מאלם אל מעלה היא איתא ויבאלם אל מעלה
היא מעלה ו"אכ"ה" קאמר באדרת האזינו דא"א לא תפיק זונגיהו לשלשן דעליהו
איתרע ונהי יבא מעבן לא תפיק וכו' אך העבן מעבאר עם האמור כי אבא ואיתא של אין
הם שאין להם התפין כלל. אך ישאל סבא ורבוה י"א להם התפין ואין להם זונג אלא
לתפין. ונתבא שנה כי א"א של אין דאזניהו רביד לכן איתא תקאנה ונתבנה עמו י"א
גמור באור"ה שלו ע"מרה ולא באור"ה הנפרדת תמן אור"ה י"א. אבל ישאל סבא ורבוה
נרמזו באור"ה כ"ט. ובאור העבן הוא זה והכינה כי הנה ישאל סבא ורבוה "ו
מעלבים זה פתך זה כי ל"כסם בבחינת תמין תך היא ד"א ז"א ע"מא כ"ישאל
סבא הוא מעלל מעלכא תך הרבוה והוא סוד אור"י הנכלל באור"ה לאשנה
שהם במעב"ד לשל. והנה א"כ אב אור"ה זה שבה"ה הם בחינת ז"ן.
ד"ר"י אב ועתו נעם ביאור הדרך הראשון הנזל וזה הדרך השני הוא בעשן ע"מ
ז"א תך איתא הנה נתבאר כי אב איתא ל"ה הם א"א ונה אור"ה הכתובה
באיתא היא כזנת"ך כ"ט. והנה בעל"ה הכינה היא אור"י ואור"ה איתא היא
נעם לעבור הזעי תך איתא כי כ"ר דע"י כ"ג ע"מס היו אלה ע"כ והם
ע"מור וינקה ונתמין. וג' ע"מס אלו כ"יך ע"היו כמגזים בשם א"ה"ה. כי אב הנה
נודע כי ז"א הוא בחינה נקודת לבד וכאזר נכנס במוד ע"מור ב"מס איתא
אז ארבלל ר"ה ונתלל כנודע. והנה בת"ל לא היה בבחינת ק"וים רך זו על"ז
כי למ"ה זו היה תיקון העלבים כנודע. ואז היה כ"ה א"ה אכובה שהם נקודות
וכאזר נכנס במוד העיבור אז נכללנו ג' ג' ת"ה והיו נקודות ז' על"ז
זו למעלה מעו' בבחינת א"ש ד"א ונתבא כי תמלה היה אכובה ושרה בהיותה

אדרא פוטא
ף דכ"ב

לעזר התפלין

כעבור תקי איתא נעשה א זעירא והיא בחינת ז' עירא שבתך אורח והיא
וקמינה בלתי ראא כי היאז הם ג' ראשונות ולפי זה היו בו רק אשה נקודות
בלעז לבן אין ראא לאורה ה' שבתך ה' ראשונה שהיא איתא. ולא עוד אלא אפי'
אינינו שיער ז' ארובה בלתי ראא אלא ז' קמינה בלתי ראא כגו לת שהוא בחינת
תלת בלתי בלתי ולמעט זה הוא תעב בנעמ' דכדעיה ד' היא תלוי ואלה "
דבוקה בגג ה' ה' להיות שאינו מכלל גוף הבינה אמנם הוא בחינת זעיר שהוא בתוך
במזד השבוכי ואח"כ יבא לחוף ואז נעשה בחינת אורח ז' שבצם ואמנם בער
כארג מעמון איתנו בא זמן היטקה ואז נעשה ונעשה ז' ארובה כי תחלה היה
תלת בלתי בלתי ועתה נעשה ונעשה אמנם היה חסר לה ראא ולא היו בו רק ז'
קביות נעשה שיהא זמן היטקה ואח"כ נעשה בו בחינת ראא ואז הוא זמן העומן
כנודע ואז באו לג' ראשונות נאלם והיו בו בחינת ז' קביות הנכללות בזמנת
אורח ז' בהיות לה ראא. ונבאר ענין השלכות כי הנה בתחלה הייתה בחינת אורח
פשיעב לבד נקודה בפוף אורח ז' בהיותו בטעם איתנו ואחרי כהארי תעם אז גם היא ז'
נעשה פשיעב ונעשה בחינת אורח ז' ארובה של השם כנודע. והנה נקודה ז'
אנה אלא ז' לבד כעבור לעל כענין איתא אמנם כאשר נעשו עשה הנשר ז'
בתיאח ראשונה והיח בה שמו וכאמרו והוא בחינת ההוא כוחא דאדי בגוה ואז
נעשה בתוך אורח ז' שלה אורח ז' אחד אז נעשה גם היא אורח ז' שלמה.
זרד ז' וכו' יתבאר שני הדרכים הראשונים והוא ענין מה שאמל איש מעריע
תחלה יולדת נקבה אשר מעריע תחלה יולדת זכר. והענין כי הנה אלא
הם שני אבות ז' של שם תיק ואותיות בעלגאה הם ג' אותיות ואמרו בזוה"ר
במקום כי י' הוא אבא ז' ברא וז' בריא שהיא גנתא ותיבא הדבר הוא כי
הנה נקרא אבא הוא אורח ז' שהם ז' שלו והנה כאשר הוא מעריע מיער ז'
ההזרע כריך שניה כולל זכר ונקבה בראי שהם בחינת ז' ואלו הם שני ז'
אותיות ז' שבתלוי ז' ועלכא כי כאשר האיש מעריע הזרע מיער דבורא ז'
ונקבא כחא וכשנעבם גו איתא נעשה ומה שהיו ז' נעשו ז' ולכן אורח
איתא הוא ה' אורח ז' ללעל ז' נקבא על דבורא הרי כי כאשר האיש מעריע
יולדת נקבה תחלה ואח"כ דבורא. ואח"כ כשהזרע הבינה הזכרית לחוף תחלה
הזכר ואח"כ הנקבה שהם שני אבות ז' שבצם הו"ה וכאור הענין הוא
כי הנה

זוהר
תקומה

שער התפלין

ל"ו

כי הנה סעב כלם במטה עשית כי תחלת הכל היה החכמה נוד ואלו היו //
 נמצאים בעני בתפן שהם זון היו נמצאים במחנה וד' על ד' פירוש כי זא הוא
 תפן ז' לאונות שפן ונוקביה טעם תפן ז' אחרונות שפן כי כפר ידעת כיגם בהיות //
 הנקבה אחור כאחור עם זא נקראת ד' כי אין לה מקום רק בד' תפנות שפן שהם תפן ז' //
 או נהים וכן הוא שדעה באבא ואז היו זון במחנה וד' בעלני הווד בהיותם באבא
 ואח"כ כשנבראת איתא ונתנו לנו הכנס במעלה ואז איתא עשית עכמותה תן //
 אורח האבות העתים בה של זון יולדות כי איתא היא טובה לכן עכמותה בה האבות
 וה ד' של הנקבה עשית למעלה במחנה ז' לאונות שלה וה ד' של זעיר עשית למטה
 במחנה נקבות שלה ואז הם שם במחנה ד' על ד' והיא כוונת ד' יעשה שהיא עכמות
 איתא והנה איתא נקראת שלם הבא אשר שם הכדיקים עשיתם ועבורותיהם כראשיתם
 והנה בחינת זא נקרא כדיק עליון היושב בשלם הבא שהיא סינה ושמה שלו כראשית והיא
 הנקבה שהיא בחינת ד' כשן עשירה על ראש אור"ן שהוא הכדיק וזהו ועבורותיהם //
 כראשיתם כי הד' עשירה כשן עשירה יעשה ומקדמה על ראש ה' הרי כי עדי שהיא
 בתולה טך אבא שהוא זכר בחינת ד' על ד' נהפך החוקים בעת שמתה באיתא
 ונעשה לו שהוא בת בתולה ואתנם טאכר חדיש סינה והלכאיה אורח לחנוך
 אן נהפכו וזא ד' על ד' ד' בטינה שהוא זכר ואח"כ נוקביה ונעשו איתא אורח וד'
 של שם הנה כי האשה נודמת להיות יולדת זכר בתולה
 דרך רביעי הוא כשן החמדים והנבונות כי תולה היא אורח' ב' כמוד הדעת של
 זא שיש בו לחמדים והנבונות הרי' ב' ואחר כך אורח' הם החמדים //
 היתפשים תוך זעיר תחמד עהוד שבו אחר אור"ן הוא הימוד שבו כי שם
 מתקבלים החמש גבורות כמוד וק"ה האוכל לתקדון לחן וחתמה גבורות האלו הם
 ה' אחרונה של ההנה

כמה
 גם ענין זה
 בשער חמדים
 וגבורות סימן
 ז"ל

דרך חמישי והוא בחינת כרוף ההי"ד של יהוה היצא תכאפי תיבות //
 וכתב לו איתתה לל האכל וישע אוקה הנו בהקדמת התקונים כי אור"ן הם ה' ה'
 חמדים והגבורות והם החמשה חמדים היתפשים וד' היא חמשה גבורות
 כראשית כדעת למעלה להיתקן ו' הוא הימוד באחרונה כי שם זרדים ונתקבלים
 חד כלם החמדים והגבורות ושם עשיתם
 ונבאר ענין הכונות שנתבררו לשל חמדי כתיבת התפלין חנה ענין היות ארבע

שער התפלין

שיטות בכל פסוק שארבע עשרות עשרתה של מאה הוא כי הזעיר אין לך
 ארבע עשרות כבוד כראש אבל בתפלה של יד ישי' שיטות כנגד העלבות שי
 לה אמתין במאה והם כי תחלה ד' עומן קדמאין ד'א ותלפזין כס'ה לאמתא
 ובעמין בגלגולתא ד'א ואלו עששים בחינת עומין ותקנים על אשתקפה ועל
 עומין שלה והנה הם ארבע עשר ג' יהם ג' ונגדט' ג' שיטות בתפלה של יד ...
 גם מה שאמרנו כי בתפלה קדש דתפלה של מאה יכונן לשם אהיה דיודין ...
 ובפסוק שנה לאהיה דאלתין ובתפלה ג' לאהיה דההין ובתפלה דביעית
 לשם אהיה תלמי העגון הוא ופירושין תעש בהקדמת התקונים כי התפלין
 היא אמתא על צד ה' ובפסוק פנעש בא ופירושין ואתחנן כי התפלין הם
 חכמה כינה חסד גבורה אכל העגון הוא זה כי ^{ד' עשרה} ~~במנוח~~ אלו הם בחינת
 אהיה שהיא בינה ובערך זה נאמר כי התפלין הם אמתא על כדאין ...
 וגם בחינה שניה ופי' אלו ה' ד' פכציות הם בעמין תוך נהי של אמתא
 והנה בלאו ה' אהיה הם סמיכות הכתובים של ד' פכציות אלו והנה כנגד
 עס אהיה דיודין שהוא כפך של החכמה י' א' שם הויה דעלני ס'ג והם ג'
 יודין ו'א א' א' אהיה דיודין והוא פ' ע' חכמות ושם אהיה ג' ע'
 תלפז בו כבוד טענה אלו כי הוא בחינה ג' ראשונה ושם אהיה דתלפזו אלפין
 הוא כח שבחינה והוא נעמה אל א' שם הויה דאלתין שבחינה שהוא ד' ע' חכמות
 שבה ושם אהיה דעלני ההין שב' א' הוא נעמה אל א' שם הויה דעלני ההין ה
 א' ב' ע' חכמות אלו אכל שם אהיה הוא בעלבות כנגד והיה א' א' א' א' א'
 לו התלפזות אחר ולכן בתפלה של יד ישי' כונן בארבע עשרתה אל ד' שיטות
 התפלין הנזכרים ס'ג יצ' כן ואהיה דעלני

תקונים:
 זוהר

בענין ונת הדין אל תפלין טבאכ כיהם ה' עומין דקמנות ד'א ועל א' =
 לכוהין דכיו לאיח דקמנות כנודע וכלם הם עשרת דאלהים ואלו כמעמין
 דקמנות שהם אלהים טעמים י'א סעט הקמדת שהם נחמיות הקלפות כנודע ולכן
 כל סמית הקלפות הם מן א' א' והקלפות עצמם הם אלהים אחרים ועמין ע' א'

דנה למעלה ד'א ג' טבאכ כי תפלה של יד הוא כ' א' א' ותפלה של
 מאה בא' א' א' וכן דכונן התפלין נראה שחזו ג' ס' כן בא' א' א'
 והין

כבוד פ' א' א'
 כבוד ע' א' א'
 ע' א' א'

שער התפלין

ס"ב

והנך עמם אחריה שמעתי ושמעתי לך בענין טעם למה קדמה תפלין אל
יד שלי להפילה אל ראש שלני ואמר כי הנך קדמה נעשים לה מעומין =
מצד הכריאה כי הרי תפלה של יד הוא בכריאה ואח"כ אננעשים //
להתמעין ד"פה באצלתה ונח א"כ נעשים ג"כ אלה מעומין ד"לה
מצד האצלתה והענין הוא כי אחד אשר נכחנו תפלין אל ראש כהאז
ה"ז אז נעשים מעם שהי הכוונה בסוד חסד וגבורה ונעשים //
אתודי הראש חס מעינים באותה התלבוה אשר עם שהיא כוונה דלה
הנקרא קשר תפלין בסוד ה"ת"ב שהוא הקשר ובאחריו היה התלבוה
ואח"כ נעשים השרי לכוונה שהם נח ויהוד עד תפלה של יד שהיא
נוקבא דזכר ואז נעשים אלה מעומין בסוד האצלתה!

שער התפילה

פ"ו

בדיחוש

אלוהי הקן הבין כי ג' יחודים ט"ו בזמן התקראים ל' והם
 ה' אלהי האלהים ה' אלהי הוא כנגד ג' פרשנים ט"ו בניקוד
 דעבוד או הפס' לאחוריים אדם בחינת עבוד שלה שפיעה דלמא שיהא
 למנה ענהי אע"פ שהיא ג' פרשנים אלו דעבוד וזו היעודים פנים בפנים ו'
 הוא נקרא הנהי' אלהי' ופאחוז הוא פנים פנים בפור פרשן אלו דעקה עם
 פרשן אלו דעקה אלו הוא נקרא חנה' דעבוד וזו אש עולה היא גסן ו'
 כנה בחזרת השפיעה אז הוא היבור הנהי' אלהים ופאחוז הוא פנים פנים
 בחינת פרשן דעולה אע"פ עם פרשן דעולה אלו הוא נקרא חנה'
 ל'זא ועלה עד אש אלו הוא היבור הנהי' אלהי' אכפר היא בחינת בינה
 הנקרא אלהי' אלוהי' אש דעולה יאזו הוא כפר פתח אע"פ שפיעה
 היבור דעבוד אלו נלעב אלוהי' אלו בחינת דעבוד ועין שפיעה וזאזא
 כי בכל שפיעה דלמא וקול דחול דשחרית י' זוג אש אש אש זוג אלו שפיעה
 אע"פ ובה יתרוך כי בכל אחד י' זוג אלו שפיעה העליון היא שפיעה אע"פ ואע"פ
 שפיעה וחול הקטנים דלמא ודען זה תאל :

ג' ב

העין העין טעם כי זוג אש אלוהי' עילאן בהכללותם בישראל כחא ומבנה ו'
 שפיעה אחד אינו אלו החזון רק זוג חיות השולטת ומעמאט מעמאט כח
 העין דעולה עקש וגם בשפיעה לזון אלוהי' וזאזא דכחא אלו זוג החזון ו'
 דשאל כחא ומבנה לבד למנה אז אינו רק לכת העין דעקה ל'זן שפיעה
 ומעין דעקה לאכא דכחא ומעין דעולה לאיחא וזון דכחא :

המזדעין דעולה נחלקים לשני בחינות ששד קצונם נכחין ב' קש' וז' ראשונות
 כעולה והטעם כי שפיעה ל'זא מעין דעקה וכאנכחין ז' קצות
 דעולה אינם דחין למעין דעקה וטאכין יחד זה כעך זה ואז טאכיים תאל
 מעין דעקה כי אז הם מעולה תאל באור נוסף וכאנכחין ז' ראשונות דעולה
 אז דחין מעין דעקה בגרון והטעם גסן למנה :

ד ענין קש'

בכאכ מוטב יתלה נעשה זוג החזקניות העאל סכא
 וקבוצה ומעט נעשה חסד למשכ והוא שפיעה חזקיות

לאכא

כ' ענין
 ד' ענין
 ו' ענין
 ז' ענין
 ח' ענין
 ט' ענין
 י' ענין
 י"א ענין
 י"ב ענין
 י"ג ענין
 י"ד ענין
 י"ה ענין
 י"ו ענין
 י"ז ענין
 י"ח ענין
 י"ט ענין
 כ' ענין

שער הקבלה

מאס הטקא ונאלם בכל מוחין הטקא וענה שנאלם יכול להעלות מיין נוקטין
 מאס קודם שנאלם בכל מוחין הטקא פל מוחין הטקא הם אלגה ועמסין
 מחאק טנת טנה אך מוחין כדלות הם דהוינת ויהי מחטמיות הסנה י ואחס
 מזדענן אסא ואימא אחי העשוקים כל היד צופין פכאפין כללד ומזדענן
 בפחיתת פנימותה ויהי תולה מקבלים מוחין חדשים לגרף הנאמות מדעתה
 להעלה ממדכנה עד יום המדכנה ניוכד להם ואז הקטל דאסך מזל הח'
 מאיפ פאפא ומוחין כו האכר כדעת שלוגמאס נעסך לפור שלו ואז
 מזדענן עם אימא י' ואז פנימות זעיר שהיא המוחין והנאמת שלו הם
 עולין כפוד מוחין דכונן עד אפא ונוקטין מיין נוקטין עד אימא ואז מזדענן
 אפא ואימא יחד ואז מונד העיפה דדכונן והיא אס עב דונק כג' אלגה
 כדנא אור מים קייט ע' אינדדק ון מוחין עד היסוד סו ומאס כפוד
 אלה ואז היא בכללית ופכרופה מצמידין ועשין ד מוחין כדודע מן היד
 אריות דעב כמלויין יוד ויהי ווי' ויהי ואז פכרופה נעשים ד אמת
 נעוה ויהי טכ ס' מיה ס'ן ואמחפ נעשין ד מוחין אסר אחכ ייפכטון
 כושיל כמ' ספדוק שכו כדודע ואכ' מ' פחינות אלן איין שניס פ' ד לאזכונן
 יהיו שמוחין באופן א' ו' אמצעות באופן אחכ ו' תחנות באופן אחכ
 וכל זה כמוחין דאימא י' וכן ע' ד' דמוחין דאפא י' וכל זה כמוחין עשין
 ע' פלגים שהם חלמים של אימא ושל אפא יהיו בהם סנה מדכונן
 שונות עד חנו כמוחין ואמחפ המוחין של ו' קלות דדלות נ' כדנ' העל' ע'
 וד' כ' ט' זה יהיה כמוחין דעיקר כמק בחינות וכל עיקר עמ' בחינות
 זכור זה לפיך לקוונסונר פ' הו' קלות פ' באופן א' ונ' כדנ' העל' ע'
 וכן פק' ודע פ' איין דק' ו' קלות סאימא אנתס ד' א' לא דאפא ויהי אחכ
 זה ערך זונג אט כל שיכסו ד' באונות כמוחין דאימא ואמחפס הכפ' -
 עכפין כל המ' דאכא ותחלה נסאז זה ואחכ נעשין דע פ' של דאימא
 הוא אלה דוקן כעשן טלם ויהי נ' כחינת ד' לכה דנכספ' כושע נ'
 שלם ותוא אלה דוקן ופ' אונות אה כמילוי יונק הס' לבי' ד' באונות
 דמוחין ופ' אונות יוד ה' דאיהר חנו הם לבי' ו' קלות כמוחין ודע פ'
 הכפ' כשנעשין ד' באונות דאימא ו' תחנות דאפא ותחלה למוח

ש"ן ק"ה ד' ל' טכ ר' נשטין
 ס' ולגלד פ' דאז וז' ע' אפ' ע'
 ז' ע' ר' וכו'

כמח' ס'
 כשער ח'ן ס' עשין
 ויהי ח' עשין כול' ע' ע'

תחנות
 ד' ל' טכ ר' נשטין
 ס' ולגלד פ' דאז וז' ע' אפ' ע'
 ז' ע' ר' וכו'

כמח' ס'
 כשער ח'ן ס' עשין
 ויהי ח' עשין כול' ע' ע'

שער הדפלה

ס"ד

שיער זקנו . ואז מקופק פ' נלעד שחסר סה שתלה נבנין לז' דגלס
 דאיימא ואחס' צ' דאסא ים נלעד שיקה זוג אחר' נם לגלם דאסא . ואז נם
 לכל פרעי מתה' יש זוג ח' שהאל' ולת' דאיימא . ולז' ולל' ולת' דאסא
 וזע' . ואמנ' בדת' ג' דאסונות דאיימא יוכסן ג' דאסונות דנתק' סנין
 ונין כג' ג' אלס וזח' סוד כתיב אבז תבין דזעיר ומזק נעשה .
 וכשנבנין ג' התחנות דאסא אז יוכסן עד חנה וכן עזו ג' אמצעות
 דאיימא דעלות שהיו כראט כשנבנין ג' דאסונות דאיימא כראט יכדו
 חס' יחד עד היעקב פנין . ואחס' יוכסן ג' אמצעות כחג' עפ' חמותן
 דקטנות יוכסן כחג' עתה' ואז יוכסן ג' תחנות דעלות כג' טל'
 דזעיר . נם בדת' ג' אמצעות כעקומן אז מתכמתין ח' חסד' למקום
 כי ככר העמק דאיימא היא בחזק דזעיר ונפתח' שס' . נם בדת'
 שס' כדלס חנה' עמין דזעיר ככודע ע' ג' פקין אמצעיים דאיימא
 שנעיים שס' ק' חמדה ככודע . ולא נכטמו ק' ג' חסד' דחנה' ועתה
 קצה היסוד דאסא שהוא יודע אורך מדאיימא אט' של נבנין דק'
 ג' תחנות דאסא ככר מתחיל קצ' לכנס עוכד הארת' למטה עד
 תל' דזעיר . נם בדת' ג' תחנות בטה' דזעיר אז חנה' עמין נמשך
 עד הל' כחנה' . ואז מתכמתין ככ' חסד' כנצה וקוד' . ואחר כלז'
 נבנין ג' אמצעות דאסא ככר דזעיר ונחין ג' תחנות כחנה' דזעיר
 ומס' מאיק' אנה' דזעיר ונקט' יודע' . ואחס' נבנין ג' דאסונות
 כחכר ג' אמצעות כחנה' וג' תחנות כנה' ונאל' זעיר . וזע'
 כי כסוד העמידה דאיימא פ' העני' אט' ט' ספי' כמותן דאסא קוא זק'
 ג' תחנות ג' מילוי' עכ' ג' אמצעות ג' חיות' ממש' אל' שס' כמותן
 ג' דאסונות ג' חיות' ממש' לולך דע' . וזע' פ' אל' ג' אמצעות
 דאסא איין נוסעין פ' ממש' א' כנין וא' כחנה' דק' ממש' א' לכד' עד
 חנה' . וזע' יש זוג אחר ככ' לכנס ג' דאסונות דאסא ומשק' ע'
 הארת' עמל' דדיקט' דאקד' . וזע' פ' אחר שנבנין נם כנה' כדלס
 ככודע כי טל' נעיים מתה' ע' הארת' אחר כנו' נם היסוד עמק'
 ע' זה כנו' כדדוש' ע' . ואחר שנבנין חס' כדלס חסד' חסד' אחר

כתיב
 קיבור זה יחד
 בשערה

כתיב
 כי ג' פקין חסד' נוסעין
 דנה' דאסא אצנה'
 דאז כסוד ג' אלה' ג' חנה'
 וג' פקין אמצעיים כחנה'
 כחנה' ג' חיות'
 וג' פקין עליונים כחכר'
 קצה רכל' כמותן ג' חיות'
 דע' : כנו' כחנה' :

לכן

שער התעלה

ספר
קבלה

לבן נק' כל ומתמאין כוכו קקת שכו כנודע דכול שית סקדעווא
 סודא ינא צ' מתמאין כו קקת שלו ה תסודות ומאס נמאן
 לבאל ודא יסוד דאכא מפתים כסוד זעיר מוט' ודע ע להבט
 מותין ד' באונק אעפ שי' זוז דאכא ואמא אין לבך להתאוב מין
 כוקק .. וכנו ליעקב ק' צ"ב

ה" **ב'ק"ז** נעשים תעין כסוד אור פטמט למעיר ומאכנו משובב אלא תפחיה ח'כונק ||
 אלם ינצרכת אבות חוקים אלא למדונק כפחיה אמצעי טלם ואז
 נעשים תעין מעדנים לז' נחו כחול יך צופת נעשים לז' מעדף לתקוף צפחית
 תעמרת של אלא :

ו" **כל'ה** הכתי דז' נעשה מע"ה של אימא ומע"ה דאכא נעשה לו נעשה סכפכר
 אהנא האר יוכדי ידעת כי הכתי הא בחינת אור מקוף : זה שייך כשער
 הכלם ביחס ביט :

ז" **ד'ד'ה** כל השלמה הם זה התע' וכל עלה ועלה מעברין אבל
 שייך לשון פתח דף כ"א

השלמה יתנוסע ויעלו כפי אלם יהיה מקום פני כינים י
 וקנה בחול אין עלה יך מן העשיה עד טקדא דא'למ' ועב בכלל אך
 א' ציג עלף כלל אענה התקנים לז' דאלם אפו נכמין כסוד פתחים
 נחום לו מקיץ ג'ולס עהם נלגז אהם בחינת אלא עכמם כי אין דבר אור
 בתים ואענם הכסות תקיפת הנה חס אפזר טוב מלאות או אהעכר
 גדיל ראשו בכל קומת גובה התקנים ויתלכע בה וטכאכ כי ראשו היו
 עלה והתקנים בתקנים שטעים או אפזר לתך אהתקנים יודים תך
 אשנו וראשו נעמרת בתקנים ודנה בחול לא קבלת אקד'ה זולת שאין
 עלה כלל אל הז' בחול אפזר אפ' עלה זו בכלל ואכ' יהיה נע' תה
 שקבלת כלל שטר עכס אז אין עלה אל הז' והמלאות אז הא אשנו בתקנים
 עמרת והתקנים יודים ונבנים לתוכה וזה קבלת תלה בעען עברת אך
 צחר כך קבלת יתר מעורר וזה הא היצר אמת אעלא תמטך והוא כי
 א' סוף אהתקנים יודים דאכ' יאכ' מקום פני בין תקיפ'ם בענבים
 כשם ד'ק' ה' כסודין שאל אפזר מעורר אהרי עהם הם כפזק

צ"ל

שער התפילה

ס"ח

אחד של התפילה ק"ל כנודע וא"ך תמלא ויתרחקו ג' אצבעות אברה
 אצבע בתוספת תקינת ז' מן ארבע האצבעות שבה אפסם ז' דלם וישאר
 חלל תקום פניו ביהם א"ך הענן הוא כי הוא הוא היא נגלה ועלה למעלה
 עד שיתלבט את תקינת ז' דלם סתבה והתקנים נשארים במקומם וגם
 לא אינו עלה כלל במקומו שיעבד וכן באצבעות שנגדית א"ך הענן כי
 נגלה ועשית גדולה ותלבט את התקנים וטמא כי ג' האצבעות שבו
 במקומם הראשון עשיתין הן אנגלים יורד מעלה אצבעותיה כנגד וטמא
 כי אינו לקח תקום חלף יך תקום מעון שלו כי גם אלו התקנים הם שלו
 א"כ אין בזה עלה להא כלל יך אנגלה באצו שבמית הכלם שלה ומה אכחך
 ודעה גם בדיח שפת ראיה כי בהכרח שבין אנגלין
 ז' דתקינת כלם ודאי שהענין נשטם ד"כ נחין יותר למטה מתקנים נדילת
 תקום אל התקנים ובע"כ כי זה תלג אל הנגל אנגלה באצו וזה נהי ד"כ דלם של
 אישך נחיים ויודים ויך למטה ודע כי אמת הוא שכל מה שיש ב"ז יש כנגדו
 ב"ז וכן ב"ז א"ך אין ארבע שנה כי הנה אורך ה"כ הם ט' מפינת כנודע
 אורך ה"כ הם שיער ג' אצבעות של ג' זפקין באופן שהם מ' זפקין לבד וה"כ הם
 ט"ם וטמא אורך ה"ל הוא שלש ה"כ א"ך ע"ז נחלים למ' זפקים כ"ה וילע כי
 המעט היא כי ג' האצבעות הם באיכות גדולה ובמית קטנים א"ך שלש
 המיתות שהם הירכים הם גדולים בפעולת וקצבים באיכות ואורך
 הי"ך ג' פעם כמעט אורך הראש או הגוף ודעה נודע כי ז' דלם
 הם תולעים תוך נהי דאיתא תמלה א"ך ה"ז דלם הם ד' פעמים יען
 אינם תולעים תוך נהי דאיתא א"ל עבונתם כל לבוש דנהי דאיתא
 כלל ונקל כי ה"ל דלם הם נחלים זה נקט וזה לקחתי
 יען הם תולעים כנודע כי כל בחינות נהי הם נחלים ומכונתים
 שבחינת ערקים וכל ה"ז כנפיה טעם א"ך ה"ל נכנס ב"ג זמנים
 תלה ג' זפקים תעטם וא"כ ג' אצבעות וא"כ ג' האצבעות וזהו שלם דאיתא
 וכמו כן שלם דא"כ ונחזור לשל כי כיון שנבטן ז' דלם תוכנה שיכדו
 מעון ד"כ התעטם עם לבוש ה"ה ואסכן היה היסוד דאיתא התעטם מעון
 דזעזע יורד יותר לעטף אע"פ ונחזק בסוד ותנוק עלינו קופת שלם כ"ה
 מתקנתו ואתה יודע אם כן יהיה בחינת הענין העליון של

ז' דלם
 בחול
 עין ד' מ' כונת
 דא פ"ב

שער התפילה

כל המעשים כפי כן הוא לכל שעה בשבועית דמיון. או אם לאמר ששחול יודים =
 חמש למה התעורר נשמת עם נתי לאיתא ואינו יודע איכן יכנו ואפשר להבין זה גם
 דכונן אחר על שבת. והוא שאולי שאין עלה אל המעשר ככל ש"בן אחרונה שבו "
 לפי ש להם עלה שכלית עד ג' אמצעות וישפוט עם סיחוד כל ששם מפרות
 בתקום ג' אמצעות ואז יתקב ויחל נבטין בתקום ג' תעשרת דזעיר וא"כ אפשר
 עכן יהיה שתי שחול והפגשם יפגשו ביעקב ויחל או לפחות אקבולת שלהם י
 וזה יבין יתקב עכא ויחל כהוד. **וידע** כי כלל שבת נבטמו כבד מעשור
 יום ששבת שבת שבת עשין פגשם ובקבלה שבת נבטמן מתקיים ד"ל דלכא
 דאיתא וגם אהב דאבא בחכמות העלמית. ובעצמות הפגשם אדם העשיות י
 ובשחית שבת נבטמן גם תקיף פ' דלכא דאיתא וא"כ דאבא. ובשבת העשית
 אז יודים תקום א"א ששבת ואז יעבדים א"א שיעלנו גם הם בתקום אר"ך ואר"ך י
 בתקום עת"ך וכן שלום כלם ע"ד אדם קדמון. וזהו בשמירת העלונם מן זעיר וכן
 בתקום העלונם העלון בעד נ"ל לעל כי כל זמן שאין המעשר עלה יק בתקום שלו אין ו
 העלונם תעשה מעשר שלום וגם לא העלונם מן המעשר שלום וכלום בתקומם
 אכן לפי שהעלה זעיר ג' תעשרות שלנו ב' אמצעות יחד וכן היה תקום לעלות כל
 העלמות שחיתנו ג' תעשרות ג' כל אחד לעולה תעשרתו דונת מעדי עד ששכאנו
 נתי דעשיה פגשים כלל שבת. אך אם לא היה העלה נגלנו א"כ שיהיו נבטמן בו
 התקיים לא היו העלמות התעשרתו מעט שלום. וא"כ לא עלמות אל העולה העטנו
 אהם כמעלה יורבמן התקיים אז בהכרח שלם ישאר חלל ואז כל העלמות שחיתנו
 עלום כפי השיעור שהוא עלה וגם עלמות שיעלו ועלום להעלה תקום עלה לעלות
 בו כי אין אולם ענה להיותם בתקום אחד שנה העולה מעה וזה תענה.
וידע רבן ויאה כי עתה פגשם דאיתא (נבטמן תפילה) וא"כ פגשם דאבא
 וא"כ ל' דאיתא וא"כ ל' דאבא וא"כ פ' דאיתא וא"כ פ' דאבא =
 ואינו כעני שבתנו בתקום אחד שחיתנו נבטמן פגשם ותקיף כלם דאיתא וא"כ
 פגשמן ותקיים דאבא ויאה אל הנ"ל מערכת אבות:

שבת
 חג אדר
 ימים טובים
 ויום כיפור

אם לא
 אומר ולא דבר נאמר
 דבולט להבנת אלו בן
 אלו וישארים בתקום
 אד: לזה בוסף עמם
 אלים פגים:

ב איתנו לשל ששליב' בתענות ב' אמצעות יחד: בתקום אחד לאיתא זה דון
 כי ג' תעשרות הם גזושת מן האמצעות בשמירה י' והיא ט התקום חסכנים =
 אינם חכמים כעני ב' אמצעות ואין החסדים והאיות שבתקום יכולות להכחש עם
 שבת העלונם הם דחיתת העלונם. אך שלום תפילה על
 האמצעות

ל

ובאמצעות י. כחנת ונתת היתחבס ונקרא לה וכללנו שלמבן נקד דעג ונתן חכ
ונקד אפרים יצחק ושקב. אלה שכלם נקד אפרים יצחק ושקב ג' אבות ליהוה
לשלה כהשא. אך העודן שארובן שום התרין שארין ויתחברו כעל נקראים אלה
אפרים אלה יצחק ואלה יעקב. וכל ג' אלו הוא דעת אחד: אמת וכן בבוטל
העמידה של לה בתקב.

בן עמידה לא עתהונו הזמנים שגועל דלא כשחזנו ליכנס בכפינה אטת /

דענן אפרים כוך לא יק בחמד. ואח"כ בארה גיבור געפדעו בגבורה
ובארה קדוש כעב העבומד והכי זה חיבוק. אח"כ בארה חונן דעת אז עלה העת
בגילוי ואז עברה הנקבה כלה עד סוף השעירה. כי כשככה אמת נעשית לתערי ;
אך כעלך עשור הומנו וכתב לביקבא. ובכ"א יענן אפרים חזרו לכנס כ"א והתחילו
ל השקטן בזכות יתכן. ובארה גבור בזכות שישל ע"ד הכ"א וכלע"ד כיהנו אע"פ
הדבר ונבאר זה בשקום אחר: ג

בריתנו הנה כיום באשון נעז כל פרשק לה לעז. אך חל לא תקנה ע"ד ח

חג עכבית בהמשך כל הזמן האמצעי. וזה פירוש כיום באשון עשירי ועשירי
כל סדר אבה על ידי אברי גוף הוא עכמו. ואז בא תרדמה אל האז ועלה כמוד ת"ן.
להמשך פתענית העומן דבר דוקבא. וכן כך ופין כך נקד לבושי ר"ב דאימא
לעצות לבוש לעומן דבר שבה אלו עשמו עמא כה אלו ע"ד כיון אים
אפרים אלה דגופא תעמי. אח"כ בא השופר וכתעוד ועבמו העומן כ"א ואז יבאו
דינן ועוקים והם פתעוית העומן דבר דוקבא ועבמו בה סכר שבה שפוד כלם
אלה. אח"כ כיום שנת חזר לעצות הוא תן פרק באשון דכא אלו דכחית גופא כל.
לחמש שבה. ואח"כ היה יבדמה להמשך עומן דחמה לבקבא ופין כך ופין כך
בארת אימא וכנסה כנקבא וכשאת בה תלבושיה תעמי כל לחמה דדוקבא עז
הימוד שבה. ואח"כ השופר שפוד חונת עומן ד"א בו ואז נתן בה פתעוית עמו חסדו.
ודע כי בחינת הכלם נקראים דינן געוים ותרבה העומן פנאעם בהם נקבאים //
תיקוק דינעם ועב"ז דינן פתעוים הם ומיום באשון באשון לא יק כל שאכ הימים
לא היה נעשה הכלם והפתעוית שבה אלו ע"ד האז עכמו אפ"ל חמת לעשים אל
אימא כי די כמה שבוים באשון האז כה אימא לבושיה ככר ש"ה ועם שארין
כל הלבושים ובכל יום יום נבגמן מאלהם עדינה אה עדינה תך הכלים /

זכנת
ידין כך ופין כך כללנו
לחמה דדוקבא:

שער התפלה

ע"ז

התפלות כ- הנה התחננים צדיקים לשינוע ענין להספק דברים אלנו אישנו על ידם /
 וגם העלונים כדברים אל מעשה התחננים כמנהגו ענו לאלהים וגו' והענין הוא ע"פ /
 לעל כ- אין דבר בשלם שלא נעשה תולדו העלבים ויש בהם בידור הכרך אל ה' שלמות /
 דאביע הם כפונתם ויש בהם בידור לכרך נשמת התחננים כי יתה שלפניו יחד הבידור /
 הכרך אל השלמות הנה משם יפדו של השמות. ומלבד זה אפילו כל פניו העולם /
 הזה השלום כמשהם והכעל חיים וכל העבדים טלם הם עבדיו איהם העלבים אחר /
 כיכור השמות כ"ג. וכל זה נמצא על תפלת ומצאת התחננים בעולם הזה ^{ואם כפונתו} /
 והענין הוא ^{הוא} כי על מצות של האדם בפ"ה ופ"ט מן הפרט ענה התפלות כ- הם עקר /
 והנה לכל זה ואין דבר יותר גדול לענין זה טעם התפלה ולכן קראו ר"ל אלה התפלות /
 דברים השמות ברוחם אל עולם. ועל התפלות גורם האדם זיווג העלון או העבדים //
 העלבים הנכבדים ועולם לעולה בסודות ה"ן ושם הם מתקנים ומתברכים לגמרי /
 כ"ג אכלנו בידור הקון העלבים האלו ובדרוש ה"ן ונ"ג ג"ס יבאר ענין בידור זה //
 בדרוש השער בדרוש מצות אסנות ע"פ. והנה קודם שח"א א"ה היו כל השלמות הפלגים /
 לעולה בתקום פנויהו בעת אכלתם ובדאיתם היא ענה. ואחר שח"א א"ה ידו כל //
 השלמות לענה מתקוותם וענין הידיה הזאת תפלתה היה כדי לברור בידור /
 העלבים הנה שם למטה ואין ענין זה נעשה אלא בימי החול כי אז הוכרחו העלבים /
 והוכר הבידור והתקון בכל העצטם וכל הענין העלבים ואז יודים כל השלמות =
 השלמות כדי לברור ולתקן בידורים הנכבדים והם העלבים שמתקנות התחנות שלמותה /
 מהם וזהו המעשה שידות א' פניויה התעשר לאכילתו ועל לבנות למטה בסוד שאת /
 יש התעשרה התקנים ימי החול כדי לברר הבידור הנה על ידי זיווג שם העלונים /
 אם בהיותם לעמוד מתקוותם והנה אין סה בזה רק על ידי לא עלבד לת שהוא הזכר /
 ויש בו כח לברור ולכן הם שאת ימי החול עלבד כי נקרא ד"א הם העלבים בהם /
 והם העבדים עלבד אע"פ ביום השבת שהוא סגור העלבות והוא נקרא ואין בה /
 כח כדי לברר ואדרבה ע"פ כח מה שנתקן בימי הצנע היא עולה ביום השבת /
 שהוא יום אלה ועתה כרת עם לא ואז כל השלמות הם עלבים לעולה //
 בעקבות כמע אהיו בתחלת אילות ואז לא יש בבור כלל ועקר בע"פ כי /
 לפיכך זן הם עלבים בעקבותם ואז יעזיאים נשמות חדשות ביום השבת כלל /
 השלה כי כל ימי החול השלמות כלם הם לעמה מעדנתם ופיה זה כדי //

כמה
בשם ה"ן סך

משה : ד"א : כ
 מה הענין של ד"א
 אל אברהם אבינו
 מן החול ופ"ה
 בידור של א"ה ק"כ
 בידור של א"ה ק"כ
 ושייך אל השבת
 ק"ל אל שלם משמע א"ה

שער התפילה

כדי לברך בינו המלכים בסוד תן ומה שאנו עושים עי התפילותנו כי ית
 המלך בזה הוא שיהי הכתר אף הוא לבין תחלה וכן בתקומת לשנה כי תחלה
 אלא בשעת התפילה היו חמרים ביימא לא היו לו חן אקנות והמלכות נקדק
 אחד בלבד ואח"כ יש תפילותנו נקטם שנים בתפלותנו נמנה כל אחד יתום
 כולל תריסר אלמנה וכל זה בהינכס ענין אמוך באחור ואח"כ ההכנה השעת
 היא להחזירם חנם בטעם ואף ע"י שנתקונים אלו הם יתודו וק"ס זה עם
 זה ונצרכים בכור המלכים ומעשים אדם בסוד תן כנגד ואח"כ התפילה
 מוזרים ומתענגים כפיאטונה וזה נשאה תמיד בכל תפילה ותפילה של ית
 החול טעם אסתבאר ד"ה כל דבר ודבר בתקומת וק"ס כלזה התקון איננו רק
 בהינכס לטעם התקומת האמתית כשהיו נשאה שטבאנו ובתקומת נבאר
 ד"ה ענין יכידה אחת שיש להם יתבי טעם והוא אחר התפילה שחוזרים ומתענגים
 ובתפילה בלילה שיוצאים אל הכריאה וחזי היא יכידה אחר יכידה אחת בעת התקון
 שהוא בשעת התפילה השני יכידה אחת יורד החטונה והוא אלא בשעת התקון
 ובלילה כמעט אסתבאר כל ענין בתקומת ד"ה נאמנם ביום השעת תפילה בלילה
 בהתחלתה נשגים מאלהם את התקונים שאנו עושים בעת תפילה החול
 וחוזרים חנם בטעם בתקומת לטעם ואח"כ יש תפילותנו ביום השעת אף
 חוזרים ומעלה אחר מעלה עד תקומת כשהיו בעת האכילות ועומדים עם חנם
 בטעם ואז כל צמית חוזקם עם למעלה הוא לגדום נשמות חדשות ולא

מבזר המלכים :

שייך בקד"א

והנבאר שנה ענין התעורר החימוס תחלה נרמז ב' ד' אבות יתגדל ויכדש שניה
 כבא והענין הא"ס מה הקלטה הם יא בחיטת כנגד אכלנו בענין יא סמנת הקמרת
 ובין עם נאמנם עבנם בקימור נבארם גסבן בכלן והוא כיהנה ד' אבות הויה הם תערים
 על מיכא אלא וק"ן והנה בחזק הגלות אין השם שלם ואינו נקרא רק בשם חכ"ו
 הענין שהוא עם ד"ה לצד בסוד כי ידעל כפ"ה ומוד הענין כ"ה הנה נודע שכל הקלטה
 נעשו תן הכרזים של ק' מלכים והם יא לתן ש"ה המלכים שעתם הם בחינת ק"ן אבל
 באז"ל לא יא תערת מלכים והנה ק"ן הם שני אבות ד"ה של הויה כנודע שהם -
 ב"ת" יא כנגד יא קלטה והנה מעלה שתי אמות אחריות של הויה שהם ד"ה

למאסה

שער התפילה

מעשה האכה אל הקליפור והם יונקן מעם פיון מצדדים ^{הם} וזהו המעם שאין
 אחיה אל בקליפור מעליה ולמעלה מהם ב אריות לה כך בארץ אריות אריות שהם
 זך שהם זון בלבד וזהו המעם שאין הכסף שלם ולא העם שלם לת צאצאיו האשון
 שהם באריות לה שהם אלא אין לקלפה אחיה בהם כי אין שמים מעם ולכן שנתו
 אריות אלנו מצארים למעלה אבל בעת אריות זה האריות יש להם אחיה ועם
 בהם ומעמד להן מעם אריות הנזכרת והיות שלהם שהם לא מעט הקמרת כנודע
 כנגד ב אריות זה שהם זכ"א והנה כוענתו על ידי הקדיש הוא לשלם אריות לא מעט
 הקמרת מן הקליפור והוא ש אנו מעלים את אריות זה למעלה שהם זון //
 עב את אריות זה שהם אלא ויתכבדו ארבעים יחד ואז יהיה העם שלם ואז =
 אריות לא מעט הקמרת יתכבדו מעם שהם ב אריות זה ואז הקליפור מעבטלות:

והענין קצתו החזק
 שלם עבד כיון אלא
 אין לקליפור אחיה
 שרירי מאזינו בא
 ולא ידנו צבא:

זה כפי כוננת
 דף פא"ט

והיא אריות
 דף דא"ד

בין שני : מעם עליית זון לאריות בכחית זמן הוא באופן זה
 כי הנה רחל שהיא טונית המלכות סיבדה בילה בהיכר
 קדש הקדשים דביאה כנודע היא פלה עב האריות ובללת עם למד
 הטונית עם שפדוף שלם על שער ספרות ^{והוא} אריות ד אריות
 הנכללת בה רחל כנ"ז היא זון שהוא לא דאחד ובללת זה לאה בקרא
 אחד אחר ד זמנים זמן לאה דאבלת ואז יודים להם שחן עבדים
 בלבד לזאלאה ורחל אריות זון סח ברחל לקבל השחרה לתן //
 שעין היא כפוד טונית ואין לה שפדוף לקבל השחרה וצאצאים //
 למעלה ב ד של אחד שהיא לאה : ודנושה בדף ג :

~~שער התפילה~~
~~שער התפילה~~

פסוקי
 קי"ב

דוד בן ישיב עמאנו את מעט תפירה למעלה אם מעיית על קדוש העם בקצ
 ואם מעיית למעלה כנפילת אפים כנודע והענין כי יש את מעט זוג באריות
 הפלן אם זוג חסנה נבנה ואם זוג ר"ה ותלמוד ואי אפשר לעניהם כל מעין נוקבן
 לקבל מעין ידוכו : ומעם מעין טקנין המלכות הם שחנות הצדיקים וכאשר יעמוד
 למעלה למעלה כאלו נפדק מן העולם והצדק נשמעו למעלה כבוד ויתעלה באר
 חיים מייסד ואז ובאז חיים וצבים ד"ה וזוג הקדוש נעשה כקונן וזהו פוד אריות

לפניך דתפילתך

נפשי אצא להעלות טענתך לעולה ועשה ביכא דמיין עבדך עבד טעמך וצניע
מעלה. עבד תתקב בטענתך דכדיקא וצניע מעלה מן דכוכא : ומיין ||
נודין דעניא המעשהים הם הכדיקים המעשים נכאם לקדוש האם אהיא בינה שבכא
אם גליל . וקדוש האם לעולה מעשה לעולה בסוד הקדוש אכנא אכנא אכל מעשה
עמך למעשה היא בסוד תלכות שהוא אכנא דמעשה וקדוש האם למעלה וזא כי עלך
הוכנה כל היום עלך מעשה כי הם לעולה מן תלכות . ומעשה עמך למעשה כנפ אלק
העשי אצא ולא כנפ עלך כי הם למעשה מעלה . וזכר סוד מעלה הוא כנפ אכנא
עמך הוא דיקא כנא ועבד הלג הוא דמיין בינה הנכונה טענת הכדיקים לעולה
כהם למעשה העליונה וזא למעך אכנא כי כך עלה במעשה על כעמך ענה ||
כאשר על קדוש האם :

ודע כי קדוש העליון הוא סוד זא לעולה בסוד מיין דכוכין . ולמעשה בסוד מיין טקמן
א במעשה בסוד דעת העליון המעולה הכמה וצניע . והזווג הכמה בסוד ||
ואה דיוצא אצא מיין דכוכין . ד בסוף מיין טקמן ואה אנהיג באמצע סוד תת
והה גם לזווג עליון כי בינה אכנא בסוד יצא דהדי דה . ככא אה בסוף סוד יד והם
א ככא מנא . ד בסוף מנא כי אין להם כח לעולה מעולה לעולה כבינה כי הם המעשה
עלמית ככא . ומעלה עלים כולם מעולה לעולה בסוד ולעוף כבינה דה ||
ומעלה ו ועוד כי בינה אם העניס ומעלה אס המעלה על הכדיקים . וכן
בינה אהם דין בסוד דה הם מן דילה והם תת מעלה וכן המעלה אהם המעלה
הכדיקים הם מן דילה סוד כי המעלה המעלה מן היסוד שהוא הכדיק ועוד כי כל מעלה
נכונה כללה מעשה ולעוף ד בסוף . והנה מן דבינה לעולם אינם טקמן כי כנה
אכנא תת מעלה ולעוף זוג העליון המעלה לא תפיק אלא צנעאית הכדיקים
המעשים נכאם על קדוש האם יהיה הזווג העליון אלה ומעולה כי ט המעלה אכנא
תת ומעלה האכה נלכה וכן ערך האהם יהיה הזוג העליון מעולה וינאע הככא

הנהו רבין עמך דגמין כגמין ועבדך אה מעלה כנא באכנא עמך דא ואה ועבד
לכא יסוד דמיין בינה מעשה דמיין וזכרה . למעלה אה המן דמיין תת . ומעשה דמיין
בינה מעלה לך באין לא מעשה לך ד מעין דמיין ד לית תתן דמיין ככא
באכנא עמך וקאמך יעוד מעשה דמעלה ככא מעלה דמיין מעלה דמיין לעלה
דכלהו חר כנא מעשה חיי אה דא . וכאשר אין אה מעשה נכאם על קדוש
האם לא ככא עלה מעלה ככא מעלה אה אין הזווג אלה לכך הצנעאית
ומעלה להדיק להם ככה על דה כך להחיותם ולהעלה על מעלה לך ואה תכרא
אכנא

תפילה

ל

ארכיבתי מעלה צדק בגודל. ודיון כי עז זמן עמדה הרוח
 מלכה הן מאדים ה' ועלבה והיה די מאנס להעלות לבינה מעמדה לעטף
 עם קצת מוח מן הצדיקים אשר משמים על קדוש השם בכח מעשר קצו
 אכל בזמן עשרה חרץ מלכה איעז ויכה קדונו בעונות הרור ולא היה כח
 להעלות מן עד שעהו עמדה חרץ מלכה בעושי ואז האינו בעמדתהם לה' **לה'**
 ועלבה ופארכו להעלות מן לקבל מנין דכוכין הבאים מחכמה הקדא מעושי **לה'**
 ועל זה אמר ק' עלה בעמדתה וז' מעושי ידך ית מעושי מולד אע מעי **לה'**
 מעושי אם לעמדתה מעושי וזה לצורך יד ית' היא מלכות הקדא יד ית' ואם
 אדם למעושי מעושי על קדוש השם ועושי מעושי מולד ויולד היא איעז עלמה שהיא על
 מעושי כענין דמדה חלה מאינה נגלה חלקם בתיים כיהם עלום בתיים מעושי **לה'**
 כי היי השלך היא צינה. ופארכו כבוד נתיב לה יזעו עיניו ההוא אביל דקין דמחית מן
 יוד ואמרו מתנה דאמבא ואוארד מנין דכוכין קבלתו להו איעז עלמה הנק' כמן **לה'**
 ואמבא כמדהא שביל דקין מעושי ונעז לא יאבעו בכס ה' ועלבתו הכינו ית' **לה'**
 לעלליהם נהי א' מעושי הצדיקים דאיתן מעלה ועלבתו ואיתן עללים דלחון **לה'**
ודקה הזוג עליון המעדי הוא מעושי ית' ההויה. כאשר כענין דכאש הכמה. **לה'**
 כמ' ד' ד' כ' אע בנה: ופאש יהיה ש' מעושי הצדיקים המעושי **לה'**
 מעושי על קדוש השם אז יהיה כמ' **לה'** דכאש מעושי דכוכין. ד' פאש מעושי נוכין **לה'**
 מעושי הצדיקים המעושי מעושי על קדוש השם י' פאש מעושי כמד דעתי עליון **לה'**
 נאם המעושי הזוג העליון ית' ההויה הוא אש כן ד' מעושי יודו ההויה. והוא **לה'**
 מעושי הפתוח ופארכו מעושי דכוכין דלחון ת' מעושי. נאם המעושי הזוג הפתוח **לה'**
 ית' ההויה. האש כן איעז מעושי אלען יודו ההויה וה' השלה מ' והוא המעושי **לה'**
 מעושי כמד קול ודוד ומעושי. והוא שקינו דאלע כ' מעושי. והנה הזוג העליון **לה'**
 כהמעושי ונעז ית' ההויה. האותיות הכא שונות ש' אש איה והאמנות אש איה **לה'**
 ועמבא שגובה בינה על חכמה. ומעושי הדבר כ' להיות כי חוכמא דלחון כ' אש כן ד'
 מעושי. וזין והוא ה' על ד' נוקבא על דכוכין כ' מעושי כ' קונים לתוכך גב אש איה **לה'**
 על אש ה' נוקבא על דכוכין בינה על חכמה ועלמה להיות מעושי בעלה העליון **לה'**
 ובאור הענין כי החכמה נעלמה מעיני כל מי ואין כח לקבל אפשה ומה ג' על ידי **לה'**
 פולק כ' אש כ' בינה כי החכמה תעניע כ' בינה והבינה תעניע מעושי החכמה אבה ע' **לה'**
 הכלבנות אור החכמה כ' ולפיכך הבינה ג' אביל לקבל המעושי הפנים הנעשים **לה'**
 ולפיכך נקראת אש הפנים ועד כ' המעושי היורד הוא חכמה כי מעושי הבינה מעושי ד' ית' מעושי **לה'**

אש
 מעושי
 איה
 מעושי

הפילה

ולפיכך אם סן ארבע המורה על החכמה בסוף קרוב לבנה לעיקול שטע חכמים ממשותף
 שפך ולא דען מאד נכבדות ועוד כי האשף העליון הזריע השילף ואקרב האשף
 העליון ולפיכך קדמו ארשתה לארשתה הזכר העליון ובארשתיה קדמו הזכרים לקבוצ
 כיה ין ה' קדמו לעד היין שהם קדמו וכן בארשתיה הזכר קדמו ה' זה ל' להיין
 ולפיכך ילדה זכר תמילה ת' הוא ברא בוכרא ובכרא טרף הכי ואף בשפע הינדל
 הא נטות מטעו וזה מוד ה' דל' ב' ובכרא בוכרא נולד תמלף ועגלף תמלף ואחכ
 הפלף מעין חדני כנף באדרא זוגא ועמא אהזוג העליון שהוא לבוכך התמן והכף
 בא שטע מהזכר העליון לתמן ומטעו נעור התקפה והזוג התמלף שהוא לבוכך
 הנשערת על התמלף זכאם נאמר מוכר והקפה ביחד נבלש זה מזה אלא אלא
 מעמלן לתם אורתי דבנ שא למעף ולפיכך הזוג של ת' ומלכות שהוא
 יאדהדו'הי נבלש זה מזה אריות הזכר עם אריות הקפה והיו לצאר אחד ומלכות
 טענות כדומה לשם ומעל מקום זוג יאדהדו'היה יאצו קצת התמלף ענין למעל
 אחר שמוקבא על דכוכא והמחברים הוא אם בן ארבע בתעלי יודין ה' על' ודכא ||
 איהו מכל זוג על ידי י' הוא מחכים ומעורים דכלא דכוכא י' ובינה המאורה
 מין לקבל צמוד נקולא ארבעת שבה מוד ל' ולפיכך זכרא ל' בסוף והוא פלא יועל
 כשהוא באלף והוא זוג עליון מוד כותא ככוכא נבלש זה מזה טעמי מותם דזוג ||
 יאדהדו'היה מלכב יוזוגו י' מלכא והם מוד הנשקין העלמנים בעולם העליון ||
 והנה הכדקים המעמרים לעמם על קדמו האם עלים עד המלכות והם מין נוקבין ||
 דילה ועולם עד עד בינה ועמא י' לילה לעלת למעמף והמין ומין דכוכין הם ||
 כמוד כ' שאר מלמעלף למעף ועאר מלמעלף למעלף והזוג התמלף שהוא
 יאדהדו'היה הוא כמוד כ' כמורה והזוג עליון שהוא כמוד י' הוא כמוד י' פשוט
 שהיא אמתא עלאה שאר מלמעלף למעף ועאר מלמעלף למעלף ולפיכך י' פשוט
 כ' כמורה ולפי שהממכר טעמו על קדמו האם עמף שז זוגים אלן שהם כ' כמורה
 י' פשוט נאמר למעלף על כ' עקיצא כ' עלף במחשבה והבן זה מאד וזהו מוד
 כ' עקיצא נבם בשלם ויאכ בשלם תיין אלתעל לעלף ולרביא ||
 וד' כי הזוג יאדהדו'היה הוא ש' המעלף אשף מעלף ככנ עליו השלם תרכס
 אלן והוא נעמה לת' ונעלף לעינך ולפיכך טעם יקרא המאור הגדול לת'
 טעם יקרא בינה וכלא חד זוג מלמעלף עלי דעל עליון טעמה דכ' ||
 ולפיכך נאמר למעלף שיתק כ' עלה למעלה ממנו להיות מוכנה לזוג העליון
 ומעל ככנ עלי לזוג אשף יאדהדו'היה ולפיכך נאמר לו בתחלתו נאמר אהיה אשף אהיה
 והנה בייחוד ק' עם בייך אשף הוא מוד הנשקים ולפיכך מתקן לה כל האהבה אשר
 אש

טעם
 כ' עקיצא חכמה
 עלה יא ש' ||
 קדמו והוא כ'
 כ' ק' אש

תפילה

ע

אשר צם הנשקם כרך ליהוד ולפיכך לתי של אחר גולה לביעז לידה' פלגם דהא
ה' שלאה עני' ליה' התי' כע' בואר ואנו מייחדי'ס אותה בסוד נשק'ס עלאין ולפיכך
יאה נשק'ת' עק' צא באחד כיי' כנון לחדה בסוד הנשק'ס פלג'ס וברוך אס'
הס סוד הנשק'ס התק'ס ב'ת' ובלב'ת' יהס הס' טקי' קרה' שהיא בת' מלך' הכל'ס
הכל'ס כי הדי'ס הנשק'ס פלג'ס וצ'ת' להזיוג' עם הסק'ן כחא' כחוא' בזיוג'
העל'ן תשע' ולא אמנו תעה' כי הוא היה לצ'וד הנשק'ס בסוד פלג'ס אר'ס ב'ו'ל'ס
היה כ'כ'ך לאמנו כי הוא היה החו'סג' ר'ת' ובלב'ת' בסוד כחוא' כחוא' בסוד //
הנשק'ס ומסוג' חכמה וצ'נה ג'ט'ס בג'ט'ס בסוד הדע'ס כ'נ'ל'ס ויעק'ס הוא המע'סג'
ג'ט'ס בג'ט'ס ל'ת'ת' ובלב'ת' וכ'ה ל'י'דה בסוד הנשק'ס צ'ע'ת' מע'ת' סכ'נו'ס
שהמע'סג' ע'א'נו על קדו'ס הש'ס מ'י'חד ב'י'נה ב'ל'ג' נשק'ן עלאין כ'ך המע'סג'
ע'א'נו למ'ת'ת' מ'י'חד ל'ת'ת' בסוד נשק'ן העל'ן ועה' ג'ס המע'סג'ן ל'כ' ב'צ'ע'ת'
מע'ת'ת' משע'ס וז'הו סוד מע'ת'ת' ב'נשק'ן ודע'ס כ'ג'ס ב'ת'ת'ת'ת' כ'ד'י'ק'ס מע'ע'סכ'ס
ת'ן ל'ת'ת' מ'ג' ב'ן ב'י'נה ב'ן במלבו'ת' אל'ס ע'א'ן נשק'ן ל'ה' עלאין ולא העל'ן כ'י'ס
ע'י' מע'סג' ע'א'נו למ'ת'ת'ת' או על קדו'ס הש'ס כ' אז יהיו מ'ן ל'ת'ת' או ל'ת'ת'ס
ד'כ'ן נשק'ן ל'ת'ת' או ל'ת'ת'ס ויהי' הזיוג' של'ס ג'ט'ס בג'ט'ס וכחא' כחוא' יה'ס
אל'ת'ת' מע'סג' ע'א'נו למ'ת'ת'ת' מ'י'חד ל'ת'ת' ובלב'ת' בסוד הנשק'ן וכן המע'סג'
ע'א'נו על קדו'ס הש'ס מ'י'חד חכמה וצ'נה בסוד נשק'ן וז'הו ל'ת'ת' מע'ת' אצל' א'ינו //
נע'ס'ה מע'סג'ת' הע'ד' ל'כ'ך אל'ס א'ס'כ'ן מע'סג' ע'א'נו למ'ת'ת'ת' על הת'ת'ת' ועל המע'סג'
ב'ט'ע'ל ועל קדו'ס הש'ס ב'ט'ע'ל כ'כ'ע'ק'י'צ'א' וסוד הנשק'ן הת'ת'ת'ת'ס שה'ס ב'ת'ת'
ומלבו'ת' כחוא' כחוא' הוא התע'ל'ת'ת'ת' הג'ט'ס העל'ן ובמ'ל'ס העל'ס כ'ו' שה'ס הק'ל'ת'
כ'ד' ס'י'ת'ת'ת'ת'ן א'ת' כחוא' ע'מ'חא' ולא יהי' לש'ס ל'ע'ב'ב' א'ת' כ'כ'ך כ'ח'א'ל'ת'ל'ט'ן הק'ל'ת'
מע'סג'ת' המיו'ת' הי'ח'ה א'ת' כול'ס מ'ן י'פ'ס חכ'סכ'ס ד'ה'ר'א' א'י'ת'א' על'ה' ב'ת'ת'ת'
וכל'ת'ת' ח'ד' ולפיכך א'ופ'ע'י'ס ב'א'ס'ת'ל'ג'ן ב'ק'ל'ר'ס כ'י'ס חכ'סכ'ס:

כ'ע'ת'
ג'ס כ'ז'ק' י'ת' כ'י'ס'ת'
ע'י'ן א'ס'

ת'ס

תפילה

הפסוקים של ימי כבוד ה' לשלום כל אדם אומרים אחד ומשנה לעת
קודם תהיה ליוחזר תמלא שהם הם פסוקים ובהם יח אומר
היחסים ליה שלטון שחקבל חיות ושלום ושלום דהיי ובהו חו' תי' וכו' וכל
להלך לקל דעמין קדיצין ולכן יא בו קל' הוצר והפולל הדי חקל והשענ
שא לו מאכסע חיות וג' אליה בן אש פסוקים שלום תפן והפולל הכי תפן
והיא פל'ב ויזמף קרא פל'ב וכוה שאש בנז לחל פפחים קדיצין ולמה פל'ב
שלום כנז פהיא פקל כל דבין וזה כסנר הוא תכב אמן ולכן תהיה כדור מביד
אחריו כל השק אפלו בשבת :

למה
ידינו פב פק' יח' פן
קדיצין קרא פפוח
פל'ב

וכי תבין מעוררו חפ' חקל' ולמה

ברוך ה' אלהינו
על העולם הקדוש

גם בוקר יח
פחב על שטן
אלו וברך
קלאו פל'

דש כי אין ברוך אפסלה דמה לבכוד שפוסק
כנהגים והפוסק ש ברוך אפסלה חקל
תפסוק ויהיה ביארוכך בכוך מלכר במור

שפוסק אורי הוה
קדיצין קרא פפוח

פישע פדבורכה אכפ חסד כי אין שג אלף פני חסד יח פסד חקל' הכי
מלכר על העלה עד חסד ואחכ שלום לקבל תבנה וחכמה צפוד אלמנו ביע
אלהי אבותינו חסנה ומקבלים נשים כרין עמדין דעמין בהפסגה וכוה
ואחכ שפוקנו מלמור לעלה עד חסנה יודי חקל' מלכר על העלה למכר תבנה
לאחכ העולם ועדו אלהי אפסוקי אלהי אכפ ואלו חקל' יאמננס פל'ב חקל'
בגודלם כנז חסנה כד עלו אבהן פיטעכנה וכלמנה דאית וככר אפסוקי
לפן לידד לענה יאכרם באונו השענע לכן אנו חסדים ואומרים האל גדול
הפוד והגדיל שהם חקל' אעם ככנך שפוסק חסדים וצרכת חקל' חקל'
מלכר על העלה למכר חסד אכפ חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל'
שענע העולם למנה וזולמי ככנך יחשנז לבינה חקל' חקל' חקל' חקל'
בהפסד כחכר חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל'
דכיס ועמדין לא נוחנו אלל קצה ככנך באומרינו שכנך יחשנז לבינה חקל' חקל'
כוהר שפוק אכפ חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל'
קודא שלמה אינו דכר עלמא דאית חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל'
ככר חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל'
שלטון חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל' חקל'
הוא

ואחכ

למה חקל' חקל'
ואחכ חקל'

תפלה

כפי כפול זה בחזרת השעור דחול המנוחה. ואם תראה יורד גם זעור שנה יתר (כריכה ה) לחזור נקודה באחור וכו'. ואח"כ נגלה פנים בפנים עד חזר זעור וכל אלגוסי יוצאים דיפקו והחל ואח"כ חוזרת נקודה באחור כי גלל הזעור וכו'. ואח"כ נגלה פנים בפנים עד חזר זעור אז הזעור // הוא יחלף תחל. וכן ע"ז אם יעלה ז"א עליות מחכות כריכה לחזור זעור וכו'. ואח"כ תפלת פנים וקור כלל זה. אח"כ זוג אחד בא"ל להשגיח תמוין ד' ראשונים ב"א ואין כביסין יצן כיכר הם שמעדות כבוד מקיף ואינו חסר רק הנגה. אח"כ י"ד זוג א"ל להשגיח תמוין חדשים יותר עליונים לנקודה להיות ז"ן פנים בפנים ולכן כביך עבה וכן אחרים שיעלה י"א לזרז א"ל עבה נהי. ואינך מתקן י"א ונתנם לנקודה ונגלה כל האחור ואין חוזרת נקודה בפנים בייחוד (ונלמד כי תמלה בהיותה באחור נגמלה התמוין הראשונים פאטנס אלה מלא ע"ז א"ל כי תמלה לא יכאן אחרים רק תהמה ותענה אך עבה כל האחרים גליה ולקחת כולם ולכן נגלה כל האחור. ואח"כ תמוין החדשים נגמם אלה פנים בפנים כולו עם ז"א. ואח"כ תפלתן מעשה ונתנם אל זעור אלגוסיים מהא תפלתן נגמם פנים בפנים ונתמלא א"ל כי אחור באחור תמלה נקנו התמוין הם אלנו ואח"כ אלה והתמוין חדשים תמלה נקנו אלה פנים בפנים ואח"כ אלנו והי יוכן בענין כאצ השנה): תפלה בידורים הם הראשון ת"ל הז"א וז"ל בהיותה היא שנה אחור באחור אלה שנים האיר כחול ושיקב השמנים אחור באחור וישאל ביעהם. ואח"כ היו שנה מיני כריכה לחל אחד בהיותה באחור ואחד בהיותה בפנים. וכן ע"ז שנה בביכין ביעקב אחד פנים ואיך בהיותה אחור. ואחד בהיותה בפנים וישנה ע"ז זעור. וישנה שנה בביכין חל קולתם ע"ז א"ל וגם על ידי לכה בין באחור בין בפנים כחל. וכפ"ל שנה סקטו תמוין על פולם // ואח"כ כריכיס ה' ביכין אחר לכוך נשיקין ולכוך זוג והוא לכוך י"ב למעשות של העשירה // הנקראים נשיקין. ובחזרת השעור עלה גם ז"א נשנה ח"ת שלג לחסם חז"י ונ"ה בתקום // ח"ת ואולייתא אינה כופכת אלא קופה. ובכרת כהתם כנשיין תפלים ל"ד לאלם אבא. אפ"ר שפחזרה כנשיין תפלים אמת ולכן זקופה ואינה כופכת כי גם היא עלתה כנשיין. בהיותה אחור באחור עד אכיו תפלים תמוין לאינך וראבא ושמיהם טרפסם בה להקלם כנשיין כל האחור ואח"כ היתה שנה אלנו ככחית אחור באחור אז יהיה לה פ"ה לחזור פנים בפנים אך ע"ז // ככחה פנים בפנים כריכה לגדל בחינת פנים בפנים כי כל האכ"ל אחור באחור אינה רק נקודה // לפי בערך בחינת פנים בפנים. ושכן כפסידה הוא כי אינה דבורה היא עתה רק להזרה // יונקת התמוין אלה דרך אחויו על ידו ובהסתלק התמוין תעשו אין לה קשר עתה ועתה // וזכור זה: נשנה אחוים דאלהים הם הנשיין וא"ל היתה הוא בחינת תמלה כולם עם י"א פנים הקשורה:

שנה
 תפלת נקודה
 פנים בפנים //
 תפלים

ד' יו"ט חזור כפול בחול הם דיעו ככחית אלהים באחורם ל"ג אהר"ר. ונתנם כפנים
 דחול זה הם כפונת חל לפי זה י"א קחזר ותמלה ואז תמלה היא פנים בפנים אלהים
 דיעולו

דתעלו יודין הוא נשאה אם תג דהויה דתעם . ובאבת אז חול עלה טעם סתם כל אורן
 שטר כמיהו יזה ל' יתב אמתיה תנה שטרב סתום אחר . ודקה הדעת החיבין דאחור טאור אר סחול
 הוא עב ק' . ובתעם בתעם דחול הוא ל' עב ק' . ובאבת התעם אם בן . וגם זה כודק עם חכ
 דכרבונו סתום אחר כי . פלגיה אשונה עלה סה כל אלה נוקדה והוא ל' עב ק' . ואינו הכל נאמנו רק
 דוחא דילג העולה דת' . והוא לקח עב דיודין ועלה לטעם בן אחד לו ואחר לה בסוף ל' כטור
 בעקום אחר כי הכל עשו מעלה הימן הוא עב ק' . והוא בגי' ובע' כי נשאה תעשוני . יבן עבטו .
 הם ימן . וזה הם ת' . ואם בן בהיותו בדעת ובסוד לא נקרא יוסף ובאנתו כי באיה אשונה אל בני אר
 עלם נקרא בתמן שטרב אלה . והן כסוד אלה ונעלא אלה רוח . וזה נקרא טעם . ולע' כי שטרב
 ק' הסכור דוחא דשדי בגוה והם גבולות ראשונה סתום סתומני . והוא דע' כי הגבולות פארים סזער
 יבא הארץ העשערת לעד דרך משיכת האזניים כטק החזק אל חול ועשית פלכונה עתה עשערתו סה
 אך שרעם טאור בדעת שטרב . וכן הארץ יתב גמלה מעלה שיבא אל הקבה העשערת עם החסדים בגמל
 ד' לא נאמנו וא"כ כפיה ראשונה טק כה אל הגבולות שמו וקאליס גבולות זכרים והיא עלי' ת' .
 עתה עשערת הגבולות סבה שהם נקבות ויבאו ק' . וכאונתה מעשה בחינות ה' והטן זה טאור כי אין שום
 נשעם יבאה אל זכר ונקבה זו שטרב וזו תע' . והנה גם הקבה לוקחת הארץ החסדים בגראשערת סלה כמזע
 ואן סבר כל' ת' דגבולות וכן ת' דגבולות ואן בזוג שט מעלה היא ת' גם ת' הארץ החסדים הטקבן והוא
 תנויד ת' מהחסדים דכורין . והרי כל המעשה זכרים ונקבות ואן כ' בין לעומין חדשים בעעם אחרת וכן
 כעיד . וזה אינו רק כמא א' אך בעעעם אחרת אז חסדים זכרים יבא' כי חילה בזוג ראשון ואחר כך
 הגבולות בזוג שט . וכל' כי כל אחר באחור יבא' חילה הגבולות כי בן זוג אדם וזוה היה אחרת אחר
 כרין עמקין כע' לא בהיותם באחור והם חסדים וגבולות והם עב ק' . עב חסד דכוכא . ק' גפורה טקבא .
 ניש זוג אחר באחור תעשונו ולעמה ויש בכל קומעם שוים וזהו כעננה בסתום סתום אחר טאור .

כמה. וכל זה בדרך רחוק לבד הבע"ה הרצוה מ' ס' ס' ס'

א **מגבלות** אמורה אצלו ימאנו מעשרת. ואל תשא עמך כלב. מיופדים בשם ג' אמת. אנשי אמורה
אצלו הם ארבע ימדות. א"כ ג'ה. הם כנגד חסד. רמיהנו וכל הם רצון גבוהה. אלתא עמך
לבנו. כנגד א"כ רצ' כנגד רצ' שהם ישר והחך וכן מרד אש ע"כ. ה' הוא האלהים ה' הוא האלהים הם
כנגד ד' אריות האם והם בוגר ח' ר' מלבנות כי חכמה ור' נקראים ה'. וכינה ושלכות נקראים מנהיה
וכיון כי ארבעה יחד אחד. טעמא כי אש טעמים ה' הוא האלהים אצלו נקרא דק פלג אחד וחזק-ס'
אחת פלגים. והל' יבן אצמטם. בינה חוכמה על ר' התקרא אמתים. ה' **תעלמה** ארת' ארת' ארת'
ארת' הקצובה הם א"כ אמה היצו כנגד בינה כי היא כוללת ג' עלוניה. וקם כי יא' ל' אעביס וששק
מעמט' ק' הם י' כנגד הר' אפה השלך ל'ע'. וה' א' ארת' ארת' ארת' דק ל' אהוא שאק
פעמים שאיה הם ק' כי ארת' ארת' ארת' ד' יסוד ארת' עלה כי הם אצק. וה' ד' ארת' ארת' היא ה'
אחזונה. וקם כי אמת' בינה והקצובה בשלכות ומלחה כ'ר'ג'. וג' פנמים האם ד' יסודים וקם כי
לאגדודם וצ' הוא מעמט אש כן י'כ' א' אצמט' הם י'כ' ארתיות. והוא אש כן י'כ' ד' יסוד' ארת' ארת' ארת'
שלך ה' יתלך והם י'כ' ארת' בינה. ה' שלך ה' יתלך מלבנות ועמך נקודות מ'לך' כ'פגול' //
כ' בינה החומצ' נווה הוא כי ק' הם ג' ארתיות א"ן לומע בהם אכזב עכנו ח' מ' כי הוסיסם. ונקודת'
שבת מ'לך' א"ן אצמט' הוא כי ק' הם ארת' ארת' ארת' הוא ארת' ח' מ' ארת' ארת' כק' ק' א"ן עבר
א"ך בהם. ונקודות יתלך בשלכות א"כ ארת' ח' ארת' ארת' ק' ומק' וע' נאלע דק יתלך
לא"ן עבר כי א"ן בהם מק' וק'. ולבן כ' יתלך למע' במחמד בארת' וכל הוא הוה. והוא היה והוא יהיה
למעות על ג' ארת' ארת' ארת' ולא כארס האותיות הוא היה קודם הוא הוה. וקם א"ן לומע מ' יסוד

ש' יתלך ארת'

ארת' דק בארת' ל' כי הא"ש מ' יסוד' חכמה בינה הם ארת' ארת' ארת' : **תק' ד' ד' ד'**
לזונע ולחם לאוכל הוא ארת' השפיע לכדיק התקרא אכל. וזונע כי הוא ארת' החוללה והקרא ארת'
אוכל לאונע עמו. **תק' אלוס** בארת' היא חכמה יסוד' שלכות וכן תק' אלוס בשלכות. תק' כל מעמד
וכ' מל' הוא השפיע על הר' או חסד. ומעמד הוא דרך גבוהה כי ישפיע כל הארת' בק' התקרא
פנע ל' עת' הוא יסוד' במחמד מלבנות תקרא עת'. וא"כ בארת' היא מלבנות נציה ולבן א"ן לומע

ש' יתלך ארת'

בשרים יק' שנת':
וג' ארת' כי בארת' ק' מעמט' דומע ארת' עליו ועש' לנאלה ילוי לביך עליהן וכן מעמד
כל ארת' חכמות ההודאה אש על חזרת השמחה וכל ארת' הודות. וא"כ בע' להתקרא
פעמים דהא' עלמא שהוא שלם המעשה ולקח יתעמק בכ' יתלך וי' ארת' ארת' ארת' ארת'
הנשמה הוא תקרא במעשה שלם השלם הה'. וא"כ יסוד' ויתק' המעמט' והדכ'ס ארת' ר' א"ן אל
החך ולהכארת' עבדו מעמט' בארת' מעשה וצ' יתלך ויתלך. א"כ ארת' ארת' ארת' ארת' ארת'
יתק' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת'
יש' ארת' ל' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת' ארת'
וכה ג' ע' ארת' עונותיו ועקבלו קדכותיו ותבטלו העונות והם התקראים אש עשאו ש' חמארת' ו

ואף לך ידך ידך לקחת תלכו על שלום בלתי מעשך ומועצ . ואח"כ אומר הדבור שהם כמות הדין
 שנקראו ויהיו לאלהים נוקבין כי נקבה סתמה דין היא שלם כוללתן ויפיראם מדר // "
 שמעדתם ויקצבתם וכל זה היקף המענה עם כבודיהם שכללן כי נודע . אפ"כ מה מקצבת כשללן
 ואח"כ אחי הזמירות יאמר שיהיה היום אצד היא רעץ אל יסוד שהיא מצדקה אחרת שצדקת קצוות
 המקצבים כמממ"ון ונקרא קורה כהנה ואז תמלתי לקרן ע"י קורה אפ"כ וענמת לעולם תלמי
 החיים שפאת התלך הוא בשלם מממ"ון וכל זה כפי הדין מצד החיים הנזכרים ב"שפתח שם
 סיד ושפחה וכו' . ואח"כ תמלתי והולכת יתפלג להיכל כאשר תפוצא שפאך וקבל תקודי . והנה "
 עתן קדמה ד"וצ מא האצ קצות דמממ"ון דמקדמה שם אכנה שכלתה כשללן ואז היא
 נקראת שם קדמה ד"נה . ואח"כ בשעת יאכל נקראת חודג ד"נה כי היא מעמדת עם התלך
 בהיכל האמה ששם החוד העליון על ידו היחוד כי נודע דמעתן נקראים אח"כ בקדמה העליון "
 אח"כ עתן ע"י אנה אצתי ואז תמלתי עם שא קצותיה של המממ"ון כפי אשכלו שכללן הנזכרים "
 ב"הצבות כשללן דמממ"ון עם אקצות התלך שם מממ"ון דממ"ון ב"הצבות ששם יאכל וכו' .
 וכבר נ"ץ לקצת להאריך נקראים ברכה ד"נה הדי סוד י"בך יחוד ברכה קדומה אדם כנגד ג'
 קצות אששם חסד הוא הברכה ושפחה קדומה וכו' יסוד . ואז עלה בהיכל הכאן ד"נה ואם "
 כש"קין באמת י"צ"ב . אח"כ עלה בהיכל ק"ך דעתן הממ"ון עלתה עלתה ב"נה וחכמה וכו' "
 אדם כפי הכבוד ועממ"ון עם ה"ז קצות בהיכל ג' ואז השפחה לקבל עלתה עלאה ואז יבטק שיער
 ששפתים דמלמא שאלה ודם צבורה וחסד ויעלה מלבית ששפחה תמיד למעלה ואז נקראת תמ"נה ואזיה
 ככל המעשה . וישעור לקבל התלך שאלה ב"נה ויאאל אפ"כ בחסד ברכה ראשונה וברכה ש"ט בצורה "
 ואלה ב"נה . וכ"ן אקדמו עם ב"שששם ק"ך ששפחה אצד קדום ואז יאאל אפ"כ ב"שאלה דממ"ון
 ב"ש על ילכסון ד"נה ואח"כ יאאל מעט ר"ה ב"נה מממ"ון ד"נה שלם ב"ששם
 ונשאר ל"קין ש"נה הוא חוד כ"ך ל"כוד על ב"ששם ב"ששם ואח"כ ל"סוד ב"ששם ונ"ה הסלכות "
 וצ"ה ב"סוד כי כפי עלתה עד הכ"נה ושאלה מ"ך ל"נה ושלתה עם תמלתי ואח"כ מערידה ששם עד
 היסוד שהיא המממ"ון ששפחה מממ"ון . אבל כל זה גם ע"י בהיכל ה"ז כי אם טעמו ל"כ"ה יתכן עלתין "
 ואז יפגע פ"ששם כי אין לאני ל"ממ"ון ששפחה הממ"ון ב"סוד ומשפחה מ"סוד מ"סוד "
 ששפחה ד"שאל הקדומים וכן יתב על ששם וכלל ג"כ בהדי אור"ה הממ"ון ויממ"ון ששם שם ששפחה
 א"כ"ס כפי"ק א"ך ששם א"כ"ס ב"ששם ששם הממ"ון . ואח"כ מערידה מ"ך ח"ך לעבד"ה א"כ"ס
 יאאל הוא ג"כ הממ"ון הממ"ון בממ"ון א"כ"ס יא"כ"ס ב"ששם תמלתי ל"כוד וכו' . והנה ככל הי"ד"ה ששפחה
 ו"כ"א מעמ"ון ששם ל"שם כי"כ"ס ששם הממ"ון ששם הממ"ון וכן ככל ה"ז קצות כ"כ"א ד"ששם
 באששם ושלמה אחרת ואח"כ ל"כ"ס ה"ז קצות"ה יתקדמה תלכתי דממ"ון ד"ס יסוד האחרון .
 ע"כ"ו ופ"ד יא"כ"ס הכונה כי אין אנו שאלים בממ"ון כפי ששפחה כ"ך ששפחה עם ב"ששם וכלל"בו
 ואז יעננו זה אמנו ופ"ד ב"ן כלמ"ד ששם על אלה . אברהם ח"נ . וכן לא נזכר ק"ך ככל

האחרים ..

ש"ה
ג"ה

סוד דיןבור - ערך כוונות פני וקול דף ר"ח בפרק תבונה שכתבנו שם מדינת כיס וקלנת ה'ר"ב

וכל הדברים בתצורה הם י"ב הם סוד האור אל ביקר דאפיקר נ' אחרא הם י"ב והדעת הוא
 לאשהתק מאל על כולם נעמו באר י"ב עבאה בין אש הוויך הי"ח י"ב למען אחר יאלו עכרם הם י"ו
 הי"ג נחתי. והנה כצד אערגו שהם זקוקים לבדם וכל אחד ינוכח אלה אמנם יש בכל אחד יתין ואחרא לבן
 היו"כ א"כ על הישן שלגומד יהיה הראשון ואחריו בא הכד אעאל נצח בי כל הישן בהכרח יקדים אלה האעאל
 ב"בן סודם הוא ^{הי"ג} מסד ואח"כ גבורה וא"כ בכל סעודה מעלנהאש יבארה שנת מסוד הראשונה נחתי לב
 יתין והמדד אשה. העשה לב אעאל הנצורה אשה. והעשה של י"ג היא בסוד הדעת ואם אין יתין ואעאל כי הכל
 הוא אמונה אחד והכל הוא יתין יען כי הוא ראש הערך הנגזר בזכרה אעטם בגוף יתקן בו זכרוע יתין ואעאל
 נשק יתין ואעאל וכו' ופדרים כך האם הראשון ה' הוא בסוד והאם השני הוא נצבע הוא כי נצבעה
 לחבר מעלה ועולה השוף עם האש להיות אחד העשף י"ג ה"ג ויהי כלם נאמרים. והנה אלו האש עשית
 אעטת הפזכרים הם אש תאמרת הנקודים כללם סערה והם אש אעטת הנה שהם ב"ג כי כשם שיתקן
 נקרא הנה בין יתין נקרא הנה. הקמן בסוד גוף יכירי אך האם אל הנה אפיסוד הוא בחלק הישן והראשון
 כל הומונים ופיסוד וכן ג"כ אם הנה אעטת הוא בעטת שהוא האש יאמר האש קרא תאור העול והיסוד
 תאור הקמן לבן אנו תבליט בסוד הלך הראשון מעטת שהוא החמד לבו הוא עפק מעטת כי הוא תאור
 הקמן חמד האורה ואנו תתקב"ס אדל עם התאור העול אעטת ואם לא פסיק מעטת כי אם הוא אעטת
 דכלי. ואח"כ אנו תחב"ס אחר התפירות אפי"הים כי תאחר אעטתכרו ראש וסוף אז יש סודות באעטת
 העתיד ואם תפיל החמד להתחבר אל יתין אבו עם כל אעטת אבו והם אל תחום ונודע כי אל הוא תכלית
 החמד בסוד כיה י"ג היא אור קדמאה. וה"ל תחמת להאיר הנישן בו. ואחריו בא תשדדחום אפרים
 נחתיים הוא הכשר החמד והרץ ושה נחשכרו אעטת ועתה צעיר הימך בכל כדדדדד ואחר כך
 נחשכרה הנצורה באר כדדיה הם וחסון אך אעטת תבדד חסון היא לשון חן השיך כלני אדוא =
 דגבורה אעטת הוא הנחתיים אבגבורה החמד אשה כי חן זה אלה תשדד הצינה תעארת עשה כי חן
 תעשרך חנה וצמחה ואם כינה תארה אעטת באעטת והני י"ו התשתיים ובהה תעלה י"ז ידדיה ב
 ו' חסון נ"ד אעטת לב"ל באעטת עטתו ועמד יתין בו בכל עת אעטת תעשרחום האעטת כדדי תשד
 להכרה אלה העט"ג הוא י"ג העטתז באר"ן העטתה עם פועיר החמד אעטתו באר חסום וזהו
 חסון. אעטת א"כ בארץ אעטת אן לחנה עם הקודים כי הקודים לעשה הוא אעטת ג"כ לבן אנו אעטתים
 וחסון א"כ אעטת כי אין הכרעה בין אר"ן אעטתים רק בין יתין ואעטת אלו שנת אעטתים נעשים
 אחד כי תחשב כל האעטת אשה עם כל הישן אשה הנביתם בחסון הארית עשה כינה ועטת
 הכל יתין אחד והנה אין אעטת הוא גרוע תחסון כי חסון הוא עטת חסום טעם אעטת והוא =
 הארית כינה וא"כ אעטת תעיה שיש כעטת נאף. אעטת שהוא תאריך אש ונעמו ואח"כ חסון ג"כ י
 דעה נצחו אעטת תאריך אש. וג"כ דל"ה א"כ כי הוא גרוע תחסון א"כ ג"כ הוא נחתיים אעטת
 תכ"כ ע"כ החובי. וא"כ וכד חמד אעטת וכו' בסערת ה"ג וכן בא ב' חסון. וזה חמד כי כאלו הוא
 נשדו

ענין עבד אלהים

היין נוקצין חס מן המלכים שבטעיה זהם טהנים תוך הקלועת של העציה זו
 וקרובים אלהם וכן מלבי היצירה קרובים אל קלועת היצירה וכן בצבא
 והנה יצאם בן בעציה והוא המצבר ברודי מלבי העציה וזו על ידי אמתך נפאך
 דעציה ויודים שב המלכים ומצאיתם מנהם המצם ומלבי חוקם שב היצירה ואם
 הרוח של הצדיק יורד על מלבי היצירה ומצאיתם המצם ומה איובל כחיו
 גודל התפלה או החכמה ההיא וזה בפיוע אם בן שציציה ואז מלבי ענהם
 שב הצריאה ואז השאמה עם אמתך בן דבריאה מצדיקים ועלם שב נוקבא
 לאצלוק ואם נהנים כיסוד צלה כפוד מן ואז יודים המצדים מן הזכר ומצאיתם
 נקדו העלמיות ובכר יענה כי יש חסדים לאימתך ויש לאבא וגבורות לאבא
 הם חסדים לאימתך ובכר נבצאך כמלך בגן דעלית אפיס:

זה יינו ומצאיתם
 כיצוריה מנהם ומצאיתם

לפני שמה
 פונה

היין נוקצין חס
 מן המלכים שבטעיה

לשם אג הוא מעלה מן לאימתך ואם עבד תעודי מנין דכודין לאבא ואם מנה
 תעודי מנין דכודין דאז ואם בן מעלה מן דמלכות: אמתך ככין להקדים
 מן דמלכות קדים מלך דאז פתו מן דאמתך הקודמין למלך לאבא וכן הכלל במצאיתם
 כפונק בהמצבר את עצמו יצאיתם דא עת: וכן הקודמין מן דאמתך יודית ומצאיתם
 שאין כנגדה יורד אצל ההשפעה מנהם ומצאיתם מן דאמתך לאבא:

צמצוקה צמצוקה נבצאיתם כלהחמק יפס נב דתענה דלתה ואחכ יצאו צמצוקה
 ונצטנו להחל והנבילה כלהחמור ואז נצמרה טען שמינה לקחחם ש' זעיר
 וכלה בעלת באהנה ואז חזותה פנים בפנים לא שהיא אז נשוד נקודה פ כל אורך חמור
 באחור מינו רק נקודה קונה בפנים בפנים ואז חזותה נה' דתי לערך הכוקבא ונבילה פנים
 בפנים לצמרה ואחכ ממשקין וכתפן ל זעיר ואז היא מעלה מעלה מעלה חמה ולמטה לבד
 פנים בפנים נבילה אעתי ואחכ נצמרה לכתם מקיל יענה לעמנה ונבילה כהנים נכחו
 מקפתי מצא וכל זה לחול ואמעש נח עולה לעמנה פנים בפנים פתוה פ אז לעלת היא נה'
 דתענה דלתה נחול נה' ואחכ לעי ולכן חס ענים וביט אז חזרה הוא לעמנה נבילה דתיות
 קענה דתענה חזם עתה ויטקה ומנחין וכל מה שיש להם בחול נבילה דלתה יש להם
 כי מן נבילה דתענה חזם עתה נבצאיתם לקחחין גלה ינות דא פתה והוא דאמתך והוא לאימתך
 וניין גלה ינות לו שם נה' ומעם שמשנה דלתה גלה גלה כלם שהם שיצור וקמור
 גמנחין חס מ' נחיתך כי בזה תפן הדעה דרועים ומתילקים בעטן הנשירות

ובענין כי היה יש תפלת לחם לחול ואז היה אחור באחור ונשיה וחזרת פנים בפנים
 מעחמה ולמטה ועוד יש חזרת המלה כקול פ ויש כל המעלות האלו למטה יענך והכל
 לחנה

לחנות העיר . ואחכ לכתב העט מקיט אכזז ואיני יורג מעה היה לכתב ולע
 האמת חוזר פ כטור ולעקעות עלה זער על יהבו עד הקטל וארץ . וטמור .
 אינו עלה רק עד מי עלה עי יעשיכו אך מאלו מינו עלה רק לקעה . ונפסח הוא סזאר
 פני לא שכלל ראשון עלה עד מי עלה מליו . וטלע פ רח עלה על יהבו לקעה כמע
 שהוא ביע ממילא . ונפ זה אינו לא בעת המוסק לבדו . ואחכ חוזר לרה . ולחול עלה
 על יהבו לקעה הסתגל לחיכותה . וכן גלוינות קעה ראשונה לחוק עמלה . אך אינה
 עלה פארה רק חפון אך רח עלה פעהו . ונלפ לחולתה רשחורת כפסון כל השנים
 ולחזק כפסון גברת מנת מקיט פים נא' לבד פ עלה ישר נה' סלונחנה וחוב לפחד
 וחזק כמקיט איטעו נאז פ אימא עלה . יתק ונמעות זקופה כמקוסנה ולא רובל
 וחנה ראשונה אום מעלה ועלה שס רחל ויעקב בחזרה והכן זה . ומקיט אכלא כפסון
 כויעלר וכוכה העט ונפ מעלה הזער יתק וח עולין יתק והל עליה ג אך אינו רק נה'
 דזער על אורה העת כ אינן עלן פעהו ~

העלך ער פרת . מעשה שמתי לרבות קט קראשות שהיא אשר נכדו מעשה ער פים
 עד פיוס כל העתדה סגז עיך וסתנס מוקם ונפ האסור . יקן סתי וקתוס
 מועלנו יד יתפך על יד שגלך על החזה . ונעם פה העתה השיט . יתק פתם פתא העשתי
 קך אה ארעהו עולמתא שפיהן ולת לה עיין ועיני הנה חללמתי כה וחלה תק יתקתא
 ונחשטמתי שפיהן אכל לנה עיין כמו בלח אחתה שט' כה ועיני לנה (כורה עשם הדק
 כילח עוולה אחור פשא דזער ונעשך שפט מעיין לנה ועשין אס לה עיין . אך חל
 היא מן החזה ולענה בחזר זער ונש לפים להך זער מפפיים . יאוד מי יתחלים מערליס
 כנלי (כומתיקן להל שהוא לחית קיט אמעס אן עס לחית עיין לער כה שימעיכו וישאו
 עיין רחל ועב כנה זכ המראה להל ולא לנה פ שס האור ות מעלין ופנה קעטס לנה
 ולא להל . והנה כללה הוא חושך עתסן עיני חלל מעכ עיני פני עיה בלח העחר ועב
 אך לנע העיטס לרמוז על החשך הנ' . ונזה תין מהו עטן לחית החשך ומהיכן נעשך .
 ונפ לנה החשך הוא כללה ולא פים . ונעם לחית קיט היס ונענ' אז הוא מה טמור נל לעלה
 השחר לעמיה כ החקס המתפעטין כנעמא העיר מחסד ולמדה צך לחק היסן לשמאל
 והשמאל בימין לא כללח אמאל במענין וימנין לשמאל כנודע נש' זה יתמק ל' הסמאל
 פתן ונה ערה לערדה הוימיו על החקס המתפעטס נש' ארו שס חן קיט ולן חקול
 הימין והשמאל למש קיט ~

העלך ער פרת

הוא רחוק לבן יש לה קט בלכותיה משכח עמלת מעשה שהיא דעת קציה והנה קט עם
לכותיה הם הכולל הכרחה אך יורה נעשה מן סוף כה שאלו יקשרו הקלפין לפרה
נעשה ועבד מן כרחה שהוא מקום כרה ואין עם כה פחד מהקלפות עבד מן חכו
מעבדן קה היכלי הרוחנים בלבד שהם לכה לאונה בהיכלי לבנת הספר שהוא יסוד פורת
ועבד מן אחרים ככרה זו המבדיל בין יום ויום לילה פקיסוד הוא הקייעה מבדיל בין מיס
למיס ופ מן אחרים ה' פחות שמו כי פיסוד טק' ה' פחות כי הורה הכלל לשני הפחות
שהם עלו והוד עמו ואחכ מהלה עלים שהוא היכל אלהי וואחכ אמתאמונה שהוא
היכל הרקין ואחכ השפכו בהיכל קלם הקלעים שהיה מענה עליו ולבן אמונה כה
נעשה עליו סוכה לעמך צמוד הנה מעופו של מעה ועבד כללה שאז הזכר יורה מן
האפלות הכרחה כמו שיהא מדון גמלה פנייה זו שהיא היכל קלם לכה עב
אין אמונה השפכו משכ' (שחרת שאז היא עלה מן הכרחה ל אצאס מעדוות עמו
ומשום זה נב' לא יש עילה אפים עבר פתלתי אשחרית מעמה היא העולה למעלה
והיא מעגרת הקשוקה ועב' היא לכה ל הקחוקים שהיו לדינה מן ע' עילת אפים
כעלה בה העלה למעלה מן בערת הורה יורה ככרה לויכלה נקוה המעורר
השוקה ואין אידיהן לעשות עילת אפש לעוד אותה עוד יש מעש אחר פ' שחרת
החסד מהשורה לזוג זשר ומוק פנים לבש (כעלה ואז אין כוללן כל העולמות מעלן עמין
וכוחיו נשמעו שקם מעשה יורה כרה על האצ' במוד מן ע' עילת אפש עליו הכן
ולכרה אז מעשור מוד הין שהיא הנבונה ואין צדו לבלע העולמות ולעוררן אמש פון אמש
עבד כדן ככרה עב' הוא המעורר אז וכולל העולמות ועליו עשה הזוג ועב' יש עילת אפים
מעט' שאין עליו ידון עב' יש זוג וכולל העולמות ע' הנבונה אמש פון שהוא קן לבן הזוג
הוא הוא צמוד אחר במחור אך בעצת לו יש למעלה מע' שיעור הזוג ופ' אצחו מן צדו
סח לעוררו ועב' לא יש עילת אפים פ' הנבונה מן שהק זמנה לא אצח אחר חכה ככרה
נבנה יובן לעה מן זוג אצלית בעצת לא למנה בכרה כה' (אמש עין הזוג הזה
דעצת עביו הוא פ' האמת הלה החזונה צחית היסוד לבדו יורה מן האצ' ל הכרחה
בהיכל קלם ומדון לעבור עב' אחר במחור ומש שזים שמתה לאופס קמחזונים
קולם אחר מן זוג זה משתגע שמעה מלפס חקעים כה' ע' פקוד שאין המלפס צדאים ע'
קיסוד היסוד ואחר אצלית מן ההת' עליו מזדונע עם המלכות משמש שמעה למלפס
חקעים ולבן יש האצ' מעט' שהוקף להם הזוג רמש החול צדק להמבין אחר חכה לילה כי אז

משלה

כַּפְתָּן הַבְּחִינֹת דְּתַנּוּתֵי אֱמִתּוּת וְהַקְּיָתוֹת שֶׁנִּכְנַסוּ בָּהֶן וְקָרְיָאֵת אֲשֶׁר כְּתוּב בְּתַלְמוּד אֲדָמָה דְּקַמְּרָא
מִן קְרִיּוּת וְעַתָּה יָסִיד בְּדַף עַל מִקְרָא עֲבַד וְהֵאָדָּם:

לכבוד הכבוד רבנו ליעקב דק ק"ז ב ק"ס : צ . ק"א ב

השבינו אבינו רבנו ליעקב דק ק"ז ב ר
קדושת רבנו ליעקב דק ק"ז :

בבית סה"ט א עזרה יעקב דק ק"ז ב :
עזרה יעקב דק ק"ז ב רבנו ליעקב דק ק"ז ב
ועזרה יעקב דק ק"ז :

ויעבור דק ק"ז ב : אטע . אטע וקא ע"ב

נפלאות חיים . רבנו ליעקב דק ק"ז ב :

ספר תורה רבנו דק ק"ז ב :
ליעקב

וְעִירְתָהּ

נהחיל נפאור דקמלן יתפ' דעקידה ואילין יוכידי נפ'
 לעיל בפי' כל יתן שעשק מעבדן עב דקלס שאומרים
 קולם מורו ועש' א'ך מעבדלע דכרוך עד פגשק קלפן קכגזר ימדענן ומגבלן חילפן
 ד' לא שונות דעשית כע' ש' וכלו חתפ' לרופ' בחינת פגשוק כע' ש' וקלס דע' כללן
 לענין קלס ד' ג' ש' ל' ונג' גם מעוסרס על סדר ד' סדרו' של מענה ד' ש' ד'
 כפי' מעתק סידור וכל של קמל' כל ד' ש' ד' ש' ד' ש' ד' ש' ד' ש' ד'
 כלכד מעלנ' ור' ק' ש' ד' ל' ג' ופקדנ' כמקודש ש' ונ' ור' ח' ור' ח'
 ד' ש' ד' ש' על ספק ד' ו' ר' ח' כ' מ' א' כ' כ' א' כ' א' כ' א'
 וק' ג' ע' ע' ע' כ' ח' ו' כ' ח' ו' ח' ח' ו' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ו' כ' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ו' א' וע' כ' ק' ח' לעק' ו' ח' ח' ו' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'

עטן אחד אשר סומנו לא עטש הוא רג יא עשרה קליטוב דונעפ
 עשר דקדוש וכל עטן זך בעלוקה אפכאבון נר כונור פ פונתג
 קסל פ על עשתי עשתי יהעפ עשתי נעש . וכלה אמעתי ומעוד זל
 עטן זך פ אחד עשתי סומנו קמנו רס יא דעשתי נרנע יא עשר סתרי
 דקליטוב ועוד כחא אל קדוש למתווך אופס רס יא ואלו קים דעשתי עם
 אופס כחא אל קדוש למתווך אפ יא קליטוב פס יא סומנו פמתי וכלה
 יאמלן אופס לקול למתווך אופס אז קים דקליטוב נשארס יאמלן קים
 חיו . וזל קמם שקמנו מעמל מוכס פ הוא מעש אפ מלך דעשתי
 ואין כחיוק ואין כח למתעב אהב פנעם אהב שמעתי שמעתי זל
 פ שאר פא סומנו קמנו פ עשר עשתי זל אפ פשתי למתווך אפ
 קליטוב יש עשתי אחד שקא אור קמנו ונדע כאור מעקי פון שונ
 מעק כחון אטנו עתק לעשר ונק אחד ואכ זך למקי עם עשתי כאור
 פמתי רס יא סומנו קמנו . וכלה שמעתי פמנו . פ רג קמנו
 סומנו שמעתי רס כש רג ורס פפ ורנן . נחל ושלח וכלה רס
 כוד יחוד ומלך . רי חמוס פחוקוב כסרון . ועש שקמנו קמנו שקא מלבוב
 הוא קדוש ומשום מאד וקליטוב וכלה פס לבן קמנו חסר רע אעש שקא
 מעבלי פמתי של קדוש . אהב סומנו רס קמנו פמנו רג שמעתי רס
 פ סומנו אהב למעתי קמנו ואשונות . ורס פכא רג . וכלה זך הוא אפ
 מעקי פ פמתי ככנה הוא מעכל ועטן כען קמנו ואינו זך איש
 מעקי פוא זך . וכלן פראז פ שקו קמנו קמנו עי פמתי פסא
 קמנו שרא כען מעבלי קמנו רס יאמלן רגל אז כלכונג זך . שקא
 דעשתי שקבון שקא אור קמנו ועד הוא קמנו קמנו מעבלי שש פכל קמנו
 שרס וכן שמעתי קמנו עשתי שקא הוא לבונג זך . וכלה פא סומנו
 קמנו רגל פמנו רג פמנו קמנו קמנו קמנו פמנו פמנו פמנו פמנו
 ימנו זך קמנו מעבלי שקמנו קמנו קמנו קמנו קמנו קמנו קמנו קמנו
 עטן ולבא רגן מעבלי כל וקמנו פ קמנו רס קמנו קמנו קמנו קמנו
 לבן שקא פל שקא קמנו קמנו קמנו קמנו קמנו קמנו קמנו קמנו
 על קן מעבלי פמנו אהב . ורגל קמנו קמנו קמנו קמנו קמנו קמנו
 ועבלי

הכתובות
 ד דונעפ
 אפ פמתי
 קמנו
 קמנו
 קמנו
 קמנו
 קמנו

ועבד עבדיו כעבודתו וקדושתו וקדושתו כ' י' כ' סדר קודשיו כ' פתח ישיבת
 דמקרא קס כ' שיעור י' ז' וזקנו יקרי. ועבד נבאלס כבדכא נאוקס
 פצה ודכפניו ע' קצה כפי. וקצפן יסוד. וקח לכבד מלבוב. וקלבונג אור
 קמק. פ' נאמו דכפן לקשר חלבונג שמיא קמלבונג עם אור קמק פ' שרוא קלונג
 כד שניאוי כג. אמלש קיסוד שרוא פחכפן ימן קשאז אכל קוא עליון יופר ימן
 קמלכוב ד' לו שניאוי בורכבד קשליון ולכן אנו מתכבד ד' לא צ' ע' קמ'
 מעור מ' אברהם כמש' על שך ל' שר רעור. וק' ע' כ' פ' ושלח ע' ד' ק' כ'
 פ' קוא ק' כ' אמלש נואאין מעמנו מעפיש נוקעט ונלש ועשך כשן ק' אכל'.
 וברכוס נש' פ' ק' קוא מעלח מעמנו פ' קוא ק' ימן אכל אינו מעתכ' כ' נש'
 קיעור אכוד לחסד. ק' א' ח' ע' ק' ל' פ' ק' K'
 יא ס' מעמנו נ' כ' מעטן ק' ק' ק' של ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' K'
 נעשפס מעמנו ש' נש' א' מעמנו ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' K'
 פתחונג וסוד ד' לחורס של ח' פ' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' K'
 כ' א' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' K'
 לו קס סוד זש' ונוק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' K'
 למען כמקום זש' ונוק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' K'
 קוא. ולכך פ' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' K'
 ואימא. וק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' K'
 פ' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' K'
 עוים וק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' K'
 אכל אדום. ויא פ' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' K'
 וק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' K'
 למען מעמנו ע' ק' ק' ק' ק' ק' ק' K'
 ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' K'
 אימא. פ' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' K'
 כ' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' K'
 וק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' K'
 ק' ק' ק' ק' ק' ק' K'

ישמחה אלהים ואלה שנים יא אדם נמוך ונס קם עולין כנב' שור ונש רחל עטן שור
 שחור פניו עטן ופי ונגע כל שארתיקטם אתי זקם ניטקפס תעמתיך דקמנוק
 שנס תעמק נלדס כטנו שנת' כעטן קדוש כחכ' ונלמס נג'ו שפח
 יעטן כקמק וקעטן לעק שפח רכ'ו ככרועי רכ'ו כעטן כעטן כעטן
 של קפ' לין שנס כתיב קמתיך דקמנוק דשם אלהים אשר כעטן יולק קח
 כנ' א' ושי' כעטן רוא שם' ואם נענג עתקס דו ראשים שש כעטן קעטן
 א' מע' וא' יע' קה שפח עם רכ'ו כנ' שם שור' קאשין קם כעטן ד' קמתיך
 ונ' לקעיקס שנס נג' . ונ' ק' כעטן לעק קל' פ' ע' אלהים אתהם יתב' עיוניס
 ימ' קמתיך דקמנוק כעטן אלהים וקם נג' אלהים אתהם . ונ' דו ראשין דעטן שטן
 קם ד' קמתיך דעטן קמ' ונס ד' נג' רכ'ו שם' דנ' . קה ז' ועם אלהים כעטן קעטן
 עין כנ' א' שפח א' . וכן כעטן פ' דשק' קם שפ' עטן יתב' קעטן
 שנס קמתיך דקמנוק שנס עין וד' קמתיך דעטן קמ' ונס קמ' קם
 שפ' . אכל' דנ' קעטן קם א' כעטן נ' . קה דאיתא שנס קעטן י' ונלמ'

קל'ו ר' אלהים קעטן כ' קח כעטן כעטן
 פ' כעטן שפח יע' קמתיך דאיתא קם נג' קמתיך ונלמ' כעטן קמתיך
 נג' שטן . וקעטן פ' שטן קח כעטן . כנ' כנ' ר' כעטן ר' . וכן
 אכל' קח כעטן דק' ית' שנס קח כעטן . ואז' נ' ז' שר' אפ' שפ'

כעטן . וזכ' כנ' שטן וקמתיך . כעטן ר' . וכן קח כעטן קמתיך
 קעטן ר' כעטן קמתיך . ואיתא עטן קמתיך קח קמתיך יע'

איתא קעטן כעטן כעטן . דאיתא שנס כעטן קח כעטן קמתיך
 ונלמ' פ' נג' . דאיתא קם נ' שפ' אכל' דעטן ונלמ' שנס כעטן

ונלמ' עם כעטן כעטן כעטן קח כעטן נג' רכ'ו ונלמ'

אכל' כעטן ר' כעטן ר' לע' שנס קח קעטן קמתיך ונלמ'

דאיתא דשני' שיקו ח' שפ' ר' כעטן ר' כעטן . ונלמ' ר' כעטן

דעטן יקו ח' כעטן ח' שפ' ר' כעטן . ושם כ' יע' ר' קח כעטן ונלמ'

ידו אנו ר' קעטן שנס שנס ח' יע' ר' ונלמ' ר' כעטן ר' כעטן

כנ' . ונלמ' שנס כ' כעטן ר' קח שנס כעטן ר' כעטן ר' כעטן

כעטן ר' ר' כעטן ר' כעטן ר' כעטן ר' כעטן ר' כעטן ר' כעטן

תהי

כללם כן. ופס כהני כבולן זכ וקבון בעס קשט ועקשאר כללם כו. וכן עב
 זק עד אס שיקוּלֶכֶּה רֶחֶם זכטן כו פוס שכת ושבולן כללם כו. וכת שכת
 למד שכתהו בעטן שם יתב זכ שכת לאו יעדו בעט קשכר ועל שם שכת
 קטלוק קתשם ככ אוקיטו קראשנוק של קשס קוּכְרֶה לבל יום ויום לפור
 ששכיס יכתנ לזכ. וככ אוקיטו קראשנוק לכתנ קול קשלים כעוד ולפוס
 יכתנ קול. וככ אוקיטו אוקיטו לעופב ולעלע למעל כעוד וככס
 יעלע. זכ ככתנ כנע כ' קול על רחיונוק קשלוק עכר דס ששכ סחיונו
 תעד וק קבלוק כעלכוס קשכ. ונודע כיתלכוס קשכ קראשם שיקוּלֶכֶּה
 קאתהו ששס יתב ויש כו אוקיטו וקבון כ עי ששק שיעק דשס אמכ
 קראשנוק אנו מעלם ששק תעדנוק של עשק כו'ל ששק אוקיטו ששס
 שיקוּלֶכֶּה שגיא תלכוס חשק. ולכן כדך לבטן ולשלבשם אכניקן כשכד
 שיקוּלֶכֶּה וסס קנעשטן כ' של שיקוּלֶכֶּה וכן שאר ששק קשילעב עששק
 אוקיטו שם של שיקוּלֶכֶּה וע' כן עטן קששק תעדנוק דששק שס.
 יתרה איצו תעדותן זכ ככד סארו לעל סס' שיקוּלֶכֶּה לעלוק
 שאר חק. קששק קששארם לעלע. ודעפ כחיוניע קה
 ע יוכי תעל שאר חקיס שש כעטן קחכוס תעש שיקוּלֶכֶּה כל תעש
 קחכוס זכ תעש שאין חק לכל קששענוק בולן של יקע נ' כו שוס תעלוק
 של קראשם של חק זכ חק כחכ וק' חק זכ דלע חשוק ועק אנו זכר
 של קשלים ולאל קתלוק. וכהיכא ד' שמשל ע' לעלע.
 ז' ששק שטן קששק ששכ
 ששק ששק חק כחל ניס דששק שלמע' ע' יא סימע קקוקי ונע
 ששמש חערה ז' חאוסן אחר זקוא כ אחר עליי' קראשנוק דששק
 נשאר ז' חיונוק אוקיטו לעשק. כ קש יא סימע קקוקי קלעו
 למלכוס דששק חתיטוק קה סס' א' ופנשוק קמלכ' לחיטוק
 ע' קה ז' ס' אוקיטו ופנשוק ע' עש חיקטוק ח'לפ קה ז' ס' חק
 אוקיטו ופנשוק ח'לפ עש חיקטוק ח'לכ' ח'לכ' קה ז' ס' חק אוקיטו
 וק' ח'טוק ח'לפ עש ח'טוק ח'לכ' ח'לכ' קה ז' ס' חק אוקיטו וק'
 כו'ל י' ס' חק שששוק ז' ח'טוק ח'לכ' ח'לכ' ע'ל' ס'לשק אחרונוק

דעה

תפילה

27

בעלמא ארנס ימב וכו' ובר עלינוס הכתיב קויפס על ככהאק. ולמ קראוס
 נהשו כתיב וכו' דאכיון קרפופש אזו מעלן אשר הכל בעשיר קרפופש ועי' ימב
 וכו' קפסן בשלוס אזו מעלן הכל ה' מעלן בעשיר. ואחר שפארו טסן
 קקדש נבאר כל שאר קקדשים דק כללוק ואח' חזור
 עין קקדש נבאר נבאר. דע כמעט שפארו פני קקדש שלאחר קרפופש שיש כוב' ימב
 וכו' וכו' ועי' ימב וכו' קראוס על אכיון אזו מעלן אשר הכלוק קרפופש בעשיר
 א קאק. כך ק כל שולש ועל' יש חתיב בעשיר קקדש כק דק עעוד קמ
 עלה כל א' ובלל בחפיו ט' קמ' בעשיר. ככר קר אח' ס' וסכח' וכו' יש קדש
 אחר וכו' יש כוב' ימב וכו' דאכיון ודפוק על אכיון להעלוק קשק הכלוק קאק
 ואל ספק להעלוק מהכל קשקש דכק. ודע פן שולש קכדאק לשולש קאקלוק להפיק
 קדש וקדש ברא לפ סכדו סארו להעלוק פ' יש קדש ס' שולש קאקלוק לשאר עולמוב
 ככדאר קעולמוב פן קעלובק בעלש קדוש מעלבאק פ' כראש קעולש שלמעג מעל
 ק חלק קעשיר עבד לבד אכל העלובק של קאקלוק בולג ידק למעג כראש קכדאק
 ואין לק קשר נדול מעג ואין אק להעלוק אכ קדש' כ' קה היא קשוב עס מעלובק של
 קאקלוק לעגה. ונבאר עבד קקדשים שלאחר קעש' כ' קנג ככד אחר קעש' קדש
 אזה איו אומדס קדש בעשין קרא כל קקדשים קראם קעש' קו לעלוק כל מעלמוב
 למעלוק כד אנוכללו כל קעלמוב בעלש קאקלוק לעשוב קזווד קעל' ודע אז
 בעק קזווד אין ש' ק' חודש' ק' ומעלוק לב' וכו' שאר קעולמוב קס מעשין כדעוב
 כתיבס לקס סעוד און קסדר קמ' ס קנז' כמעט מע סוכ' קאקלוק של קזווד
 דכקכ' יד' ואחר אשר עעג קזווד קעל' אזו ככדן לחזור לעלוק
 קעולמוב אקכלו אוקו קעפע קעפע ע' קזווד ולבן איו אומדס קדש ימב אחר קעש' ס
 שאז קרא עבד קזווד קעל' כה לב' קעש אחר שולש קכדאק קאקלוק כה לקכל' קעפע
 קזווד קרא. ואז מעקלוק קעפע קרא עקרא עבדן כוספ' קדוש קעל וכו' ואח' ס
 קדש אחר כה לב' קעש' ככהאק ואז קעש' קעל' קעל' לעבד' וכו' ואח' קדש אחר
 לעלוק קעש' ככד' ש' קקדש קרא. ואז קעש' קיא פקעס קקעש' וכו' וקדש נשאל
 קעלוק אכל מעשין קדש ככד' איו מעל' קעל' ק' ק' ככד' על' אכל קעלמוב ככד'
 אכל קרא נק' קדש' ימב' וכו' וכו' קרא כה לעלוק כל קעש' וכו' וכו' כסוד
 כמיי' קעש' ולבן אומדס אוקו קעש' על אדכס ועל אדכס שמת'. ודע יב'

והשם נחמנו בליל
 וכו' דכתיב שהם ימב
 מעלים וכלבן וכו'
 בליל וכו' דכתיב וכו'

קדש דאחר

קדש אחר
 העשירי

קדש אחר
 וכו' וכו'
 קדש אחר קדש
 קדש אחר קדש
 אעלום הנשיא
 קדש אחר קדש
 והוא במלך וכו'

שפ. דבוננו דנו' . עטן נוסח קדוש עטנו הוא פ דנו רגלנו לנוסח קדוש שם מעב
 כחול שם כעמסם וגם סוד קדוש חשוא ויפלו ויפלו רגלנו כגל ונרא כד . פ מ
 יבדל עד מעמיק דם יד פקד לט שה הוא גם שפילתו נסודו לא פנה א'
 דכרא פ הוא מעט זק נוסחו יבדל ויבדל שיש רחא בעלמא הוא כדעפוק
 וימלא מלבוכו ויכח טרדע ויבדל מעמיק דה יד פקד ויד אחרים דמיוג
 אופוק עמנוק בעמל פ כה ימל פ היא יד . ועד יש כח' א' דפקד מן איתן
 יבא שיש רחא ופ' עד לאשן בעלמא . ובה אחר לאופוק שיש פקד שיש רחא
 מעבד לעלם לעלמם עממא . דה פ מ' אופוק וימל פקד . ובה ליל כל חלק
 דפ' שיש רחא פ כעו שיש על דווי נחלק ל' חלקו ויהא ד' אופוק דתשואו
 נ' אופוק דמלוי ובה אופוק מלוי רחליו כן נחלקים פקד פ כחל . ש' פ' פקד
 שם יבדל ויבדל אשן רחא ויעשיתן אז כעס ועלן איתן . נחזק ליעב י'
 אופוק מלוי זקם לעל פקד שיש מן בעלמא עד מעמיק ועלן אז איתן אחר
 כעס וכן דאני לגנו . וחזק ליעב כח פקד מן איתן יבא שיש רחא ופ' עד
 דאשן בעלמא ועלן אז איתן אחר ככדע . ובהא יבדל עטן א' פ' ק' מעב
 פ דנו רחא לעל עטם שם למעל בעלמא . ובהא עטן כעטו דחשעם כחל
 איד עמנוק פקד . ואח' נחזר לבאר שם דבוננו לחד פ קס כוונ' א' לעשן קדוש
 דמחין ועל זל יוכעו קל' פוק ויעל בעלמא . יאמעו כעטו דחשעם כחל
 עמו כל אופוק יבדל ויבדל שיש רחא . ויעשן רחא רחא קל' פוק רחא
 כחיוכ כח' אדל' כעטן אחר עשר פיתע קדוש רחא ויעל ואחלם עטם כח' פוק
 עאר פ' כחן ונרא פ' ד' אופוק קדוש רחא על חיהר אפא ואימע .
 זשור ונרפק . ודג כוונ' קל' פוק כחל . אין קסם א' ואינוק רחא כח' אדל' פוק
 אדנא שם יק' לב' כח' פוק רחא כח' פוק . וסוד רעין פ' דנו כוונ' שכל קל' פוק
 נעשו מן פוקדו של ז' חלפס וגם יא' לב' שז' חלפס חמנו רחא כחיוכ זש
 ונרפק . אכל כח' פוק רחא לא ש' חמנו מעבד חלפס ודג זשור ונרפק רחא
 אופוק וז' של דווי כוונ' שיש כח' פוק אחר עשר כח' פוק רחא . ודנו רחא שם
 אופוק אחר דנו של דווי שיש וז' נעשך רחא ל' קל' פוק רחא . ונרין ימס כח'
 שארפס כח' פוק . ודג רחא שאין חיוכ ל' קל' פוק רחא ויעל שם כ' אופוק
 יק' רחא אופוק אחר דנו וז' שיש זשור ונרפק רחא . ודג רחא שאין רחא

מעב
 ט' פקד פ' א' פ' פ' פ'
 פ' פ' פ' פ' פ' פ'
 שחש ד' פ' פ' פ'
 ז' פ' פ' פ' פ' פ' פ'

כ"ג

היב דהקטא דעתיקא כבודע פ אבא ואימא במזלח אהכלילן וזק נמשך בו נב מן
 המזלח השמיני העליון ממנו אש פאכנו לק פ יס בו ג' קווית דעב לזון וזק
 ואשית כל או קהמאכנת הוא מן הדעת העליון לעתיק יומין הנה השא ללא אהרע
 אש קבעת קהוא נפוז קלעלהא ומזחא דאריך אפין והוא במיעת קהוא חנינא הינד
 על קיומא דמזחא דאריך אפין והנה משם נמשך עד דעת דאבא ממזכנא למזכנה
 ומקדעת אל אבא נמשך עד היסוד של הנה עתיק לא ידעו שעו ומגש ילא וינא קימוד
 של אימא בכמה ראשונה ונעמא פ האימא דעתיק מיסוד דאבא הוא הנה אויבא
 דכיא וכמו עבא דה ונהה האו כוחא הוא כללמן ג' שמות דעב דמלוי יולן והם
 בנימ' הן ואלו הן שמות שנתן בפה ראשונה שעולם ליו קס במיעת הכל אש דה ואח
 בזע השט נהה בה שם א' של עב שהוא עב הבורה הכוללם הו אורנות כבודע ואלו הוא
 עיפה זעעית ממנו לקולד ועב במיעת הו הוא בנימ' נבול שיהא טקבה ועב הוא קימ'
 חסד שהוא זכר כמ' בהש' פ' בשלח ויה' בכונס א' ועש' ויודע פ חסד נעז דמזחא לקימ'
 ונעמא פ זה קימוד דאבא קאא נמשך מן ההמד ודחיה לקא פ קנה שם עב לזון לעולם
 הוא בתמיד וכן הוא בנימ' חסד כמ' ואכ' חיונה ג' עב שחס הו קעטן הוא פ זכוע
 יעין הנה חסד יש בו ג' פקין הנה חסד חסדים כמ' כפ' יתי' ואלו ה' פקין קס יעילין
 כפומא דאמא ונהגן א האימא וע' נעשית כל וזהו מש' בזוקר פ החסד מכונן
 למערכותה ונעמא פ בחינה הכל קוק אשך התי' אבא למימא ט' אויבא דפא פ קס
 סוד חמא חסדים וקהמא עבוכות שפסוד אימא ט' אשך דכא ונהה מש' אהרע
 בחינות שחס פסוד דאימא נעשית כללעלהא דזעיר אפין כמ' באדנא דפ דעב כ' עתיק
 ומחס נעשך בחינת מוח הינדע דזעיר אפין ונעמא פ האימא הוא שמן קימוד
 דאבא ואימא נעשה קדעת דזעיר אפין חמא לזיוה טנפ האי אויבא דכיא הוא
 כוחא דגנין פסוד דאימא כמ' לכן אנו חומרים פ מן נה' דאימא נעמא ג' מזחין
 דזעיר אפין ואין אנו מזוסקן אהאבא לפי שהאי אויבא דכיא בכך קוא בכלל
 אימא פ היא לקחת כמ' ונעמא פ אחר פאק ראשונה דכיהא עולם אהא
 יעתיקתא דכלל שית קמ' בפניא דעעוהא והוא הזעיר אפין הכולל שש קלוקת
 כבודע ומתם פתחא דאימא פ נה' שלה נעמא מזחין בהש' ונעמא פ מקוקה
 נפוז ומתם הנה השיה דזעיר אפין ואז אורת הכל הנה אויבא דכא כמ' לקחו
 קזעיר אפין ואז חזקה אימא ליה וק פתחא ככתמלך בתינת בתולת פון שקזעיר

עתיק גלגלהא חד
 קב ילא ונו'

הכל קנין שקוף בחינת ה' ואז נעשיר כל בחאת הלילה . ואחכ נמשך
 זונת החרתן לזעב וינקפה ואז נמשך עוד ה' החתמתן א המלכות ותחלה
 נ' מוחין דחכד לזעב הם מאיהין בלגלגתם דינקבא ואחכ אבו מסקיהן
 נפשותינו עם כבוד מעיין נוקפן דרך פקדון לצב פ הוא לילה . ואחכ נרתן
 הזעיב כל ה' החרתן והוא עם ב' דחיהין ברכושם וכמעילואו שקוא בעמל עב
 קדם כנודע והוא בעמל ה' והוא חכל על הקבצה תראה . ואחכ בשני זונות
 של היום שהם שמע לזבא ואימא נשים שלם לזעב וינקפה אז הם
 זונות נעולים להעבד ולקולל וזה נעשה בצל יום ניום . ופ נה' עם
 בעטן פדך חפיק' כות' פ אהי חידים של בעה שהם ה' מצבעת ימינים
 וה' שמעליים שהם עטן ה' אורחות מעצמן כשלות הם נעשו בחינת כלל
 המלכות להיות לה בעתים המיין נוקפן . ואלו נמשפן לה משם כוכו "
 אכענה שהוא תלפ עם אהיה פ נפ הוא בעמל ידך . ואלו קב יום של ענד
 נעשים במלכות כל פה קבל לחיות בעתים המיין נוקפן קן יד הימנית ליד
 שמאלית שהם זונות ובעתים המיין נוקפן "

בעטן חסדוק אמנו בנזק פ' בגאעיה ז' דאנלפ עלי עם בן עב בתען
 ובארשין נשם באכנו כוונת וכל פ עם בן עב הוא עב בתען
 ובקם ה' אורחות . ותחלה גלפ עלי ה' אורחותו שהם כמעטן חסדוק ואחכ גלפ
 עלי עב תען עמנו . ומוד עטן זה הוא פ חנה קרפח טכאן קם עב ה' פ .
 העב הוא בעמל חסד והוא באבא אך ה' קם גרנה שהם ס' מה בן של א'
 מהם הוא עב כמקור אמנו בעטן קרפח טכאן והם מן קרנה ולמעט ולפן
 הם זכורות . ונמצא שגלפ עלו ל' שמע עב ס' מה בן כל א' בחינת עב
 ואלו קם כללות כל קרפח טכאן . ועיין בדפוס מקורם לזה " וגם =
 סדרוש הצא כי הוא העקר באורך :

קחמד איתנה נ' פקין לזנע ימין נחסד בעמל עב הם ה' וזה ה' ה' נוח
 חסד בימא בזונת ראשון לעשוהה כל נטך אריה רפא שהוא חמס
 החמס . אך מעיין נוקפן שבה קם ה' גרנות בתך כל זה . ואחכ העב עמנו קול
 מיסת מעיין זכורה שבו . וקנה זה נמשך מהדעת דאבא שקוא עב לולין וכן ה' ה'
 נמשך ממנו . ואמנם זה קדעת של אבא נפ הוא נמשך מן עבר עליון שקוא

הוא
דבר
הוא

במתן ית' דהקטא הנשפע ממנו שכל ע"כ שיש בו נ' שמות ע"כ לזמן ואלו
 הם היו ז"ל שם נמשך מדעת טלון דערתך יומין הנבוא בלילתא הילת
 והוא ע"ן אויבא דקפומא כמותא כ"ט ש"ס וקנה מהדעת דאבא נמשך דכך
 היסוד שבו הקץ טיב לא ידעו ש"ע ואלה הנבין ספור דאומא ובצאתי מע"ס
 מיסוד דאבא ע"ן אויבא דפא וקנא נ' שמות דיוהן וענן ה"ו נעשין בה
 כל ולבן ב"ו הוא נקבה וקנה כדע"ס הקמס הוא המעלה כפי חמלה ולבן
 הוא הויה דע"ב שקי' בעמ' חסד והס' עקים שבו נ' ע"ב וזהו הסוד של
 הקמס המעין למערושהא כנ"ל בזוקר פ' י"ג הוא עושה אורה כל " "
 וכל זה הוא חסד אויבא דפא ונתלק לה חסדים ואשאי דכ"א הם ה' נקודות
 שפסוד שלה וקס המעין נוקד' עצמן וקנה כל זה נוקד' איה בפאה הוא שונה
 שנוונג עמה בבחי'ת' עולם בהמלת האשלות ואז שנעשית כל וכנ"ל י"ג טה
 חלק מן החסדים עצמן אז יכולה לקבל עיפת החסדים עצמם שהם עיפת קושיית
 של מעין דכוקין ואז ראויה לעיקר והכן היעב ע"עם כל זה שהוא בחי'ת' ה"ו
 והנלק' וקנוקסא שבחסדים עצמן ש"ע הנכל לקבל החסדים עלנכסם שהם הע"ב
 דכוקין והוא ש"ס ע"ב ה' הנכל כל ה"ו הנק' ה"ו נשקם יחד נק' שיקר ע"כ ה"ו לזוקר
 פ' ח"ן שיקר בעולם אם לא ע"י ששקם ומהו סוד וקנה פניו מענה מהין לעת ל"ו פ'
 חקין חסד ע"ב ול"ו נקרה ה"ו נשקם פ"ח שהם פ"ח נכ"ס ומחיקר ששקם נעשים
 הנשמות ככודע פ' כל נשמע יונתה מלכבשת במקצת מן ח"ו דוחא דאדא בעת ק"ו
 קנ"ו והכן זה מהו ש"ן לבוש הנשמע הנעשה מהחוק דוחא דאדא ב"וה וקו"ל נ'
 מהחמד כסוד אוק לא שחוק מהה"ו ואז"ל לבן אוק הוא מ"כ שהוא נ' נקד' "
 (קנה) משאו קע"ב ה"ו נעשין המנוחין דזש"ו ונעמא פ' עתכבו אויבא דפא
 ואשאי דפא חק/ספור אימא נמחם נקבו גלגלא דזש"ו ב"ו באדא
 ומב"א נעשה דעת דזש"ו חפ"ן וכבר ידעב פ' דעת דזש"ו נעשה מיסוד דאבא
 ומיסוד דאימא וקו"ל ע"בן זה שחמ"ס והכן זה וקנה זה זה האויבא אחר
 שהנחיל אבא לאימא נק' שלה ומ"ו שאבו אומרים פ' ה"י לאימא הם מנוחין דזש"ו
 ואין אבו מנוחין אהאבא פ' נ"פ האויבא שי"א מנוחין ככ"ו נמשכ שהו' מנוחין עצמה
 ונעמא פ' כוונ' ראשון דבהי'ת' עולם דאבא ואימא קיה כפול והחלה עשאה כל וק"ס
 נק' בה עיפת ע"ב דכוקין וכל זה ע"ן פ"א דאשונה ואז נעשאו מנוחין דזש"ו כנ"ל

ואז מהלבאין במוד האל ונכנין בהא דזעז אהיה תלה טינת וקאות לטקד
ונק' אז מהתחא דכלל איה במפגא דזעזורה ואז סורפ מקור העיין דאימא פ יסוד
סבה נעלה ונגז דעלה על וסורפ פתחא דזעזת מעינול הקורפ הפתח פ שון מקומ
פחחא קור' צ' באוס' אחר פ אז טק' כל זה לעשר עצמו וקנה אימא לא נעצת
כל וטת לקל עיפת הזעז לא בצו קלל הזה כח וקודס חיתק נעלה דחומק סקני
ומאכ טק' זה כדעת דזעז חזקה אימא לחספ פתח ואין בה כל דגאני לעשר
וחזרת להורה כעלה ככאשונה וזקו סוד אפרה קנ' חילת השחר זחמק צ' סל
פאה ודומק ככעלה כל שעה וכל זה קוד כענה פ לכן אפרה יקדוקת מעד
אימא קו ידוק המקיפ קלל כביקוטן והנה כאז חזרת אימא להזעז
שעש אחרק עש אכא להמשך מוחין אחרים חדשים א זעז כבודע זרך לעשור
בה המיד ז' פאור יחד בזוון א' א' לל וא' לעיפת הזעז וכן קעטן המיד כלל
הזוונ' דאכא ואימא להמשך מוחין לעשר קוד ז' פאור יחד כג' פ לעשר
חזרת להורה כעלה וזה ככל דמניד והנה אחר שטתן זה קלל מוחין
דזעז אז חזר זעז וכוהכו למלבוק כפאה דאשונה צ' ועושה אורה כל
ודע פ עטן עשיית כל זה הוא פ פהשן לה אז טינת מוחין עלתין
בז' באשונות וקס מנתפעין ככולה כבודע ואז פ קס יודקן האר' ה'
החמרים קס נעך פ פסוד שלהם ואז קנקנות אימא ומלכות מקלן מוחין
לך דרך כעלהם זו טכס כפנס וזו אחור באחור ונכעת עכב וכוהן בה אחר
כלתה ה' החמרים שלרו כסוד אחור באחור ואז נעשית כל ואחר חזר אכא להמשך
מוחין עצמן פטמיים של זוע וכוהין דאימא כסוד מוחין ובסוד זוון פ כן
ומש נמשקן לעשי ולבוקה כסוד דזעז עצמו ואחר כסוד זוון וקטן זה מאד
סאזר ביאנו כיקוטן והכן דגאזר מאד פ המוחין דזעז יסדס כמה כתיב
באחור ולפני ענין ולכן עב' זרך לעיין כעטן זה על פניבות
וכס ידעת פ מסך מה כן נעשה חלו ומעט שהוא חסר פש' רפח ושעז פ
בתלה נמשכן לע מוחין מן סך מה כן ואחר מעט שהוא חבמה ומש עיפת
זעזיית ממש ופחזוק לעטן פקנה זעז כוהן ה' זקו כסוד זוון אחור באחור
כל אחר שנעמו ועל כתיק אכא ואימא כלל — עש מאד פ קוד עיקר פ'
זוון אחור באחור ואז נזדוון ועושה אורה כל ונעזא פ אז לקח מוחין דחית

הק' ל' פ' פסוד של ויעש כל ס' באוס' פ' אין עליו
פסוד לעב' א' קס מוחין נמשך כלל קומת אכא וחללה וכל
קומת זעז וכל קומת זיקה וכן כללה החמרים קס נעך וכן

פסוק ג' אחרונה יצאו ויטלו אונם ה' למען יזכרו אבות כיתי המול ולפיכך בקידוש הוא כנגד
 הזכר יא בו ג' לה קצות שם פני לב אכלין וג' כנגד נתי על הזכר שם הם נטעל מעט שריו
 ואין פסוק כי שניהם יבאנו בשני הפסוק כי ג' אחרונה שבשניהם עלו לעזרת אשר וג' אחרונה
 למען יזכרו מעין וג' אחרונה בחיק אבא ואימא שניהם שם הקורה הזו שם אז פתענים עליהם
 עליהם מעט וזהו אז פתענו עליהם על ידי דייקא אלא שאין זה הפתע אלא להם אנתנו מקבלים
 אפס מעל צמח אף לבד ולפיכך מעשה זו היא כנגד והרבהך על צמח ארץ בערבו כי אין אנו
 מקבלים הפתע כי אם מעל צמח אף בפעולה ראשונה עד פה הפעולה השניה כי אז היא מעשה
 עבדא קדישא אנו מקבלים אפס מעבדא קדישא מעט ומעט זה נכבד בסעודת אפ פתענו עליהם
 קודם והרבהך על צמח ארץ אלא כבוד הפעולה גס פעולה ראשונה יא זה קבלת אפס //
 מעבדא קדישא אלא אחא לעמיה וא"כ אנו מקבלים אפס מעל צמח ארץ והיינו דקאמר על
 פתענו עליהם ולא קאמר ואפ"כ כי דקאמר והרבהך על צמח ארץ אלא אפס אז הפתע ג' //
 שם וקאי המקל הפסוק קדישא שמקבל הוא עמנו מעבדא קדישא בפעולה ראשונה ולפיכך
 נכבד קודם לנהרבהך וקאי טע עלנו בפעולה שניה שאנו מקבלים אפס מעבדא קדישא מעט
 בזו הפעולה שניה ואמעם פעולה שניה זו היא מוד התעלה בפנים הנעתיים בחיק אבא ואמא
 במוד כנס ויהיה הוא נבל בחלקיו כפי אפס עלאה בהכרח כי פכר ש"מכנו כי פסוק מעולה י
 הם התעלות בהקדמות שבשניהם למען יזכרו אבות ואמה למען יזכרו מעין ופסעודה שניה ו
 הוא הנה המעולה שבשניהם עלתה במענה אנה לומר ו ג' מעות במענה אנה עלונו
 דאזכר ואשר הקדק בשני אפסנו הפסוק שפעולה אחת לה השיגו הפנס אל אלא במוד ג'
 אחרונה שניהם וזהו מוד מקל הפסוק קדישא במוד קדש קדיש לפי אפס ופעולה שניה השיגו
 הפנס המענים מאלו במוד ג' אבות שניהם ולפיכך קרא פעולה זו פעולה דעבדא קדישא
 כי פס המענה הנה במוד ג' אחרונה שבו והכבדים עתה ו לפיכך קרא קדוש זה קדוש א
 כ"א במוד אנתא רבא ואמעם פעולה שלשית הוא מוד התעלות א כולו כפי אבא ואימא
 עלאה ג' אחרונה שבו בג' אחרונות שבהם וג' אבות שבו בג' אבות שבהם וג' מעות שבו
 בג' מעות שבהם וזו קרא חלה אלא מכבדים כי אין קלפה אלוהים כיון אכלנו נבל //
 באבא ואימא עליון לא נאמר שמו כלום למען כבוד אכלתם הארץ ואשר יטעל למעל
 ויהי נבל כולו דאזכר יהיה מעט למען הפסוק במוד ג' ראשונה שבשניהם וזהו עת כבן
 ואמעם עלה זו לא פשיחו הכלה חן החן לפי ולפיכך נקראת פעולה ד"א ואנו מקבלים
 שם הכלה השיג למענה זו וזהו אפס קבלת לך עת כבן וככר יונג שהיא נקראת
 תלה ופס ואפס למב אפס' ולפיכך אנו קודין במענה במענה שבת
 להדקיה עם חלה שהוא הנה שבת וקודין ג' לפי כי זהו הפתע שיש ביה לפעל
 באפה

כאשר יאמר משה ג' למינה שלם כולל העולם והענין היות זכור ככלל
 כולל כלבא ואימא ודין שז' זא מבטלן אע"פ שהוא זמנם כי מופת לבני המצטרף
 בעליו עם סמוך לג וכל השלמה בהשקף ופאלה כי המלא העליון הניב על כמ"א ואזכיר
 דבר לאפ"ה לון . והנה כאשר תפסם עיניך השפא כי מעשה זמנם היתה של ז' היא גדולה
 מעולם ולפיכך אין אנו אומרים בה קדוש כלל כי נעלה מאד ואם מקום האכילה ולא האכילה
 וזהו נאמרוך נלתי שקב אביך וכלא אכלו כפום לעלא אע"פ ואכנו נודים להרא כנה צוהר
 מעשה דירגו כבעהא (אמרינא) והאמרינא דלא ימבטלן לעלמן והיין אע"פ שהוא לעשנים
 מעמנו כמוד מפרק הדין אין להזכיר אורג ע"פ ואמנם באע"פ מעודה של איה ז' =
 אין הדין ניבנים כלל והכל כחמים גמורים ולפיכך נאמרוך מעשה בעשה ז' ולא נאמר
 להראות שבעלה כמוד החמים המזונים ואמנם האכנו ג' מע"פ יתפל לוד להמליך בעשה
 לזכור ג' שבעהא כהנא אמרינא לבעלה למעלה עם בעלה ז' בזה :

ע"פ מ"ס פ"ג דשערי תשובה ופ"ט

א"י כ"כ הספד בדף ג' א"ש קודם זה :

אפ"ה לפי כל עליית טעמי אבות ועליית התעלות דמל ששולן טעמי אבות
 דעשיה ונעשים מיאונות למיאונות דג' שתענה דיכיה כל זה הוא צבאית בטעמי
 כ"ג יא כהם מיאונות אדם האין כלם וטעמי אבות שהוא כל האל"ה . וכן הענין בכלל
 השלמות ששולן טעמי אבות למאונות אלהם דעשיה ומלבישין מיאונות ג' תחנות דיכיה
 אלהם והכל נקרא מיאונות ג' הם שלמות וכן נראה מעבודת ראש האש כי הדין העליון
 האשון ד"ה הוא לעשיה ואם יא עליית התעלות דיאונות וטעמי אבות והכל הוא הנאמרוך וכיום
 א"ה ג' עליית מיאונות וטעמי אבות והכל בעלמיה ובהו יוכן הסוד ככונת אב"ה כי באשר
 שולם השלמות וצמח נשמות לבד . והדין בתקום אחר ככונת ששולן טעמי אבות א"ה
 הענין הוא כי בעלת החול שולן וטעמי אבות מיאונות והכל צבאית בטעמי אבות
 באדה עולם מיאונות וטעמי אבות השלמות לעולם וששעיה והתעלה צבאית שולן טעמי אבות
 דנשמות ג' סודו כמקומו כי ג' בעלת החול עולם השלמות . ואפ"ה להלן כי באשר על
 השלמות קלה באדה וא"כ הפעמיית דנשמות בקולות אך כמול לא עלג השלמות המליך אלמ
 להקנו כמקומו וא"כ בעת עליית הנשמות בקולה נכללת השלמות תחתיה עם הנשמות שולן
והנה טעמי אבות השלמות הוא הפאנורג שיא בעולם ההוא כגון טעמי אבות שיא בה טעמי
 כונן נאמה וכ' וכלם נקראים נשמן דעשיה . ונעמנו זה הטעמי אבות נשמן כמין של חסד
 בחינות ה"ה לבט אדם . וטעמי אבות דיכיה שיא בו נשמן כונן נאמה וכ' כולם נקראין כמין דיכיה .
 ומקומו זה הטעמי אבות כמין של אבות בחינות לבט אדם . וכן בעשיה דיכיה וכ' וכלם נקראין

כ"ג
 ג' כ"כ
 א"ה
 ל"ג

אבות
 מן האבות

נאמר דביאה. ומשנה זה וכו'. וכן בעצמך דאכלתה כולל ה' נפש כוח נשמה וכו'.
 ואכלתה הנפש אשר כאן נקראת נשמה לנשמה שבגוף הביאה. ומשנה זה העצמות נשמת נשמה
 לנשמה לכת מוס וכו'. מיאונות העלמות הם הגופות הכלים. כי כלם דעסיה וכו'.
 מעונות נשמת כלם דנפין הם האנשים דעסיה ונקראים כלם דנפין. ומכלם דיכירה
 דיא הם ה' בחינות נפש כוח נשמה וכו'. בחינת כלם והם כל המלכות וכל זעיר וכל הפועל
 וכו'. ומעונות נשמת מעונות דיכירה וכולם נקראים כלם דכוחין כחצ' עשך מלאכיו כוחות
 ומכלם ה' דביאה נשמת מעונות האנשים וכלם הכבוד ונקראים כלם דנפין. ומכלם
 של אכלתה ה' חצ' מעונות נשמת המלאכים שאין אע"פ מעשה. עליונים מלאך והם נקרא
 כלם דנשמה לנשמה. וכל בחינה מלאך יא בה עבוד וינקה ומעמין בין באונות וכן בכלם.
 כי יא כלם קמטס דעבוד בחינת אונן הוא נפש דעבוד. ויא כלם דינקה אמאנים //
 ואורו הוא כוח דינקה. ויא כלם דמעמין פנמיס ואונותו נשמה דמעמין. ויא קוסיא לכל הכח
 שהי' כחם במקום אחד כי גם האונות היו בעבוד האשון עם הכלם אך אין עיבוד אשון //
 לכלם שפנו נשמה ולאונות שפנו נשמה. וכלל כי אם הוא נשמה שפנו נשמה יא כחם
 בחצ' כי החיכונות דעלמות האכלתה וכל זה נקרא עלמות מלאך שפנו נשמה שפנו נשמה
 פנמינה העלמות נשמה. וכלל שפנו נשמה גם העצמות נשמה לנשמה נשמה החיכונות דעלמות
 גם כן. ובמקום אחד כחם נשמה כי יא כלם ובכחם יא אור דעלמות ומלאך גם הוא לנשמה
 כוח נשמה שפנו נשמה דינקה ומעמין. ובפידות אונות. כי ה' כלם אמנים של איש בהם //
 מעלמים א' מעט מעמין מלאך כחם לנשמה דעלמות וכו' החצ' די' העבוד כפידות
 כי כלם דעבוד הוא נפש. ודינקה כוח. ודינקה נשמה וכו'.
 ודינקה ומקום אחד כחם כי החיכונות הוא מעלמות שפנו נשמה מעמין הנקרא הם //
 הכלם. ודינקה הם מעמין כחם דעלמות והאונות כחם לנשמה ומעלמות. //
 וכל אחד מאלו יא כחם לנשמה וחיכונות. כי בהנשמה קולת שפנו נשמה הכלם הנקרא
 חיכונות והוא כלל מעלמות וחיכונות כחם במקום אחד שפנו נשמה לנשמה דעלמות
 דעסיה ונשמת חיכונות מלא החיכונות לנשמה דיכירה. ופידותו הוא כי בחינת הפנים
 נקרא פנמינה ומינה האנשים נקרא חיכונות וכל זה בכלם הנקראים חיכונות. וכן בחינת
 הנשמה שהיא אור העצמות הנקרא פנמינה יא כחם לנשמה ומיכונות שהם בחינת פנים //
 האנשים. נשמה כי גם האונות הכלם נקראים פנמינה וחיכונות כי פנמינה ובפנמינה הם נקרא
 בחינת פנים. והכלם שהם החיכונות נקראים אמנים שבגוף האונות. וכן ע"פ כל בחינה משפתי
 כללם

ז' חצ' :
 א' חצ' :
 ב' חצ' :
 ג' חצ' :
 ד' חצ' :
 ה' חצ' :
 ו' חצ' :
 ז' חצ' :
 ח' חצ' :
 ט' חצ' :

חצ' דינקה
 חצ' ע"פ

כללם משבתן . כי האורות יחד הם פנים ואחור והם תמימות מציבות ולאוונת הטבעים ו
 והכלם יחד הם פנים ואחור והם תמימות מציבות דכלם המציבים אל האורות הכלל
 השלה כי מלה תמימות כל פנים ומלה מציבות לל אמר: ובה יובן איך התבטלת החול
 וכן בתפסת עבתי כעצם פועלם תמימות של העשיה ומעט מציבות אל מציבות דכיהה
 וכן צארכ בעלמעת אלך אכיון שהפלת תמימות ומציבותה שרתהן שגורה כי זה פנים וזה אחור
 בערך הפנים המציבים ההם אל פנים המפנים יהיו אפנים בערך האמורים השלמים . וכמו שצויה
 בענין המנה שהפנים שלם הם אחור דציה: וכן זהו מעמד מה שאמרתך כאן כי מציבות היכיה
 עם מלה דאלפן עלתמימות העשיה הוא האמורים של עם זה עכצמו יחי . כי כל אמורים עלתם
 גדולם מן הפנים הקופטים . וזה ה"ל כאן צריך שקבע שמעבר במחירת האמורה והעכצמה: לכן
 הוא במדר קבלה דיהיו נאום ואינו בעשועות שהם ככלם והשן זה מאלי . גם נאמר בתפס אחד כי
 הם צ"ן הוא שמעב העשיה השלה ביציה והוא מה שאמרתנו שתקום אחד כי הוא עכצמה
 נצורה העשיה אלך שצוא מוד האמורים . וכריך שרצע ענין זה כי ב"ן שצד הוא בצרוך ו
 שאמר אלך הכי כי גם המציבות עליה משאכ בערך שלם עליה נק הפעמינות כ"ל בתקנות
 והן זה מאלי ולא יקפץ לך פ"ל עם . אלך גיש הפרד כי בתפסת עבתי העשיות דעשיה
 השלה ביציה הוא במחירת העשיות אך העלה שמחירה חחול אינו עלך נק תמימותהשעות
 ולא העלמות והשן זה . וצ"ל כי גם אמרנו שצמול עלך גם במחירת העלמות וצ"ל בענין
 האמורה שפתימותו א"ה דיוקין אך הכונה כי מוד הפנים הוא במחירה אלך אינו מצד עקב
 בכללות האמורה שאכ עם עלך דיוקין הוא החירת שהוא עכצמה ונדע כי אצלנו כנגד חסמה
 אלך שפתימה שצו במוד והשן בתפסת ומענה שהיא א"ה נמצא הפנים והוא האמורים שצו
 הק"מ . והצ"א כנגד הכונה נ"א כאל מוצא בעוד וחכם במחירה עם הפנים של השונה הם הק"מ
 והאמורים שלם הוא פ"ל והשן כלל זה מאלי כי יא בכליות האמורות שבת במחירת והם חס"ה
 פ"ה כי כל ה"ם דאמורות הם כללות חכמה שהם ע"ב וק"מ דפנים וק"מ ותק"מ באמור
 וגם צ"ה בעלמעת שחכמה במוד ^{השן} ולכפנה יאך שלם הכריאה היא כנגד במחירה החכמה בתקלות
 במחירה אשר במחירתה היא וחכם במחירה שהוא שאל מוצא והשונה אשר תמימותם הם במחירת
 האמורים דאמורות אדם ק"מ וק"מ לאמורים שלם הם פ"ל וק"מ השע ושין בכונות יחי

והשן דמקום אחד
 זה בין שני החיים

אם היוך שהיא שגורה
 ולמה ואינה באחורה
 (עולם)

אם
 שכל ופינה

צמח: מה שאמר כי חכמה ופינה אמורות הוא תבין לקושיא אחד והיא כי שפתי לקוטים
 דף ט"א הנה אחד מעשיות גלגלים ע"א ע"ן א"ל הוא כי א"ל כחול שר"ן: אכל
 ז"ן הם זה למעשה מנה ופ"ל זה גם פ"ה א"ה למעשה מוצא אמורות ונאן מע"ל
 כ"א א"ל נא"מ א"ל . ויאל"ל מוצא והכונה הוא פ"ה . וזה צריך לומר ד"ל ו
 בספר אדם יער דף ש' אמר אבא אמ"ל נא"מ צ"ה:

הקדמה כבונה ואתה: במעבד עיוני ב...
גם נא"ך כדר סג"ל וגו'

~~ענין עבדות חסדות במעבד עיוני~~

עלית השלמות בשבת וכיוצא בזה נא"ך עבדות בעבד דך ר' בסוף

ענין השני משוכח מלן צדק ללן צדק לתועלתו המור הוא כי כבוד נודע ש-4 כבוד
 כי אין שאלת חזקתו רק בגלל א"כ אין לשמש מעתה אם שבת בראש ללן שבת ולללל ס' לו קטע
 משם היורדות כלל שבת אם האדם עלה הקיא ישמש מעתה ושאלה אשתו מעשרת מבואה
 היא ודא אותה הנשואה הנצדק על אותה עיפה וכן שביא נשמה חדשה ולא ענישה לק"א ס' אונס
 הכנס יהיו חסידן קדושין וזכו עמש קודרת אונס הנשמות כלל שבת עשין זה העבס הוא אמר
 ונש האדם ישן כלל שבת אז מתחברת שאלנו עם אותה נשמה חדשה ועראה לה אהבן עין
 התחתון והולכר שם יחד וכתב ה'לה שפס כל הנשמות לעק האדם ואז אהין הנקו רכין
 נשמתו מתעמאן כדא מלש ועבא צדק אז כתב ה'לה או כשמתעורר משנתו למד
 כסוק א' כעו דוח' לה' של וכל לבבם ילב וכו' כה לעורר אותה נשמה חדשה ואחב' יקטע
 עם אשתו והשדה אותה החן על העיפה היא ונא כן חסיד וקדוש אם יוכה שבת לבד אז
 אשתו ואם לאו כה ישם צל ליל שבת עד יאונה לידו ונכאכ ס' צדק האדם למכול ככל
 ש' כעו דח' קטנונא פ'א ולהקפל פ'ע שבת כעוקה וכבאכ יום השבת ל' מומור
 השמש מעברם וכל נראם דאין לאומרו כחול ולכן יש נוקטן לעבד כעוקומו מומור
 להם יחננו וכל ועס כל פ' מומור קזק ונ' פ'עבר הפנויים אשר ל' פ'רבתו " "

שין
 כזוקר
 קדושה
 ד' ק'ו
 חסיד
 חובות שבת
 וכתובם

פ'עם שבת
 ס'

ענין עבירה

בנין תשובה ופשיטת דברי חכמים במקום אחר דע כי יש אע"ת תשובה ופשיטת

הוא כי תשובה הם הם השלמה והפשיטת הם הפשיטת והוא כי בחי' אמת
עצמו יש ג' כלם והוא כלם המצוה עם השמין אלהם נקראים תשובה אלהם והפשיטת
הוא השמין דגלות וכן בפשיטת אלהם המצוה הוא כך כי תשובה הם עבוד ויניקה =
והפשיטת הם השמין דגלות וזה החינה הצנה הוא הנה במקום אחר אך הפשיטת =
הוא אמת היא הנכר במקום אחר וכן ענין כי בכל עולם ועולם תאריך יש בו תשובה =
והפשיטת והחי' אמת הוא צוה השלם עצמו הנקראים בזה היכלת ועדוניה =
אם הרקיעים והארצות והימים וההרים והדשים והאילנות וכו' אלהם והפשיטת
הם בע אדם האוכנס בתוך העולם וכן אם למעלה היכלת והדיקעם ואפילו =
התלמדים בעצמם כולם נקראים צוה תשובה אלהם השלם בעצמו ובהכונה =
הפשיטת והוא בחינה ים אלהם שמעך ונחמן ועשין אלהם השלם ההוא אם הוא =
עשה הם נקראים עשין ואם יצוה נחמן וכו' אבל המצוה הוא מערבב בין ב"ם
הנקראים שלם ובין ב"ם הנקראים עשין ונחמן וכו' אלהם המצוה אלהם עשין ונחמן
יהיה יותר גדול מהמצוה המעבב בעולם עצמו או אפילו שצוה המצוה אמת
מה שבתוך העשין והנחמן וכו' והם צוה חלקי הכלים דאצלת המעבבים אם כן
לעיל אך מה שצ"ם החי' אמת הנקראים שלם אף המצוה אלהם אמת ופשיטת
עצמם דכלם דאצלת אלהם כוונות אחר מבחינה השלם ההוא וכו' ועצמם אמת
עבוד ויניקה ושמין לחי' אמת אלהם ים הנקראים שלם ועבוד ויניקה ושמין =
ל"ם הנקראים אדם : ה' השמין אחר דכיוצא בהנה בעוף אצל אצל וכו' =

קצת גדול לתעב
יפקדים אחרים
ענין עבירה

הרפין מן התקנים סוף דף א' כי כל המהדרין על הזוג תעבב שבת לעבב שבת הוא
במחשבת לשם הכיון כי אריך לעבב ואחך להיות הזוג אף כלי שבת
כהיה כוונה צוה קודם שלום הזוג ענין אמת אם אמת תעבב או תניק מין לחוץ
על כך והוא כוונת כוונת כי כל המצוה זו אמת וכן לכל שפיעו נשמות הנקראים אמת וכו' לו
ק נאמת השבת כוונת ואח"כ היה תעבב או תניק = כוונת לה מעט 14 :

הכלל הזהיר ויקהל דף ר"ח בבין אכהך לבדך בתוך זמנך שצדק על אור צדקת
וכן צדק היצד קמים זללה צדי אורו ושין צם . ומבדלה תולא ז"ה הבתעפועם
הכונות דף רמ"ג ועממע ~~למנו~~ כן צממע בדבר מורה :

כ"ח: תספח יסג' .
פדף דף זמ"ך

והנע בשעודה דלמז

סעודה ב"ק
דף קד :

צממח סבחה ב"ק פ"ש

הכלל בחוק קוטו שי' רמ"י סופר עגול ח"מ וקחם אהך שגקו יודע לקבולו ב"י קנה לחול
אמר עלעט מוס סכוכה חמע סולל ט' אהך שבר באורפ נקוד שחפחיל קחול וממע קפוכה
כאק לאום חמע נלמח קמע אמנו במ' שטר דאי מוחן לאמ' לוד כפוכה חמע יקא נבר
חסס וקתג עזא אפר עגולס ב"י אהך קמבר באורפ נקוד שפוכה חמע סולל נג סמאלק
כאק קחמע ונח חמע נכאזו כמנו שפוע קידוס למחי כראטיק כפא למים כחלמע ז' לפ'
אומהיס קדלה בחוכי קדלע מואיל וקיא חמע קמנוק כמעג סמקת כרא אר קעולס
כחמע שקוא כוכה חמע ..

עגל לו ב"י ק' קוליס פ"ג רב' ולא עממחא אר כפאונ' כס ונל' וזל א"ז כח קיסו
קחמור שפחלען אומהיס קדלע בחוכי קדלע מונד קואיל וקיא חפמע קפעזק ופלס
חמע קל אעס שחפמע אהר לפ' יג' סמולאק מאפליס נפ'יס קדול קע"ז קעמחא
נ"ן קעקוק נאמורו טח קדס לחול ופ"י אור לחסך נב"ן יום קשטי ל' אש"י קממע
ג"ל למע חמו ב"י יום קמ' לשטר ח"י קממע מוחו ספער חמו ב"י קדס לחול
אכל נאמור שח"א ב"י קדס לחול לפ' שקש"י קדול אע"ס קמ' לשטר ח"י קממע
י' אחד מ' שמתק וקענונ' ב"י קדס לחול לפ' אכ"ו ב"י יום יכוליס לג' נ' חמע
שעס קעכ"ן קממע קמל' נע' קיום קוא ב"י יום קמ' לשטר ח"י קממע ..

ואכ' אומהיס מוחה קא' כרא"י קכאל'יס אאמור נ'ניוס אכמו אקסער חונק קמוח נ'ב
קכאל'יס מופר קל'ת לרמוז שעס קחונק קל'ת כול'ת לג' נ'ב חמע פ"ה כעכמוק אנשי'ת
אורק וכרא"י קכאל'יס נשי'ת ונפ"ד אס קל'ת קוא לק' וכו' ק' לג' נ'ב חמע וק'ו אאמור
קמומור קואיל וקוא חמע קכטיק ככוכ' חמע נע"י קד'ת וק"י נ'ס קד'שים ולא
קמומור אר נ'פאונ' כס ב"י קד'ת א"ת פ' ..

מאז חנוכה

הנולד לטעם דף ק"י ע"ד סוף שמעון א"ט :

~~הנולד לטעם דף ק"י ע"ד סוף שמעון א"ט~~

מאז חנוכה
הנולד לטעם דף ק"י א"ט :

הנה תבאנה מעבדות ידי מורי להנה עמנו אך לא יענה אם הוא אלנו מעתה ועתה
בונה שהוא של ואל בית מלכות פתח דברי ראיה לפאר ענין המעשים
וחולו של מעמד וראשי הדעים וחטבה ופדים ויחלקנו למן פקדים.

פרק י"א הנה ענין ומעם אלנו הוא התבאנות המעלות העליונים בזמנים אלנו לענין
הענין אם חסד אם בגבורה או בדרך אובדנא חוד יסוד מעלות כל אחת מהנה לפי הענין
והשנה ודע שאע"פ שכל שאת ימי החול תעשים למען אלנו כבודנו אינו דומה
למעשים בשבת ימי החול לפעולם ביימים אלנו כי בשבת ימי החול תעשים לנו אצלנו
בבריאה ובריאה ביצירה באיך ישראל ויצירה גם כן בעשיה נחמדה לאך כגון ביום
לעולם חסד אצלנו מעלת חסד דבריאה יוסף דבריאה מעלת חסד דבריאה
וחסד דבריאה וספר מעלת חסד דעשיה וכן יסוד בגבורה ויסוד בדרך
וכן כולם ואמנם ביימים אלנו יתגלו הפעילות העליונות מעלת חסד דבריאה לבר כל
פעולה ופעולה בזמן מעלת חסד כגון בפסח חסד אצלנו מעלת חסד דבריאה ולא
תלבש חסד דבריאה כי מעמד התגלות אור האצלנו בבריאה יתבטל אור חסד דבריאה
למען דעיקר בתיאור תפיסה ופסח אור חסד דעשיה הא למען זה דומה למען
הנוסף נענין נענין ואכונות השמים נענין לכוז ולא נכחו אורן המעין המוטען כי
נתבטלו בכיבוד הימים היורדים מן השמים וע"ז תקרא אל שאר המעשים ואמנם שאר
המעשים למען התלבשות כי בפסח אע"פ שבטל אור חסד דבריאה ואור חסד דעשיה
אע"פ לא בטלו שאר המעשים בהתלבשותם ביצירה ועשיה כשאר מעמד החול ולפיכך
הקרב בהם אופן נע"פ הנה נבאר כללות ענין המעשים ועוד נבאר כל מעמד ומעמד
במעשים בטקסים הבאים לה: **פרק י"ב** למען

פרק י"ב מעמד הימים המעלה למענה ימים להורות על שבע מעלות ולא אהיה ימי
עד כאן השמע ואקלה חסד עלאה בפסח אמר ואהב מעמד נוקבא ולפיכך
מעלה ופיעה כי היכי להקלה חסד עלאה ענין המעמד בה ומעשים לה לנוקבא:

פרק י"ג ענין חולו של המעשים גם בכללות כי עם היות כי המעשים הוא סוד
הארת האצילות בבריאה בחלק מחלקיה אם חסד בפסח ואם אור בשבועת יעב
מעלות:

ד"א לחסד עמא וכו' פירוש הא אחרונה שבאים התקראת לחס ענין בחמיון הלבוש שאלו
היסוד העליון מקבל שפע נקרא עט והיא נקראת לחס עט כ"א כי אם הלבוש אשר
הוא אובל והיא היתה בגלות מעשים עם אחרתנו ומשפעת לחס כ"א שטע אע"פ בלבוש
וק"א די אכלו אכתיבא בארעא דמעשים והנה הוא י"א לה שתי זיכרים אם סוד דלג"א

מעצרים

אם שוד לתי יוד . כי כאשר הקבל תעלה שהוא שודן יאמיר בה שוד לוי וכאשר
 הקבל ישמע לבד כל שעה מעלה או היא לחם ע"ש ויהא ייב בה פולחן וק"ש ד"ס
 אכלו אהבה באימה דמאדים . ולפי ששוד היסוד הוא כל לכן אגז מעצרים כל דכפון
 יית ויטל כל דאריך יית עשה לומר שהיסוד העליון שהיה ע"ש ורעב לחם ולא היה
 מקבל מעלה יית עתה ויטל ויזנוג עם תלבוט בשוד המורה היודרת מן העם דרך חוט
 הצורה שהיא ק"ש בשוד העצמי . וכאשר יתעורר עבית קצו לזנוג יקדמו הנשיין בשוד
 הנה העליון בשוד פ"ה ס"ה וזהו יית ניפח . והנה בחוכה לכאן אין זנוג כי אם באכז
 יאכל וק"ש העתה הכא כל זנוג עליון . לשנה הבא באימה לישאל ויזנוג העליון עם
 אף יאכל העליון וזו כנגד כל דכפון יית ויטל שהוא פנו הזנוג . וכאן יאכל כאשר
 היה הזנוג יהיו נשיין מעבד חביבה שהיא מקום המורה וק"ש א"כ העתה עבדי
 לשנה הבא פנו חוכין : אמה : ומען ה"ס יא כוספת

אמה : ד"י כוזב
 שוד הנקרא פ"ה
 לטובה כנקרא א"ה
 אמה כחמ"ן א"ה
 ק"ש ד"ה כחמ"ה

ד"ה אהינו לאדעה באי קרא דכתיב חם נעברתם ולא בפסח תאכלו דחם היינו
 מעלה אחרא דהיו למעלה כל עובדיו כדקאמר ד"ס . ולא בכסף תאכלו דלא להיו
 פרוקא דלחן מעמולה רב"ס דהיו חפז אלא מן פסול דהב דהיינו איתא עלאה לישע
 המעשה הניא כבוד דשענה כותן דהיינו איתא עלאה והיינו דאמרינן במעבד שבב דאמרי
 שאל על אהק כי אהק אבינו דבגבדה עלאה דאיתחית באימה להני לכונפויקא
 והיינו כתיב אהק יאכל מעבדים אמה נעלמה . והכ"ס מעמולה כי זבלא עקו אלא
 דהכ"ס איתא איתא עלאה בהנהא ונתבאה עקו וצדקא לאו הכי אלא דאיתחית
 איתא עלאה בי אהק ובה יתקן ובלא פדקא חני והיינו דכתיב יושב במענים סחוק
 ואהק ז' ועל"ש דאיהו איתא עלאה דאיתחית בי אהק והיינו יושב במענים דאיהו
 איתא עלאה דאיתחית בי אהק ומעשה דשאלו בקלפין דאינון חנם פדיק לן באהק
 ללא סלעין קלפין דהיינו איתא עלאה והשתא אהי יתעב דקאמר פישו כאק ובתר
 הכי איהו אלאנו ק"ש עלמה דאיתחית ליהו עקקא וכ"כ ועבד הלגי הוא ולכ"ס אהק
 באיתחית ובלא עבדי והיינו דכתיב יתו כבוד יא : אמה יתו פאמר דלא סלעין
 קלפין דהיינו איתא עלאה נל"כ שכונת לומר בגבדה פ"ס נגליה איתא עלאה
 כי מעסקים הגבורה יתקן הקלפית אבל כשאיתא בגבדה הנה אז אף הקלפית
 יתקן תבונה :

לכ"ס המעם למה הקמנות האצון הוא משלוחו מהקמנות העצמית האצון והצנ

לבוש

קרא תכארת בפני המזכיר על מעלי זלתי כמענה אכנסים במקום חזרת השמחה
 דאלה כבוד ביום לעשות הארון אם כרעו מבחוק מברכת יי מעלי זלתי =
 פני זה יזל יום שבו ער יקרא יג מעור גלעמס ואחכ יאמר כבנו על עלם
 מלא כל מעאלת למצה והפך ככונ וכן שאלת ל ולבן פתי לשאר ככונ לבבו
 אלם ושלנו תכב הדב העפנד כע וכן חלקו בענין וכן ללמד תיה ומתה
 ולעזור מעשים טובים לעשך וללבו ככובים ימים חלונך וקדאנו בקדושתך
 כי שוכה ליים טובים ואדום למי השלם הא ושמענו מעשעים כעם מעלה
 הדב וסבל שעתה בעת המעבר גיות ויזארת בעולם והבואה ביה חמד פוטבנו וכן
 יי ככין ויחזור התלה ג פעמים ואחכ יקרא ג פעמים ואח התלה וכו וכן ישא
 בעמך וביום את בזכר

ג זה תכארת במחזור הנה כרעו מבחוק קודם תקון פולת אלול וז יתי ישבה וזל
 יום כום יאאל האדם חיים ופיה שמעך באשר האכר סע תויה ניקרא יקרא
 יג מעור ואחכ יאמר כבנו על עלם מלא כל מעאלת למצה והפך ככונ וכן
 שאלת ל ולבן בתי חיים טובים ואדום ככוד ובעניה כיראך ובענין כאלם
 ונה אקט וניחה ענת מעל כרה ויגן מעמך ומכל אשר כערה היעברג שור
 ויזאור לשלם והפך עגמרה ואשמענו וכן יי ככין ויזכיר שאלת ג פעמים
 וכן בעמך ובעניה כד יאכס שאלת ג פעמים ויפך שאלת ויקרא ג פעמים
 ואח התלה לך יקרא ככין וגו

ג זה תכארת כרעו קודם פולת אלול אחר הלמן הנה לשלם וזל יום כום
 יאאל האדם חיים ופיה וכו עד ויקרא ג פעמים ואח התלה וגו כרעו הפך
 אחכ שער אל נאוכ אכרך להזכירם או לבוין בהם הפך אחר כומח התלה והאל
 הנה וזה כומחם טאורת אל מעמך

פפאשית שיער ויקרא מעברדכים איהאיים מעלה כור אינה קהלת
 יפ יעב יהה יהה דד ידי יתי יהה יהה אפ יאב

יהאע שפתיים שמואל מלכים ישנה ימיה יחזקאל כיעשר הלם אינוב
 בג יתפתיים יעב אר וו אר יערה ילכ יהה יאב

מעלי דבאל דברי השם שרא ויזאאים מערה שנה של פסוק אחיון על הסע אור
 לאשה ואחונה כזה עם אה אהוא יפ יזא מעפך
 אחיון של ספר בראשית אהוא וישר יפך וגו מעלת
 יפ

שכונות

קא

באשכנז
חייס קנה
בארץ

תעק אשכנזי בנהר פארק בראשית דף ח' טבל ימי אהא אקרי אל וזאתא אקרי כבוד אלכו
פירוש כי טבל השנה אין לה אלא אם אל אבל עקר יא לה דעת יודע ענינו כבודט והוא אם
מג שהוא בגימט כבוד אל' והדעת הזה אין לה יק בשנת חזווג אהא יום השבת אובזים פירוש
אזא הא דוגמת השבת כבודט אלכו אלכו יום אחד ואינו חג איתים כבוד חג השבת
אז חג המכות. כנה בשנת אלכו דף צ"ו

רבו לטקב דף קי"ד עד סוף שנת אט :

בין החצרים רבו לטקב דף קי"ו

אלכו

כנה לטקב דף קי"ו .

ראש השנה וכפור

ענין כבוד א"ך אחר ראש השנה:
אחרי דא ק"ב ב

ק"ב

זה תעשה כבוד מלך מלכותו זל"ה בהחדת מעסקי א"ש צ"ס ספרים כ"כ תבחיך ועבוד
סוף תקום כבודו וכו' ועליו מיתן עליו א"ה בזה ותבחיך כ"כ ז"ל יהי כבוד
מלכותך אצלו שבאצלו שבתעלה אה אהלת ופסקת וכו'. ולא תבאנה יודע מהבדל חלו
ה"ז פה .. אמה ונעץ מ"ס כ"כ הענין באלוה ונ"ך ד"ס:

ג"כ זה תעשה כבוד מלך מלכותו זל"ה בהחדת מעסקי יום הכ"כ יום הכ"כ יום הכ"כ
התעלה כ"כ וזה לענין האותיות ביד מעד מעשה . וכל מעשה אהיה מל חתום:
הפוח ופוח עמי נחמדות . וכל מעשה אהיה בוחן בלתי וכו' ותעשה זה כבוד אחר
קדושת מעסק .. ואם טעם תבחיך סכנת מלך זל"ה ז"ל: האותיות הוא שם בן ארבע
אותיות ונ"ך כ"כ וז"ל תעשה אהיה בשמיעונו: הפוח כ"כ לתהיבך הבחן ו"
יהיה בגימט' א"ה והוא שם תעלה לתעלה על ז"ל אהיה הגואל כ"כ להדין כ"כ
גואל בגימט' כ"כ . בגימט' יהיה אחר בגימט' מ"ל . ונעץ יד"ל וכלם נעשים "
לגאולה וישועה: ד"ך . ב"כ ז"ל א"ה הוא שם על סבב הקבל כ"כ: שהג בגימט'
אזכרה וגימט' ד"ל ונ"ך ד"ל כ"כ אלוה . נעץ ח"ס ט אופיך גגך לבד על שם כ"כ חוץ
מ"ה ראשה אהיה אשוח וכן תזה הבין קצת שאר השמות של א"ה הכ"כ ע"כ:
הנ"ל . זהו שם המעשה א"ה בתל"ג . יד"ל אה אהיה וכו' . ובא"ה שם עלה מעסק "
לעולם וכן וד"ל בגימט' א"ה א"ה הוא שם י"א זה יז"ל מע"ה י"כך ז"ל א"ה:
החוק כ"כ להגה החוק והוא שם המעשה יז"ל יז"ל א"ה א"ה יד"ך: הגימט' בגימט'
והו' א"ה מע"ה שחוק: הי"דע בגימט' החוק והוא שם של כ"כ ד"ה: ע"כ תעלה:

בשחוק:

כ"כ אל ל"ה למקד ולעב בענין תעשה זה שיקנו חז"ל ב"ג ראשונה ואחרונה והיקדו
שני לשאר כי כבוד א"ה יקנו זכירה ונ"ה ונ"ה ונ"ה זכירה לבד זכור
א"ה יכו' ובהוא יקנו כ"כ לבד ונ"ה ל"ה ונ"ה שלום זכירה ונ"ה . ושד"כ חז"ל
נ"ה א"ה היא זכירה כ"כ א"ה ואינה חזקת על המע"ה ונ"ה שלום אהיה ונ"ה זכור
ונ"ה . ושד"כ בחילה א"ה מע"ה נ"ה בשד"כ ואהיה זכורנו וא"ה א"ה אהיה שם סוכר כ"כ
ובהוא א"ה אהיה שם שלום א"ה אהיה א"ה וכל עסק יז"ל . ושד"ה לבד "
לאלה על זכירה אחר א"ה שלום על הכ"כ ש"ה שיקר . שד"ה זכירה לב"ה
המע"ה א"ה מע"ה ל"ה ונ"ה א"ה להחיות מע"ה "

עתה אל לבי לרע ולחוקר בעשן הפלוגה ראש השנה יום הפערים לעבוד את בוראי
 עבדיה שלב את הפלוגה ביימים נוראים אלו אשר המלך העליון יושב על כסא
 דין וראיותו קוסטע צדקות מעשן הימים כי האביר קוסטע זוכרנו וצבדות ממשך
 וצפוקם כאל הקדוש המלך הקדוש ובהודאה וכתב לחיים יוצאים שלום בפתח חיים וראיות
 כי בעבודה לא התעורר לגם וראיות שנים בעשן הפלוגה אלו כי באבות הקנו לומר
 זכירה וכתבה וצבדות זכירה עליה כתבה ובהודאה כתבה לבד יוצאים שלום
 זכירה וכתבה ועוד כי באבות הקנו זכירה לחיים וכתבה בפתח חיים וצבדות
 זכירה לחיים ובהודאה כתבה לחיים וצאים שלום זכירה וכתבה בפתח חיים
 ועוד כי באבות אנו התעוררם עלינו וצבדות על כל העולם מרוב זוכר זכרון
 במחיים לחיים ובהודאה על בנ בדייתנו וכתב לחיים טובים כל צד בדיית וצאים
 שלום אנו מודים מתעוררם עלינו נזכר וכתב לערך אנו וכל וכל

ויראה לי כי בכל ראש השנה מוזר האכלות העליון למענות שהיה בדיית
 העולם וכבר ידוע הוא נקרא ד"ר עקרא מתבקר מאחוריו ד"ר לעשרת החזרה
 כנגד ה"ה אנו בפר אחרים שהם דין עקרא מתבקר דבורה והמעט הקדוש בה היה צופק
 שנעשה לה בינה ואלה חסד בפר חכמה בפר ה' של' מוד היתא להים ולתן שהתנו הקדוש
 בראשה היא צורה מוד הדין ועשן הדין ביום זה ולכן נקרא ראש השנה כי צורה הוא
 ראש השנה שהוא נקרא ד"ר עקרא ענה וצבירה הוא ראשה ועשן לה בינה לנקרא
 ד"ר ונעלה ראש השנה הוא כנגד בינה לנקרא ד"ר שהיא צבירה וכלשה לאמר אנו
 בעה לצבירה והנה ב"ר יא זכירה עקרא חסד אנו וכתבה חסד שבו עליה
 בינה התקדשת כתבה וזכירה שתצד חסד היא על ידי הימוד בדיית קודש שתענה ואלהים תענה
 ותעלה חסד בנותא דאמה מעשן וצבדות חיים ואנו מתעוררם אל הצ"ה שהיה תעלה
 חסד עליון לא לצדק שמשך כדרך הזוג אלא לצדק חיים כדרך זוג חמה ובינה לצדק
 העליון שהיא לצדק להם חיים נבתיים לבד ולפיכך נקראים חסד ובינה חיים
 כי תגם וצבדות חיים למלך וקראים חיים העליון כנגד וזהו מלך חסד חיים והכונה
 כי טענו שהמלך העליון שהוא ד"ר חסד בחיים מעשן חסד חיים לצדק עשנו כן
 יצאין חסד חיים לעשיתנו ויתלה חסד ביימוד שמשן שמשיתנו להמשך לנו
 חסד חיים וזהו זוכרנו לחיים מלך חסד חיים וכל זה בפר השמשות שבו ואלה
 אנו מתעוררם להמשך חסד חיים לגרענו בפר הכתבה שהיא בינה גרעא דחטרה
 עליה וזהו חסד הכתבה העשית הדברים ^{בדיית} הכתבה לחיות הנפשות בגיותנו

ק"ה

וגם זה ש' היסוד העקרא סוף הייס כנודע. אלא שזה במשך פנימיותו לחיי המצטרף לקד
בסוד היצונוק להחיות האף. והנה חיות המצטרף טעמו תחבולה אלא כבינה ויחד לחסד
והתגלה בסיפור ותיוקו נמשך תבנית ויורד לחסד ותכלה ג' בסיפור ותעלה פניו וקד
טעמים תבנית אלא אפנים למשך אלהים הייס שהיא בנה כנודע:

כעת - אופל
ק"ה: כ"ב כנודע חסד
תלונה ותנועה ות
פנימה כולל (עין)
ש"ס:

סוד הצופה ושיעורו ז' אונק טביתו פראת פמזם ק"ה רל"ז באומנו קנה. שית עקרא
בקנה וכו'.

סוד מה אנו אומרים (משה) טעם היד ששאלה בעקרא יוב' טעם תבניתו פ...
ק"ה קעב סוף חלון אחד הנקרא חלון זהיר וכו' אצות יד והוא חמת השכינה ובעת
החרון שלם על בית המקדש וטוב ושא נזהו מעט הי"ד ששאלה בעקרא.
סוד העשרה יתע השוכה וסוד העשרה יוס הפערים בכל העבויים וכן ב"ב באב וסוד
לילכויתו הכל טעם בבאד פראת אמור ק"ה ככשא והיטעם על סוף קב "ו
בתיכרא שני גרמיה בעעברתא עד דאית יוס כטור. עין שם הייב סוף עקרא:

סוד חסד תהי אית הנדר היינו משום דעדים הוו בבניה ולכן חלם עלדבר תבניה.
ואתעם שהוא בחסד בעל דבניה תעיר לה אבהדר דבשית בעלה קיימא:

התקנת ש"ס בין הא
קאם לזכרון הא
לשאר זה ומשם
עדות ביעקב ק"ה קעב

מ' בנניה
ק"ה קעב

עין ב' הא ב' ישראל סמא ורבוה המעלה תען אס וזה בעמית היצונוק וק"ה
בעמיתו: ודעוזה אינו איין לבאן
כעת. גס טען לאז האק סוף בק"ה ז"ל ק"ה קעב
שנים לאז השנה עתה הנסירה ער סוף ערביה. וקראז אמוס בחסד עתה גמיה וליהי.
וזה אישיל הוועילא לער. כ"ה לוימא יסר לקין מרמז (בגמיה) כנודע חלמה נאמרה
עבויים כל לבוש פסוד תיק פים שלבאז. אך נכע וקנב' עס נגה' נכטון כנודע
וטפין איק ע' אימא טלג ש' משיח ואז נעפר כ' אסו ונכר אכא אכר' נכע פמ' חל' חלו
קומתין מנשיח עלו פסוד טין טוקס בלכא ולימא ונמלאז לוימאן חתים חלזים ונכנסים
יורכ. אך נחטע ונחמקס נס לערם אק שלו טין טוקס כנ' כמקום חסד פסוד נקיע
קיע י' קומע להשא באכרס נס חמקס ושלון כמאן טוקס' א גאכא ואמא ומוליקן
ב' ומנצ'ך לכר כ' ט' כקדונו. לערד קנב' לכר אז ח' אקמנכ לכרז ושלג ותי
טוקסן ולכן ב' שילג חמקס ונחמנע כסוד טין טוקסן ונעם ב' ומנצ'ך גס יצנכר
קנב' נעם כ' ומנצ'ך א' קוא לער חשיך ומנצ'ך ש' גס נכרד קומע אקמכ

באם שם יהוה כבודו נמשך ופנים כבודו יתברך ובהם קדוה זי עמוס יהוה כבודם
דברך דמוקטק לא שבוט טעוד ומפרס אהם כבודו כן וכוון עה קדוך על פני פשרו אחרות
כפי פני המקום אחר פ אחר פיו אחר באחר וכן לע בתיע בפרגות אהם נשלמן ממש קדוה
ויהי טעם והזכרון לבדם א הנוקבא עי אימא נכס דטן קצים ו נא קממתן פכסרלמן אהם חלם
וחסד שנאדו מקיפים כמדע נעשו מיין נוקמן ונדמע אהם וזימא וקאמא מעכף אהם ונעלמו
ונעמקן עפ הנוקבא פ קה הם חטן יוכי ומקיס ומזוכי לכנס למממתן עם פק מעכף כמדע
תך זשר נעמסקן למקדע על ידו כל עי ימא השוכה רכפי קלעד משם הוא עלאך לקחת קדוה
עי אימא לכיובק במקום נחמסר ומחמד ומעלם ואחר אמר עמך למע עם עקום אהם קלעס
פך כפי דמל כדודע מעלם פ כוסא דר' נכסר למע ופך דמל . נאמ' חזק קממתן כרך נשד למע
אבריתל ומחמד ומעם שכתביה במקום מעלם ויהלם לקחן עי ימש עממא מעכף אהם ו נאם כן
מעלם פ כל למע מעכף קודם כדוכי כנס כדעין וכמעל כה אמת כלל נדוכר מרשות עי אימא
ונכסר חזן . ואחר פשוט חוס א' עי השוכר כדוד עממא באו מעכף חזים לחל אהם עי
כדעם עממא נעמכר כפי אהם כוס כדעין עממא אחר השוכר . כלל נעלם פ כס כדעין פן למע
פן לחל כפי יקאלם ועין פמקום אחר עי כדוכר עי נעלם כדוכר פמקום אהם כדוכר פמקום אחר
וכדוכר מעכף אהם אהם כדעין כדעין נוקם עי ימש נקממתן עי אימא . ואמתן נק קדוה
מחך הם חל כדוכר קיס . נאמ' קמ שוכר ומעכף חזמל אמתן מעכף אהם עי ימש מעל אהם
אלו הם קודם קדוה וכו אחר קדוה שבוט מוד כדוכר ונעלם אהם פ כדעין נוקמן עממא קודם כל
דבר נאמ' נעממא עי אימא כרך למע אמתן נאמ' מעלם ונעממא כדעין למע אהם חזן למע
נאמ' כדעין . והנה אהם כדעין חזרת למעלם עי כדעין ונקמת כדעין נעממא
פ כדעין כדעין כדעין . ונאמ' פ חלם כדעין מעלם כדעין קודם קדוה ואחר קדוה נכס
פ כלים כדעין ונאמ' ועם לוקחת פממא עי אימא עממא כדעין פ חלם חזרת פממא
ונעממא פכל כדעין מעלם על חזם ונעלם כה ים פממא . פ כדעין פ כלים כדעין מעממא
נשד ומקדע אחר באחר כדעין אלו כדעין פ כדעין כדעין כדעין כדעין כדעין כדעין
כדעין כדעין נעממא פ אהם כדעין כל כדעין אהם כדעין כדעין כדעין כדעין כדעין
אז הם כדעין ואין למ קחד לכיובק באחר כדעין . ואמתן למע כדעין כדעין כדעין
דיוס כדעין דדק וחזק פממא כדעין אהם כדעין כדעין . ואמתן מעלם כדעין אהם פ חלם
קדוה פ נעממא לכדעין ים באחרים ומעלם נעממא כה כדעין חזק מעלם אהם חזק . נאמ'
עי הנשד אחר קדוה כדעין כדעין כדעין כדעין כדעין כדעין כדעין כדעין
נאמ' למעלם כדעין כדעין כדעין כדעין כדעין כדעין כדעין כדעין

עכ

לוקחת

בן זכע לאזכוע וגו' בדרך אשכ
לעננו אפרד יאמך דף אשי

לזכרון הנסידה . הנה באבאים העתיק אל זעיר נקטת קחל מעאזינו ולמעט אמור באמור .
 אך לאה אינה נמלית ימי האמור העלבון עד שיגלו האדית החסדים והמעולות
 דבהי למעלה . ציפוד הבינה ויבקע ויגלו החסדים ואז נמלית גם לאה . והרי טקדנו
 זון אמור באמור לגמרי בכל ארכו . והנה תקון ג' אמרונות וגם תקון ג' אמצעות דזעיר
 שהוא שיבקע יסוד דאימנא אשר גם נעשה על ידינו בקבלת למא ושקללת החזרה . אך ק'
 בקיעה ג' ראשונות זה נעשה מאלו וזר בענין ויעבור כנודע . ואז נעלמת לאה לגמרי . י"ח

סוד הדעה והדרכות . כפי נבואה אלגור כי המנוח ד"ר משה לויס אף מעבד ויחיה לנזקא ||
 נאמעט אל המצוב שמשאר הוא כל מעין כי אז באים לג' מנחין תכלוף עלמין ואומם אהיו ב"א
 אהיו מעבונה והם תלמין הם נקיים אל הנזקא שמשאר אמצעיג מעלה יתירה של י"ח הדורתימא : ||
 ספונדקא ד"ס

מעבדן אל הושענא רבא י"ח חדוש והא שפתר עזוב ציטקת ק"ס ב' פ"א א"א
 ד"א ב"א :

ונס המעוררם
 רבנן לשתק ד"א ק"יזב : עד בק"י ק"יח עד אמור איתיה בפתור :

סוכה בגלב
 כפול לשתק ד"א ק"יח

חסור נעלה המגיד אל שר צ'כ:

דע כי הקליות הם מעלה הצביע והוא סוד פסוק והדרך נעלים וגם זהו
סוד זשל מדום האלך נעלי זאעל כ' דג אלף נעלים אחכים והם סוד
מעמכון ומגלגלון. אענה הם נעלף הדבר וימים טובים האתנם לנעם
הנזכר בתפ"ב וזו הכתובים ללבר מלגזים לצנזי מלכות ויחפ"ס
ומוד הטען כי אז שלף המלכות עד הדינף בסוד יום הכתובים ז' כתובים
אימנא וברקא פנא טפשיה אמוד ק' ק' ז' ולהכות אאז אינף נעלג
נאום מעל רק אשלף כולף למעלף ואין בה תפיסת המיכונים כלל
כבודע כי האמן כענן אפר חמר יום אחד יעניש האנף והוא יום //
יום הכתובים שאין בו אחיזה למיכונים ולהודות זה. נאמר התעלה
אענה למ נאמר רק מעל עור אהוא סוד כרמל עור אל אדם הוא און
משכא דחויא אהוא החומר הזף אהוא תבא הקליות כבודע ואין
כאן מקום מיכונן אענה אאר מעלם תעביס כ' דג מעלף
הקדושה למ תפילתו חן יהוה סוד מעמכון ומגלגלון: אעני ימענ
את אבות החמא הגרם טפשיה טכ טעף המינה וכל החורבן הק' גס דין הנז סוף
בהל יום יפע נאב מעלם אל שר:

פונת סעף תורה לכל נדכי אנת מענה זלנה להחכם הכי
מעלף יגו:

י"ז

סוד

הפלה כל משנה ט"ה בעתה הוצאת סת' אמר י"ג מדות י"ג ואמר כך
 יאמר כשע מלא משאלות לעובה והפק רגל והן שאלות ומחול כל
 עונות ועונות כע פת מחולה כחמד כחולה כרחמים ומהרס מהפשים וחמאים
 וזכר כדק טוב מלפניך ופקדתי כפקודתי שועה ורחמים אצרכי לחיים מופס ואחפס
 ופרשח מופס וכללה ולחם לאטל וכך ללחם ועשר וכבוד ואהכות ימים כתיבתך
 וכמקנתך והפק העלה ורפואה לבל מכאוף לבינו ותברך מעשה יהוה אמר וכך
 יהי דק וצור עליו גדות מובות ובעל מעלנו כל ג' ימות קשנה ובעת ילפול
 זו ג' ואז תפלת י"ג וכן יעשה כמוסל ופוס עט פוצר

בי"ה עמוד בעת הוצאת סת' יאמר י"ג מדות י"ג ואח"כ יאמר כשע מלא כל
 משאלות לעובה והן י"ג פתי חיים מופס אדופס ככבוד וכלמה
 פראתך ולתתך בעלם ובהמה ופרנו מכל צד וזקה ויצן ומות ומכל רעות
 המהרשות (בא בעלם) ודבר עונינו נאשמתינו אמר וכן יהא דק י"ג ואז תפלת
 י"ג וכן כמוסל וכן כמנהל י"ג

יוס סוכות בעת הוצאת סת' יאמר י"ג מדות י"ג ואח"כ יאמר כשע מלא
 משאלות לעובה והפק רגל וזכה ל' ולבט פתי לעשו
 דקטך כלבט שלם ומלנו מיוצד והן חלקינו כתיבתך וזכינו סע עתה חכמה
 ופנה עלנו יתקיים ככו מקרא שכתוב ובה עלנו דוח י"ג דוח חכמה ופנה דוח
 עצה וצול דוח דעת יצאת י"ג וכן יהי דק מלפני ה' אל' ואל' אבות שהכנ
 לעשות מעשים מופס בענין ולבת בדרכם ישהם לפניך וקדשיו סקד ושהך כד
 עזכה לחיים מופס ואחופס לחי העה"ב ושומר ממועשים רעים ומיזהר ומקח
 צוהה ומימיס רעים ומשעות רעות המהרשות (בא בעלם) והכועח כ"י -
 חמד יסוככו אור י"ג וכן כמוסל ופוס עט פוצר בעת הוצאת סת' ואז
 תפלת שלשה פעמי' ..

יוס אהרן של פסח בעת הוצאת סת' יאמר י"ג מדות י"ג יאמר ללואר
 מעבדות ומן וחסד בעיני כט ארס ועשר שנאמר ושאלה אשה
 משכנתה וכן (מזוזא) בעיני ארס ופוח כמחורתי שנאמר וי"ג עת את חן -
 העם ונשאלו נקמה מאויביו שנאמר ועלתי בארץ מצרים וכו' וכן כמוסל עניס
 ב' פוצר (ברו כד להסיל י"ג ..

ראשון

יום שבעות יעשה כמדכחזה לשאלתה ויחבמה ולהכלל משה ומהתקדש כמו
עובדו פוצה כהולאת ספר הילי ובמעטף נפוס שני פוצה לבדו השעת

הואהר שפי הילי

בקהלת
חמנים בתקנות דעתה קא דעתה קין • שיר למעלה משא עב אר
ההפס מאין יבא עזר עתה קא קדשא השא חוכא עזר מעב י"ץ -
עושה שמים וארץ הוא החודא ומורח צהקים כאור כוצה הילך ואור עד כבון -
היום טליתא דשעה • ואכר הפלג לך י"ץ עברת אל הים ככוב חסדך ענג כאמר
ישעך • מצמח דדעוהך • הנה לא יום ולא י"שן שומע ישאל • נעלם דכללך
הנה עין י"ץ אל פאיו למחלם לחסנו שטא טבא מוד והדב לפנו עוז ומורה בעקומט
חודא דעינא פעמך הסלחה למען הובא • חוטמא חנון ורחום י"ץ ארך אפים
וכב חסד ארך אפים וג' פסוקים • באור פט מלך חיים ודפנו טעב מלקוש • רזרך
לאנפין פ אל נפול י"ץ ומלך גדול על כל אלהים הוא באלהא • משפ העם יודעי תביעה
י"ץ באור פטך יהובן ראד הפופס • כשמט הטוב עלה ראש יורד על הזקן זקן אהרן
שומר על פ מדברנו • כהקונא דכהנא כטא סדקונא עליה "

משה
הוא דדולחא
הוא שפי הילי
הוא או מאורא
דלוא
הוא דלוא
הוא דלוא
הוא דלוא

שמואל יעוב אמתו לכהן הנהיג חול הנפש באחד שיתעב
למלכותו המעבול האלה כמנהגו צדקה משום שני זלגה

זלגה

לפי שהאדם נכבד במחומה וקבלת שהיא נפש ונשמה שהיא חלק אלה ממנו
 שמואל יעוב אמתו לכהן הנהיג חול הנפש באחד שיתעב למלכותו המעבול האלה כמנהגו צדקה משום שני זלגה
 והקדמות מענינת האדם משלמעת הנפש להכפית מאלו דחיי לפי שהיא חלק
 זקן ובסוף שנות י"ב שנה קודם הנשמה פדוע ולכן אין צדקה בארץ אלא אשר
 יעשה טוב ולא יחטא ויהי עשה אהבה פוש וברם וחלודה בנפש וזהו חול הנפש
 הטוב ויבשה היא כעין ופה וכסתימה חונה יכולה לפחות ולהשיג השלמות
 האמתית שקרא פודות הדורה כס להדבק בוצרה פלך נכדאת ולכן שואל
 אונה צדקת כשיעור קומה שהם פודות הדורה והעין נעשה ספק ומבנה
 פנה לפי קונה לפחות ולכן בדכס העלשים קדושים ועקוסם שנאמר הנרת
 י"י מרובה משויבת נפש שמשויה אונה לעקומה להדבק החלק ככל וכשאויה
 מהורה חונה יכולה לפחות ואין מהקיקו בה הדכס העקוסם סמו שאין מהקיקו
 כמורה הנחשת כשהיא מלכה כדמנים ועלה סה חלודה שאין נפאית כד
 הקדמת פאס עכבנה ומקולקלת וכשהיא זכה ונכה אין נדאים לה הדברים
 והקדמות כהקדמם כקדמם כך הנפש כשהיא מקולקלת ונכה אז מדמנים כד
 הדכס הקדשים העלשים וכשהיא בחלודה וכסתימה אז כל מנה מדמנה
 כפי שהחולה כשהוא רחוק הוא מואס הדכס העופם ואזכה הדברים
 המכפסם החול והרופא לקרכלי הדכסות גותן ל סמועם מעם כלנגה
 ששארם הדכס יחזק העכע (מעטו הדכסון) וכסאותו כשהיה כך הנפש החולה
 להסיך החול ממנה כהך שיקבל עליו מרירות הרופא השוכה כסו פים
 וכתענות כשק נכאמר ומלקיות יתעלה ומהרה מעטף וכרם העומר
 כד שיוכל להשיג ולהן כדכס העלשים שהם ככסונו של עולם שהיא זכר
 הדכסיה העלמה מעמת הקדמות הכסף ענה עד ענה כמנו אדם ענה
 ליתנה כשנתן להגלגל עד כס בתימה הדם מלבא משיחא ענה
 שהיא זה שכל יח מורה הקדוש האלה כמנהגו צדקה ל לפי על יד רוח

אדם שיש בו
 בכל דבר נפש
 הקדמות והם
 ובמנהגו וזהו
 והקדמות
 כפיין זה העולם
 הסיני שיהיה
 תחלה שיהיה
 האדמה ויהיה
 וילך בארץ
 זה לעבד ה' ויש
 את הכורה כי זה כל
 האדם והיינו אשליה
 של הדכס וזהו
 שאמר לפי כי
 נכאמר וזהו
 שהחומר והעין
 לצורה שהיא אלוה
 כן היצר המע
 נכד המע והי
 וזהו פוף דבר
 נשמה וזהו כל
 דבר האחרים
 תאוים ד' וזהו
 שהיא הקדמות

הנבואה

שחופיע בו קהלת לאחד עינו באור החכמה האלהי הזאת העלמית מעט כח
 מה עדינותה לשיהיה התעוררת גפיוע מן המעשים כהמים לתפוחים
 כפועל עבשע עה אמר דבך התעוררת מתחת לעולם כה שיהיה סיוע לפאת הגואל
 ושיהיה במהרה פשוט שאנו נוטים הכרות תב ופורה זולו וכל הסמנים שאנו
 כ' ישמעל עה שיהוא כעק' בנה מעשיחך אנו כוונים כחמט עבאס אחר
 לא עגרה ומתרגלות מזר החכמה הזאת על יד הקדוש האמיתי עה וקואל
 לא היה מעלה עוס סוד מסודות החכמה הקדושה הזאת לנו שהיה רואה
 כרוח הקדוש פגם כנפשו עד שהיה עקל לו הטקון לתקן את כל אשר עיוות
 וכמו שהרופא הקבץ כותל לכל חולי רגס יח' אבך לפאת אורנו חמול כך
 עה היה מעפ העון ואומד לו המקום שלש ונותן לו ההתקן שזכך
 לאורנו עון לבס נפשו כה שיוכל לקבל האור העליון ככפתי ככפי מדעת
 לכך יחולל למען הנשעי וערה בעונותיו הרפס נחמדים עתקם פשוכה
 של מעלה הוא עליה הלך למעלתו ועזב חורפו לאנחות ואין מי שיסיר
 המסך המעביל פניו לען אלהיו שהס הענות כמעט הטח עה כ' אס
 עונותיו כס חס מבחלים כעס לען אלהים וכעבור שמגזל הכא לאהר
 מפיישן אורנו אמרת כה לכות את עצמי ולכות למי שדוכה לשוכ
 בהשוכה שלמה וד' וזה נורא נפשו ולכנס ספרים החכמה כה שיצטיין
 כנפשו הלכס העליוס הקדושים אמרת לכהנכ העונות שהאם כפול
 בהם למדתו חולקנותו כמע שאמר כ' יד לב האם רע מעשהו והרפאה
 שזכך שיעשה לכל עון ועון לדע דמקום שפגם מה יעשה לתקן ומה
 קשובה שזכך למענת לתקן את אשר עוית מה נמצא פה מוט חרב עה
 והכוננת נקפדעם שזכך לכל עון ועון וגם העלולים שיהלל על כל עון
 ועון כה עיסוד לבו מעונשו וישוכח י' וירקמלו והוא ית' וירעלה
 יאיר עיניו לראות ולהם עלאות וסודות נודות הקדושה והחמימה
 את ומאת עלת כל העולות וסכת כל הסכות חט מופל תענית לפט כסר
 ככחו ומתהלל ומעבדש ושאל עזר וסויע שיעלה ויסיעני ויחילני
 מעש אמת לכל אכזל כהתסת ושיהיה עבדך ושיהיה אלהיך ושיחיה

באר שיהי ויגלג
 גמול לכאורה

לשופ מעשנתו ולגודו כלבב שלם פכו כעמק לפ נימורט ויאיר עיט כאור
 תנחתו הקדושה אעפ שאיט כאני ולא כדאי לכנס לפטס ממחויבה אכל
 הכא לטקרי מעסייעין חורני לבן עמדת פט כחלמנש וארעפ לא אכוב
 וארתחיל עזר מעמס יף עושה שמעיס וארן . ויהי תהייל לכתוב פיואק חולף
 העל אכאל באאר אמשר מעי מעור זלבה .

תקין לעיון זרע לביתך וכו' : צמח : נהכל כהנב אלגוב במתק הדב זלח :
 מכאן וסגד : נוסח בידוע בלל :

כולל לכלל הכי פלג . גם את המופק קצת אם אשמעני אעל השתתף עם הפולג
תלך שהם ב' אל בתפוטו וצמלני הם תלך ושא אהיה על מעלג אל הכי תלך .
והלאשן נשקד כפי מה שהיה ביר כירוב :

מדן שבוהגו למול הכיס אחד קבורה המצב ללגב ט הוא מעום הכין ^{שידע} ~~שעשע~~
כישולך בין המעשים כוח רוב שונה על ידי ומשכח לתמודו . וזהו אלל מור
שעלתי כפי אה :

התלך זה תכארת בבית משי זלזה ובעתה ידי זולתו ולא אצט אם משל מעור
לך אם לאו ועבד לא אפסק ידי תלכותהם . **סדך** ייבום והלך
לואו . אלול היבם אינו ככך לקדש את היבמה מעבד . תורה אלל תלך כריך
שיקדשה וזהו תקרא מאמר ואינו תקרא קדושים . וכריך מעם לעב אינם תקד קדושים
אלא מאמר והענין הוא אלול בעצמה מאמריות נבוא השלם וכי . והענין הוא ~~ב~~
שהקדושים הם מאב החכמה שכן כל קדושה משדיה וכל כללת הספידות מ"ו הם מאב
החכמה וזהו שאמרנו ב עשרה מאמריות שהם בסוד החכמה שדיה כללתה ה"ו נבוא השלם
שהוא בינה . ומה תל והלא בעצמה אחד יכול להבדל את כל מה כורך לבד את העולם ככל

העשר שהם הלך נתיבות שבחכמה נאמר . והלא בסוד הדעת תקרא מאמר אחד
צ"ע מ"ך הענה שהיא גלגל כנ"ל קלה להבדל את גלגל סוד קדושה
אדם הוא כולל כל הלך יכול להבדל את והוא השושבן העי יחד חות הנקד עלם וזהו סוד סה"ע לוי
בכאשרי שהחכמה היא ב' ועל הדעת העי יחד חכמה ובינה שהוא ק' נפשה ב' וזהו סוד ונאמר לך
פנה שלמה
לעצמה המעשה . אלא ליתן אבר מעב לבידיקם וכי לך כריך העולם להיות נבוא תדען מ"ך י"ב
וכחמים . והחכמים אביבים שהיו גמלים מאב החכמה שפצרה כל כללת העשר להשתתף נפשו וז"ל
דפכהסאן

לכחיים . מאב אחד כריך מעשע דין . להפרעמן הרעפים . וזהו ששם שבבא העולם ב' תלמות
מאב החכמה . וזהו נבין מאמר היבמה שאינו תקד קדושים מעב שבסוד הייבום נהקד היבואות
ואין הענין כסדר ירד ונאיים כמע שתיבם הפצא אחיה אציה אנהיה אמיה ילנה תה שעשע " .
הייבום ותקדש אינו תקרא קדושים מעב שהקדושים הם בסוד החכמה עלם הנכר סוד ההיות " .
שבסוד על מעבורת והוא בהיות האדם תקדש אצב כסדר הפואין אצל זה אינו תקרא אלא " .
מאמר אחד מעב ידידו כדפי ואין הדברים כסדר וזהו סוד הייבום :
ענין המלכה הוא ספור הגלגל סרס . גלגל שאינו ייבום כשיענה גלגל איזו אדם משלם והיה
לוי תקודם

ייבית וחלוציה

קמ"ו

ליתקדם נפשו כח שמינה באחוז לה השלם אינן נקשרים יחד הג' מדרגות אלא משפטים //
 בשלם בין הנפשו שני שייכות כל אחד ואחד בעקבותיה ויחזרו ויבקשו יחד אבל ענין הצב //
 עמיים לישמע יש להם תולד רב שאין מרובים הג' מדרגות אלא מבוא אלשים יחד //
 ויש לו גם חדא לבישפא שאין לה יצאאות לבא אלא בזו האשה אבל אין בו כ"כ מורה כיון
 שפאם הג' ^{ועצומה} ~~מדרגות~~ יחד . וכשהוא חולק ארבע מעד קשרי תעלה מלפניו לרמוז על אינו
 הקשר הארבע שהיו לאויים לקשר יחד הג' מדרגות ספור הייבית וצפנ' על הדרת הקשרים
 גרם להרבים ולפנים אלא לרבושיו וחולק העטף שעל כגלו לרמוז על הפיור הקדוץ //
 זמארה . ויקרה בעצמו ואלו' ארבע שיהיה חוק ולא דם ואם היו אחרות דוק מעשרתים //
 בום אלא . ובה נאמר מובטעם ודעה והעטף הוא כי באהאום נבוא אשף הוא בוכן =
 בעקבה חלק משמו העשירי וזה טעם למה אה"ל שאין מאי . לנא ארבעה כלל וכשהוא לאל
 תשלם בקריה ארבעה זה חסדך העטף שאותו הכוח תבאבש בעצמה ויתקדמו עם אור
 האדם הטוא ארבע . וכשהאדם בוקר כהכחה משאלך עם אורו בוקר קשר כוח חייוט מעטפו
 והוא עטף ויקרה עטף שאותו הכוח של בעלה שהיה בה היא פורשת אורו מעטפו על ידי
 החלצה ויקרה זו ואין זו האשה כאלמנה שמשאר בה ארבע הכוח כל י"ב חדא אלא תיבד
 אחר שחלצה היא מעולבת אלו החוצה . וענין הכיך הוא להראות שהיא מעוללת לאשתה
 מאן יבתי וכל ל"ל מאחר שזה העטף הטה היה לאו כפאן ולהיותו נקשר בפניו הג'
 מדרגות כ"ל ועתה הם מעצבים כל אחד לעקמו לבן היא דוקקת והעטף שהחוק הוא לבן
 כמעט אשכנול ערצא ברחמים ולכן אם דקקה דם לא יבא שהוא דין צעור אבל אם היה //
 מעורב בו אחרותי בוק שהוא למצא דין ורחמים לעון ואווים יבא . וענין ארבעה לל
 החלצה אינה כמעוררות חן חרפה אבל מעבדי פועלים הרי היא כמעוררות ואשורה לבן ונתקף
 ענין מעורר פועלים שהוא למעשה מדרגה תחתנה וזהו ענין הקריה לל שלם הזכר אינה //
 יודעת היא אלא בעלה אמה יחד לענה כ"שע במבא אבל מעבדי פועלים אה"ל והוא היה קשר
 עמה ויחד מעוררת גם היא קד עתה כמע מעוררות איודרת כ"שע במבא על והלכה והיתה
 לאי אחר . וזהו מאכר עלם הקבה שהוא דברי פועלים : וענין ח"ים יא תמטרה ביאור :
 לל זה חן ה"ל . יוס'ן . וזרה האשע וכל . וזנה האשע מעישה עליה כי משם זכיות
 וכל האשע אלמנה השלכות כי עם צינה . וזה אינו אלא ביאור לשם לבד איברים //
 באישים שוד הטאקין ואין מאיכר בה כלכך . ואל תקום שאוף י"ב שהאית ככה אינהג
 השלם סתם ופדין פוחמים הוא הק"ה ופדין הוא השלכות ולכן נודרה לפי שהדין אינו
 חן היאני ליעשות לפי הענין . ולא נאמדה חו כי הכל אחיות אחד אבל בפניך שהיא //

כמעט
 דין פסוק ומהלכה
 ד"א ק"צ:ג

וזה
 הוא
 שיהיה
 וזה
 הוא
 שיהיה

חכמה נכונה ויורהם בזה הרשק והם תחיה : ויורה כשחכמה יורה
 בזה ועלם בו נקבעה יופת במלכות ועלמתי שם : ורדהו כשיונה
 חכמה להשפוט בדתם ויורדת קבינה בתי ועלמתי בו : על שיוודת
 הכינה נב במלכות והחכמה תחת הכינה להשפוט בדתם : עיין בתיקונ'
 סג' לא והמשאל כי ארונ' יורה בחכמה כי י' טס' צמח ומק המעז ביוזב
 ע"י זכום למען : ה' אומן וכחן לשמאל : בן צויה כי י' -
 וארונ' ירהו כבינה כי להיות שמאל לבן אשת עם
 כרח' : ואשת עם כרח' : ומקד הבין סוד תולין :
 כשמשל דלה עמתי צדקים שהם היוז' להרה :

יורה להלוי היותו ומעשרות מן היין שקונה מן החנוני בעל היין לפי שרוב
 בני הדור הזה אינן בקראין במעשרות ובעמ' הארץ הם חשובים בעיני המעשרות
 והיו כעו י' של דמאי : וזה סדר דלאלה התועה ומעשרות מן היין בק"ק
 היה שהיו לפניו משקה למען של י' יקח שלש למען מהם שהיא חלק אחד
 משלשים ושלש למען וישמעו בכל אחד ויסמכו ויקסו א -
 חסד היין יאמר למען א' ומשקה למען שכתבית הטרן כפי זה היה הוא חולין
 נשתי למען הארם שכל זה ידוק צויה על הכל : חלה למען עלה למען
 השלישית שכל זה ועל ראשית ושבע למען שכתבית : ואח' יאמר וזו -
 ה' למען האחר שהיא חולין שכל הקד טס השעה למען אחרות שכתבית
 פי חסד יקו מעשר על כל מען שכתבית וזו למען שכל זה תהיה תועה
 מעשר על השעה למען שכל החסד שקראת להם שם מעשר ואח' יאמר
 נשעה למען אחרות שכתבית על החסד און בשולק כפי מה שארקה למען היה
 הם מעשר טני אים השעה חזו שנת מעשר טני : ואם הוא שנת מעשר טני זה
 הם מעשר טני ויהיו השעה למען של מעשר טני וחמשיה שנופת על הקס'
 מחולין על פרוטה זו ואח' אולם השעה למען של רומה והחמשה מעשר
 ישלם בקדן זוית אחד שיכלעו בקרקע : ואורה הפרוטה ארך שהיה פרוטה
 שיש עלה אחרת מוכח נשלכת לים קבול : ומה שנהגו להפקוד נכפין ולחזור
 ולחכות במעשר טני הקוא אינו מענין כיון שאין שם כפזי מע' שיוכל לחכור
 מן הפקד' ואין זה הפקד' אבל אם יהיה שם איזה אדם אחד ולוח' האם יפקד
 נכפין ויזכה בעשר הקוא : ואח' יחזור להן אורה לבעולו ברת מתנה

וכל עומדו
 כש המלך כפי
 גודל חכמתו
 נפלא ע"ה

שפיר דמי' נס חפודן מעטער שט זק על מטמ קומח נכילאן כזק הוא אסור
למי שאין מחללן פירות על פירות

השומעו את דברי חייב כמעט כי נמצא מלאכה עליו עשיית השמן ועוד
במטע על יד ישרא

גם הטובים הנמכרים דווקא לין ועשאן שלא נמצא מלאכה כיד בני לאבדי
ישראל האוכלים חייב כמעט

החייבין כי שרתקם נמצא מלאכה (חייבים כמעט)

החכם הנעשה בבית חייבים כמעט אך האחרים שמתבאים קלים הם פנחס
אסור ללך עם קני' לקנות פירות בארץ ישראל בנכות שמתא יתקור טולה לבנו
ועלה בארץ ישראל כשהוא יודע אסור

מטע תרומה כבר נבאר אצלנו עטן זה ומטע

מטע מעט מאשין הוא סוד חקתי האור של הלל שהיא נק' מעטער לשונות
א קל' ק' ששם שונות

מטע מעטער שני כבר בארנו כי הנוק' נק' מעטער כי נקודה א' וע' טל קטקורם
נהג המעטער הראשון כבר בארנו שהוא כהל' אך מעטער שני הוא לזה כדי
להחזיר אצותיה לעקומם שלא יתאחזן בה החי' קטם ולבן זאכל כידנשלים נשם
מקום לזה במאל' לנ' דלם כנ' בדנש דתאומות

מטע ביכוחם נס חזרת פירקת ה' א' החסד קטלון שהוא הסך נכ' וכן
אדנ' כנ' הע' נמ' ומהו נלקח הסך הנ' "